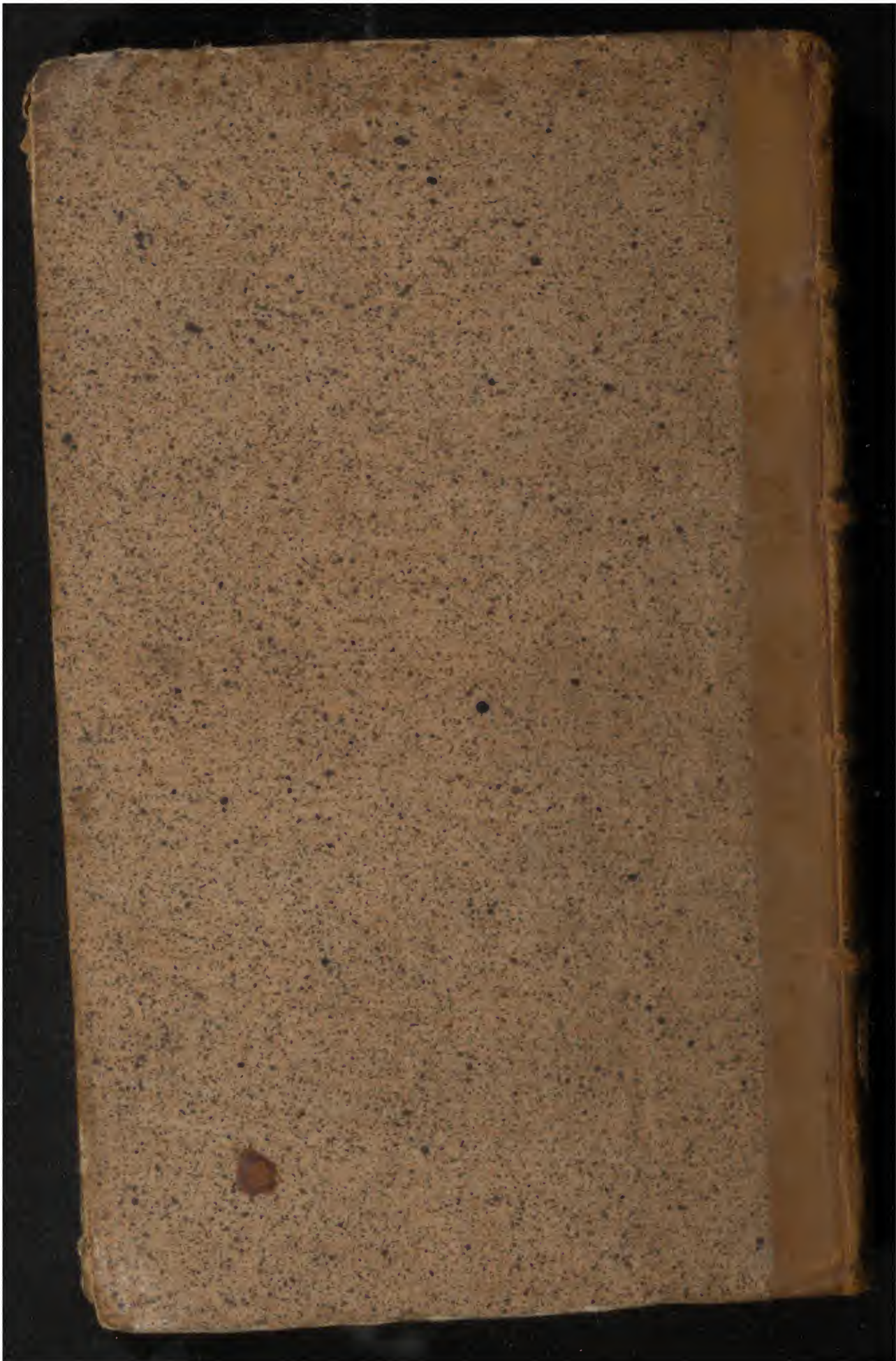

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
302 M 41

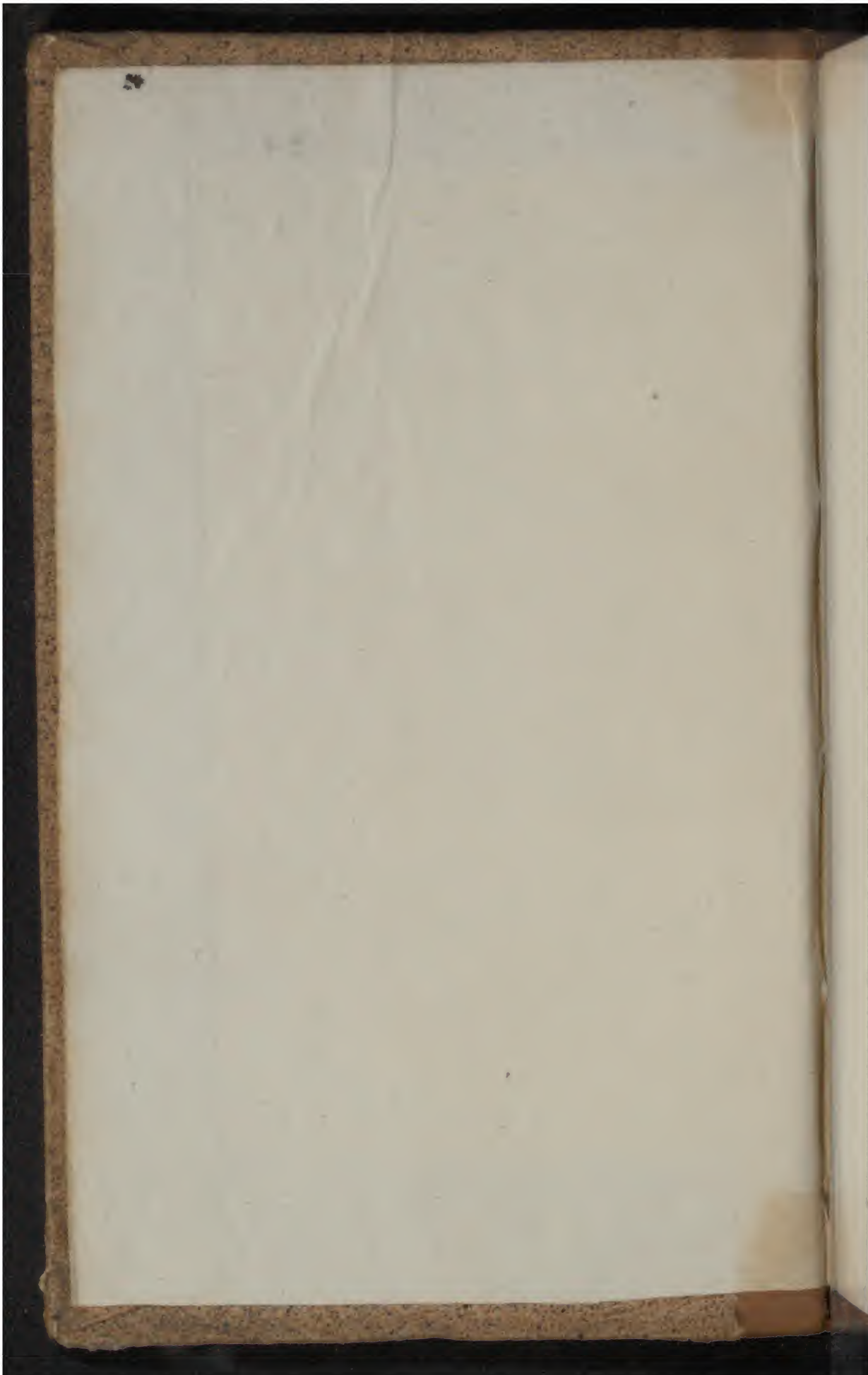
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
302 M 41

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
302 M 41

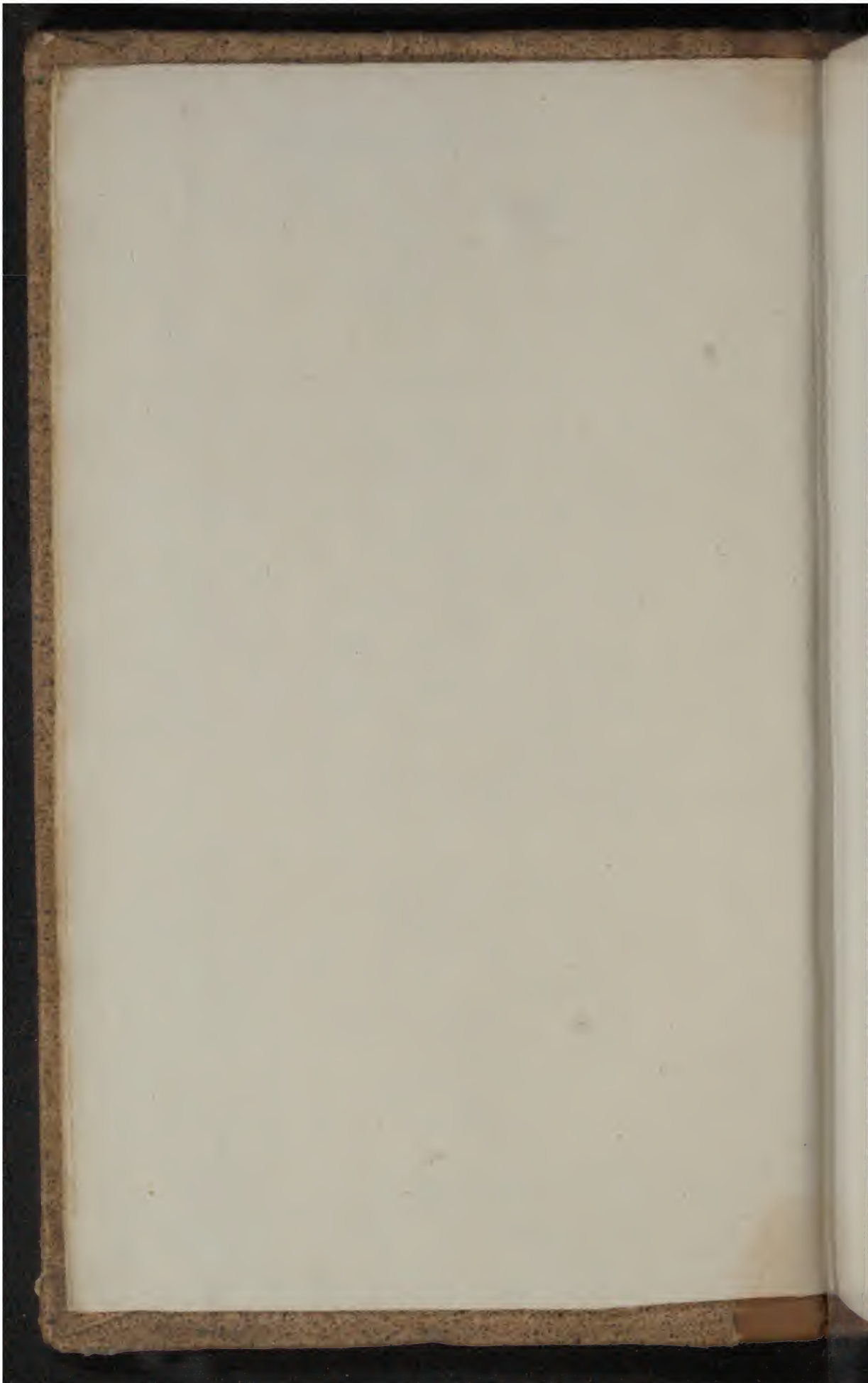
Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
302 M 41

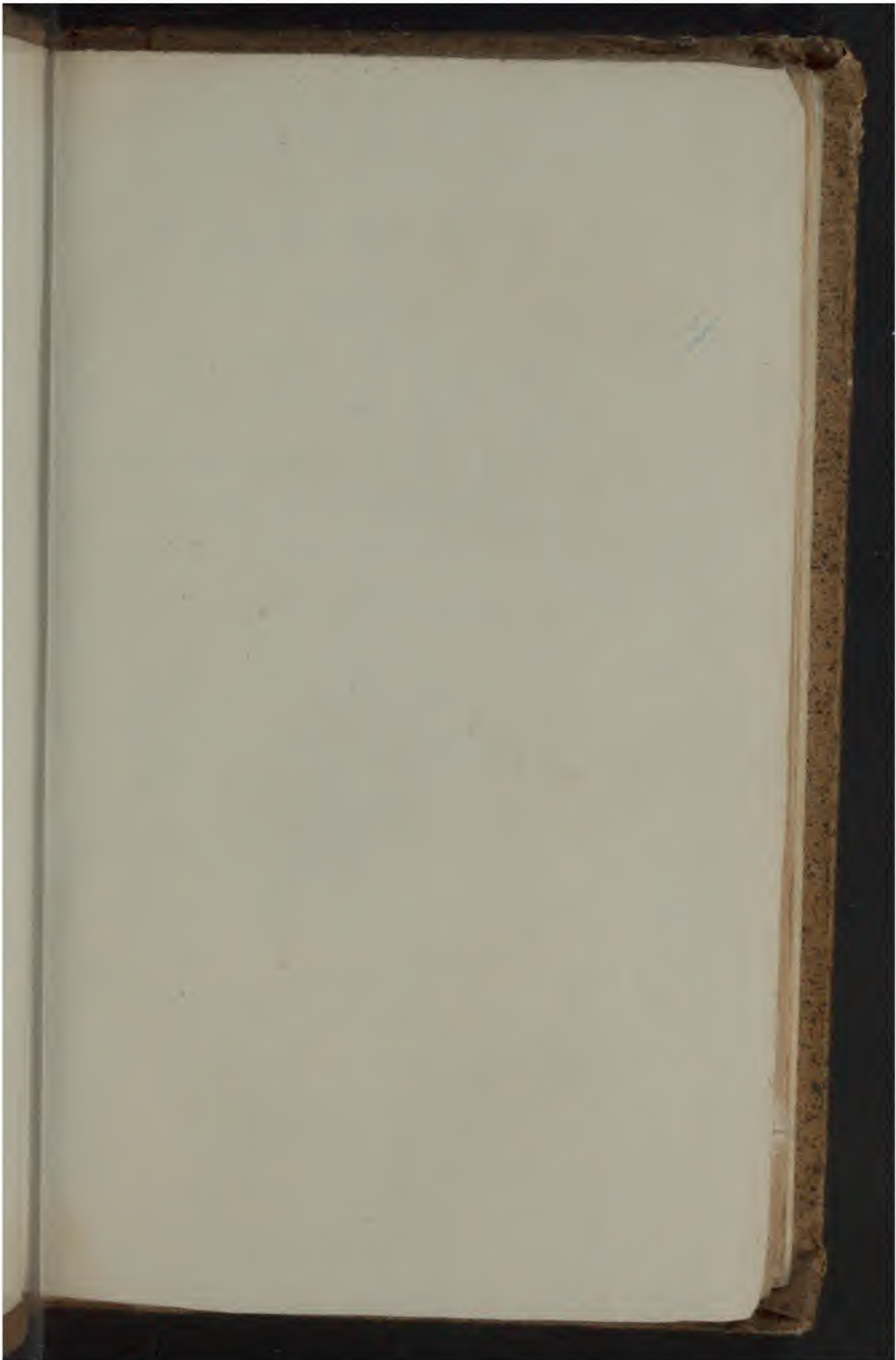

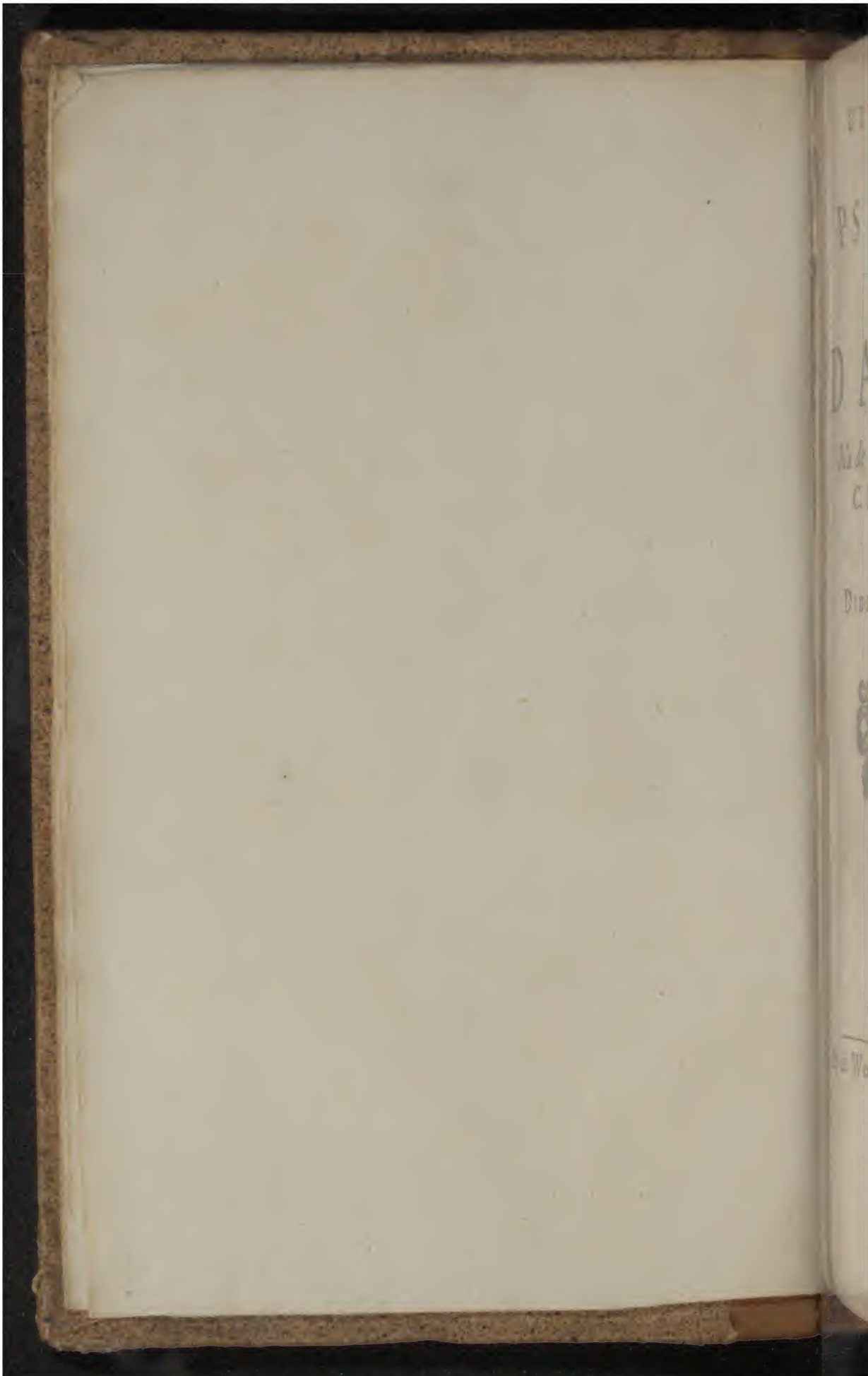
~~10. 509~~

NW 302

M41.

U Y T B R E Y D I N G
Over de
P S A L M E N
Des Propheten
D A V I D S.

*Na de Fransche dicht-mate van
C. Marot, en T. de Beze.*

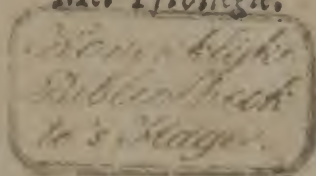
Door
D I D E R I K C A M P H U Y Z E N.

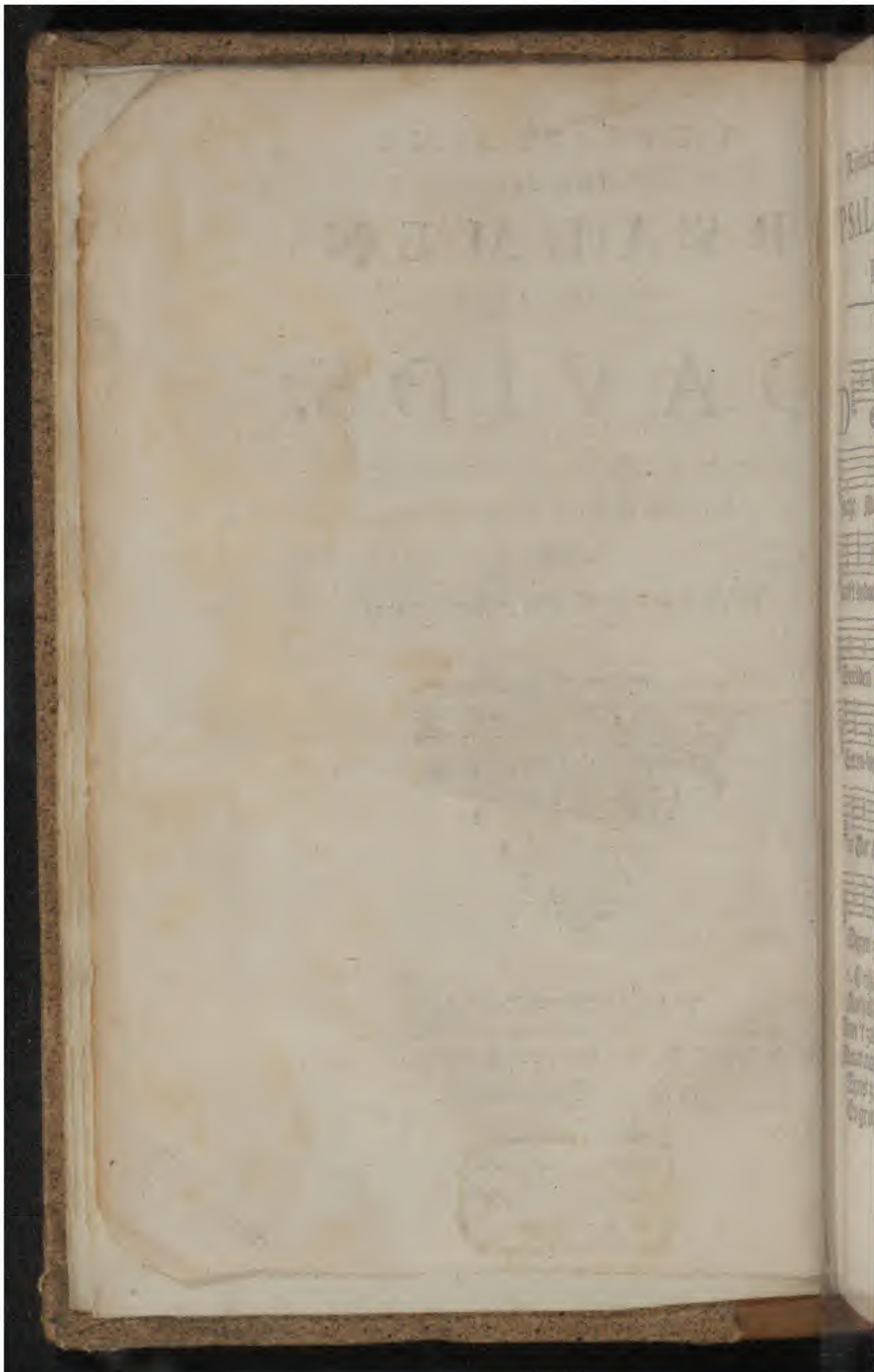

T A M S T E R D A M,

By de Wed. P. A R E N T S Z. in de Beurs-straat,
in de drie Raapen. 1690.

Met Privilegie.

Rijmdichtſche uytbreiding over den
PSALTER DAVIDS.

EERSTE BOEK.

Den eerſten Pfalm.

D En weg ter ruſt / van menig hart ge-
 ſocht / Maar noopt te recht van aardſch ver-
 nuſt bedocht ; Van veel' in ſchat of lijffelyke
 Weelden / Van veel' in Naam en trotze
 Eeren-beelden ; Van dees' / in Dit ; van die /
 in Dat verſtaan / Wyſt mijn Gedicht den
 Wijzen zoeker aan.

2. O' rijk van heyl / die noch vooz boozen raad /
 Noch all'mans doen / noch ledig ſpot-gepraat /
 Van 't zalig pad zijn gangen af wil geben /
 Maar aan Gods Wet (den ſpiegel van wel-le-
 Zyns zielen luſt vol-willig ober geeft / (ven)
 En grond en mond reyn opgeoffert heeſt.

2

3 Ge-

3. Gelyk een boom / aan d'open-luchtsche
kant

Eens friffchen beeks boozdachtelyk geplant /
Ter rechter tyd met vruchten is geladen /
En / onberwelkt / blijft staan in al zyn bladen:
Zoo groept en bloept de God-gearde mensch /
Zoo blijd en bloeyd hem alle ding na wensch.

4. Veel anders is't met haar wiens slim gemoed /
Ontaard van God / niet jaagt na 't ware goed.
Zy zijn als kaf / dat / van den bloer geheben /
Dooz d'pd'le lucht word heen en we'er gedreven.
Dooz recht gericht schaamt zich haar momme-
schijn /

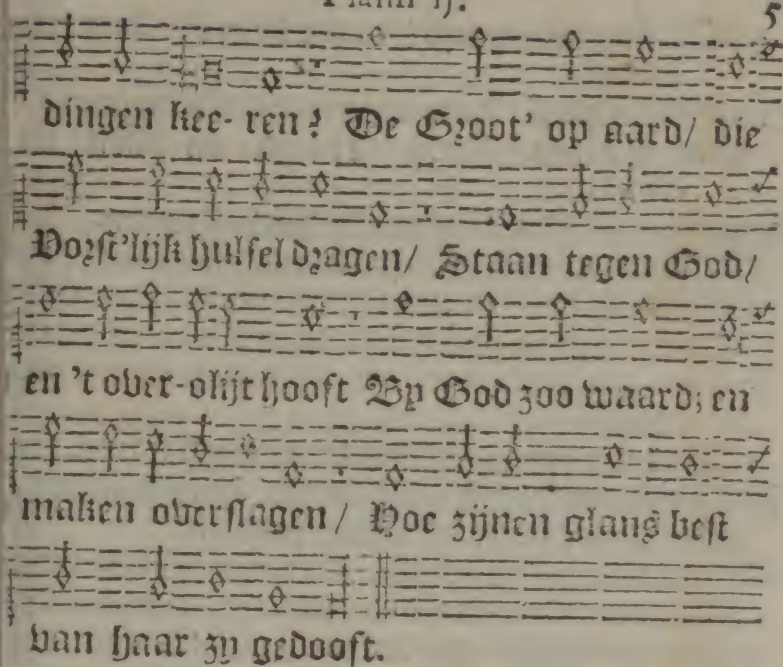
En houd geen stand daar vrome t'zamen zijn.

5. Schoon / nu en dan / de vrome / onbekent /
Gehoont / misfloont / zyn stille dagen end :
God / nochtans / ziet / en looft en lieft zyn wan-
del.

Schoon / nu en dan / der goddeloozen handel
Gezegt schijnt : het oog / dat alles ziet /
Doet anders zien / en maakt haar doen te
niet.

Den ij. Psalm.

W At mag het zijn / dat 't Heydendom /
berbaast / krioelt en woelt? wat mag de
Dolken deeren / Dat zy in 't hart zoo inner-
lyk verdwaast / Haar zin / vergeefs / tot losse
dij.

dingen kee- ren? De Groot' op aard/ die
 Doyst'lijk hulsel dragen/ Staan tegen God/
 en 't over-olijt hoost By God zoo waard; en
 maken over slagen / Hoe zijnen glans best
 van haar zy gedooft.

2. Sa / (zeggen zy) dat elk zich rep; en trekt
 Haar banden sluis van handen / en met eenen-
 Haar dwingend' jok van zijn verladen nek /
 Haar klupster-boep van zijn gepzangde beenen.
 Doch hy wiens woonst is in den hoogen
 Hemel / (ten raad/
 Aanhooft haar taal / deur-oogt haars har-
 En drijft den spot met haar gewoel / gewemiel/
 Gezeg / beleg / en yd'len toeverlaat.
 Maar als hem nu de neuze grammig dampft/
 In 't lijdzaam hart den ingehouden tooren
 Te baren dreyge / en heftig is ontvlamt /
 Zal hy / tot schyck / haar deze re'en doen hooren:
 Du / nu heb ik (trots u en al die leven)
 Mijns Konings stoel (gelijk'er was vooz-
 zepd)
 Eenmaals gebest / en hem zijn thron gegeven
 Op Sion / woonst van mijne heylighepd.

4. O! heerlijk woord! waar door ik / diep ge-
croost /
In mijnen geest / deur-bzlijkt / ga besluypen /
Dat ik alom (Zuyd / Noord / en West / en
Oost)

Zijns wils besluyp bymoedelijk wil uypen.
Want dus heeft hy / met duydelyk reden /
Aan my den zin zyns harten met gedeelt :
Gy zijt (sprak hy) gy zijt mijn Zone / heden
Dan my verhoogt / en als van nieuws ge-
teelt.

5. Doe my een eyfch / en hy geword u wijs.
Het Heydensch volk naakt u ten eygendomme /
En't groot bezit der rijker erffenis
Die naar u wacht / reykt heel de Wereld omme.
Wil yemand't hoofft ter mynsterp- opsteken :
Straks bysfelt gy't met uwen yf'ren staf :
Gelyk een vat van aarde / zult gy't byzen /
Wanneer uw hand zich heeft gezet ter straf.

6. Daarom merkt op / en hebt mijn woord in
waard' /

Al wie hier't roer der zaken hebt in handen /
Gekroonde Hoofd' en Dorsten op der aard' /
Richt u ter Deugd en zaligen Verstande.

Wel aan dient God: maar laat een heplig
breezen

En diep ontzag de ziel uws Gods-diensts zijn.
Verheugt in God; maar met een ned'rig we-
zen : (aanschijn.

Uw dienst en vreugd zal staan voor Gods

7. Erkent den Zoon voor opperst' Over-Heer;
Besweert zijn thoon / met onderdaanheyds te-
ken :

Gy dat zijn toorn u niet in zond verteer /
Zijn toorn die snel ter wyake zal ontsteken.
Ellendig zal / ellendig / zal dan bliken

Al wie / verhard / zich onder hem niet geeft :
 Maar zalig die / die zonder oopt te wijken /
 Zijn gantsche Heyl aan hem geankert heeft.

Den iij. Pfalm.

W At is de mensch een ding Dol van ver-
 andering ! Hoe onbast zijne stappen ! 't Is
 een gemeene plaag / Maakt pemand in het
 laag / Elk een wil op hem trappen. Hoe
 vuchtbaar is den dulk / Wanneer 't verradig
 Iuk Den mensch begint t'ontzakken ! Gwaas /
 die hier trouwhepd droomt. Daar't quaad eens
 henen stroomt / Wil peder quaad toe smakken.

2. Hoe klaar is dit in my !
 Wat naakt my al party
 In mijns geluks ver-bezren !
 Hoe wast / o ! Heer / 't getal

A 4

Dat /

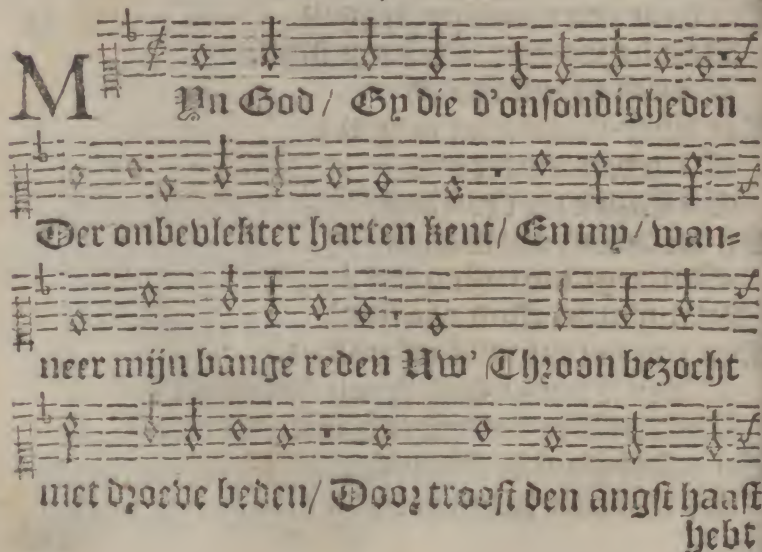
Dat / in mijn ongebal /
 Mijn ziele komt benezen !
 Wat isser al by een /
 Hoe sterk zijnz' op de beert-
 Die / gierig om te deeren /
 In mijne hoogst' ellend
 En alle welvaarts end
 Godlooff' iijkt t'zamen zweeren !
 3. Ellend krijgt ellend by.
 Tot ramp komt spotterny /
 En 't algemeene bonnis :
 Dat God den genen haat /
 Dien / dooz' t' uytwendig quaad /
 Aan 't dalen zijne Zon is.
 Al zulkis is nu mijn deel.
 Apt is 't / (zoo spreken veel
 Tot schending mijnder hopen)
 Apt is 't met hem. De Heer
 En is zijn God niet meer.
 Hoe kan hy 't quaad ontloopen ?
 4. Hoe lustig is 't en zoet /
 Als 't wel-bewust gemoed
 Kan boven 't zienlijk stralen ;
 En dooz' gemeenen waan
 Zich niet en laat verza'en /
 Om met de Wer'ld te dwalen !
 Elk seg dan wat hy wil :
 Ik ondertusschen / stil /
 Heb dy ten troost in liyden :
 Op zijt mijn Beukelaar-
 Afschutter van gebaar /
 En boozgaan in het stryden.
 5. Wat hindert smaet en spot /
 Wanneer de mensche God
 Mag hebben tot zijn eerder ?
 Van U / Heer / vloeyt my lof ;

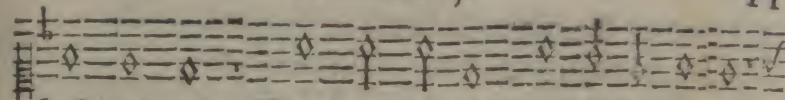
Dooz

Doo? Al bereydt zich stof /
 reduurighlyk tot meerder.
 Al leg ik nu ter ne'er ;
 Al schijnt nu mijne eer
 In donkerheyt vertreden :
 Gy heft my 't hooft we'er op /
 En boert mijn naam ten top
 der hoogster heerlykheden.
 6. Hoe ober-troost'lyk is 't /
 Als menschen hulpe mist /
 Gy zult een met gebeden
 Te mogen kloppen a'n /
 Die hooren wil / en kan
 Op alle tijd en steden !
 Dus vind ik God. mijn stem /
 Met klacht bevyacht / zocht hem :
 Gy / van zijn uytberkoren
 Verheben Godlyk Gozd /
 Heeft mijn gebed gehoozt /
 Het vruudelyke ooren :
 7. Die kracht en trouw bebind
 In hem dien hy bebind /
 Zal daar een moed op krijgen.
 Van beyds doet God my blyk.
 Dies ik vrymoedelyk
 Ter leger-plaats zal slijgen ;
 En geben my ter rust /
 En slapen met een lust /
 In wederom ontwaken /
 Ontleegt van allen dut /
 Nu my mijn God zoo stut)
 Dat my het quaads zal naken.
 8. Als 't hart / met troost bestraalt /
 De troost-re'en dieper haalt
 In nader gaat beschouwen /
 Te meerder word het vast /

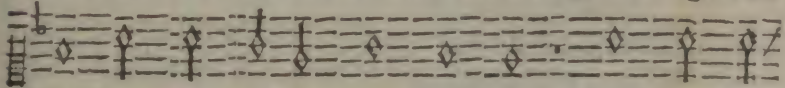
En des te hooger wast
 Het mannelijk vertrouwen.
 Al dzongen op my in /
 Met een ver volgen zin /
 Veel dupsent yz' re koppen /
 Alwa ar ik rond benert :
 Noch zou' / noch zou' mijn hert
 Van breeze niet eens kloppen.
 9. Op / op / ter hulpe Heer.
 Doet bystand / als wel eer /
 Doe gy al mijn byanden
 Den kop te mozzel smeet /
 En krachtig / brenz' len deed
 Der goddeloozen tanden.
 't Zy wien het qualijk gaat /
 't Zy wieder wankel staat /
 't Zy wieder is verlegen :
 Al volk heeft overbloed
 Van heyl en goeden spoed.
 O ! wenschelijken zegen !

Den iij. Psalm.

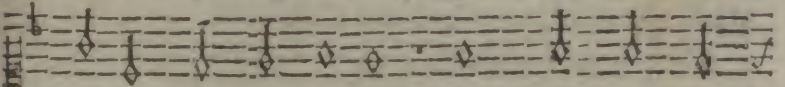

 M In God / Gy die d'onfondigheden
 Der onbeblekter harten kent / En my / wan-
 neer mijn bange reden Uw' Thoon bezocht
 met droebe beden / Dooz troost den angst haast
 hebt

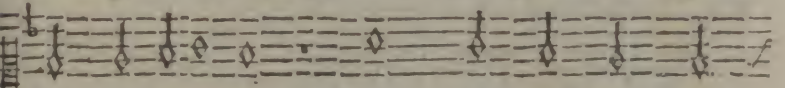
hebt ge-end: Weest nu als in vooꝛleden tijden.

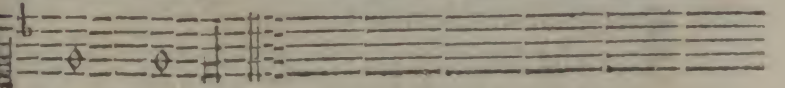
Verhooꝛ in 't tegenwooꝛdig leed Stel mijne

klachte niet ter zijden. Ontwaak tot gun-

sig medelijden. Weest / als wel eer / ten

troost gereet.

2. Hoe lang zal 't duren / domme zinnen /

Dat gy niet past op troutwe leer ?

Hoe lang zult gy de leugen minnen ?

Hoe lang heeft d'pdelhepd u binnen ?

Hoe lang rooft gy de Deugd' haar eer ?

Heen / mannen. Wilt na reden hooren.

Erkent des Heeren Godlijkhed.

Schoutwt aan hoe hy zijn uytberkoren

Op haren weg noopt laat verloren /

Maar wonderlijk bestuurt en leyd.

3 In my hebt gy een wisse proebe.

Want als ellend my wil aanboord /

En ik / dooz 't dreygend' onheyl droebe /

Geboel dat ik verquikking hoebe /

Roep ik tot God / en word verhoort.

Laat schrik uw ingewand dan roeren /

En over uw gemoed het quaad

Niet langer heer schayppe voeten /

Om niet de Wereld heen te sloeren
In d'aangewende zonden-daad.

4. Des nachts / als gy ter rust geligen /
Uw lijf en zinnen hebt in silt' /
Zoodaald in u / om t'overwegen
Den eppen aard en loop der wegen /
Die g'hebt gegaan / en noch gaan wilt.

Wilt gy den Heer' een offer geven /
Dat hem behaaglijk zy en zoet :
Aan beesten-bloed is niet bedreven :
Een louter en rechtvaardig leven /
Is 't offer dat gy brengen moet.

5 Die zulken gift ten Altaar dragen /
Die mogen lustig henen gaan /
En allen angst uyt 't harte jagen /
Ja in de dichtste noode-blagen
Op God haar hope laten staan.

Hoewel my 't uytgemenscht gepuffelt /
Belacht / als ik dit openbaar /
En / in zijn zinnen als verbuffelt
Na 't ware Goed in stof-dzels snuffelt :
Dat waar is / evenwel / blijft waar.

6 O! dat uw Goddelijk aanschouwen
Op my slechts / Heer / zijn stralen schoot !
O! mogt mijn ziel het zoet bedouwen
Van uw troostrijke gunst behouwen /
Zoo waar mijns harten vzeugde groot.

Als ik maar uwes mag genieten /
En blijven brund van U / mijn God :
Laat menschen gunste my ontblijeten :
Laat aardsehen troost vyz henen schieten :
Mijn geest en wenscht geen beter lot.

7. Een ander biert van zorg en treuren /
Als hy zijn helders heest vol wijn
En zijne rupme koren-schuren
Van voorsaad / die door-lang kan duren /

Ge

Geyzopt en overladen zijn :
 Maar ik / al mist my t' eenemalen
 De zichtelijke toeverlaat /
 Genoeg' aan God ; laat zorgen dalen ;
 Slaap diep en zacht. Doopt moogt hy falen /
 Wiens hoop' op Godes hulpe staat.

Den v. Psalm.

Hoor / Heer / mijn woord / merk op mijn

reden ; Gref op mijn droevig schreyen acht / En

zink het in uw grond-gedacht : Want ober-

bloed van bangigheden Dozt my tot beden.

2 **E**er noch de nacht heel is ten enden
 Zyt gy 't / mijn God en Ober-Heer /
 Daar ik alleen mijn re'en toe keer.
 Ik haast met be'e. Haast gy in 't wenden
 Van mijn' ellenden.

3 **G**y zyt geen God gelijk de Goden
 Gesmeed in 't goddelooze byren /
 Van menschen / die / in 't hart niet reyn /
 Dooz buylen Godsdiens en geboden /
 Ter ondeugd nooden ;

4 **D**ooz A en kan geen godloos wezen /
 Hoe overkonstig geblancket /
 Hoe heplig-schijnig t'zaam gezet /
 Hoe aangebeden en geprezen /

A. 7

Hee

Schaaglijk wezen.

- 5 Geen goddelooze kander duren
 Dooz uwre heyligst' Heylighepd.
 Dooz A bestaat geen ziel / bereyde
 Haar eben-mensch / dooz booze kuren /
 Kamp toe te sturen.
- 6 Geen hoofden die zich trots verhoogen /
 Geen handen stout tot tyranny /
 Geen monden vol van snoykery
 En konnen uwre Godlijk' oogen
 Dooz zich gedogen.
- 7 Gy zijt een vband aller quaden /
 En pbert ober haar ter straf.
 De leugen-tongen snijd gy af /
 Die baardig leggen ten beyrade
 En 's naastens ichade.
- 8 Gy hebt een grouwel van de keelen /
 Die dorstig zijn na menschen bloed :
 Uw hart verfoept het valsche gebzoed /
 Dat dooz bedrieglijk tonge-spelen
 Elks gunst kan steelen.
- 9 Maar ik bedauwt in mijn' gedachten
 Met boozsmaak uwre goedighe'en /
 Wil ten gewijden dzempel tre'en /
 En / in ontzag / mijn beed'en klachten
 Troost laten wachten.
- 10 Weest my een booz-licht op de wegen
 Die leyden ter gerechtighepd /
 Op dat ik in het net / gespreyde
 Van haar wiens hart my hard is tegen /
 Niet werd gekregen.
- 11 Wat zijn haar monden ? Weyffel-scholen.
 Haar harten ? Nesten van veel pijn.
 Haar tong ? Een woouft van valschen
 Haar keelen ? Open stank-ryolen / (schijn.
 En zonden-holen.

12 Ver-

12 **Ver**smijtze/ **G**od; verbzeek haar poogen.
Verpdel hare's harten raad:

Op datze d'ingebeelde daad /

Daar 't hart zoo zeer heeft na getogen /
Hoopt en vermogen.

13 **Ver**stootze; roeptze upt / ten gronde /
Die uw's gebods geen acht en slaan /

Maar na haar eygen lusten gaan /

En rennen stout en ongebonden /
Langs 't pad der zonden.

14 **M**aar heugelyk zal zich verblijden
Al wie / terwyl hy streeft na 't best /
Op **H** zijn gantsche hoope best.

Den vromen zal geen lengt' van tijden
Haar roem afsnijden.

15 **G**een wonder. want uw' kracht beschermt ^{(ze/}

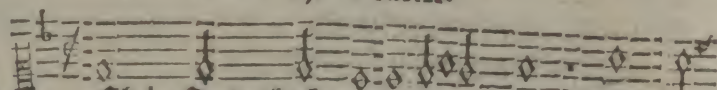
Uw' zong' is om haar als een schild /

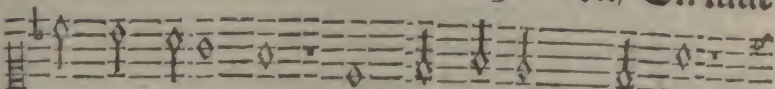
Uw' zegen kroont en loontze mild /

Uw' liefde koestert en verwarmtze

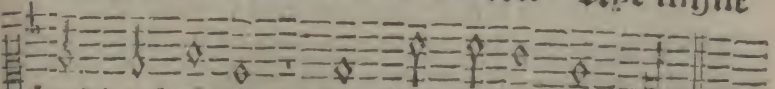
Uw' gunst om-armtze.

Den vj. Psalm.

A Ch! **G**od/ heb medelij- den/ **E**n laat

 de straf betijden / **T**erwijlen **H** 't gemoed

 Dooz meer dan bill'ke tooren / **H**pt mijne

 sond' gebooren / **Z**oo heft'lyk is outgloed.

2 **V**er.

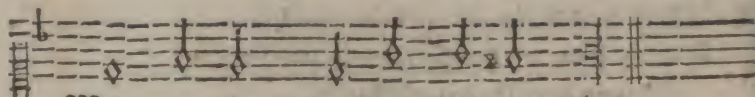
- 2 Vergeef / vergeef misdaden ;
 Toon rijkheyd van genaden.
 Het lichaam / afgepijnt /
 Ontmergt / en t'enden krachten /
 Derescht een mild verzachten /
 Ter 't eenemaal verquijnt.
- 3 Hart-schizik treft my inwendig /
 't Gewect maakt my ellendig /
 Ter dood toe is my bang ::
 Ik smelt door diep benouwen
 En zidderig vergrouwen.
 Hoe lang / ach / Heer hoe lang ?
- 4 Hoe lang laat gy my quijnen /
 En / uir aan uir / verdwijnen ?
 In een zoo harden nood ?
 Ach! wil te mywaarts naken/
 En trek my uyt de liaken
 Van een gewisse dood.
- 5 Of acht gy my / rechtvaardig /
 En strenge God / ontwaardig /
 Dat gy my troost bereyd :
 Zoo doet 'et om de goedheyd :
 En ingeaarde zoetheyd
 Van uwe Godlykheyd.
- 6 Eplaas! in doodes nachte
 Is Weten noch gedachte /
 Is tale noch verstand.
 Ach! wie zal uws gedenken /
 En met lof-dank beschenken
 In 't eeuwigh-duyfter land ?
- 7 Hoe moe ben ik van steenen :
 Hoe nat door stadigh weenen !
 In tranen zweemt mijn bed ;
 De bloem der jeugd is heenen /
 't Gestalt / door d'ruk / verdweenen :
 Met angst leg ik om-zet.

8. Weg.

- 8 Weg goddeloos gebroedzel.
 Daar komt/ daar komt verzoetzel/
 Verzoetzel van Ellend.
 De Heer heeft tot mijn reden/
 Mijn tranen/ mijn gebeden
 Zijn gunstig ooz gewend.
- 9 Weg alle dyuk en schroomen.
 Ik zie den tijd vast komen/
 Dat al 't vbandig rot/
 Met schyik en schaamt' omgeven/
 Te rug zal zijn gedreven.
 Zoo goed en trouw is God.

Den vij. Pfalm.

I A zwaar' betafsheyd des benoutwens
 Zijt Gy de Vastheyd mijns vertrouwens:
 Dies koom/ mijn God/ en maakme vry
 Van mijn na-gaande we'er-party.
 Verzuymt uw hand: licht kan 't gebeuren
 Dat zy my wreedelijck verscheuren/
 Gelyk een Leeuw het Dee verflind
 Wan-

Wanneer hy 't zonder Harder vind.

- 2 **M**ijn God/ ik neem **A** tot mijn Richter :
 Ben ik een rader of een richter
 Van eenig quaad of quaads gelijk ;
 Bzengt eenig mensche turg of blyk /
 Dat ik/ die rustig met my woonden /
 De rust met onrust oopt beloonden ;
 Of hebb' ik oopt 't bewezen quaad
 Vergolden met gelijke maat.
- 3 **Z**oo wensch ik dat party/ verbolgen /
 Op 't alderstrengst my moet verbolgen ;
 Verbolgt/ in zijne strikken vang ;
 Gebangen/ neder-smijt en pzaang ;
 Gepzangt/ van lijf en goed beroobe /
 En mijnen naam/ geheel bedoben
 In eenwiger vergetings stof /
 Zy zonder alle klank en lof.
- 4 **O**utwaak. laat over mijn byanden
 Uw' gramschap/ Heer/ ter wzaake byanden.
 Sta op. gedenk uws woords. en maak
 Dat ik eens tot mijn recht geraak.
 Laat vooz de sterff'lijke gezichten (ten;
 D'hoog-waardighepd uws Godshendz lich-
 Dat elk zich buyg vooz uwen stoel /
 En alles volks dy Richter voel.
- 5 **O**pper-richter op der aarde /
 Doe my na mijner deugden waarde.
 Heb ik gelijk : zoo red mijn zaak.
 Bid ik met recht : zoo schaf my wzaak.
 Rechtvaardig God/ die 't al moet stieren/
 Wiens oog straald dooz hart en nieren /
 Vergun het quaad niet meer een poort /
 Maar help den byomen mensche voozt.

6 Ge-

Gelyk een Krijger zonder schyomen
 Den byand onder oog durf komen /
 End' oore graag heeft ten alarm /
 Als hy maar 't schild heeft aan den arm :
 Zoo laat ik ook / heel los van vreezen /
 Op God al mijn vertrouwen wezen /
 Om dat hy in haar kommernis /
 Der vromen troost en helper is.
 God is een Richter die niet spoedig /
 Ter wrake stapt / maar die langmoedig
 (Op dat hy 't hart ten goeden neyg')
 Gedurig aanhoud met gedreng.
 Wil pemand zich niet laten leeren /
 Noch op zijn siem ter deugde keeren :
 Wel aan / hy wet zijn zwaard ter sne'e /
 En maakt zijn boog ten scheute ree.
 Volhardm' in 't quaad : zoo milit zijn ooge ;
 De booge-pees word ingetogen.
 Derstokt men 't hart : de pijl snoed af /
 En geeft een doodelijke straf.
 Dus word in 't end de mensch bedrogen
 Dooz' t schoon-bemomd verraad der logen.
 Daar 't harte zwanger gaat met wind /
 Is yd'le waan 't gebaarde kind.
 Een mensch bezyucht in zijn gedachten
 Met 's naastens onheyl / is te achten
 Gelyk als een die kuylen maakt /
 Daar hy noch zelver in geraakt.
 De hoon wil noch den hoonder hoonen /
 En 't quaad zijn eygen meester loonen.
 De vondt komt zynen vinder t'huyg /
 Hy draagd noch zelfs 't bereyde kruys.
 Nu bloeyd mijn tong van danke-reden
 Tot God vol van gerechtigheden.
 Den naam van d' Alderhoogste Heer
 Te loben / is mijns harts bekeer.

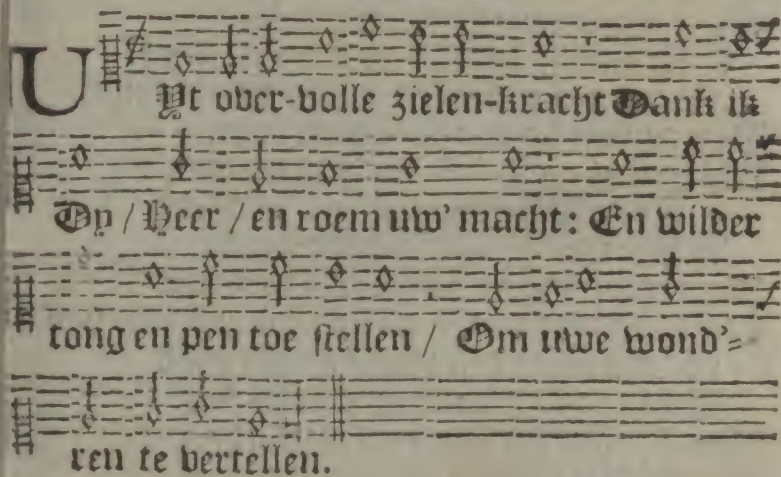
Den

Groot-machtig Heer / bestuurder aller
dingen Hoe krachtig gaan dooꝛ alle landen
dzingen Uw 's Godlijkhed's hoog waard'
ontzaglijke'en / Waar vooꝛ en Aard en
Hemel is te klein?

- 2 De teere mond van die aan borsten leggen /
Kan tuge zijn / en / zonder zeggen / zeggen /
Wat nauwe zoꝛg uw' Godlijk harte raakt /
Als 't heilig oog de heel Natuur bewaakt :
3 Kan tuge zijn / en krachtelijk verstoppen
Den stijven mond der harder wijze koppen /
Wiens tong vol giff / wiens hart / ter wraak
gewend /
Godloosheid braakt en uwe macht ontkend.
4 Als ik aanschouw / en / innig / ga bemerkien
De wonderheid van uwe schoone werken /
Het Hemel-welf / dat / dicht met licht bezaayd /
De Mane voerd / en 't ziende oog verstraayd :
5 Dan spreekt mijn hart / in aandacht op-ge-
gen
Wat is de mensch / dat uw' hoog-ziende oogen
Op hem ook zien ? Dat zijne kleynigheid
Op / groote God / zoo dicht aan 't harte leyd ?
6 Gy

Gy hebt uw' Beeld op aarden hem gegeven /
 En weynig min dan tot een God verheben /
 Gy hebt aan hem uw' volle gunst betoond /
 En't sterff'lijk hoofd met hooge eer bekroond:
 Tot Heer en Dozt van al wat op der aarde
 De diepe konst uws wijzen hands oopt baarde /
 Heeft hem (o gunst!) uw' goedighepd gesteld/
 En al wat leefd gedaan in zijn geweld:
 Het dienstbaar vee / de schapen en de osschen;
 t Ondienstbaar wild / de dieren in de bosschen:
 En wat de lucht al vliegende dooz-snijd /
 En wat de Zee al zwemmenden dooz-glijd.
 Groot-machtig Heer/bestuurder aller dingen/
 Hoe krachtig gaan dooz alle landen dzingen
 Uws Godlijkhedds' hoog-waard' ontzacht-
 lijkhe'en /
 Waar booz en Aard en Hemel is te kleen!

Den ix. Psalm.

 Ut over-volle zielen-kracht Dank ik
 Op / Heer / en roem uw' macht: En wilder
 tong en pen toe stellen / Om uwe wond-
 ren te vertellen.

2 In Gode is mijn hart verheugd.
 God is fonteyn van alle vreugd.
 Des Alderhoogsten lof te zingen
 Gaat my booz alle and're dingen.

3 Met

3 Met recht. Want dooz uwz hands gewel
 Moest ons de vpaand uyt het veld /
 Moest hy uyt zijne leger wallen /
 En schand'lyk vooz uw boeten vallen.

4 Gy neemt A mijnes trouwlyk aan /
 Om in mijn recht my vooz te staan.
 Gy uyt 't / rechtvaardig Richter / 't oozdeel
 Uyt uwen thoon tot mijnen voozdeel.

5 Het Heydensch volk / verwaand van zin /
 Bind gy zijn pracht en trotshepd in.
 Haar naam / verdoemd ter dupsternissen /
 Moet eewo'lyk allen luster missen.

6 Zie / trotser / hoe dijn trotshepd zijgt /
 Hebt gy nu alles uyt-gekrijgt ?
 Zijn onse Ste'en al heel verdozben ?
 En / t'zaam met haar / haar' naam gestozben ?

7 O ! ver van daar. Daar is'er een
 Die blijft in aller eeuwighe'en :
 De Heer. wiens richt-stoel vast geset is /
 En 't algemeene recht en wet is.

8 Al wat hy keurd / is recht en sluyt.
 Hoort gaf zijn bank quaad bonnis uyt.
 Den armen staan zijn' ooren open /
 Als zy met nood be'e tot hem loopen.

9 Te recht vertrouwt dy / in ellend
 Al wie uw' grooten name kend.
 Want gy / Heer / zultse niet begeben
 Die langs het deugd-pad t' uwaards streben.

10 Nu loofd den Heere onzen God
 Die wooning houd op Sions slot.
 Maakt zijne eer van eere vzychbaar /
 En zijnen vaam by allen ruychbaar.

11 Des armen bloed / meest kleyn geacht /
 Is kostelyk in zyn gedacht.
 't Geschrey van die in kommer leben
 Staat onvergeet'lyk opgeschreyben.

12 Ge=

12 Genaad' / ach! Heer. zie af op my /
Die zoo veel quaads en ellends sp'
Dan haar die my vrandig naken ;
En ruk my uyt des doodes kaken.

13 Zoo krijgt mijn tonge rijke stof
Om uwer daden hoogen lof

In Sions poozten uyt te meten /
En elk ten volsten te doen weten.

14 Zoo zwemt mijn hart in vrolijkhepd /
Wanneer 't aandachtig / overlepd /
Hoe zoet uw' hulp is komen dalen
Tot eyndiging van alle qualen.

15 De Heyd'nen zijn verstrikt in 't net
Van hen vooz and'ren toe-gezet.

Zy ballen in haar eygen grachten /
Derraden van haar zelfs gedachten.

16 O! oordeel vol verwondernis!
Getunge dat God Richter is.

De boof (o! saak wel waard om merken!)
Bestrikt zich in zijn eygen werken.

17 Dus komt in 't end des ondeugds straf.

De booze moet'er schielijk af /
En word / met hen die Gods vergeten /
Ter eyndeloozer dood versmeten.

18 Veel anders is 't met 't ned'rig hert /
't Welk treurd / doch niet verdost in smert:
't Welk ongebal wel dreygd te krenken ;
Maar noopt en is uyt Gods gedenken :

19 Wiens hoop' wel dupkt/maar niet en sterft:
Wel uytstel lijd en omme-zwerft /
Maar / niet in eenwighepd verloren /
In 't end berepkt 't geen z' heeft verkoren.

20 Sta op / mijn God. ach! heng het niet /
Dat hier een mensch (een worm / een riet)

Zich over alles Meester make /
En tot den toom der dingen rake.

21 Dat

21 Dat alle Heyden / onder toom /
 In ootmoed t' uwer vier-schaar koom.
 Dat zich de groothed uwer machten
 Vertoon / en U booz Heer doe achten.
 22 Dat schik de zielen diep dooz-sny:
 Op datze / die dooz hoobaardy
 Na al te groote dingen rennen /
 Haar zwakke menschlykheyd erkennen.

Den x. Psalm.

God / kracht / en wacht van alles op
 der aard / Hoe komtet by / dat Gy in tijd
 van nood / Zoo vzeemd Gy houd; en laat
 ons / hoog bezwaart / Als tot een pzoop /
 van alle bystand bloot? Den overmoed /
 ach! Heer / is veel en groot / Dien volles
 loops de goddelooze drijven / Daar't ned'rig
 hart schier onder dood moet blijven.

O! dat de bond den binder zelfs besloop /
 En hy zelfs dzonk van 't ingeschonken zop!
 O! dat het quaad op zynen meester dzoop /
 En 't schellem-stuk den schelm viel op den kop!
 't Godlooze hart blaast zich in moedwil op /
 En spreekt en roemt van zijne slimme nulkien /
 Als van goed werk en lobens-waarde stukken.
 De Dzech-aard prijst zijn holle geld-begeert' /
 En geeft in 't hart zijn doen een schoone verf /
 Ja lasterd God die in zijn wetten leert /
 Dat glerighepd de weg is ten verderf.
 De Groot-hart/stout en godloos boben kerf /
 Doet wat hy denkt en vleyd zich in zijn zotheyd:
 Want in zijn grond ontkent hy alle Godhepd.
 De wycede vlt na zijn gedzoomde hepl ;
 Geen quaat zo groot/waar booz hy stille staat:
 Ter schelmery acht hy geen weg onbepl /
 Terwijl zijn hart niet een gedacht in laat
 Van uw' gericht/dat traag/ doch zekier/gaat.
 Min dan een niet acht hyze all' met eenen
 't Zp wieze zijn) die 't eubel met hem meenen.
 In 't hart maakt hy een zulken over slag :
 Dus gaat 'et wel/ en 't zal zoo blijven gaan ;
 U zachjes a'n krijg ik den ouden dag; (aan
 Mijn baan is klaar.wat nood niet my voort
 Dus denkt hy heen. en kupert d oude pa'en.
 Zijn keel/vol bloekis/ziet over/ nu van leugen/
 Dan van bedzog en dingen die niet deugen.
 Zijn tonge is een schat-kist van gequel /
 Een bloed van quaal/een wereld vol verdriet.
 Hy zit en loerd. zijn oog en hand zijn snel
 Tot roobery. Als hy maar boozdeel ziet/
 Verschoond zijn kilautu ook zelfs den armen
 niet /
 D'ommozellhend belaagd hy langs de wegen :
 In 't even/Hoe/als 't goed maar is verkregen:
 B 7 Gelyk

7 Gelyk een Leeuw/ verscholen in het hol /
 Leyd hungerlyk op zynen roof en wacht :
 Alzo ook hy ! zyn hart van schalkhepd vol /
 Stout ten bedrog/ verstands en lichaams
 kracht. (dacht/

Hy sluypt en nijgt/ doch nijpt en grijpt. 't ge-
 Waakt/onvermoeyd/om dooz versmitste lagen
 Te vangen/ en 't gebangen wreed te plagen.

8 Hy rukt/ hy plukt/ hy queld/ en veld ter ne'er
 Al wat'er valt/ in zyn bedrieglyk net.

Dan't geen hy is/ lijkt hy na 't oog heel beer ;
 Ten loozen schijn zyn le'en en re'en gezet.

Als maar geen mensch op zyne werken let /
 Zoo acht hy zich booz alle oog verscholen /
 En booz God zelfs/ zyn gantsche doen verholen.

9 Vertoon dy/ God. verhef uw sterke hand.
 Stel niet al heel d'ellende in vergeet.

Zal dan alzo de booze/ A ter schand /
 In 't dwaze hart/ tot alle quaad gereed /

Besluypten/ God/ dat gyder niet van weet ?
 Daar't nochtans vast/ en allen goeden klaar is.

Dat booz uw oog geen ding on-openbaar is ?

10 Wie is't dan gy/ die allen nood aanschouwt ?

Wie is't/ dan gy/ die't roer in handen heeft ?

Wie is't/ dan gy/ daar d'arme zich aanhoud ?

't Verlaten hart zyn gantsche zaak aan geeft :
 De Wee'utoe zucht ? De Wees in hoop doo-
 leeft ?

Wel aan/ roep upt de Meesters aller booshepd.
 En t'zaam niet haar/ den woztel van godloos-
 hend. (niet sluypt/

11 't Blykt klaar/ o God/ wanneer uw stra-
 Dat gy het zijt/ die eeuwig zonder end

Den scepter draagt. die't heylig erbe schuynd.

Dan't Heydensch volk dat uwen Naam nie-
 kent.

Di

Dit is de be'e die kommer en ellend
 t' Benaude volk met pijn ter ziel uyt p'angen/
 Met wisse hoop' dat g'ze zult ontfangen.
 12 Met wisse hoop' dat A haar bite're smert
 Me'edoogentlijk in 't Godlijc ooz zal gaan /
 En raken zoo den grond van 't heylig hert /
 Dat g'p dy haars in ernst zult nemen aan /
 Om Wee'uw / en Wees haar recht te doen
 ontsaan. (kondig/
 Op dat de mensch / zijns kleyns en b'oochheids
 Ayt trotzen geest niet meer op aarden zondig.

Den xj. Psalm.

N Adien g'p ziet / o mensche / dat de hope /
 Dooz heul aan God / noch in mijn harte leeft /
 Hoe doet zich dan uw' mond zoo dwaass'liks
 open / Dat hy / uyt spot / alzulken tale heeft :
 Ayt is 't met dy. had g'p nu snelle pennen /
 Om / als 't gediert dat dooz het ydel zweet /
 Na 't bez' gebergt uw' ongeluk t'ontrennen.

B 2 2't Is

2 't Is waar / de boog der boozen is gespannen;
De pees / gepijlt / verwacht des schutters
hand;

't Dooznemen is / oprechte vrome mannen
Dooz duyst'ren bond te helpen aan een kant.
Doch al vergeefs. Daar trachten en gedachten/
In zich verwert / zijn zonder grond of stand:
Die 't niet verschuld / en heeft geen quaad te
wachten. (heben

3 Daar is een God / een God / die / hoog-ver-
In 's Hemels Hof / wiens bouwzel is zo
schoon /

Het oog heeft op alle die der leven /
En oordeel belt uyt zinnen hoogen thoon
Van doen en laat der boozen en der vromen /
Om / na verdienst / gerechte straf en loon /
Dooz quaad en goed / op elk te laten komen.

4 De booze mensch / ten moetwil overgeven /
Hoopt zich by God onsterffelijken haat ;
In Gods gedacht is hy ten plaag verschreven :
Ter plaag / die staag dicht op de hielen gaat /
En hem / in 't end / met vuur en solffer-regen /
Dooz strom en blaag / geheel te gronde slaat.
Dus word quaad end dooz quaad bedryf gekre-
gen.

5 De vrome ziel ter billijkhepd gehepligt /
Die / vast van tred / niet zwicht noch om en
lijkt / (ligt /
En noopt haar pad dooz sinne gangen bep-
Maar van haar pad dooz liefd noch leed en
wijkt / (vaardig /
Wat is haar end ? de Beer / trouw en recht-
Acht haar (want elk bemind 't geen hem ge-
lijkt)

Zijns aangezichts gewenscht aanschouwen
waardig.

Den

Den xij. Psalm.

H Elp/ Heer/ 't is tijd De deugd heeft
 afgenomen; Geloof en Trouw zijn schier ter
 weerd upt; 't Heel Adams zaad en levert
 nauw een vromen: De hoosheyd (laas!) en
 heeft niets dat haar stuyp.

2 Bedzienger / verdichtzel / leugen-reden /
 Is 't dag'lyks werk. Deen leert 'et d'ander
 voort.

3 Inymstrijker / schijn / dubbel-hartigheden /
 En niet dan quaad is 't wat men ziet en hoort.

3 Verderf van God / genaakt den boozen
 keelen /

Genaakt de tong die hare gal verbergt /
 in zoet / van taal / den hoov'ling weet te spe-
 len ; (tergt.

Die steeds hoog draaft / en God en Menschen

4 Want waar en durf de hoosheyd niet heen
 rennen? (32)

Onz' tong kan veel. (dees woorden spreken
 delaan / laatz' ons ter hupcheling gewennen:
 Wie is 'er Heer van onze tong / dan wy?

5 Maar God / geraakt met innerlyk erbar-
 men / B 3 Dooz

Dooz't bang gezocht der zielen zwaar bela'en/
 Dooz't droef geklag der hulpelooszer armen /
 Laat deze re'en ten heyl'gen mond' uyt gaan
 6 Al moet nu schoon't onschuldig harte tru-
 ren;

Al leeft het dof / omkerkert dooz den schrik
 Ik koom / ik koom. 't en zal niet langer duren.
 'k Herbring zijn heyl / en redd' het uyt der
 strik. (redder)

7 Dus ver de Heer. Doch gy tot wien zijt
 Haar gangen neemt/merkt op en neemze waar
 Want wat uyt spraak oopt zijne lippen deden /
 Bewindzich wis en van onwaarheid klaar :

8 Zoo klaar van seyl / als 't zilber / in eer
 oben /

Dooz goudsmits kunst tot zevenwerf beproeft /
 Daar van al 't schuym en vuyl is afgeschoben/
 En dat noch proef noch zupbring meer be-
 hoeft. (waarheid)

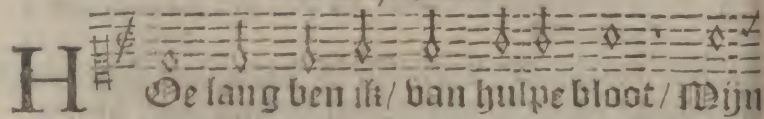
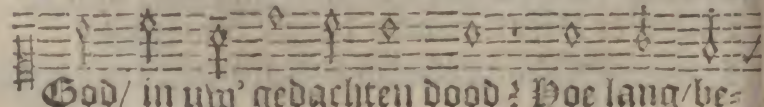
9 Getf / Heer / in my / een toon-stuk uwe
 Ach! neemz' in hoed' die op uw woorden staan
 De booze aard / wiens tonge ten gebaar leyd /
 Daar van / o God / by eenw' lijk onze pa'en

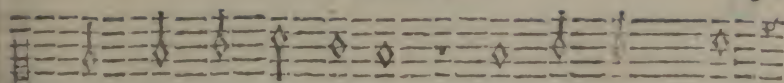
10 Geen booszer pest / dan dat het schuym van
 menschen

Den kop verheft / en breed op aarden weyd
 Der dingen stand beboogt en draapt na wen-
 schen /

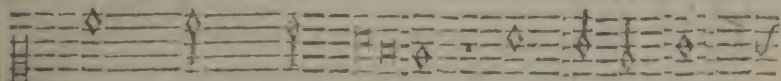
En van het goet dooz quaden boozgang leyd.

Den xiiij. Psalm.

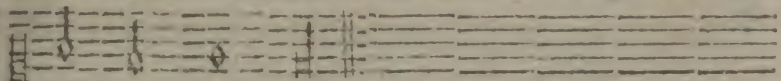

Hoe lang ben ik / van hulpe bloot / Myn

 God / in uw' gedachten dood? Hoe lang/be-
 dompt

Dompt in duysternissen / Doet ik uw's aan-

schijns klaarhepd missen / En ongetroost

zijn in mijn nood?

2 Hoe lang zal banger zorg en smert
 Haar leger houden om mijn hert /
 Ja dag op dag met wee doot-treffen ;
 En zich mijn vrand trots verheffen /
 Als hy mijn ziel zoo ziet benert ?

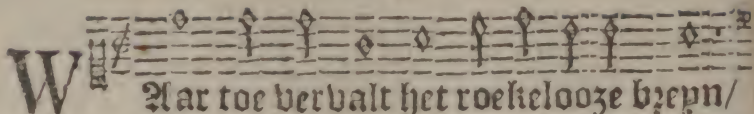
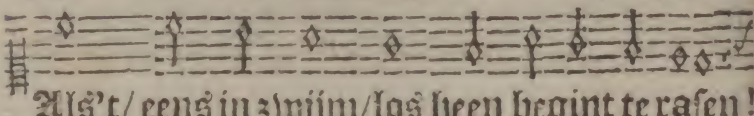
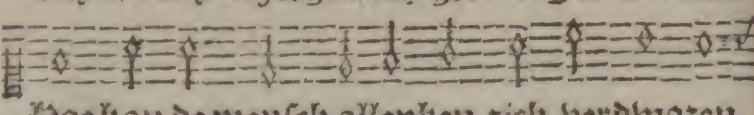
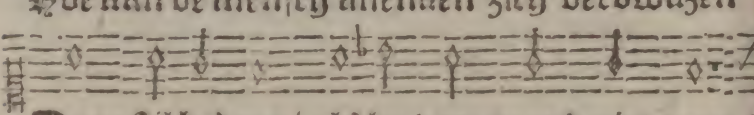
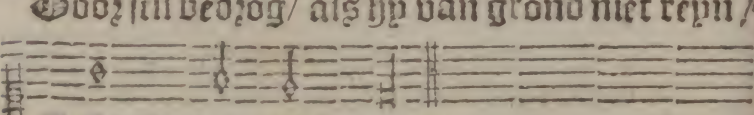
3 O! dat uw' oog my open ga!
 O dat uw' oog my gunstig sia!
 Bezou mijn oogen met uw' luster /
 Op dat my 't eeuwige-ewig duyster
 Met zijne schaduw niet besla.

4 Op dat party / met hoog geronk /
 Niet met mijn nederlage pronk' /
 Noch zich vertrotze op zijn krachten /
 Noch vzeugde schep in zijn gedachten /
 Wanneer ik zoo in ramp verzonk.

5 Uw' goedhepd is't daar ik op hoop' /
 En / als ten wiffen wijsk / toe loop.
 Mijn hart is moedig (en met reden)
 Als 't denkt aan uw' hulp-vaardigheden /
 Om be'e (een kleynen prijs!) te koop.

6 Wel aan / ik wil / met soet geklank /
 Den Heere mijnen God ten dank /
 Een ongemeen gedicht gaan zingen ;
 Want vooz zoo vele dingen
 Verdiend hy lof en eeren zank.

Den xiiij. Psalm.

War toe verbalt het roekelooze byepn/

 Als't/ eens in zwijm/ los heen begint te rasen!

 Hoe kan de mensch allenken zich verdwazen

 Dooz sil bedrog/ als hy van grond niet reyn/

 Volgt 's weerdgs treyn!

2 Daar is (zoo diep verwoyd de geest in 't zot)
 Daar is zeyd hy in 't end (hoe wel de tonge
 Meest anders praat / dooz wenst of vrees be-
 dwongen)

Daar is / zeyd hy in 't harte / beestig bot /
 Daar is geen God: (droom /

3 Godsdienstighepd is maar een menschen
 Een mijner-blaag / een waan / en ydel wezen /
 Een eygen bond / gegrond op 't kindsche vreezen
 Des slechten volks / dat zich dooz vies ge-
 Geest onder toom. (schroom

4 Dusdanig is het heymelijck gedacht
 Des slimmen grounds / dies opent zich een deure
 Ter groutwylkhe'en. en niets zoo schelmisch kan
 beuren / (bzacht /

Of 't word (als 't dient) van haar of me'e vol-
 Of na getracht.

5 Niet.

5 Niet een van haar die zich ten goede geeft /
 't Uytwendig doen is of een schalk vermomzel /
 En 's boozen gronds bedriegelijk verblomzel /
 Of domme fleur daar 't hart geen keur in
 Maar los na leeft. (heeft /

6 God zag op aard van zijnen Hemel af /
 Of noch misschien pets goeds waar by de luy-
 den /

En haarder een / bytwijl dooz deugde-burden
 Geraakt / uyt smaak van konijg loou of
 Tot hem zich gaf. (straf /

7 Waar niet en is / daar word vergeefs ge-
 zocht. (mannen-

Boos / dooz en dooz / was 't rot der snooder
 Ter schelmerij was van haar t'zaam gespan-
 nen. (brocht /

Niet een die deugd / of deugds gelijk / boozt-
 Of eens om docht.

8 En hoe zou deugd behechten in 't gemoed
 Dat / heel verpest 't / en rupings-tooms overge-
 ven

Ter buyligheid van 't God-vergeten leven /
 Als 't hong'rig wild / na 't vleysch der vromen
 En drinckt haar bloed ? (woed /

9 Hoe kander deugd herbergen in een geest
 Die d'heelen grond zijns levens vest in logen /
 En / van zich zelfs moedwilliglijk bedrogen /
 Den grooten God (gelijk een reed'loos beest)
 Noch bid noch vzeest ?

10 De tyd/nochtans/zal komen/dat haar dik
 En celtig hart / dat zich geens quaads kan
 grouwen / (wen /

En Gods geting' zijn aanklacht seil doet hou-
 Getrest zal zijn in eenen oogenblik.
 Van Godes schykt.

11. Getrest zal zijn / als God het ongebal
 Zijns.

Zijns waarden volks zal eenmaal komen en-
den /

En hen / die nu uyt zijn op zijn' ellenden /

Dit hart-doozslaand' en suijdend' stem-ge-
Doen hooren zal: (schal

12 De vroom' hebt gy in haar eenboud ver-
acht / (heden /

Verzukt / geschent; en haar Godsdiensdig-
Haar hoop' / haar vrees / haar pber haar gebe-
den / (vraecht /

Haar crust / haar doen by elk in haat ge-
En trots belacht: (aan;

13 Nu keert het lot. nu neemt zich God haar's
Nu is de draad haar's ramps ten end geloopt.
Nu blijkt hoe wijs zy zijn die op God hoopen /
Hoe dwaas / die! dooz 't hoovaardig God-
Haar ziel verza'en. (versma'en /

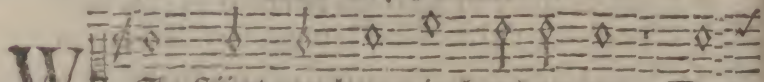
14 Ach! quam de tijd / dat / in dit zwaar
gequel!

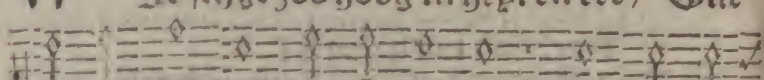
De Heer met hulp / uyt Sion eens genaakite /

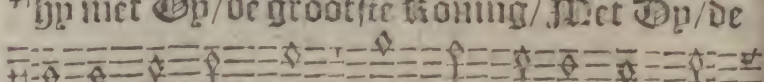
En 't heylig volk uyt slaverny geraakite!

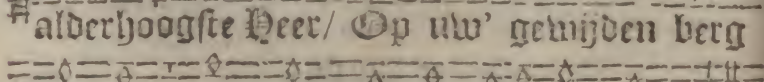
Dat waar een vzeugd en eeuwig herten-wel
Dooz Isracl.

Den xv. Psalm.

W Je sijgt zoo hoog in heyl en eer / Dat

 hy met Op / de grootste koning / Met Op / de

 alderhoogste Heer / Op uw' gewijden berg

 verheer / En plaats be-erv' in uwe wooning ?

2 Die is 't / die / louter van gemoed /
 Noch afgerecht op slimme streken /
 Zijn gang van quade paden hoed ;
 Niet anders oopt dan recht en doet ;
 Niet anders oopt dan waar wil sprekien.

3 Die is 't / die niet los-mondig snapt
 Maar houd zijn tong also in banden /
 Dat zy van niemand achterklapt /
 En niet lichtvaardig zich bezrapt
 Tot 's even-menschens leed of schande.

4 Die is 't / die / edel van gedacht /
 De God-vergeten snode zielen /
 Al zynze schoon in staat en pracht /
 Geen eer noch achtens waardig acht /
 En niet voor haar geluk wil knielen.

5 Die is 't / die Goddelijk gezind /
 Zyn met-gezinde houd in waarden /
 En 't byzome hart van harten mind /
 Of 't schoon by niemand gunst en vind /
 En een uytvaagzel is op aarden.

6 Die is 't / die rem en trouw van grond /
 't Gesproken woord noopt laat verlor en ;
 Wiens tong met 't hart is in verbond ;
 Die / schoon hy daar al scha' by vond /
 Niet zwakt in 't geen hy heeft gezworen.

7 Die is 't / die / niet verdwaast op geld /
 Den Goud-gier noopt in 't hart laat sluppen ;
 En 't zijne niet op woeker steld /
 Om / door een ongeboeld geweld /
 Zijns even-naastens bloed te zuppen.

8 Die is 't / die / vast aan deugd verknecht /
 Door geenig ding zich laat bezrukken /
 Waar niet men 's Rechters hart bevecht
 Om van onrecht te maken recht /
 En die geen schuld heeft / te verdrukken.

9 Die zoo in hart en daden is /

B 6

Wat

Wat goeds of zoets kan hem ontbreken?
 Zijn doen en laat is wijs en wis;
 Gods woonig zijne erffenis:
 Hoopt bleef reyn Deugd van loon versterken.

Den xvj. Psalm.

Bewaare my / God / my / die op U vertrouwt /
 En in eenvoud / vol-talig uyt durf seggen /
 Dat ik alleen U voor mijn Heere houw;
 Doch middel-tijds wel me'e kan overleggen /
 Dat al mijn deugd / met alle Gods-diensts
 zaken / U / zalig Heer / niet zaliger kan maken.

2 Hierom heb ik mijn lusten omgekeerd
 Een dienst van haar die gy hebt uyt-verkoren /
 En met den naam van Heylig Volk vereert.
 Ik Zocht ware Deugd: doch die was al verloren.
 Onoz heete dzift na zelfs verdichte Goden
 Was Liefde Gods al uyt het hart gebloden.
 3 Een bitter wee is zulker menschen loon.
 Dies ik aan all'haar yronk-Godsdiensstigheden
 Een deel begger. my yst haar beest-gedoon /
 Haar:

Haar bloed-gequist/ haar offer/ haar dank-
reden.

(spellen/

Daar't waarheid geld zal ik haar naam niet

En op haar woord noopt vonnis laten vellen.

4 God is mijn Goed/ mijn Deel/ mijn Erf/
mijn Al/

Mijns harten steun. die my en al dat mijn is/

Door nauwe zorg/ in wezen houden zal.

Hoe lieff'lijk is 't dat God aan all' de zijn' is!

Wat schoonder lot heeft hy my toegeschreven!

O Hoog geluk daar ik toe ben verheven!

5 Lof/ eeuwig lof zy Gode/ die my raad/

Gelepd/ bestuurt. en richt mijn pad ter eeren;

Die zich des nachts in mijn gedacht in-laet/

En my/ in silt/ zijn heymenis komt leeren/

't Zy waar ik ben/ 't zy wat ik doe of pooge/

Altijd is God in mijnes harten ooge.

6 Zijn hulp en gunst staan stadig my gereed.

Ik mag in kamp/ maar zal ten ramp niet
kommen/

Zoo dat mijn hart/ nu ik dat zie en weet/

Tot in zijn diepsi' met vzeugden is om-zwom-
men/

(haken

Ik voel mijn tong/ door vzeugde rijkheyd/

Om Godes naam met spreken groot te ma-
ken.

(nood

7 Want gy zult my/ wanneer de laatste

Afsbeekt den dyaad der sterff'lijker naturen/

Niet laten zijn verflonden van een dood

Die eeuwelyk en zonder end zal duren.

(zen

't Is waar/ mijn vleesch zal in der aarde we-

Doch zonder oopt verderff'lykheyd te vzeen.

8 Want gy zult niet gedoogen dat het lijf

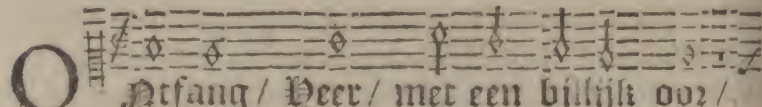
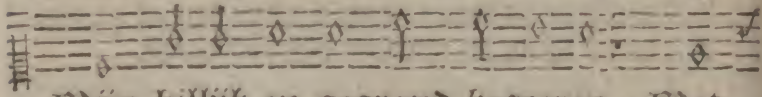
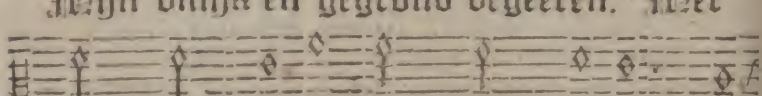
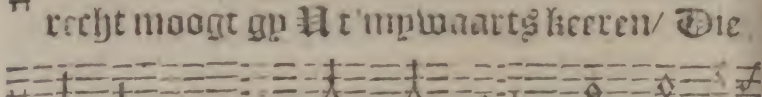
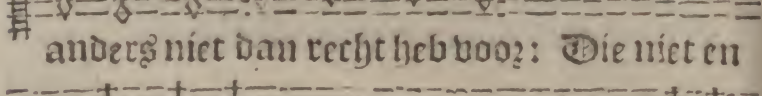
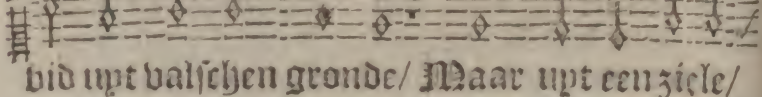
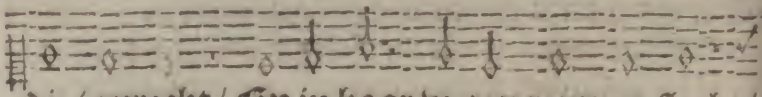
Des heyl'gens ziels/ zoo hoog by A in waarde/

In 't donker graf een aas des wormen blijf/

Of immermeer weg-rotte in der aarde.

Gp/ God/ wiens hand den sleutel dyaagt van
 't leven /
 Zult mi daar toe een open deure geben.
 9 De mensche zoekt / zoo lang hy is / en leeft:
 Tot volle vzeugd en zal hy noopt geraken /
 Zoo lang zijn hart in 't sterffelyke zweeft /
 En buyten U/ o God/ zich wil vermaken.
 Gp geeftet al/ alleeu/ en t'allen tijden /
 Wat zal'gen kan/en waarlijk doet verblijden.

Den xvij. Psalm.

O Afsang/ Heer/ met een billijk oor /

 Mijn billijk en gegrond begeeren. Met

 recht moogt gy U t'impwaarts keeren/ Die

 anders niet dan recht heb booz: Die niet en

 bid uyt valschen gronde/ Maar uyt een ziele/

 die/ oprecht/ En in haar wezen reyn en slecht/

 Heeft volle eendracht metten monde.

2 Ver=

2 Verongelijkt / neem ik mijn gants /
 Niet tot de menschen / die de zaken
 Uyt recht wel licht tot onrecht maken /
 Maar tot uw strafke vonnis bank.

U neem ik in mijn zaak tot Richter /
 In U ergeeb' en zet ik my.

Veroordeel daar de schuld is by /
 Het zy of my of mijn betichter.

3 Gy weet wat zich in my onthoud :
 Want dikwils / in de stille nachten /
 Zijt gy gedaalt in mijn gedachten /
 En hebt haar diepsien grond dooz-schouwt /

Door dyuk en tegen-val van dingen
 Hebt gy my op de proef gezet /
 Doch vond mijn binnenst' onbesmet /
 't Zy wat ellend my quam bespringen.

4 Mijn tong en mijn gemoed zyn een ;
 (Dat neem ik vooz / en houde 't Gode)
 Mijn stemme is een trouwe vode
 Van d'innerlyke harten-meen.

Op 't richtsnoer uwer wijzer reden
 Zie ik al 't Menschen-doen vooz by ;
 En ga mijn weg recht uyt / en my'
 De paden van ongodlykheden.

5 Wat rester / dan dat gy mijn tred /
 Op dat hy noopt onzeker glibber /
 Of uyt het spooz der deugden slibber /
 Ten wiffen gange onder-zet ?

Ik roep tot dy. ach ! woud gy hooren
 En geven mijnes harten klacht /
 Uyt nood vooz uwen thoon gebzacht /
 Een gunstig' ingang t' uwer ooren.

6 Geeft heerlyk blyk utvs goedighepds /
 Gy Heyland dier die dy ver trouwen /
 Als uw party haar komt benouwen /
 Uyt dzift des overmoedighepds.

Be-

Behoed my met zoo teeren zorge /
 Gelyk nature 't oog-en-licht
 (Het noodig werk-tuyg van 't gezicht)
 In 't hooft voorzichte'lyk heeft geborgen.
 7 Gelyk (als 't roof-dier lagen leyd /
 Of stoutelyk komt aangedrongen)
 De vogel zijne teere jongen
 Met ruyne wicken over-spreyd :
 Laat zoo uw' gunst mijn schutzsel wezen
 Door alle vyands overlaf /
 Die booff'lyk na mijn leven tast /
 En houd my om end' om in vreezen.
 8 De veelt van goed / waar in haar hart /
 Gelyk in 't bette / leyd ombangen /
 Doet haar aan and're gaven langhen /
 En hulpers huren tot mijn smart.
 Haar tong is trots en schots van talen.
 De wegen zijn ons afgesne'en /
 En zy ons ober al om-heen /
 Om op de vlucht te achterhalen.
 9 Haar voeten gaan geen and're pa'en /
 Dan om ons deerlyk te doen sneven.
 Zy hebben ober onze leven
 Den moord al in haar hart gedaan :
 Niet anders als een Leeuw de hollen
 Verlaat / en graag ter proye rast /
 Of als zijn Jong op 't roof-aas past
 In zijn geboort-spelonk verscholen.
 10 Op / Heere / op. treeds' onder oog.
 Verbreek / door d'uw' / hare krachten.
 Stunt alle quaad daar zy na trachten.
 Stort' af van haar gewaande Hoog.
 Laat zich uw' zwaard ter hulpe spoeden.
 Geef my mijn leven weder om
 Van haar / die / boos en zinne-krom /
 Haar harten in Godloosheyd boeden /

11 Van 't volck daar uwe wzaak na bast 't /
 Dat uwe hand niet kan ontfuppen /
 Maar 's Doodes kelk in 't end moet zuppen /
 En smoren onder onheyls last :
 Van 't volck dat trotzig heen gaat strijken /
 En zacht gebleyd dooz aardschen schijn /
 De Weereld meynd gemaakt te zijn
 Alleen booz zich en zijns gelijken :
 12 Dat / dooz verkeerde zede-kunst /
 Gestreelt zijn streelder we'er kan streelen ;
 Dat niet de Weereld weet te spelen /
 En 't windjen krijgt van all' mans gunst :
 Dat / als d'onredelijke dieren /
 Genuttigt 't geen het booz zich vind /
 Doch zonder 't hart / moetwillens blind /
 Eens na den oorsprong op te stieren :
 13 Dat / van U / Heere / opgepropt
 Met schatten / en / dooz 't mild toe-spoeden
 Van alle lieffelijke goeden /
 Ter voller zattigheyd gekropt /
 Het harten-lust zijn stam ziet bloepen.
 In rijk getal van na geslacht /
 En 't goed van hen te zaam gebzacht /
 Van kind'ren op kinds kind'ren bloepen :
 14 Dat / alle heyl en zalighend
 Verbergend' in de valsche ruste
 Van zijne ingebeelde lusten /
 Aan 't Aarsch zich gants te koste leyd /
 Geen ding ook acht noch lof wil geven /
 Dan dat daar henen strekt en vlijt ;
 En zoo / booz een geringen tijd /
 Zijn deel al heyl heeft in dit leven.
 15 O ! ver van my azulken zin.
 (O ! wijd verdoelde menschen oozdeel !)
 Ach ! neen. in zulki geluk en boozdeel
 En stel ik 't ware heyl niet in.

Mag

Mag ik maar / in een reyn Geweten /
 Doo: U / mijn God / behaaglijk zijn /
 En zien den glanz van uw aanschijn :
 Zoo zal ik my gelukkig heeten
 17 Mag mynen geest slechts zijn geleyd
 (Doo: uw' hulp-rijke hand ont-evelt /
 En met geen wolk van druk benevelt)
 Doo: 't beeld van uw Hoogwaardigheid
 Zoo trots ik alle heyl van Menschen ;
 Zoo heb ik alle goed en schat :
 Zoo is mijn ziel volkomen zat.
 Die God heeft / han niet hooger's wenschen.

Den xvij. Psalm.

E En sterke Liefd' in 't diepst' van 't hart

 geboren / Daaag ik dy / Heer / dien ik my heb

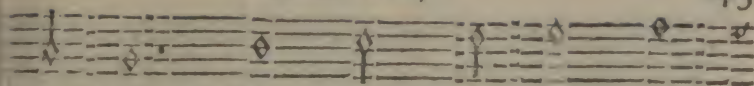
 verkoren Ter vaster rots in 's levens woeste

 zee / Ter hooger buigt in alle angst en wee /

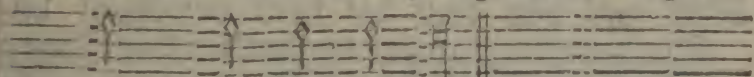
 Ter sterker schans in allen wouden lijden /

 Ten dichten schild en wapen-tung in 't stry-

 den : Die my verlost / my red / my helpt /
 my

my vryd / Mijn Heer / myn eer / mijn

God / mijn Heyland zyt.

Zoo haast mijn tong / uyt ongebeuygden
gronde /

Tot lof en be'e den Heere word ontbonden :

Zijn hulp is re'e / zijn hand ontklupstert my /

En breekt de kracht van mijne weerparty.

Ik was / ik was verwert in 's doodes strikken ;

Der hellen angst deed' al mijn bloed verschrik-
ken /

De geest stond ree ter droeber duysternis /

Ter dieper stilt' daar perk noch end aan is :

Maar met mijn lalacht quam booz den hoo-
gen drempel

Dan Godes onvergankelijken Tempel /

Heest mijn gebed zijn Godlijk hart geraakt /

En hy ter hulp zich snellijk opgemaakt.

De Ward vernam 't / en beefden booz zijn too-
ren :

(ren/

t Gebergt / beangst in zijnes komsts aan hoo-

Heest zich verschudd't tot in zijn laagsten

grond. (mond.

Damp / gaf zijn neus / vuur-stralen zijnen

+ 't Vast' Hemel wulf verboog zich heen en
weder :

Bewees ontzach : en liet zijn Schepper neder.

Met nebel-rook en dichte donkerheyd

Was 't onder hem als doozgaans geplabept.

En dichte schaar van Eng'len / was de wagen

Dien hy betrad / waar op hy wierd gedragen /

En in zijn ren zoo rad was en gezwind /

Als

Als dzoegen hem de vleugels van de Wind.

5 Het zwart gewolk / daar hy me'e ging on-
togen / (d'oogen

Was als een tent die hem verschool voer

Tot dat zijn glans de donkerhepd ontstoot /

De wolken liefd' / en helder licht uyt-schoot

Het hangend' Docht goot hagel. en men eenen

Bloog 't dicht gestraal van Hemel-buur daer
henen. (bzak

Maar doe zijn siem / hoog-donderend' uyt

De heel natuur bezrepten zich / en schrak.

6 Den Hemel gaf een tegen-dreun op 't brom-
men.

Den hagel joeg. De lichte lucht alomme

Op 't dichst dooz-straalt / was (zo 't den oog en
scheen)

En enkel vlam van boven tot bene'en.

7 ! heylloos volk / dat uyt waar my te plagen /

Hoe was / hoe was u 't hart van schrick dooz-
slagen!

Hoe koud wierd' u het goddelooze bloed!

Hoe klepu verkromp den pd'len hoogemoed!

7 Wat zag men meer? De onder-aardsche
gooten

Des diepen bochts haar aderen ontblooten.

De Aard brak op / en gaapte grouwelijk;

Tot in haar hart booz't oog aanschouwelijk /

Ontdeken zy den ongemeten afgrond /

Daar noont gezicht booz-heen zijn stralen af-
zond. (uyt!

Zoo krachtig blies Gods greff de gramschap

Zoo vol ontzachs was zijnes siems geluyd!

8 Aldus quam God uyt zijnen throone dalen /

En van Doods deur mijn leven wederhalen.

Dus redd' hy my / al met een snellen ruk /

Mids uyt den bloed van 't dzeppend' ongeluk.

Zijn.

In hand toog my uyt sterke v'pands handen ;
 en bitt' ren haat en list maakt' hy te schanden /
 Den bitt' ren haat en list van haar / wiens
 macht
 Der oberstak de groothepd van mijn kracht.
 Doe zy mijn ramp met meerder quamen hoo-
 pen /
 leef over my 't ontsterff'lijk ooge open ;
 Mijn hoop' kreeg stof / haar grondbest van
 doe aan
 Ontwankelijck op hem te laten staan.
 a enghed / rupint / na doef hepd / gaf hy
 vzeugde.
 Dat was de reen: Mijn ongevalschte Deugde /
 Mijn louter hart / mijn handen schouw van
 quaad
 Behaagden Hem en lokten ter weldaad.
 Het werk is turg. want noch des doolings
 looshepd / (hepd /
 noch schoone glimp der opgesmukter boos-
 En hebben oopt mijn ziele weg gehad /
 Om af te tre' en van 't Goddelijke pad.
 des Heeren Wet was 't oog-punt der gedach-
 ten :
 oopt zagmen my zijn trouw bebel verachten ;
 Gantsch smetteloos en helder was mijn
 grond /
 En hield' het hart gesloten vooz de zond.
 Dit (zeg ik) heeft mijn God tot my getogen ;
 dit was een lust in zijne heplig' oogen ;
 Dit heeft / dit heeft zijn Goedhepd aangepoort /
 Dat hy Deugds loon zoo rijkelijk op my
 stort. (zeggen :
 sy / Heer / gy weet de waarhepd van mijn
 sy / die in loon en straffe toe te leggen
 Dol-billijk zijt : den rechten / goed en recht ;
 Den

Den repnen / repn ; trouw Heer / aan trou
we knecht.

12 Den loozen / loos / om zijne schalke treke
Dooz tegen list / tot schand van hem / te bzeken

Den lagen / laag / en met genad' ontrent ;

Om zijnen rug t'ontslaven van ellend ;

Den trotzen trots / om 't hoog-verwaand ge
zichte

(ten

Des stouten ooggs / zijns opslag te doen zwich

Sp zijt het / God / die my / van staat veracht

En onvermaart / ter klaarheid hebt gebzacht

13 Met A berwin / en doe ik groote dingen /

Met A geen muur / of 'k wilder overspringen

Gen heplig pad leert onze God ons gaan /

Gen dwaal-loos spooz wijst ons zijn rede
aan

(bloeyen

Geen eenig woord zal hem ten mond' uyt

Of 't is zoo puur als goud / dat dooz 't veel gloe
pen /

Dooz-loutert word en niet onrepns behoud

Hy is een schild vooz al wie hem vertrouwt.

14 Nu zegt / die knielt vooz 't doode hout o
steene /

Waar is een God / dan onze God alleene ?

Waar is'er yet waar op men vast mag staan

Dan onze God / die troost kan doen ontfaan ?

Dan onze God / die kracht in spier' en zeenen /

In lijf en lid in-ademt / en met eenen

De ziel bestraalt / en toont in dupsternis

Gen lebens weg die sonder doling is ?

15 Hy maakt my snel ; verleent my harten-
voeten ;

(kan moeten

Bzengt my op 't hoog daar noopt yet quaads

Maakt mijne hand bedzeben ten alarm ;

Geest zulken sterkt' in mijne rechter arm /

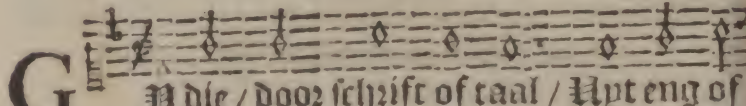
Dat ik een boog van enkelen metale /

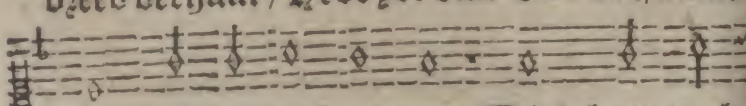
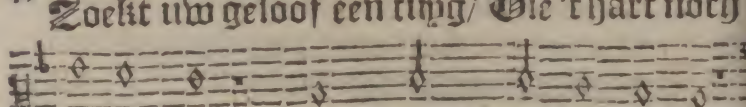
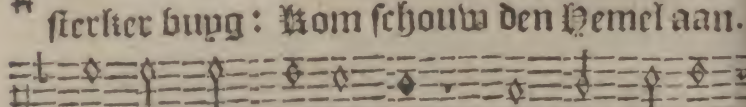
Met

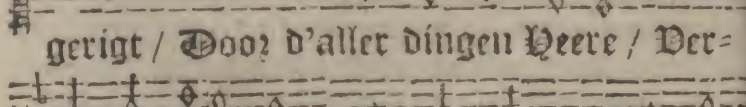
Het kracht gepeest / gerad weet in te halen.
 Hy is my by met zegen en gena / (ga.
 Als met een schild daar 'k wond-by achter-
 Faal-treed mijn gang: zoo komt uw hand
 my stutten.
 Verne'ert gy my: 't verne'eren dijd ten nutte
 En brenge ter hoogt'. Gy effent my de baan/
 Op dat mijn voet niet slibber op uw pa'en.
 Het **A** / mijn **G**od / wil ik fluks op de beenen
 u zijn gezwind mijn vband achter heenen /
 En jagen sterk / en komen niet upt 't veld /
 Dooz hy / gestort / gantsch zy in mijn geweld.
 Gy zyt die my / om krijgs-eer te betrachten/
 de ad'ren vult met levendige krachten.
 Al die zich trots verzetten tegen my /
 Dat zy zoo plots ter ne'er zijn / is dooz dy.
 Dijn we'erparty doet gy met schande bluchten/
 n onder 't zwaard des overwinners zuchten.
 Hy roept; doch krijgt geen hulpe in zijn ber-
 driet: (niet.
 Tot God; vergeefs. want hy verhoort hem
 ; Ik plze na. ik benze op de leden.
 belijk de wind het stof haast doet verspreiden /
 Zoo dzing / zoo prang / zoo ruk / zoo pluk /
 zoo plet /
 Zoo mozt'lik al wat tegen my zich zet.
 Zy zijn vooz my gelijk als dzelt op strate :
 dooz my / dien gy upt ongeziene state
 Geholpen hebt van 't volk vol myntern /
 En groot gemaakt dooz nieuwe heerschappy:
 9 Dooz uwe hand ben ik ten thoon verheven/
 In 't Heydensch volk tot Heer en hoost gegeber /
 O wonderheyd! een volk dat my niet kent /
 Ergeeft zich my. en heeft zijn oor' gewend
 Din mijn bevel eerbiedlijk te vaten.
 Maar aan de **Mijn'** (als vzeemd van haar ber-
 laten) **Is**

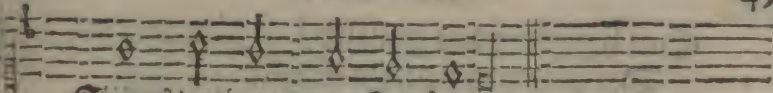
Is't my gemist. 3' Erkennen my niet meer.
 Dies naakt haar schyik en droevig zielen-zee
 20 Geloofst zy God/ die leeft/ en my doet lever
 Onsterffelyk sta zynen lof geschreven
 In mijn gemoed. Hy is het die my wzeekt ;
 Die my 't geweld der tegen-strebers bzeekt /
 My helpt/ verhoogt/ verlost upt stoute handen
 Hem zing ik lof in vzeemder volken landen.
 Hem zeg ik dank / omdat hy / eeuwig goed /
 Aan David en zyn zaad veel weldaad doet.

Psalm xix.

G

 die / dooz schyift of taal / Upt eng of

 breed verhaal / Hebt yet van God verstaan;

 Zoekt uw geloof een tynge/ Die 't hart noch

 sterker buyg : Kom schouw den Hemel aan.

 Des Hemels vast gesticht / Zoo konstig toe-

 gerigt / Dooz d'aller dingen Heere / Ver-

 kondigt oberlupt / En roept volstemmig upt
 Zing

Zijns wijzen meesters cere.

2 Zijn werking die gaat wis.

Na licht volgt duysteris /

Na nacht we'erom de dag.

't Houd orde ntelijk zijn beurt /

Die niemand oopt gesteuert

Of onderlaten zag.

't Houd vasten streek : en leert /

Dat zich geen ding en keert

Na 't loss'lijk woord gedreven

Dooz onbezupst gebal /

Maar van den grooten Al /

Is werk en perk gegeven.

3 Dees stemme zonder stem

Heeft doozgaans kracht en klem /

Is nergens ongehoort.

Geen volk / hoe onbegaast

Geen ooz / hoe onbeschaaft /

Of 't baat dit stomme woord.

Geen mensch / of hy kan stof

Tot zijnes Scheppers lof

Upt dit zijn werk-stuk scheppen /

Zoo hy van Godlykhepd

Dooz duysterlyk beschepd

Oopt yet heeft hooren reppen.

4 Wat oog verwondert niet /

Wanneer het stonk'ren ziet

De heugelijke Zon /

Die God / ver boven 't vupz

In 's Hemels schoon Azupz

Wel eer haar plaats vergon ?

Die in den dageraad /

Als zy in 't Oost op-gaat /

Dooz haars gestraals sieraden /

C

Een

Een bruydegom gelijkt /
 Die upt zijn kamer strijkt
 In glanffenden gewade.
 5 Die / als zy 't zeewaarts rent /
 En dag ten avond ment /
 De tijden schielijk schepd /
 En laat de heel natuur
 Als in een dof getruur /
 Dooz haar af wesentheid.
 Niet anders als een Held
 Dooz zijnes arms geweld
 De droeve kan verfriffchen:
 En we'er / als 't hem gebalt /
 De blijde tegen-balt /
 En d'eerste vzeugd doet missen.
 6 Die / met gezwinden schoot /
 Den grooten Hemel-kiloot
 Van 't Oost tot in het West /
 Van 't West in 't Oost door-gaat /
 En zich aanschouwen laat
 Ten algemeenen best.
 Die met haar teelbaar' hit
 't Oozspronkelijke pit
 Der dingen komt genaken /
 En dooz leef-rijke kracht
 Elk ding in zijn geslacht
 Zich doet onsterfflijk maken.
 7 De schoone ordening /
 Die zich in alle ding
 Zoo mild t'aanschouwen geeft :
 De jupste voeglijkhe'en
 En wond'rens waarde re'en /
 Die 's Hemels bouwzel heeft /
 Als 't overwogen werd /
 Kan 't vooz-bereyde hert
 Als zlechtb're cupgen leeren /

Noch-

Nochtans in geenem deel
 Zoo grondig en zoo veel:
 Als 't reyne Woord des Heeren.
 8 Als 't Woord / dat / zonder vlek
 En menſchelijk gebrek /
 Met trooſt ter zielen daald.
 Daar uyt elk / die 't recht eert
 (Hoe kleyn en ongeleerd)
 Gewiſſe wijsheyd haald.
 Als 't Woord / dat door en door
 Niet anders en heeft voor
 Dan Loutherheyd van zeden:
 Dat nergens in zich ſchaamt /
 En niet dat niet betaamt
 Behuſt in all' zijn reden.
 9 Als 't Woord / wiens re'ens gehoor /
 In 't hart gegaan door d'oor
 De donkerheyd beſtraalt /
 En van 't ellendig oog /
 Dat zich door ſchijn bedroog /
 Des blindhepds nevel haalt:
 Niet anders als het licht /
 Wanneer 't komt in 't gezicht /
 Zich door zich zelfs laat ſchouwen.
 En van de geen die 't ziet
 En wetelijk geniet /
 Door zulks als 't is / doet houwen.
 10 Als 't Woord / wiens zeden-draad
 En wiſſe levens maet /
 Een reynen Gods-dienſt ſteld /
 Waar in die deugd bemind
 Niet ongerechtigs vind /
 Of pet dat dwaasheyd meld:
 Dies geen verloop van tijd
 Zijn waardigheyd en ſijt /
 Of immer af doet laten /

Maar waarder blijft dan goud /
 En zoet booz die het houd /
 Ver boven honig-raten.

11 Als 't Woord / dat my/o Heer /
 Verstrekt een les en lecr /

Een heylzaam onderwijs /
 Een schild-wacht booz de zond ;
 Een wijsheyd in mijn mond /
 Een nutte zielen-spijs.

Als 't Woord / dat / trou beleeft /
 Geen valsche hope geeft /
 Of op 't onwis doet dzaben /
 Maar gy uyt uwen th:oon
 Met ongemeten loon
 Gunst-bloedig komt begaben.

12 De Wet uws Woords is klaar.
 Wie is 't die sonder haar

Ontwijffelijk verstaat /
 Hoe dikmaals hy wel seylt
 En op een dwaal-streek zeylet
 In al zijn doen en laat ?
 Ach scheld de schulden quijt /
 Die t'wijl het oog te wijd
 's Wets spiegel stelt ter zijden
 Booz still' afstokkings kracht
 In slumpering gebzacht)
 't Scheug allengs ontglijden.

13 Ach ! maak uw' knecht zoo boed !
 Dat ondeugd zijn gemoed

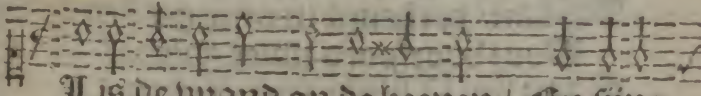
Hoopt diep besmet noch plaag /
 En stoute zotterny /
 Booz moedwils hoobaardny /
 Den scepter niet en draag.

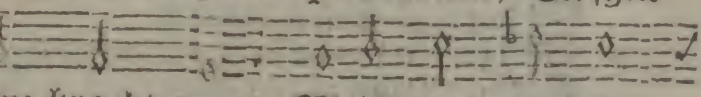
De reden die mijn mond
 Uyt binnenst van mijn grond
 Booz uwen th:oon komt dzagen /

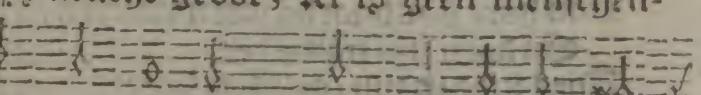
Laat

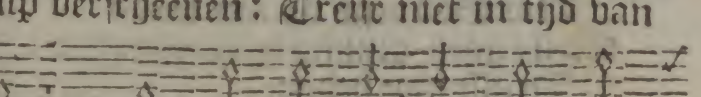
Laat die / o! steun mijns herts /
 O! eyndiger mijns smerts /
 Uw' Godlijkheyd behagen.

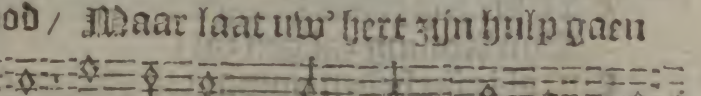
Den xx. Psalm.

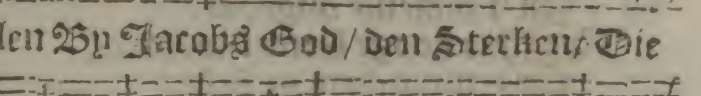
A **I**s de vyand op de beenen / **E**n sijne

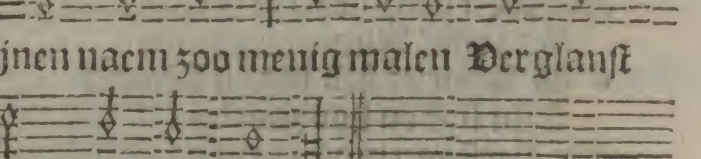
 hey? kracht groot; **A**l is geen menschen-

 hulp verscheenen: **T**rew niet in tijd van

 nood / **M**aar laat uw' hert zijn hulp gaen

 halen **B**y **J**acobs God / **d**en **S**terken: **D**ie

 Sijnen naem zoo menig malen **D**er glanst

heeft dooz zijn werken.

2 Uw' bede moet een ingang krijgen
 In d'ooren van dijn God /
 En koom met hulpe neder-slijgen
 Aut Spons hooge slot.
 Uw' heyl'ge giften moeten leven
 In zijn gedachtenissen /
 En 't offer-vee / ten byand gegeven

C 3

Geen

Geen buur ten end toe missen.
 3. **H**y late dy na harts behagen
 Al dijne zaken gaan /
En uwe wel-gegrond' aanslagen
 Ten goeden eynde slaan.
 Als dan / berheugt in onze geesten
 Dooz boozspoed uwer zaken /
Gaan wy A blijde zege-fee sien
 En oozlogs- spelen maken.
 4 **D**an zullen wy de krijgs- banieren
 Tot roem van onzen Heer /
 Van hare standaards laten zwieren /
 En doen zijn name eer.
 Dies bidden wy (gelijk te boren)
 Dat God acht' op uw' reden /
En u / goed-gunstig wil verhooren
 In alle uwe beden.
 5 't Hart tupt dat God (en't zal niet liegen)
 Zyn Koning zal gen zal ;
En / als zijn beden opwaarts bliegen /
 In 't nakend' ongebal /
Hyt zijne hooge Hemel-wooning
 En eeuwig-heyl'ge stede /
 Zal doen doozluchtige vertooning
 Van zijn' Almachtigheden /
 6 **D**e Assprier heb in zijn Wagen
 Zijn lust en hoobaardy :
De Persiaan mag roem gaan d'ragen
 Op zijne Ruyterp :
Maar wy / dooz wijzer geest gedreven /
 Vertroutwen op Gods krachten /
En gaan zijn naam een woonig geven
 In 't binnens der gedachten.
 7 **Z**y vallen / ne' ergestoxt ter aarden ;
Wy / rijzen uyt het zand :
Haar / baat noch wagen-tung noch paarden ;
 Ons /

Ons / helpt des Heeren hand.
 Ons staan wy / God. dies is 't begeeren /
 Dat gy ons wilt beschermen.
 't Gebed heeft kracht. De Heer der Heeren.
 Zal letten op ons ker men.

Den xxj. Pfalm.

Dat zich de Koning zoo verbzoot In
 vollen lust der zinnen / Dooz 's vbandz
 overwinnen En redding upt zijn zwaren
 nood: Daar van / o God / geeft hy
 Den gantschen lof aan dy.

- 2 Uw' kracht is 't die hem krachten geeft
 In strijd-nood en bezwaring.
 Uw' hulp is zyn bewaring.
 Dooz U is 't dat hy alles heeft /
 Waar 't hart begeert toe voert /
 En zijnen mond van roert.
- 3 Uw goedheid loopt zijn bede vooz
 In milde zegens vutzel:
 Gy schenkt hem 't heerlijk hulzel
 Van Goud besingert dooz en dooz /
 En bzenge hem vooz den dag

- In Koninklijk ontzag.
 4 Om 't leven waren zijne be'en:
 Gy hebt het hem gegeven /
 En/ boven dat: een leven /
 Dat zich in aller eeuwighe'en
 Dooz alle doring strekt /
 En/ onafbreek'lyk / rekt.
 5. Dooz hulp van uw' heyl-rijke hand /
 Is hy / langs hooge wegen /
 Doozspoedelyk gestegen
 Tot over-treffelyken stand /
 Met eer en roem ont-glanst
 En eierelyk bekranst.
 6 Gy hebt hem (o! al-wijs beleyd!)
 Een spiegel van uw' trouwe /
 En rijken zegen-doutwe /
 (Die duren zal in eeuwigheyd)
 Dooz aller menschen oog
 Gestelt in 't hoogste hoog.
 7 Gy hebt zijn hart vol-uyt verneugt
 In 't lieffelyke lichte
 Van uwen aangezichte /
 Dooz vrylykt met volnaakte vzeugd /
 En dooz dijn hemel-lust
 Zijn geest gebragt ter rust.
 8 Want gy/ Heer/ zijt de gantsche grond /
 Waar op het sterck vertzonwen
 Des Konings zich gaat bouwen.
 Dies gy dooz uwe goetheyd gont /
 Dat hy hoe 't ook mag gaan)
 Onwankelyk zal staan.
 9 Al wie N/ we'er-partijdig/ haat /
 En maakt zich plagen waardig /
 Dien zal uw' hand/ straf vaardig /
 (Hoe zeer hy ook zijn booze daad
 Dooz 't sterfelyk oog ont-leyd)

Be-

- Betrappen op het seyt:
 10 Gelyk het hout tot affchen moet /
 Wanneer het is geschoben
 In d'aangesteken oven:
 Zoo zal 't met 't goddeloos gebzoed /
 Ter tijd als uw' aanschijn
 Zich grouwlyk toont/ ook zijn.
 11 De toozn-damp die ten neus' wpt stroomt
 En als een blam komt schieten /
 Sal 't al end al vermieten /
 Wanneer 't/ van uwen bloek bestroomt /
 Met zijn geheele aard
 Gantsch weg moet van der Aard.
 12 Met recht. Want 't harte stond gereed
 (Al denken 't zeer behendig
 Den raad-flag van 't inwendig),
 W/in den uwen te doen leed /
 Doch heeft met al zijn moept'
 Het schelm-suk niet vol-bzoept.
 13 Haar schouder zal gevormist zijn /
 Om ellends last te dragen.
 Haar lichaam/ zal te plagen
 En allerhande leed en pijn;
 Haar ziel / tot smerts geboel /
 Verstreki ken eenen Doel.
 14 Zoo zy met vl de vlucht bestaan:
 Uw' hand zal zich verheffen
 En haar van acht'ren treffen.
 Zoo zy/ verbaast/ te rugge gaan:
 Recht op haar aangezicht
 Staat uwe pijn gericht.
 15 Verhef dy/ Heer. Laat uwe kracht
 Zich mogentlijk vertoogen
 Den sterffelyken oogen:
 Zoo zullen wy uw's Godhepds macht

Verheffen dooz 't gezank
Van vrolijk heel-geklank.

Den xxij. Psalm.

Mijn God / mijn God / hoe is 't ? hoe
komet by / Dat ik al heel verlaten ben
van Dy ? Ik huyl / eplaas ! doch niemand
is met my In mijn elende. De hulp is ver.
Wie maakt mijns smerts een ende ? 't Zy
dat'er licht / 't zy dat'er duysternissen Op
aarden zijn / mijn klacht en zal niet missen
Tot **A** te gaan.

2. Tot **A** / mijn God / doch zonder troost 'ont
faan.

Nochtans zijt gy het heylig Opper-hoofd /
In Israël gepresen en geloost.

Van

Van alle monden.

Op U/Heer/ was 't dat onze Dad'ren stonden/
En niet vergeefs met al haar hart toe liepen.

Gy gaast gehooz/ zoo dikmaals alsze riepen/
In haar verdriet.

't Gebed had kracht. de hoop' bedroog haar
niet / (geen Mensch /

Maar wat ben Ik? een aard-worm / en

Een all' mans spot / dien niet een goeden

En word gegeven: (wensch

deracht / belacht / verfoept van al die neven

My henen gaan / end' oogen op my werpen.

Haar bite're tong gaat zich ter smaadheid

Elk schud den kop. (scherpen

Elk grijnst my toe / en schozt de lippen op.

Ach! bitter lot! hoe word my 't hart dooz-
sne'en /

Als ik haar deez' / in-gal-gezultte / re'en

Moet hooren zaken :

Dat's hy / die God in al zijn doen en zaken

Ten troost verkoos. Du mag hy 't God gaan
klagen.

Die help' hem nu / heeft hy in hem behagen /

Moent hy zich zijns.

Dit spreekt de tong / wpt volt' des harts be-
nijns

En nochtans Heer/ is 't een onsochbaar ding/

Dat uwe gunst wel eer te mywaarts ging

Met milde stralen / (halen

Dan datm' uw macht wpt 's moeder's lijf quam

Tenschoonen licht' / en uw' alziende ooge /

Doe 't Moeder-zap van my noch wierd geto-

Mijn wake was. (gen /

5 Ach! quam oopt hulp / zoo komtze nu te pas.

Weest nu niet ver / nu bangheyd en ellend

My / vrundeloos / ten dichtsten zyn ontrent.

G. 6

Mijn

Mijn haters zwieren
 Gondsom my heen gelijk berwoedde stieren.
 Zy dzingen aan als dik-gemeste osschen /
 En als een Leeuw die dooz de woeste bosschen
 Hoof-gierig byld /
 7 En na het vleesch van d'and're dieren duld:
 Zoo gaapt haar keel / die na mijn leven woed
 Als water bloept ten wonden uyt het bloed /
 De le'en-gezichten
 Zijn als ontzeent. Het leven is aan 't zwichten.
 Het hart smelt als 't wasch doet booz de vlam-
 men. (men /
 De leden / dooz als scherben / zijn aan 't fram-
 En wepg'ren plicht. (dicht
 8 De tong / dooz droogt' / is vast. Ik zie my
 Dooz 's Doodes deur. Niet anders als een ry'
 Van dulle honden / eplaas! omringen my
 Des booshepds slaven.
 Zy hebben my en hand' en boet' dooz-graven.
 Gerekt / gestrekt / gelijk de trommel-bellen/
 Kan ik aan 't lijf al mijne beenders tellen.
 (O! smert! o! leed!)
 9 En alsze nu geen nieuwe pijn meer woet /
 Verlustig zich de wreedhepd in haar werk /
 Mijn deerlijk lijf word haar oog-wepdens
 En wat het ende? (perk.
 t Godlooze rot / dat zich in mijn ellende
 Vermoepen kan / maar niet en laat verzaden /
 Deplt / als een bruyt / mijn arme lijf-gelwa-
 En werpt het lot. (den
 10 In zulken nood genaak my / sterke God.
 Ach! doof de quaal die 's levens krachters
 breekt / (steekt /
 En / als een zwaard dat dwers dooz 't harte-
 Ter dood kan wonden.
 Bedwing / bedwing de booze / die / als honden /
 Als

Als Leeuwen/als Eenhoozen/my beprangen/
 En hongerlijk na mijn verderf verlangen/
 Ter dood toe / sel. (Hel

11 Het lof uws naams (wanneer ik Dood en
 Te boven ben) word klaar van my gedacht/
 En stemmelyk in ooz en hart gebzacht

By mijner Broeders

Voorzede schaar. Mandachtige hebzoeders
 Van Godes Wet: wel aan trompet 't Gods
 eere /

Gantsch Israël. erken hem vooz uw Heere /
 Al Jacobs zaad. (staat

12 Hoemt hem / roemt hem / die in geringen
 't Verschoben hart / bedoben in ellend

Niet heeft versmaad / noch hem het hooft ge-
 Als 't angstig weenden. (wend /

Maar t'zijner be'e gereede ooren leenden.

Dies wil ik / Heer / by grooter volken scharen
 De wereld dooz hoog-loffelyk bermaren

Aw' goedighepd.

13 En 't geen ik zelfs my zelfs heb op gelepd/
 Dooz 't heplig oog van 't volk / dat / repn van
 geest

A / als zijn God en waardig Heere bzeest /
 Sprecht betalen.

O! goedhepd Gods! hoe troost rijk komt gy
 dalen (digt:

Een hoopjen / slecht / verwozpen en versma-

Genaakt Gods disch en wozt'er aan verzad-

En is verheugt / (digt:

14 Om dat haar hart verknaapt aan God en
 deugd /

Niet (als voozheen) onrustelyk en woeld /

En in zijn grond niet meer den angst geboeld

Dan 't ceutwig sterben;

Geen Wereldsoozt zal Gods genade der ven:

C. I

Wie

Wie wil / zal zich aan God' ergeben konnen
 Aan alle volk zal hy den toegang gonne
 Tot zynen throon.

15 In Isr'el draagt hy niet alleen de kroon /
 Maar 't Heydensch volk erkent dan ook den
 staf
 Sijns heerschappijs. en van zyn disch-geschaf
 Zal peder nutten.

't Zyn groot' op aard / 't zyn die in lage hutten
 Een ongeziene donker leven leven.
 Verzaad en vzo / zal elk zich tot hem geven
 In diep' ootmoed.

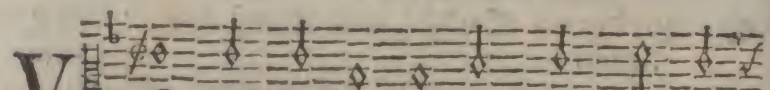
16 't Geslacht houd duur dat dienst en eere doet
 Vooz Gods aanschijn / en zoo aan hem zich
 bind /

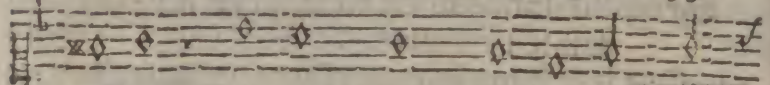
Dat zynen naam geduurig plaatze bind
 In alle monden /

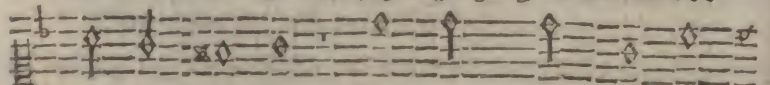
Die zynen lof van tijd tot tijd verkonden /
 Van stam tot stam den aanwas voort gaan
 setten /

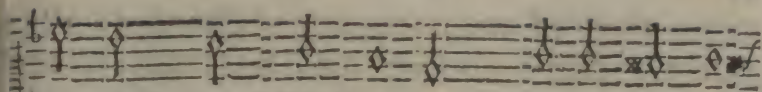
En op zyn Woord en Wet met ernst doen let-
 Van kind tot kind. (ten

Den xxij. Psalm.

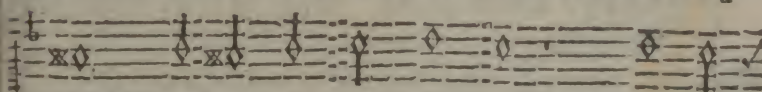
V Ergeefs bestoot de ramp my met zyn

 golven; Vergeefs scherpt zich de tand der

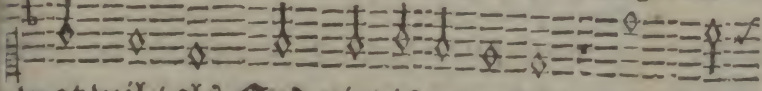
 wreedder wolven; Vergeefs dreygt my des
 vrandes

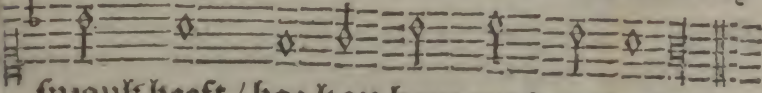
byands moozdsche wapen : God is met my

als d'Herder met zijn schapen / 't Wijk al

wat wil / als God niet is geweken. Die d'ooz-

spronk heeft / hoe kan hem pets ontbreken ?

2 Een Herder brenge zijn schaaphens upt der
hepden

Ter milder groent' van ober-bloemde weyden /
Een vetten Beemd / daar versche beekjens
vlieten /

Beguaam booz't vee / ten drink-lust / te genie-
Mijn God versfrist mijn ziel / dooz angst el-
lendig.

Geen zoeter zoet dan zoetheyd in't inwendig.

3. Een Herder zoekt / wanneer de schapen
dwalen ;

Om 't af-gedoold' we'er by de kudd' te halen :
Mijn God / doe ik / van 't rechte pad getreden /
Een dool-weg soeg / heeft vol van goedigheden /
Mijn voet herbzacht op 's Levens rechte stra-
ten.

Doopt doold' hy lang dien God niet wil verla-

4. Een Herder trouw / wanneer in donk're
nachten

De kudd' niet ziet / waar sy den Wolf zal wach-
Is met zijn staf om haar een wisse wake :

Mijn:

Mijn God/ of my al schoon des Doodes liakie
Naby begaapt / ontleegt mijn hart van breezen.

Dien God besut 't / hoe kan hy onvast wezen ?

5 Op A / mijn God / mag ik niet recht wel
boogen /

Dol-op / vol-op schaft gy my voor de oogen
Mijns we'erpactijs. Daar bloeyt het allent-
halven :

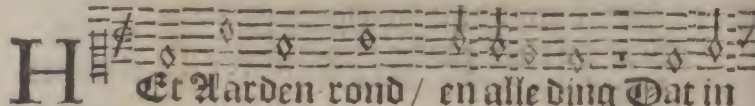
Dan spijs / mijn disch / van edel-reukische zalven /
Mijn hant en hoofd ; van zoeten wijn / mijn
beker.

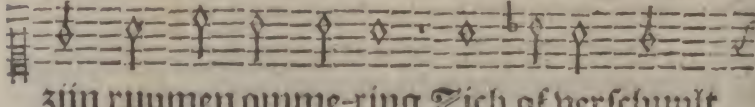
O ! die God heeft / is aller breegden zeker.

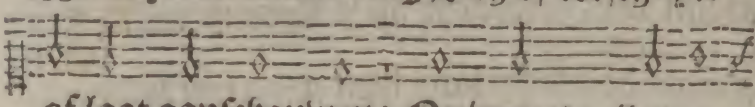
6 Mijn leven lang (dat is mijns harten ho-
pen)

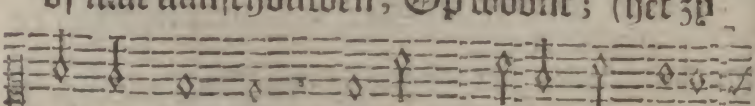
Staat my de deur van Godes goedheyd open.
Mijn leven lang (des durf ik my vertrouwen)
Zal ik mijn plaats in zijne wooning houden.
Wat vaster steun kan eenig hart gewenschen /
Dan die noopt wankt / als alle troost op men-
schen ?

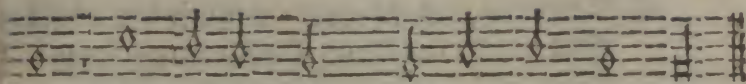
Den xxiiij. Psalm.

H Et Aarden rond / en alle ding Dat in

 zijn ruppen omme-ring Zich of verschuyt

 of laat aanschouwen ; Op woont ; (het zy

 of kleyn of groot) In is ; ('t zy lebend' ofte
Dood)

100d) Is Godes / die 't wel eer ging bouwten:

- 2 Die 't konstelijck heeft toegericht /
 Ge-evenaerd in jupst gewicht /
 Zoo dat 'et heen noch we'er mag schrikken /
 Maar vast leyd op 't onbaste bocht /
 Om-togen met d'onbaste locht /
 Dooz zijnes Al-machts wijs beschikken.
- 3 De Hard is Gods. en peder een
 Maakt hyze / goediglyk / gemeen :
 Doch eene plaats heeft hy verkoren /
 En zich ter eygen woonst gemaakt /
 Daar peder een niet in en raakt.
 Wien is daar 't borger-recht geboren ?
- 4 Hem / die / upt onbervalscht gemoed /
 God-deugdelyke daden doet /
 Oprecht in al zijns levens wandel :
 Die in zijn hart niet is vergekt
 Op wijshepd die tot booshepd strekt /
 En kloek maakt in verkeerden handel :
- 5 Die / dooz geveysden valschen eed
 Zijn tonge niet tot pemand's leed
 Of heeft bereyd / of wil verkoopen.
 Dus staat den Mensch' (en anders niet)
 Tot zegening en recht geniet
 Van Godes heyl den ingang open. (naakt.
- 6 Dit 's 't pad waar langs men God gea
 Dit zijnze die God straf-vry maakt /
 En geen van haar boozleden zonden
 Tot zonde nu meer toe en telt /
 Maar heeftze in 't vergeet gestelt /
 Als in de diepe zee ver slonden.
- 7 Dit is het ware Israël :
 Dit zijnze / die / na Gods bevel /

Ter

Ter deugd/ on-af-gemat/ zich klo eken :
 Dit zijnze die vooz Gods aanschijn
 Schagelyke vanden zijn.

O! Heyl wel waardig om te zoeken!

8 Gaat op/ gaat op/ en maakt u wijd /

Gy poozten Gods die eeuwig zyt :

Daar komt / daar komt / een heerlyk Ko-

Wie is de Koning die der naakt/ (ning.

En/ eeren-ryk / zyn gangen maakt

Na Godes uptberhooren wooning?

9 De Koning / zoo omringt met eer /

Die is een over-machtig Heer /

In't strijden/ dapper en stoutmoedig :

In't oorloog/ een groot-hartig held ;

Een man noopt afgestoofst in 't veld /

En in 't verwinnen overbloedig.

10 Was opt een sterff'lyk mensche waard /

Dooz deugd en Godlykhepd van aard /

In 't eeuwig Godes hups te leven :

Zoo is het deze/ die op 't pad

Ter onbergankelijker Stad /

Zich zelfs ten voozbeeld heeft gegeven.

11 Gaat op dan/ (o!) en maakt u wijd

Gy poozten Gods die eeuwig zyt :

Daar komt / daar komt een heerlyk Ko-

ning.

Wie is de Koning die der naakt /

En/ eeren-ryk / zyn gangen maakt

Na Godes uptverkoren wooning?

12 De Koning / zoo omringt met eer /

Die is een over-machtig Heer.

De groote Heere der Heyscharen /

Die duyzend/ duyzend/ duyzend telt /

Wanneer hy zyn slag-orden stelt /

Die is 't / die/ zee-ryk/ in komc baren.

Den

Den xxv. Pfalm.

Och op schilden noch op zweerden /
 Noch op sterke oorlogs-mans / Noch op
 ruyters noch op peerden / Noch op spieffe
 noch op lans / Maar op God / wiens mo-
 gentheyd Alle macht van aardsche dingen
 Overstijgt / heb ik geleyd t'Anker mijn-

der hopeningen.

2 Beng niet / Heere / dat mijn hope
 Eeuwelyk onbruchtbaar zy /
 Op dat ik geen schand en loope
 Op mijn trotse weerparty :
 Op dat zy haar niet verblp'
 In mijn al-te dichte tranen
 En / wanneer ik stadig sp' /
 Mijn Godsdienst niet lijk een Wanen.
 3 Doopt en quam'er mensch ter schanden /
 Die op A zijn vastheyd zet /
 En dooz uw' vermogen' handen

Wensch.

Wenscht en hoopt te zijn gered:
 Doch bedrogen zal hy zijn
 Die/ ver smadet van Gods zegen/
 Zich verstaart aan loozen schijn/
 En belacht der byzomen wegen.
 4 In de dichte duyster nissen/
 Daar de Wer't met is ombaan/
 Weest een richt-snoer mijns Gewissen/
 Om uw' wegen recht te gaan.
 Overstraal my met het licht
 Alwer Goddelijker klaar heyd/
 Daar 't verstand door werd' gericht
 Op het pad der wissel waar heyd.
 5 Niemand/ Heer/ en is des machtig/
 Dan gy die my hulpe doet/
 Dien ik/ mijns gebzels gedachtig/
 Heem ten steun van mijn gemoed.
 Vol van rijki' erbarmenis
 Waart gy oopt van aanbeginne:
 Gaan wy ergens los of mis/
 Laat die we'er ter harten inne.
 6 Heeft misschien mijn achtelooze/
 Heeft misschien mijn byzossche jeugd
 Zich benadert tot het booze/
 En geglist upe't spoor van deugd:
 Zet daar van de heugenis
 Ceuwelijk in 't hart ter zijden.
 't Feulen spreekt om straf: ('t is wijs)
 Maar uw' goedheyd kan 't niet lijdē:
 7 Kan 't niet lijdē/ als de Menschē/
 Zijns voozgangen dolings wijs/
 In al zijn gebed en wensche
 Zucht na heylig onder wijs;
 Hem te brengen op het pad
 Staat dan uwe goedhend vaardig.
 Alwes leerings hoogen schat

Acht

Nicht gy lage zielen waardig.

8 Over-goedig en waarachtig

Is de Heer / in al zijn doen /

Aan haar die / zijns Bonds gedachtig /

Na zijn Wet der deugde spoen :

 Crouw / in ellends afgeweer ;

 Gupin / in rijken loon te schaffen ;

 Reed' / in onderwijs en leer ;

Zacht in 't mind'ren van de straffen.

9 God / gedoog niet dat de luster

 Awer milder goedighe'en

 Immer in ons hart verdupster /

 Dooz te heet ter straf te tre'en.

 Na de zwaarhepd van misdad

 Moet uw' hand zich niet verstrengen /

 En zich na de rupmit van 't quaad

 Awe goedhepd niet be-engen.

10 O! gewenschten stand der zielen /

 Die / upt louterhepd van grond /

 Dooz d'onzichtb're Godhepd knielen /

 Hou en trouw in 't Wet-verbond :

 't Zp hoe 't hier op aarden gaat /

 God en zalze niet begeben ;

 Op blijft haar gelep' en raad

 Dooz den loop van 't gantsche leven:

11 Gupin / en ongepijnt van breezen /

 Zal haar zonde-klaar gemoed

 In een zachte stilhepd wezen

 Op 't genot van alle goed.

 Haar geslacht (dooz mild geteel

 Deel in tal) kent geen versterben

 Van Gods zegen. 't Zalig deel

 Is en blijft haar eeuw'ig erbe.

12 't Recht verstand van heyl'ge zaken /

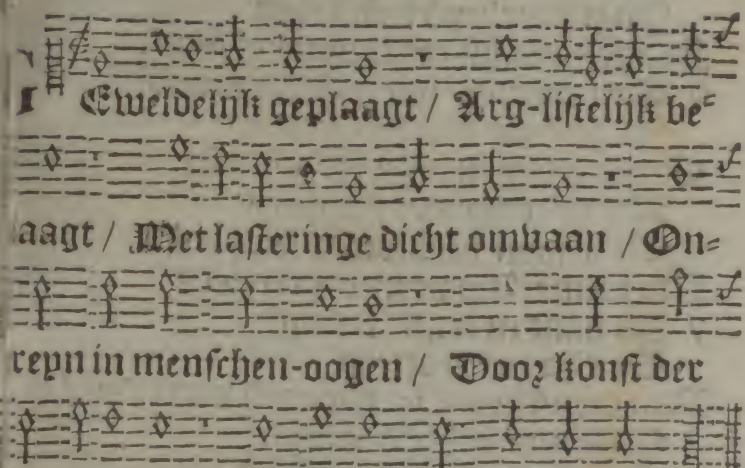
 (Daar noopt waan-wijs toe en quam /

 Die de buypen-streep mogt raken /

Maar

Maar ter diept noopt af en klam)
 't Grond-merg van Gods Heymen:
 Smaken zy die God recht vreezen:
 Hy beluchtigt haar 't Gewiff'
 Met zijn klaarheids ware wezen.
 13 Stadig zijn op God mijn ooggen /
 Die mijn boet ontwezen zal
 (Trots mijns vyands tegenpoogen)
 Uyt het net van ongebal.
 Van ellend ombangen dicht /
 Ga ik droef en eenzaam dwalen:
 Laat uw' Vaderlijk gezicht
 Troostelijk te mywaarts stralen.
 14 Groot is mijner zielen smarte.
 Help my in zoo zwaren stryd.
 (Ach! wat lijd een eenig harte!)
 Maak my 't pak der zonden quijt.
 Zie de veest van die / met quaad
 Grof bezwangert / my bestrijen /
 En uyt in-gebleyschten haat
 My zich maken tot partijen.
 15 Ach! verzeker my mijn leven;
 Kom met sterke hulpe by;
 Wilt my niet ter schande geven /
 Want op U vertrouwt ik my.
 Vast te staan in Gods gena' /
 Slecht en recht te zijn van zeden /
 Is 't daar ik op roem en sta
 Mids in alle tegenheden.
 16 Help uyt allen angst en nooden /
 Help uyt alle leed en pijn
 't Volk dat uwes monds geboden
 Hoer en snoer zijns doens laat zijn /
 't Volk daar gy uw' lust in schept /
 't Volk dat gy U uytberhoren
 En ten Volk gehepligt hebt /
 't Volk van Jacob voort-gebooren.

Den xxvj. Psalm.

Geweldelyk geplaagt / Arg-listelyk be-
 aagt / Met lasteringe dicht omvaan / On-
 repn in menschen-oogen / Dooz konst der
 louter logen / Hoep ik U / God / tot Rigtter aan.

2 In 't dichst van tegen-spoed /
 Geeft my mijn onschuld moed ;
 De moed / vertrouwen op den Heer ;

De Heer / my / zijn vertrouwer
 En nauwe bond-behouwer
 Ten val te komen nimmermeer.

3 Doe / Heer mijn God / doe by
 Een scherpe proeb' op my /
 Of 't binnenst is als 't buptenst toont.

Zink ne'er met 's geestes krachten
 In 't donkerst der gedachten ;
 Aanschouw wat in mijn diepste woont.

4 Daar zult gy zien een hert
 Waar niets geherbergt werd
 Van louterhepd van geest en zin /

Daar klare heugenisse
 Van uw' erbarmenisse
 Heeft alle denkens krachten in :

5 Daar alles word gericht
 Na 't snoer van waarhepds licht :
 Dies ik noopt lossen gang en doe /

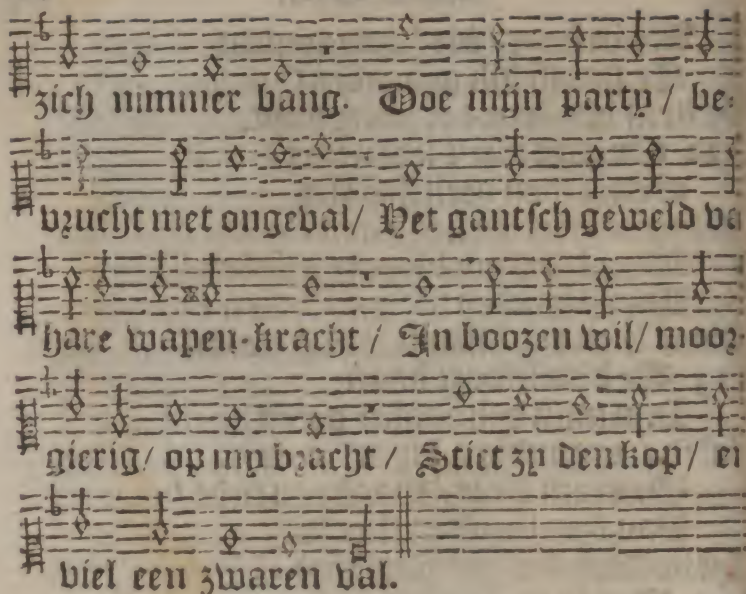
Maar

Maar met bedachte treden
 In zupberhepd van zeden
 Standvastelyk tot Uwaarts spoe'.
 6 Den mensch/ wiens pd'le mond.
 Is oneens met zijn grond /
 Gewaardig' ik mijn by-zijn niet.
 Wie is'et die met slupper's
 Of schoon-vermoinde lupper's
 My immer my ver mengen ziet ?
 7 Ik haat in ernst/ en my'
 De t'zamen-rotterp
 Van menschen/ die/ ver aard van ze'en /
 In stoute achtelooshepd
 En ongetoomde hooshepd
 Ong oddelijke paden tre'en.
 8 Met een gewis gemoed
 Daar niet in woont dan goed /
 Daar geen verholen zonden byoen /
 Wil ik my/ Heer/ op-maken /
 En 't heplig altaar naken /
 En een behaaglyk offer doen.
 9 Daar zal met zoet gebzom
 't Geluyd van Luyt en Trom /
 Verzelschapt met mijn stem geklank /
 Uw' wonderhe'en doen hooren
 En d'omnie-staande ooren
 Verlustigen dooz lof-gezag.
 10 De plaatze daar gy woont /
 En zichtelyk in toont
 Uws goedheyds en uws Godheyds glants /
 Daar d'uytgedzykte panden
 Uws glorijs zijn booz handen /
 Vermaakt mijn ziel en trektze gantsch.
 11 Dus hangt mijn hart aan dy :
 Daarom en blussh t'onty'
 Des levens bonk alzo niet uyt /

Als in haar / die / aan zonden
 Te slaaffelyk gebonden /
 De straf den deur der boete sluyt.
 12 Ontruk my 't leven niet /
 Gelyk men veeltijds ziet
 Dat zy in pl ter Hellen gaan /
 Wiens keel om bloed te dzyinken /
 Wiens handen tot geschinken /
 Diens le'en tot listen vaardig staan.
 13 De dwalelooze baan
 Van mijn volmaakte pa'en
 Zal ik / onzondig / blijven tre'en.
 Daarom Heer / maak een ende /
 Van dzoefshyden ellende /
 Ipt volhepd der genadighe'en.
 14 Dat ik met vasten tred
 Mijn gangen richtig zet /
 In uwes goedheyds milde vzyucht.
 Dies ik my niet zal schroomen /
 Waar menschen t'zaamen komen /
 Te eeuwigen uws naams gerucht.

Den xxvij. Psalm.

Mijn levens Sonn' het voor-licht op
 mijn paden / De grond mijns heyls / het stutzel
 van mijn gang Is God de Heer. puf alle
 nood en quaden : Een God-rijk hart en boelt
 zich

 zich nimmer bang. Doe mijn party / be-
 vucht met ongeval / Het gantsch geweld va-
 hare wapen-kracht / In boozen wil / mooz-
 gierig / op my vrecht / Stiet zy den kop / en
 viel een zwaren val.

2 Men sla om my een dichten leger heenen /
 Men spit en graab' en trek' zijn wallen hoo /
 Men zy met schild' en spieffen op de beenen /
 De glans van 't staal beschittere mijn oog /
 De oorlogs-trom dooz-schattere mijn oor /
 Geen blodevlaag / geen killing raakt my
 hart ;

Mijn hart / dat zich / in allen nood en smar
 Op God verlaat / en raakter beplig dooz.

3 Een eenig ding heb ik booz alle dingen
 Van God gebe'en / en zalder ook na staan
 Dat ik (ontslaaf van aardfche stommeringe
 En buyten breef van upterlyke qua'en)
 Mijn leven lang een blij-plaats hebben mag
 Ontrent de ste'e daar hy zijn wooning hou
 Daar 't oog met bzeugd den schonen diet
 aanschouwt /

En 't heplig hups bezichtigt dag aan dag.

4 Wanneer my dan ellende gaat bespringen /
 En zware ramp gevaarlijk wil aan boozd /
 Wa

Danneer party / geweldig / aan komit d'ingen /
 En alles d'eygt en neygt na zwaard en moord;
 So word my mijn Godsdienschtighepd te nut /
 Dooz dien Gods gunst huts-wijze om my
 staat /

Waar achter ik het oberhangend' quaad
 Ontschuplen kan / en rondsom ben beschut.
 Gelijk een Slot / dooz kloekie menschen-
 Gebouwt op een onmakelijke rots / (handen
 van genen oord dooz stoyt is aan te randen /
 Maar / vast gegrond / den vyand' staat ten
 trots :

Alsoo ook Ik. de gunst mijns Gods houd my
 Houd my het hooft / mits in ellenden / op.
 De vyand woeld / doch scoot zijn trotzen kop /
 hoe dicht en zwaar zijn hand rondsom my zy.

Dies wil ik hem het stemmen-offer b'zingen /
 En spreken lof in zijn gewijdde tent /
 En't lof-gespraak met zang-gedichten mengen /
 Mijn God ten dank / die alle qualen end.

Danneer den angst / dooz vooz-geblisk van pijn /
 B'wylen my tot droeve klachten perst /
 Wanneer 't gebed ter banger bozst uyt berst /
 Laat / Heer / mijn woord by A niet b'uchtloos /
 zijn : (gen /

Laat / Heer mijn woord by A genaad' erlan-
 En onberhoort van uwten thoon niet gaan.

Daar zal ik heen om vasten troost t'ontfangen!
 Waar / dan by A ? dien 't dupdelijk vermaan
 Als trouwen woords in nood te zoeken raad ;
 Als ik my 't hart gestadig deze re'en (leen /
 Toe-luyf't'en hoorz : zoekt mijn aanschijn al-
 Daar bind men troost en vollen toever laat.

Wel aan / mijn God / uw' aanschijn zal ik
 zoeken :

Verberget / o ! verberget vooz my niet /

Laat immermeer my d'oogen / niet bedoekter
Van duysternis daar wanhoops quaal u
blijct.

Verwerp uw' knecht / verwerp hem in de hit
Uws gramschaps niet. Verlies ik u / mijn Go'
'k Verlies temaal daar ik in heylloos lot /
Mijn hulp / en al van heb wat ik bezit.

9 Daar om / o God / vertraagt niet in genade
En t'wijl ik diep in quaad bedoben leg /
Verlaat my niet ten roof-aas van den quader
Trek uwe hand niet heelyk van my weg.

Wie wil (helaas!) wie wil op menschen staar
Mijn Ouders bep' / de naaste dooz natuu'
Verlaaten my nu 't komt op harder uur :

Maar trouw is God / die neemt zich mijnd:
aan. (uw' weger

10 Weest / Heer / weest my een Leydsman
Die seffeloos ter strakker Deugde gaan /
Op dat ik noopt / dooz 's bypands macht be
legen /

Den ontweg kies van doodelyke pa'en.

O! dat party den wil haars wrebel-moeds
Aan my niet pleegd' / en 't quaad waar m
de ziel (bi

Bezwangert gaat (haars ondankis) niet
Ma lust van d'hand noopt zat des byzomen bloed
11 Haar leugen-balg bzaakt valsche tupp
nissen /

En dicht my op daar ik noopt deel aan had.
Mijn hart bezweek / den adem moest my missi
Zoo zoete hoop' t' inwendig niet bezat.

Mijns Heeren heyl / de bolt van alle goed
Zal ik verwekt upt dezen dood van ramp /
G'wis noch zien. Verzaagt niet in den kamy
Maar weest getroost. misschien wat God hae
doet.

D.

Den xxviii. Psalm.

God/ sterkt' en bolwerk van mijn leven/
 Dooz diepen nood en angst gedreven/ Laat
 ik mijn klacht ten Hemel sijn: Ach! laatsie
 gunstig' ooren krijgen; Ach! laat mijn droevig
 stem-getreue niet kloppen booz een dove deur.

Want spreekt gy niet / dooz klare daden /

Tot redding upt na-bye quaden /

Zoo sta ik / wank'lijk ende onbepl /

Op d'oever-kant van 't hoogste onhepl /

Niet ongelijk het koude lijk

Dat heenen gaat na 't Hellen rijk:

2 Dat heenen gaat / en / niets van waarden /

Een ergendom word van der aarden /

Daarom verhooz het smeek'lijk karmen

Dat ik met opgeheven armen

Laat kominen booz de heoge Dooz'

Van 't Godlijk dypmaal-heylig Thooz.

4 Tel mp niet met den goddeloozen.

Laat mp / als metgezel der boozen /

Aw' straffe 't leven niet ontrukken;

Als hen/ wiens hart / vol booze stukken /

De tonge met een zoet gelaat

Verlepd en vleyd dooz vrede-pzaat.

D 3

5 Laat

5 Laat die den loon haars moedwills smake /
 En 't stoute quaad zijn Heere raken /
 Laat die haars harten raad zelfs hoonen /
 En 't werk zijn dwazen meester loonen :
 Laat die der wel-verschulder pijn
 Rechtbeerdelyk ge-eygent zijn.

6 Want zonder onderwijs t'ontfangen
 Vol treden sy haar slimme gangen /
 Terwijlen sy niet wel beraden /
 Den lipster uwer hooger daden
 Domzinniglijk geen acht en slaan /
 Noeh oopt in 't harte laten gaan.

7 Daarom zal God zich aan haar wreken /
 Des levens dwaad ontijdig wreken /
 Haar zaad na wensch niet laat dijen /
 Om voort te slaan tot lange rijen.
 Lof Gode / die mijn smeek-gebed
 Niet onverhoort heeft af-gezet.

8 Van Hem heb ik mijn moed / mijn krachtel
 Mijn schut / mijn stut / mijn nut te wachten.
 Ik was bela'en / en hy verblijde :
 Met ramp om-vaan / en hy bevyjde.
 Dies my de geest inwendig springt
 En tot een vrolijk dank-lied dringt.

9 Hy is / (getuyge zijn zijn werken)
 Hy is de sterkhepd aller sterken :
 Hy is 't die zijnen uptverkoren /
 In nooden niet en laat verloren /
 Maar hem met sterke handen red/
 En in behouden stande zet.

10 Help / Heer / dijn volk. giet uyt een regen
 Van on-op-houdelyken zegen
 Op haar die gy ten eygdomme
 Verkoren hebt. Weest haar rondsomme /
 Gelepdze / wepdze / voerdze op
 Ten eyndeloozen eeren-top.

Den

Den xxix. Pfalm.

D / wel op / dat elk zich spoe' Ma't ge-
 wijdde Altaar toe: Bzengt den Heer / daar
 't al van quam / Jonge teelsels van den Stam.
 Geeft hem lof en roemt zijn krachten / Doet
 zijn naam hoogwaardig achten / Bzuygt
 in heyl'ge voeglijkheden Dooz zijn Groot-
 hepd uwe leden.

Groot is Hy. want zijne stem
 Heeft alomme kracht en klem.
 't Is een stem daar 't wolken-nat
 Droppelings op d'aard dooz spat:
 Die dooz 't schrick'lijk / donder-schat'ren
 't Heele Hemel-rond doet klat'ren/
 En de sterke winden ruysschen /
 En de groote wat'ren buzsschen.
 't Is een stemme wiens geluyd /
 Nergens krachteloos en stuyt /
 Maar / vol van ontzachlijkhed /
 Al doet worden watze zeyd.

D 4

Goertze

Hoertze haar: De dichte wouden
 Konnen haar geboomt niet houden.
 Heptze maar: Den schoonen Ceder
 Moet op Libanon ter neder.

- 4 't Is een stemme die 't gebergt
 Hoben-machtsche dingen vergt /
 Die den vasten Sirion
 En den trotzen Libanon
 Heen en weder doet verzwieren;
 Even als de halber-stieren /
 Of des Eenhoorns wilde jonge
 Lust bedrijven met haar sprongen.
- 5 't Is een stem / waar dooz natuur /
 Steeds beineestert / blam en vuur
 Unt de dikke wolke geeft:
 Daar 't Arabisch Woest dooz beest /
 En de Hinden zich verbaren /
 Datz' ontijdig moeten baren /
 En de Boffchen / naakt van boomen /
 Zijn getrest met Godlijk schroomen.
- 6 Enkel roem en Majesteyt /
 Enkel eer en Godlijkheyd
 Heeft de Heer (die alles kan)
 In zijn Tempel om end' an.
 Strijgt ten hemel / daalt ter aarden /
 Ploegt de zee met wisse baarden /
 Laat uw' oog op alles merken:
 Dol van lof zijn al zijn werken.
- 7 God is 't die upt zijnen thron
 't Recht-verschulde zonden-loon
 Van den boozen heeft verschast /
 En met water d'aard gestraft.
 Hy / (der dingen groote stichter)
 Eeuw'ig Dorst en Opper-richter /
 Zal den zijnen krachten geven /
 En in bze'e doen heyl-ryk leven.

Den

Den xxx. Psalmy.

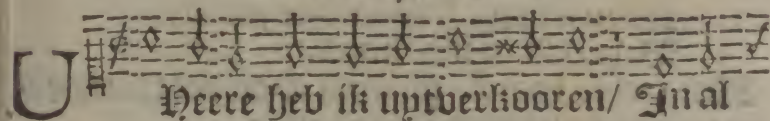
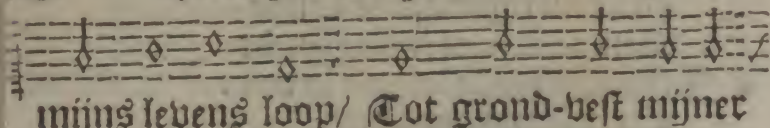
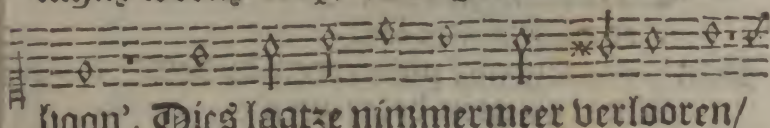
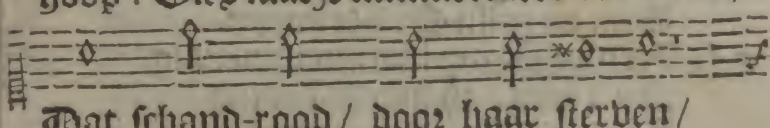
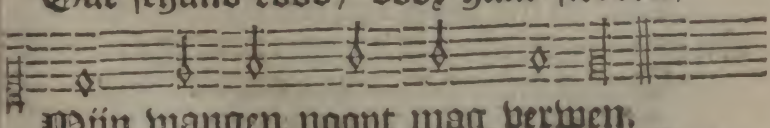
M Et eeren-woorden wil ik dy Verheffen/
 hoogste Heer/ die my In onderbindelijker
 daad Verheben hebt tot hoogen staat/ En in
 mijn tranen mijn partjen Niet laten trotzen
 noch verblen.

- 2 Doe ik my diep in quale band
 En nare klachten t' uwaars zand /
 Ten leed' niet lang / gy daalde ne'er
 En gaast my kracht en leven we'er.
 Gy haalde my / vol angst en treuren
 Van d' eeuwlyk stille Hellen-deuren.
- 3 Gy doogde niet dat ik gebzagt
 Ten on-ghoudelijken nacht /
 En in de koude aard geleyd
 Tot prope der vergetenheyd /
 't Verheuglyk licht niet zoud' aanschouwen /
 Maar liet my 't liebe leven houwen.
- 4 Nu zingt den Heer een eeren-lied /
 Gy die zijns goedigheys geniet't.
 Laat eeuwlyc leven in 't gedacht
 De heugenisse zijnder macht.
 Laat metten monde zijn beleden
 Zijns naams hoog-waarde waardigheden.
- 5 Rechtvaardig is zulk lof-gezang /

Zijn toorn is kort; zijn goedheid lang.
 Hy heeft geen lust dat pemand sterf;
 Zijns ondankis raakt men in 't verderf;
 Zijns harten volle wil / is / 't Leben
 Siupin dadelijk te mogen geben.
 6 Zoo d'Abond zomtijd tranen brengt /
 En onzen wijn met galle mengt:
 't En heeft geen duur. De Morgen schijnt /
 En daar met heeft men uyt-gepijnt:
 Het droebe Bitter van 't Doozleden
 Verzoet God door een vzeugdig Heden.
 7 Doe ik (in staat / geacht / en groot)
 Des vzedes zoete weeld genood /
 Dacht ik uyt onbedachten zin:
 Geen onhepl kander tot my in /
 De Zegen heeft omi my zijn wallen:
 Hoe kan / hoe kan ik inimmer ballen?
 8 Dus dacht ik / 't wijl de volle bloed
 Van allerhande hepl en goet.
 Dooz uwe hand my toeberepd
 En als een berg omi my gesprepd /
 Mijn hart in zijnen hoogen moede
 Bedrieglijk streeld' en dwaass'lijk boed'de.
 9 Maar niet gy my my zelven liet /
 En 't al-te-rustelijk geniet
 Des milden zegenings ontbrak.
 En zich uw hand te rugge trak /
 Ging my een schrik dooz al de leden /
 En bersten uyt tot deze reden.
 10 Tot wien (helaes!) zal ik nu gaan?
 Tot U / mijn God. U roep ik aan.
 Zijt gy gedient / Heer / met mijn bloed?
 Wat nut / wat eer wat weeld of zoet
 Kan uwe Godlijsherd verwerben.
 In mijn ontijdig droebig sterben?
 11 In mijn te snelle henen-vaart.

Ter akeliger kouder aard ?
 Een killend' lijk / een leef-loos stof
 Zal dat uw's naams verdienden lof /
 Zal dat den luyfter uwer waarheyd
 Doen glinst'ren in zijn waarde klaarheyd ?
 2. Hegg uw'e ooren / Heer / ten zoen;
 En laat mijn klachten v'uchten doen.
 Erbarin in nood / en red my dooz.
 Hyt was mijn be'e. Gy gaast gehooz /
 En hebt mijn last en klaaglijk schreyen
 Derwisselt in een v'olijk reyen.
 3. In plaats van rouw en harten-leed.
 Hebt gy met v'reugden my omkleed.
 Zoodat het eeren-rijke lid /
 Zoolang de geest het lijf bezit /
 In uw'en lof niet zal verstormen /
 Maar met gezang uw' daden v'rommen.

Den xxxj. Psalm.

 Heere heb ik uytverlooren / In al

 mijns levens loop / Tot grond-best mijner

 hoop'. Dies laatze nimmermeer verlooren /

 Dat schand-rood / dooz haer sterben /

 Mijn wangen noopt mag verwen.

D. 6.

2. Vers.

- 2 Verlos / rechtveerdig opper-Heere /
 Verlos van alle quaad /
 Dat my rondsomme staat.
 Laat zich uw heplig ooz niet heeren
 Van mijn demoedig quellen /
 Maar wilt ter hulpe snellen.
- 3 Laat d'uytkomst niet mijn hoop' benemen
 Maar toont U in ellend /
 't Geen daar U 't hart vooz kend
 Een sterken rotz steen om my henen /
 Een burgt en vaste wallen /
 Een stutsel vooz het vallen.
- 4 En om uw naam een klank te maken
 In aller menschen ooz /
 Zoo weest my / uyt en dooz /
 Een stuur en richtmaat mijnver zaken :
 Op dat de looze netten
 Vergeefs zich vooz my zetten.
- 5 Gy zijt mijn sterkt daar ik aan houtwe.
 Mijn leven / 't waardste pand /
 Beveel ik in uw' hand.
 Met recht. want / gy mijn God vol trouwe /
 Hebt menigmaal een ende
 Gemaakt van mijn ellende.
- 6 Ik haatze die de leugen lieben :
 En nemen haren heer.
 Ter ongezouter leer
 Van 's waarheyds pd'le eeren-dieven /
 Maar zie geen beter open /
 Dan op mijn God te hopen.
- 7 't Verbzohjkt my in mijn inwendig /
 Nu 't hart / in nood / bevind /
 Dat gy my meent en mint /
 En my / hoewel op 't hoogst ellendig /
 Den gunst-sraal uwer oogen
 Niet eeuw'lijk hebt onttoogen.

8 Gy hebt my / Heer / niet overgeven
 Ter weder slaverny
 In handen van party /
 Maar hebt my 't aangename leven
 Gered / dat ik my reppen
 En rupme lucht mag scheppen.
 9 O weest my nu / als wel vooz dezen.
 En daalt / in plaats van straf /
 Genadig op my af.
 Want my is bang. Mijn heele wezen /
 Dooz zwaar getreure verballen /
 Is schier op niet met allen
 10 De ooge traant en is ontlustert /
 Der zielen kracht verdwijnt /
 Het zwakke lichaam quijnt /
 De reden taant en is verdupstert /
 De leden en gewichten
 Vertragen in haar plichten.
 11 In smert verteer ik mijne dagen
 Dooz d'opgehoopten dzuk
 Van 't dzoebe tegen-luk.
 Mijn leven sijt in angstig klagen /
 In overbloedig weenen /
 En diep gehaalde steenen.
 12 Ach! dooz mijn ongerechtigheden
 (Fonteynen van 't berdziet
 Dat om my henen bliet)
 Ontmannen zich de sterke leden /
 Ontspannen mijne zeenen /
 Verkank'ren mijne beenen.
 13 Ik sta mijn felle we'er-partijen
 Ten doel-wit van gepzaat
 En dichten laster smaat.
 Mijn buren strekt mijn hooge lij'en
 Niet dan een schimpig kluchjen
 Een dertekooz-geruchjen.

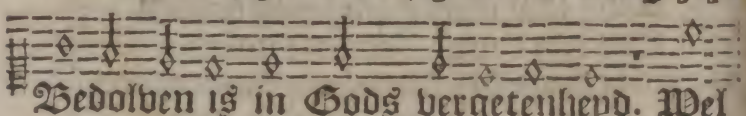
- 14 Hoe traag laat zich d' Ellende stuyten /
 Wanneerz' eens haren tred
 Ten onheyl heeft gezet!
- Of blijb' ik in / of kom ik buyten :
 'k Zie vyzunden en bekenden
 Het aanzicht van my wenden.
- 15 Ik ben een schyft in haren oogen.
 Zoo haast zy my maar zien /
 Een peder is aan 't blien :
- Recht of Ik / mi 't luk is verblogen /
 En ellend my om-wandert /
 In ellend waar berandert.
- 16 Ik ben al dood in haar gedachten /
 Gelyk een vat dat breekt.
 Daar niemand meer van spreekt.
 Mijn tranen / zuchten / weenen / klachten.
 Zijn losselyk vergeten /
 En beruyt 't hart ber smeten.
- 17 Als zy met lasterlyk verwoyten /
 't Welk mijn berladen ooz
 Gestadig komt te booz /
 My van veel tongen zien besmijten /
 Begint elk een te grouwen /
 En my te meer te schouwen.
- 18 't En blijft / 't en blijft noch niet by woorden.
 Zypb'rig in het quaad /
 Slaan onderlingen raad.
 In hare harten / graag tot moorden /
 Is 't eynde van mijn leven.
 Al vastelyk geschreven.
- 19 Dus staat mijn staat. en midd'ler wijlen /
 In 't dikste van de smart /
 Leeft noch de hoop' in 't hart :
 De hoop' / die / met onwank'le stylen /
 Op 't gegrond / dees tale
 Hyt dieper ziel komt halen :

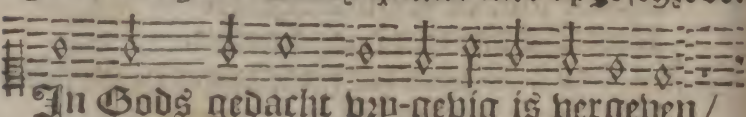
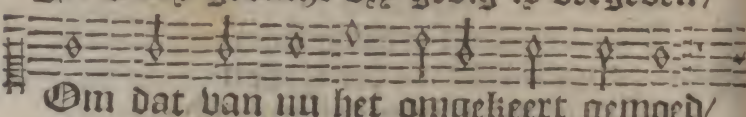
- 20 Gy zijt mijn God. Al dreygt het ende:
 Gy nautot en ruynt den draad
 Van mijnes lebens maat;
 Al smoot men schier in zijn ellende:
 Gy paalt en perkt de uren
 Van goeds en quaads geduren.
- 21 Verlos my upt de wreede klauwen/
 Van die my vband zijn/
 En / op gezochten schijn /
 My hard belagen en benautwen.
 Ach! laat uws goedheyds stralen
 Om my / uw' / dienaar dalen.
- 22 Laat doo? 't te trage hulp-verwerben /
 (Want U / Heer / roep ik aan)
 Mijn klacht ten spot niet staan /
 Noch bloode schaanit mijn wangen verben /
 Maar laat de God-vergeten
 Met schande zijn doo?-smeten.
- 23 Laat zich de dood tot haar waarts snellen:/
 En 't ziele-loos gekil
 Van 't eeuwige-ewig Stil
 Haar tonge binden in der Hellen
 (Tot loon der booser domheyd)
 Met eyndelooze stomheyd.
- 24 Verstommen moeten alle monden /
 Die oopt / ter leugen-spraak
 Ge-eygent / haar vermaak
 In 't lasteren der vromen vonden /
 En met verglimpte streken
 Verwaant en schimpig spreken.
- 25 Hoe groot zijn / Heer / uws goedheyds
 Die g'over hen laat gaan (stroomen
 Die in uw' vreeze staan!
 Wat schat bewaart Gy booz de vromen!
 Hoe klaar toont / Gy / booz allen /
 Uw' Godlyk wel geballen!

Den:

Wel hem/dien God/upt volhepd van ge-

naden Ontlossing doet van vorige misdadel

Wiens oude schuld/ tot schuld niet aangezept

Bedolben is in Gods vergetenhepd. Wel

hem/ wel hem/ wiens quaad niet opgeschzevel

In Gods gedacht byp-gebic is vergeben /

Om dat van nu het omgekeert gemoed/

Den zonden haats/ geen boozen lust en boed.

2 Laas! hierom wast/ dat doe ik't quaad wou
zwijgen / (gen/
Noch my booz my / noch booz mijn God betij-
Maar / dooz gewoont aan d'ouden lust ge-
hecht /
Met mijn gewet was stadig in 't gevecht /
Onrust mijn hart inwendig quam beknagen /
En diepen angst de tong tot treurig klagen ;
Het oog/ tot traan/ de bozst/ tot zuchten dwong/
Den

Den heerschen keel een bang gehuyt af-drong-
 Uw' sterke hand was my straf op de leden/
 Zy duysterheid het aardrijk overlceden /
 't Zy 't heuglyk licht den schoonen dag her-
 brocht.

Mijn doot gebeurt' ontbrak zijn noodig bocht.
 Het quellijk hart vertcerden zich in lijdén /
 Belijk de Zon/ in doore Zomer-tijden /
 Het dootstige land ongunstelijk bestraalt /
 En 't teer' gewas zijn lebend zay onthaalt.
 Wat raad. (helaas!) Als uyt een droom ge-
 komen

Heb ik/ O God/ tot A mijn gang genomen ;
 't Bemerkte quaad (de bron mijns quaals)
 verfoept /

't Verfoepde quaad in 't harte uytgeroept /
 't Uyt-roepde quaad repn-uyt vooz A beleden /
 En troost ge-epscht dooz tranen en gebeden.

Wat is de vrucht? O! goedhepds overbloed /
 Gy quijt 't de schuld/en vzedigt mijn gemoed.
 Hierom is 't recht/dat peder mensch die beplig
 Zijn pad wil gaan/ en jaagt na 't zalig' Heylig/
 Van zonde-boet geen uytstel oopt en maakt/

Maar met gebe'en recht-tijdig God genaakt.
 Schoon dan bywyl verschrikkelijke baren
 Des droeben Lots/rondsom hem henen baren:
 't En raakt hem niet. Zijn hart / aan God
 vertrouwt / (grouwt.

Blijft onverschikt / wanneer een ander
 O Gy zijt het/God/die my met hulp gereed zijt ;
 Een schut een scherm in alle angst en leed zijt ;

In nood my red/ ontkerkert/heyl herbzengt/
 En my den geest met roem en vzeugden dzenkt.
 O! goedhepd Gods! noch gaan uw' straaLEN
 beerder.

Ik wil (zegt gy) u zijn een zalig leerder ;

A bas

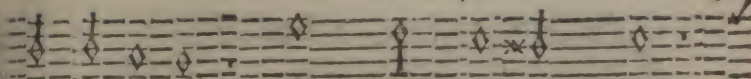
U banen 't pad dat gy ter Deugd moet gaan
 En van uw' weg geen tijds mijn oogen slaan
 7 Alleen zie toe/ dat gy (als domme dieren/
 Als Muyl' of Paard' / die 't straf gebit moe-
 stieren / (stouwt)

En tegen dank ten gank aan pzaugt en
 U tegen God niet weder-barstig houd!
 Uw' hart/ als God genadig aan komt kloppen,
 Dan zond ontslaaft/en niet en gaat verstoppen,
 Maar waarheyds kraecht goetwillig binnet
 laat.

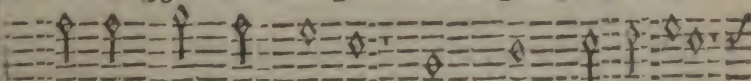
En Gods genaad' erkentelijk aan-baat.
 8 De goddeloof' / al schijnen zijne dagen
 Vol harten-lust/ is dicht om-zet met plagen:
 Maar die/dooz hoop'/zijn ziele geeft in't stilt'
 En ziet op God/ vind God getrouw' en mild
 In 't overzien van mis-gegangen gangen/
 En met zijn gunst zich rijkelijk om-bangen.
 Dies roumt en bzoemt gy die na't rechte streeft/
 Verheugt in God/al die God-waardig leeft.

. Den xxxiiij. Psalm.

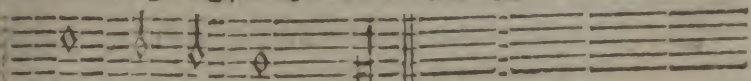
God die u ernstig geeft ter deugden/ En
 all' uw' doen in waarheyd best/ Nu laat uw'
 geest in God verbzeugden. God loben past den
 bzoemen best. And're mogen prijzen/ En mond-
 eer

eer bewijzen; Doch met wepnig grond:

D'alderhoogste Heere krijgt zijn ware eere

Apt der vromen mond.

1. Laat 's Heeren lof de lucht door-galmen /
 Vermengt het De'el en Keel-gezank
 En 't Maat-gedicht der nieuwe Psalmen
 Met vrolijk Luyt- en Fluyt-geklank.

Laat uw' siem en snaren

Zijne eer verklaren /

En de melody

Apt een ziele stroomen /

Daar de vzeugd volkomt

En op 't hoogste zy.

3. Zulke vzeugden-lof heeft grond en reden.

Want wat God spreekt en doet / is wel:

Zijn Woorde is reyn / zijn werken mede /

Getrouwhend is haar met-gezel.

Recht gericht bemind hy.

En in onschuld bind hy

't Ware liebens waard.

D'over-zoete zoetheyd

Zijner milder goedheyd

Vult de gantsche aard.

4. Door 't machtig woorde / wel eer gekomen

Apt zijnen Goddelijken mond /

Heeft d'Hemel zijn begin genomen

Met al wat oopt zich in hem bond:

Son en Maan en Steyren /

Die vooz' 't oog van veyren

Schoon

Schoon ten toone staan /
 En het wijd bevangen
 Zijner onneggangen
 Als een heyl? beslaan.

5 De woeste zee en hare stroomen
 Heeft hy bevat't als in een bond /
 En als een schat te zaam genomen
 In 't diepste van des werel's rond.
 Hem ontzie en vreeze
 Al wat zielen wezen
 Op de Wereld heeft ;
 Schrik dooz-tref de leden
 Van all' wat hy stede
 Op der aarden geeft.

6 Gods reden is ten vollen krachtig :
 Hy spreekt een woord ; en 't is gedaan.
 Zijn wil is aller dingen machtig
 Hy geeft een wenk en 't moet zoo gaan.
 Vreemder volken lagen
 En bedekt' aanslagen /
 Tot zijn volks verdriet /
 Raden en gedachten /
 Bonden / listen / trachten
 Maakt de Heer te niet.

7 Maar 't geen dat eens hy hem besloten
 In vasten raad en wille leyd /
 Kan niemands pogen onnestooten
 Maar staat en blijft in eeuwigheyd.
 All' zijn raad en poogen
 Heeft hy in vermogen /
 All' zijn doen heeft klem /
 't Geen hy wil / moet vallen :
 Hy heerscht ober allen /
 Niemand ober hem.

8 O! zalig volk ! o! rijk van zegen.
 Die d'aller dingen Opper-boogt

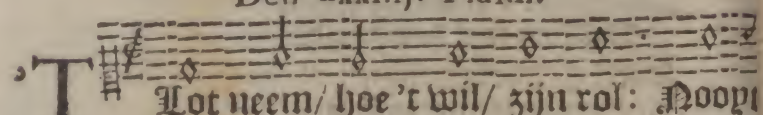
Ten

En God en Verder hebt gekregen!
 Wiens teete zorg uw' doen beoogt.
 O! gy wel-gebooren /
 Die hy heeft verkooren
 Tot zijn eygen lot!
 Wat kan hy goeds derben /
 Die een eygen erven
 Is van zijnen God?
 De Heer / van zijnen hoogen Hemel
 Schoutwt aller menschen kind'ren aan /
 Door all' haar doen / gewoel / gewemel
 Laat hy zijn heylig ooge gaan.
 Al' haars harten meenen
 Ziet hy scherp door henen;
 Hem bedriegt geen schijn:
 Uyt heeft 's quaads missaker:
 't Maak zel kan de Maker
 Niet verborgen zijn.
 O Trannen mogen moedig wezen
 Op hare kroon en oorlogs-macht /
 Een krijger op zijn sterke pezen
 En ongemeene leden-kracht:
 't Kan geen wijshepd geven /
 Noch hen 't waarde leven
 Gedden uyt den dood.
 Snel-geboete rossen
 Konnen niet verlossen
 In den hoogen nood.
 II Maar die Gods bzees in 't harte dzagen:
 En hebben hoop' op hem gezet /
 Al zijnze kleyn / 't is Gods behagen /
 Dat hy zorgvuldig op haar let.
 Dat hy als de stroomen
 Van ellende komen /
 En de nood bestrijd /
 Uyt den dood haar trekke /

En

En het leven rekke
 In den dieren tijd.
 12 Dit weten wy. des zijn wy moedig /
 En nemen hem ten toeverlaat.
 In nood is hy ter hulpe spoedig /
 En als een schild die booz ons gaat.
 D'harten hem ge-ee'gent
 Worden ober-regent
 Met den rijken smaak
 Zijner zoetster zoetheyd /
 Proebend' in zijn goedheyd
 't Hoogste ziel-vermaak.
 13 Aldus / O God / staan onze harten /
 Zoo vast rust onze hoop' op Dy /
 Zelf in 't genaken van de smerten
 Gedreygt van onze we'erparty.
 Geeft dan dat ons hoopen /
 Dooz't Luks tegen-loopen /
 Niet vergeefs en blijkt ;
 Maar maakt uw' genaden /
 Dooz-hulp-rijke daden /
 Onze hoop' gelijk.

Den xxxiiij. Psalm.

T
 ben ik las / noopt word ik slof In 't spreken
 van mijns Heeren lof ; De mond is m'altijd
 vol. Het doet my wel aan 't hert / Het is een
 zaak

Maak die volle weeld In 't binnenst van mijn

ziele teelt / Dat God geprezen werd.

2 Mijn keel byzomt overluyd /
 Danneerze Godes daden looft /
 So dat de klank de lucht doorklooft
 En vooz geen ooz en sluyt.

D'ellendig' hooren 't me'e /
 En/ dooz mijn re'en en ze'en beweegt /
 Woerd dyk ter herten uptgebeegt /
 En vzeugde komt in ste'e.

3 Wel aan/ laat ons al t'zaam /
 Het lof op lof/ verspreyden d'eer
 Van onzen alderhoogsten Heer /
 Tot roem van zijneu naam.

Doe ik in nooden was /
 En met gedachten tot hem liep /
 En met wee-klachten tot hem riep /
 Leend' hy zijn' ooren ras.

4 Van allen angst en vaar /
 Die my/ byna al lebend' dood /
 Betroffen had in zulken nood /
 Maakt hy mijn ziele klaar.

Wie in al wat hy raamt /
 Bepelynst/ en sluyt/ tot Godwaarts gaat /
 En neemt zijn woord tot mede-raad /
 Hooyt trest zijn wangen schaamt.

5 Hoe dikmaal is 't geschied /
 Dat / hier en daar / een arme ziel /
 Die God met hare klacht aan-biel /
 En opend' haar verdziet /
 Genadelijk verhooyt /
 Het wit bequam van haar gebed /

En

En bukten allen nood gezet /
 Wierd met Gods troost geschoozt.
 6 God/ upt zijn hoogen throon /
 Laat zijn gezwinde boden gaan /
 En om de bzoom' een leger slaan /
 Tot schut vooz schaad en hoon.
 Dus proeft en onderbind /
 (Dat twijffel-nebel noopt bestry)
 Hoe goed en zoet God peder zy /
 Die hem vertrouwt en mint.
 7 Wel op/ treed vooz den dag /
 Gy die niet meer uws zelfs en zijt /
 Maar God' uw' hart hebt toe-gewijst ;
 Dient hem met diep ontzag.
 De wel-beraden mensch /
 Die met ontzach let op Gods stem /
 Had noopt gebrek ; noopt misten hem
 Zijn redelijke wensch.
 8 Een Leeuw/ vol lijfs- geweld /
 En krijgt altyd geen proop of wild
 Dat hem zijn woeden eet-lust stilt /
 Schoon hy ten roof zich stelt.
 Maar die God waarlijk zoekt /
 Al schijnt zomtijds zijn staat bedroeft /
 Ontbeerd geens dings dat hy behoeft /
 Schoon hy 't niet hard bekloekt.
 9 Mijn kind'ren nu hoort aan :
 Waar in Gods ware brees bestaat /
 En hoemen veplig tot hem gaat /
 Zal ik uw doen verstaan :
 Hebt gy een rechten geer
 Tot een goed leven / vol van lust /
 Vol breed' en zachte zielen-rust :
 Zoo hoort en koutwt mijn leer.
 10 Houd uwe tong in toom
 Dat zy noopt valsch bergif en schiet' /

f' pets van uwe lippen bliet'
 Daar schaad' of schand af loom.
 Gaat kromme wegen mis.
 Slaat rechte in. miyd quaad. volgt goed.
 Tot vze'e berag zich uwe voet /
 Zoo langze vind'lyk is.

11 Wat kan den vromen scha'en?
 Gods gunstig oog heeft op hem acht.
 Gods oore / wakker tot zijn klacht /
 Recmt zich zijns schrepen's aan.
 Maar pl'lyk en grouwzaam
 Staat Godes aanschijn tegen 't volk
 Dat zond' aankleeft. Vergetings wolke
 Dempt eeuw'lyk haren naam.

12 De vrome roept: God hoort.
 Hem dreygt gebaar: God schuttet af.
 Hy komt in nood: God is zijn staf.
 Hoort nood daar hy in sinoort.
 Als alle hoop' ontglijd /
 Als 't hart / met ramp op ramp belast /
 Zich geen wpt-redding toe en past /
 Helpt God en maakt verblijd.

13 't Is waar / 't quaad avontuur
 escheert den vromen strijd op strijd /
 elast hem met verdriet en spijt:
 Doch houd op hem geen duur.
 Zijn God red hem in all's /
 Dat hem geen nood te groot en word /
 Noch leed / hoe wyed / ten afgrond stort /
 Des diepen ongevals.

14 God lieft zoo teer en beer /
 at hy niet hengt dat eenig ding
 het ware ramp zijn Lieve dzing /
 Ja been of lid bezeer.
 In quaad moet 't quaad vergaan /
 (Zoo stuurt Gods recht gericht de zaak)

E

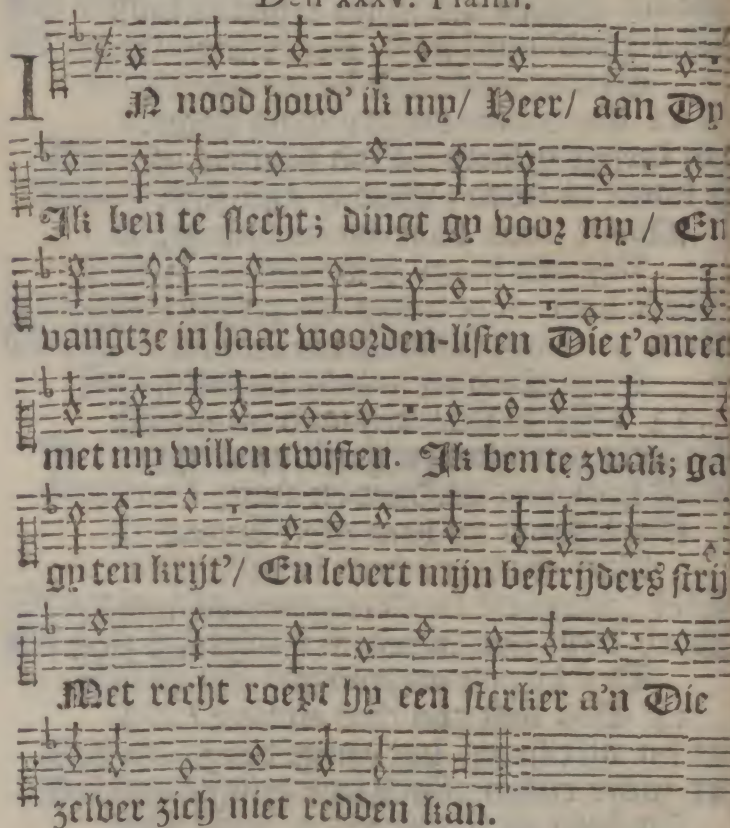
En

En 't schellem-stuki doet zelver wraak
Op die het heeft gedaan.

15 Wat baat/ of 't hart vol haat
Zijn galle op den vromen spouwt /
En (boos) voo? 't volk zich heplig houd?
Zijn zaak is/ en blijkt/ quaad.

Wat scha'e/ of 't eel gemoed /
Dat God trouw dient en sterk geloost /
Dan hepl en heul hier schijnt beroost?
Zijn zaak is/ en blijkt/ goed.

Den xxxv. Psalm.

In nood houd' ik my/ Heer/ aan Op
Ik ben te slecht; dingt gy voo? my/ En
vangtze in haar woorden-listen Die t'onrec
met my willen twisten. Ik ben te zwak; ga
gy ten krypt/ En levert mijn bestrijders strij
Met recht roept hy een sterker a'n Die
zelver zich niet redden kan.

2 Grijp schild en zwaard. lang wap'ne
Geest u voo?taan in mijn slag-vojd. (boos)

ta strak. wilt op den byand passen
 in gunstig t' mijner hulpe rassen.
 Houd uwe lans gereet ten kamp /
 En biedze 't hoost die graag ten ramp /
 Moord-gierig my rondsomme gaan.
 De sterkste kan best tegenstaan.
 Spreekt my / spreekt my een hart in 't IJf /
 Dat mijne hoop' onwankel blijf /
 in 't ongekrukte hulp-vertrouwen
 loopt in mijn ziele komt te stouwen.
 't Onedel flood smett' haar 't aanschijn /
 Die byand van mijn leven zijn /
 Het schaamt doortreff' haar smaat en hoon.
 Al zulken werk / al zulken loon.
 Met schande keer en ruyt het veld
 't Volk dat my blinde lagen stelt :
 selijk het kaf dat heen moet snijben /
 Danneer de wind daar in komt snijben.
 Gods wraak-gezant zijz' op de le'en.
 De nacht en slijk leg om haar heen ;
 Haar weg zy onbequaam ter vlucht.
 Quaad lijden is des quaad-doens vrucht.
 Waar hen van my oopt leed gedaan /
 Haar doen had glimp. maar ver van daan.
 eel zonder reden gaanz' haar netten /
 Op ten verderf / bedrieglijk zetten.
 Dies treff' de ramp haar onverdacht /
 En stort' ze in haar eppen gracht ;
 aar strik bestrikz' in schaad en leed.
 Daar 't quaad uytkomt is 't best besteed.
 Dan zal mijn geest / in God verheugt /
 Zijn hulp erkennen in de vrugd /
 in mijne tong / ten klaren teken
 Dijn diepen ernstz' / aldus doen spreken :
 Waar is / o God / een God als gy ?
 Die d' arme red / en haar part /

Den veel te zwaar / de macht besnoept ?
 Waar hulp geschied / waar eer-dank vloeyt
 7 Ach ! quam die ure ! Want zeer groot
 Is 't onheyl dat my nu bestoot.
 Daar komen uytgemaakte-tuygen
 Die leugen uyt haar borsten zuigen /
 En my op-dichten 'k weet niet wat /
 (Daar 't hart noopt weet van heeft gehad)
 Uyt trotzen wrevels aangehys.
 De boosheyd bind / daar niet en is.
 8 Boos 't goed van my aan haar geschied /
 Doen zy my quaad en hart-berdziet.
 Ik nochtans / doez' in krankheyd lagen /
 Heb treur'-hile'en over haar gedragen ;
 Mijn lijf / omslingert met een zak /
 Berooft van voedzel en gemak ;
 Met ernst boos haar gesmeekt om zoen.
 Goe' daad vercyscht goed weder doen.
 9 Wat zoud ik meer ? 'k Heb al volbracht /
 Wat dyuk en ware liefd' oont wraacht /
 Wat vriend aan vriend / wat Broe'r aan Bro
 Wat Zoon aan dier-beminde Moeder (de
 Goyt heeft betoont op 't dzoerbe graf.
 Daar zy / te beer van Menscheyd af /
 Verheugen in mijn qualijk-baart.
 Dzeugd in berdziet is boosheyds aard.
 10 Eplaas ! waar wilt in 't end noch heen ?
 Het schuyen van volk raakt op de been ;
 Gemaakte nazen / leugen-slikkers /
 Oog-dienders / vette-brokken-slikkers /
 Met all' 't vuyf-aardig straat-gespuys /
 Spot / (onberdiend) spot met mijn kirups /
 Gijnst / lincerst / beschimpt mijn dzoeben staa
 Hoezelden houd de boosheyd maat !
 11 Hoe lang / Heer / ziet gy ledig toe ?
 Zyt gy des duldens noch niet moe ?

De

Verhengt mijn ziele 't zoete leven:
 Ach! wilt my niet ten roof-aas geven
 Van volk dat wyced / als Leeuwten / is.
 Zoo krijg' ik / vol verheugenis /
 Dooz groote scharen prijzens stof.
 Bevonden hulp geeft rijken lof.
 2 Verhengt niet dat mijn we'erpatty
 Ten onrecht ober my verblp' /
 In zijnes harten smadig denken
 Setupg met spottig oogen-wenken.
 Daar woont geen byced' in haren grond /
 Deel min noch in den stouten mond.
 Die bycedzaam is / dien staat haar net.
 't Gaat slim daar wil dyaast boven wet.
 3 Haar mond / dooz lagchen wijd gespert /
 (Setupge van 't benijug hert)
 Berst uyt / en spreekt: Dat 's ons behagen.
 Zoo / zoo. Dit 't dat wy gaarne zagen.
 Maar gy / Heer / die 't all' weet en ziet /
 Spreek op. gedoog het langer niet.
 Weest my niet beer. stooz droefheyds nest.
 Die 't all' bermag / troost alder best.
 4 Waak op. geef bonnis in mijn zaak /
 Mijn God / dien ik mijn richter maak /
 Op datz' in 't onberdiende lijden /
 Trotsmoedelijk / haar niet verblijden /
 En sprekken in haar hart: O! goed.
 Daar / daar. dat 's juist zoo 't wezen moet.
 Wy hebben hem: hy is verdrukt.
 De tong word stout / als moed-wil lukt.
 15 Met vuple schaamt' en neder-moet
 Zp hare zotte byeugd geboet't /
 On-eer en schande moetz' ombangen /
 En als een kleed rondsom haar hangen /
 Die hen verheugen in mijn quaad /
 En toonen met berwaanden pzaat

De trotshepd van haar boozen zin.
 Daar straffe komt / krimpht hoogmoed in.
 16 Maar haar / dien des gerechtheids lust
 En mijnes onschuld's zijn bewust /
 Gumm' God in vzeugden heen te treden /
 En dzing haar tong tot deze reden :
 Geloost zy God / die zijnen knercht
 Zoo gunst-rijck is / en toont zijn recht.
 Dies steeds mijn tong uw' lof verbzeugd.
 Hulp / oorzaak vzeugd ; vzeugd / dankba-
 hepd.

Den xxxvj. Psalm.

DE Mensche mag in zaliken gaan / Goet
 dienstig boozden altaar staan / Veel vee te
 offer slachten / De lucht verbullen met ge-
 be'en / Pzeek-privig zijn en van elck-een God
 heplig sich doen achten : Is hy niet vroom
 wat baat de schijn ? 't Geen dat hy is / dat mo-
 hy zijn ; De Wijze konnen 't merken. Dies

369

eg/ en neem ik in mijn hert/ Dat daar geen

God erkent en werd Waar blijk is van

qua' werken.

Al ſtelt zich menig menſch zoo aan /

dat hy by 't ſlechte volk den waan

Van bꝛoomheꝛd heeft gekregen /

Iſ niet. beſchouwt hem van na by :

Dalt dooz en dooz bedꝛiegerꝛ /

Zijn leven ſpreekt hem tegen.

Dat baat hem zijn behendighꝛd ?

zijn doen beꝛraad d'uytwendigheꝛd

Van zijn gepꝛonkte wezen /

In toont dat hem in 't hart onbꝛeekt

Geen daar zijn mond zoo beel van ſpreekt /

In waarheꝛd God te bꝛeezen.

Wat iſ 't of hy hem zelven blind /

In zacht in 't bed der zonden leyd /

ſieꝛn in zijn eygen oogen /

Dat in hem iſ dat moet'er uyt /

hy opent zijnes harts-beſluyt

Dooꝛ dingen die niet doogen.

De Deugde iſ by hem in haat /

hy blied van goed / hy rent na quaad.

Zijn Woorꝛd geliꝛkt zijn daden ;

Zijn tong / die mild'liꝛk leugen dichte /

Ter looꝛer boogheꝛd afgericht /

Kan liꝛf en ziel beꝛraden.

De waarheꝛd iſ al uyt zijn zin /

Daar komt niet uyt / daar mag niet in /

Hy wil geen raad outfangen ;
 Zijn ooren zijn ter wijshepd doof/
 Zijn hart/ al ledig van geloof/
 Blijft aan de leugen hangen.
 't Heel leven is ten qua'en gezet :
 Des nachts / gelegen op zijn bed /
 Ervind hy looze vonden.
 Hy staat in 't quaad : hy kleeft a'n ;
 Als hyze maar berglimpen kan /
 Te groot zijn hem geen zonden.
 5 Wat zijt gy / Heere / groot en goed !
 Hoe diep verdenkt zich ons gemoed
 In uwe Godlijkheden !
 Uw' Goedhepd / die de Sterren naakt /
 Uw' Waarhepd / die de Wolken raakt /
 Is boven Menschen reden.
 Uw' Trouwe / die noopt af en laat /
 Waar als de vaste bergen staat /
 Uw' wijshepd / niet om gronden /
 Is aller dingen stuur en stut /
 Den Menschen en ook 't Dee te nut /
 Elk op zijn maat en stonden.
 6 Waar is een Penn' die 't al bevat ?
 Uw goedhepd is een dieren schat
 Van alle zoete dingen.
 Uw' nauwe zorge / die den Mensch
 Bewaakt / ja boven hoop' en wensch
 In nooden komt om-ringen /
 Dient hem ten troost en zachte rust /
 Daar hy geen ramp of tegen-lust
 Van pemand's hand zal breezen :
 Gelyk een Vogel teer-gebekt /
 Van 's Moeders vlerken overdekt /
 Gebaar loos meent te wezen.
 7 O ! aldersmaakelijckste smaak
 Van 't onuyt sprekelijck vermaak /

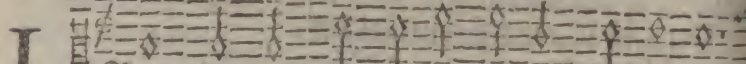
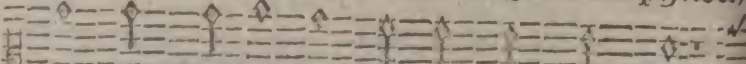
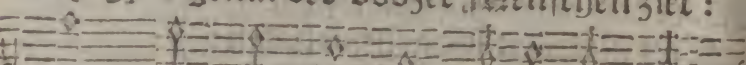
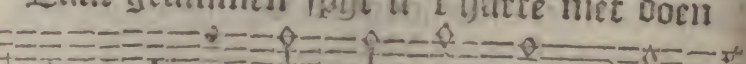
Dooz uwē hand geschonken /
 Danneer het menschelijck gemoed
 Het hemel-vreugde woꝝd dooꝝ-voed /
 En in uw' weelde dzonken !
 Zy pꝛoeven met des ziele's mond
 In haren alderdiepsten grond
 Uwz mildhepds rijke vruchten :
 Is enkel zoet wat haar beströomt ;
 Al zalighepd wat van U koomt ;
 Haar hart zwenmt in genuchter.
 Dat in Uw tegenwoꝝdighepd
 De schat des hoogsten wellusts leyd /
 Kan ons vernuft beraken :
 Hoe nader men den oorspronk is /
 Hoe lieffelijcker laaffen is
 Een doꝝstig hart zal smaken.
 Is d'uytbloed die de mensch hier heeft /
 Terwijl in 't onvolmaakte leeft /
 Zoo lust-rijk in 't beströomen ;
 Hoe on-af-mect'lijk zoet is van
 De ader zelfs / waar uyt en van
 Al watter is moet kómen !
) Gy / groote God / zyt die Fonteyn ;
 Uw' goedhepd maakt zich algemejn ;
 Van U bloeyt ziel en leven ;
 Wat d'oore hoorz / wat d'ooge ziet /
 Wat eenig schepzel hier geniet /
 Gy hebt het al gegeven.
 In 't siraalzel van Uw eeuwigh licht
 Moet ons vergankelijck gezicht
 Zijn glans en klaarhepd halen :
 De luster van 't alziende oog
 Komt van het alderhoogste hoog
 Op onze kleynhepd dalen.
 10 Dit is de bede die ik doe ;
 Giet uwē weldaand rijk'lijk toe-

¶ 5

Aan

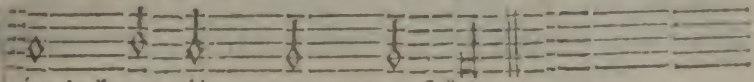
Aan haar die U recht kennen.
 Uw' trouwe sta den troutwen vast /
 Die / pb'rig in wat gy belast /
 't Gemoed ter deugd getvennen.
 Een boos gespuy's bol hoobaardy
 Is met zyn lagen rondsom my /
 Begeerig om verrassen :
 Bepreht haar voet den stouten stap /
 Op dat hy my niet gants vertrap
 En werpt mijn eer in d' affchen.
 11 De voet zy over my te traag
 Die / tot mijn onheyl al te graag /
 Zyn gang ter zond' laat snellen.
 De hand zy over my te kozt /
 Die booslyk uptgesteken word
 Om my ten grond te vellen.
 Dit is mijn wensch zoo zal 't ook gaan.
 Want ziet der boozen upt-gank aan :
 Haar eygen schelmerpen
 Verra'enz' in 't end / en slaanze ne'er /
 Met zulken val die nimmermeer
 Verpzenis kan lij'en.

Den xxxvij. Psalm.

Laat doerbe nijd inwendig u niet pijnen/

 Als gy 't geluk der boozen Menschen ziet :

 Laat grammen spyt u 't harte niet doen

 quynen/ Om dat haar lust (zoo 't sehynt)
 zyn

 zijn wit beſchiet. Haar Staat ſtaat loſ. haar

 bloem zal plig ſtenſſen/ Als 't doode gras /

 in 't kort zijn groent' verſchiet.

Neemt trooſt in God / den ſterkſten trooſt
der menſchen.

Oly u ter deugd ; zoo word u 't land te deel.
 Gy houd'er ſtand. u hart erlangt zijn wenſchen
 Na nood-druſt's epiſch. Alleen maak God ge-
 heel /

Geheel uw luſt ; zijn heylig Woord / uw' baken:
 In Schijn en Zijn / vind gy te wijden ſcheel.
 Beveel aan God uw' gantsche doen en zaken;
 Uw' lijf / uw' eer / uw' leven goed en bloed.
 Het zal wel gaan. Zijn wijshepd zal 't wel ma-
 ken.

En ſchoon uw recht nu donker wezen moet :
 Dooz peders oog zal hy 't zoo klaare doen wezen/
 Gelyk hy 't licht op ſchoonen middag doet.

† Loopt u 't geluk nu ſlechter dan booz dezen/
 Duyk in ootmoed. houd dy in Gode ſtil.

Slipt uw' ziel booz 't murmurig vreezen.
 Wacht op Gods hand. maak zynen / uw' en
 wil.

Ontroer dy niet / of 't quam dat boozen luyden
 Haar boos beſtaan zomtijds na luſt toe-vil.

5 Weg ſpijt en toorn. weg onnoets blinde buy-
 den.

Zie toe dat 't oog dooz nijd zich noyt verſtaar
 Op haar geluk : om dooz een onrecht duyden

Van Waan bezrukt / haar Doen te volgen
naar.

Quaad Doen / quaad end. verderf is 't erf d
boozen: (hae

Maar die op God vertrouwen / 't Land

6 Een hand vol tijds; en uyt heeft de godlooz

Oogt na de plaats die hy (op zijnen val

Heel niet verdacht) ter woonst zich had verko-

zen:

Wat zult gij zien? een ydel Niet met al.

De nedrig' is 't die in geruste dagen /

't Gewenschte Land met vzeugd bewoone

zal.

7 De booze loert / en leyd den vromen lagen:

Hy dreygt in 't hart en knerft en berst va

spijt: (slagen

God schouwt het aan: en spot met zijn' aan

En schoon hem't hart niet quaads en spookt

den tijd /

Den tijd ziet God / den tijd ziet God gebooren

Die wraak af-dringt en hem te gronde smijt.

8 De booze uyt 't het quaad in 't hart gezwoo

ren. (leer

Hy spant zijn boog. 't moord-pzer gaat van

De vroom' heeft hy ter slachtinge verkooren /

De vrome / kleyn / en zwak tot tegen-weer

Vergeefs: zijn boog verbreekt. het zwaard zal

keeren /

En zoeken 't hart van zijnen eygen Heer.

9 Het kleyn beslag (doch 't welk in deugd en

eren

Genooten word van een die deugd hanteert)

Geeft meerder heyls in een vernoegt erneeren /

Van 't onrecht goed van die slaag meer be-

geert; (doet stooten:

Wien's macht God breekt / en aan ramp's klip

Die

Die God/ wiens hulp noopt vrome ziel ontbeert.

Des vromen lot is vast by God beſlooten:

Heyl is zijn deel/ en blijftet eeuwelijk.

Doopt wierd met ſchaamd zijn aanschijn overgoten/

't Zy peſt/ 't zy krijg/ 't zy honger op't aardrijck
Het plagen woed. Geens dings zal hem ontbreken:

Gods milde gunſt is hem een wiſſen wijck.

1 De booze menſch/ van Gods verbond geweken/

Is als het vet eens kams/ dat/ ſnel ontvlamt
En op 't Altaar ten offer aangestecken/

Tot dunnen rook in 't ydel heuen dampet.

Hy moet'er af. zijn grootsheyd zal verzwinden.

Hy kampt vergeefs/ die met zijn nood-lot kampt.

12 De booze/ rad om woeker-wiſt te binden/

Leent/ raapt/ en ſchraapt: doch komt altyds te kort:

Niets mach'er af. De rechte God gezinde/

Schoon hang gewoel zijn wiſt-ploeg niet en poort/

Heeft overſchot; een ruyme hand in 't geven:

Dies hem Gods heyl/den qua'en/ Gods plaag beſoort. (in 't leven/

13 God ſchouwt met vzeugd/ en heeft zijn luſt

In doen en laat eens rechten vromen mans.

Hy ment zijn deugd/ en geeft hem kracht in 't ſtreven.

Schikt dan by-wijl het ſlinkſche lot een kans

Die ramp-waarts wil: Gods hand zal hem niet tragen.

De vrome valt/maar noopt en leyd hy gants.

14 'k Ben jong geweest/ nu ben ik oud van dagen:

E 7.

'k Zag

'Ik Zag noyt by God den vromen in't bergeet
Noch zijn geslacht het bedel-vlood gaan kua-
gen.

Elk wederbaart zoo hy een ander deed':
Hy leende graag / zijn hand was schoots in 't
deelen:

Geen van de zijn' die ook oopt kommer leed.
15 Vier steeds van quaad. laat goed u noopt
verveelen.

Leg grond in deugd / en teffens in geluck.
God liefd het recht. Noopt heplig mensch ging
queelen

By sepl van hulp / noch smoozden in den druk;
Hem / met de zijn' heeft God steeds in bewaring:

Den boozen stam / geeft hy't verderf ten pluk.
16 Ik heb't gezeyd / en zeg't we'erom / (tot
klar ing

Des donkerhepds die in Gods wegen schijnt)
De vrome mensch / al dzukt hem veel bezwa-
ring / (zijnt /

Is nochtans Die / die 't land bewoont / be-
Bezit / be-erst / behoud / in waren vrede /

Zo lang de nacht booz't dage-licht verdwijnt.
17 Dit 's vroom-mans deel. Hoedanig zijne
zedes?

't Hart is een schat van nutte Deugden-leer:
De tong / een bron van hoog' en wijze reden:

Zijns Heeren Wet / in't harte diep en veer /
Heeft heel zijn grond met Deugd-liefd' ingenom-
men:

Zijn wiffen treden slibbert nimmermeer.

18 De booze luypt / en heeft het op den vromen.
Daar schuyld / daar schuyld een bloedig
moord besluyt. (men /

God doet zijn vromd der wreedde klauw' ontko-
En mid's in nood helpt hy hem trouwlijc upt:
De

De klacht word valsch / de schuld verdicht be-
bonden : (gestuyp.

't Weed vonnis bzeekt / dooz waarheyds blijft

19 Laat uwe hoop in Godes gunst zich gronden /

En dzaagt u trouw in 't volgen van zijn Wet:

Den hoogsten trap des hepls hebt gy gebonden /

En vasten stoel in 't zalig land gezet.

Der boozen hoop / in zijne hoop' bedrogen /

Ziet gy eerlang dooz 't wicht zijns ramp's
verplet.

20 Ik heb gezien / gezien met eygen oogen /

Dat hier en daar een godlooz' in gemak

En welstand was; vol-op had; hoog-getogen /

In groente stond gelijk een Lauren-tak :

Centijd daar na / 'k zie om : 'k verneem noch
teken / (sprak.

Noch spooz / noch pets dat van zijn wezen

21 Hier tegen ziet / die zuyber van gebreken /

En vroom zijn / aan: Gewis / of traag of snel /

Zal haar geluk ten laatsten 't hooft op-steken /

En besten hen in 't lang verhoopte wel.

Maar wis verderf heeft hy in 't end te wachten /

Die / ver van God / niet acht op zijn bebel.

22 De vroomme mensch heeft niet op eygen
krachten /

Maar op zijn God geheel en al te staan ;

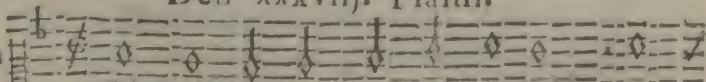
Die is zijn sterkt / die helpt / die hoozt zijn klach-
ten /

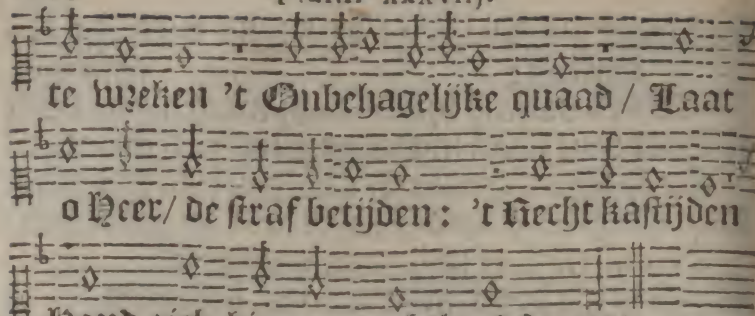
Die ziet zijn nood / die neemt zich zijnes aan /

Die reddet hem / en stuyp der boozen trachten.

Wie God vertrouwt / geen ding en mach hem
scha'en.

Den xxxvii. Pſalm.

T **Wyl de ziennen zijn ontsteken / Om**
te

te wzeken 't Onbehagelijke quaad / Laat
o Heer / de straf betijden : 't Siecht kastijsden
Houd zich binnen zachtheids maat.

2 'k Heb zoo veel / als ik kan dragen
Van uw' plagen :

Laas ! ik voel als noch de smart /
Die my uwwe pijlen maken :

Want zy raken
Tot in binnest van mijn hart :

3 Uwre handen / my te machtig /
Duliken krachtig.

't Hart van zonden straf bewust
Is een heul in all' de leden /

't Snaakt na vreden /
Maar vind nergens heul noch rust.

4 Zulki inwendig harten-pijnen
Doet verquijnen.

'k Vind my wreedlijk aangetast
Van des quaad-doens ongenoegen :

't Zonde-wroegen
Is t'ondzagelijken last.

5 Als ik mijn onzinnig poogen
Neem booz oogen /

't Lijkt my enkel etter-dracht.
Ach ! hoe leelijck stinkt de wonde

Van de sonde /
Als men op haar vuchten acht.

6 Onder 't pak der ongelukken
Die my duliken /

Krommen mijne zwakke le'en.

Hart

Hart en kleeding dragen rouwe.
 Doeft' aanschouwen
 Ga ik heele dagen heen.
 7 't kank'rig zonde-smets verbuylen
 Doel ik schuylen
 In mijn duyfter ingewand.
 Niets aan my of 't heeft zijn qualen.
 't Godloos dwalen
 Breyngt de ziel in doeven stand.
 8 Merg en zap is my ontweken.
 't Hart / bezweken
 Dooz de smert / te groot en zwaar /
 Doet de stem de lucht verbullen
 Met haar byullen.
 't Harte upt zich dooz gebaar.
 9 Heer / gy weet hoe hart en zinnen
 Staan van binnen /
 Dooz ulv Godlyk aangezicht
 Staan mijn zuchten en gepeynzen.
 Wie kan beynzen
 Dooz het al-dooz-stralend licht ?
 10 't Hart / dooz angst hier-om gedreben /
 Is aan 't beven ;
 Alle krachten leggen ne'er ;
 Doogen / dooz getraan ontluyftert
 En verduyftert /
 Doen haar ouden plicht niet meer.
 11 Die my naast zijn van naturen /
 Kennis / bureu /
 Zien mijn quaal van bezen aan.
 Zelden zullen vrienden naken /
 Als de zaken
 Ongezien en sober staan.
 12 Waar die na mijn onheyl wenschen /
 (Booze menschen)
 Leggen lagen. houden raad.

D'hater

D'hater neemt het tot zijn boozdeel /
 Als Gods oordeel
 Over zijnen vband gaat.
 13 Watze vaten / watze hooren /
 Mijne ooren
 Moeten als gehoozloos zijn.
 Wat mijn haters overleggen /
 Watze zeggen /
 Stille-zwijgen dat is mijn.
 14 Op de bieche smaad'lijkheden
 Van haar reden
 Ben ik doof en stom met een.
 Als ellend den moed doet zwichten /
 Hare plichten
 Weg'ren alle 's menschen le'en.
 15 Hier-en-tusschen staan en wachen
 Mijn gedachten /
 Heer / in hoop' en stilt / op Dy.
 Gy / mijn God / doorz liefd' gedzeben /
 Zult wel geben /
 Dat mijn hoop' niet ydel zy.
 16 Al mijn bidden / al mijn steenen
 Wil hier heenen :
 Dat gy / Heer niet toe en laat /
 Dat mijn stoute weer-partijen
 Zich verblissen
 In mijn al te zob'ren staat.
 17 Op mijns boeten minste missen
 Of verglissen
 Worden zy vol roems en koen.
 Die zijn vband ziet verlagen /
 Krijgt behagen
 In zijn onrechtvaardig doen.
 18 Haren roem en leugen-laster
 Schijnt te vaster /
 Als men d'oogen slaat op my.

Want

Want tot ramp schijn ik verkoren ;

Ja geboren ;

Smart is my gestadig by.

19 Wat wil ik my zelven vleyen

En verleyen

Ach waar toe moedwillens dom ?

Zonden zijn 't / die deze slagen

My doen dzagen.

Alle straf heeft haar waarom.

20 Anders is 't met haar gelegen /

Die my tegen /

En ten onrecht vband zijn :

Lustig leven zy en prachtig /

Groot en machtig.

Spoed in quaad geeft vroomhepds schijn.

21 Dat my onnoet moet geschieden

Dan die lieden /

Loonend' all' mijn goed met quaad /

Is / om datze upt mijn werken

Deugd lust merken.

Onghelykhepd oorzaakt haat.

22 Wilt my / groote Heer der Heeren /

't Hoofst niet keeren /

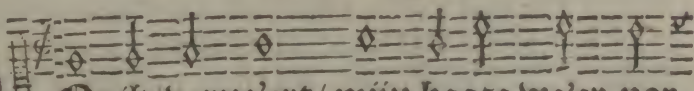
Weest my by in deze smart.

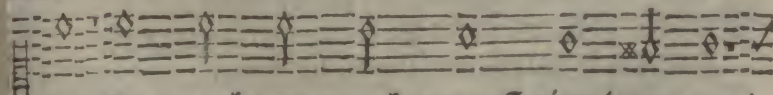
Doet my hulp / en doetze spoedig.

't Maakt nysmoedig /

Als 't onzet te lange mart.

Den xxxix. Psalm.

D **De ik / verne'ert / mijn booze we'er- par-**

 ty In macht en pracht moest zien booz my /

Maakt

Maakt' ik besluyt/ en dacht in mijn gemo:
 't Zy wat ik zien of hooren moet / Ik zal op
 nauwst mijn wegen gade slaan / En met be
 daarde zinnen gaan.

- 2 Ik zal my zelfs (om byp te zijn van zond)
 Een byspel leggen in den mond.
 Gedacht/ gedaan. De tong was met den wil.
 Ik pijnde my/ en zweeg stik-stil.
 En om 't verbond doch niet te overtre'en /
 Zoo zweeg ik quaad en goed met een.
- 3 Wat baat besluyt/ als 't boven krachten gaat
 Wie zet den druk zoo nauwen maat?
 Ik zweeg een tijd/ 't is waar: maar 't valt be
 nauwt /
 Daar 't hart staag-a'n zijn leed erkantwt.
 Mijn zelfs gedacht' heeft my ter spraak getzert
 Verhooren pijn is buur in 't hert.
- 4 Gedempten toorn verbrak met onbescheyd
 Den grendel van stil-zwijgenthepd ;
 Ter neder lag 't hartnekkig ziel-besluyt /
 Het alderbinnenst moest' er uyt.
 Waar zal't/ o Heer/ (dus vielen mijne re'en)
 Waar zal 't ten laatsten met my heen?
- 5 Ten minsten kom/ en toon my Wat en Hoe/
 Op dat ik eenmaal 't end bevroe':
 Op dat ik weet wat gy voor perk en wet
 Mijns levens dur'ing hebt gezet:
 Op dat ik weet wanneer mijn ongebal/

Dooz

Dooz' s levens enden / enden zal.
 Wat is / wat is het leven datm' hier heeft /
 En (meest met pijn) word af-gelceft ?
 en hand-breed ste'es / een tijdeloozen tijd /
 Die komend' heen gaat en ontglijt :
 en hand-breed ste'es / een stip / een nietig Met /
 Een ding dat steeds hem zelfs ontvlied.
 Een nietig Met / wanneer men 't meet en telt /
 En by uw' tijd en dagen stelt :
 W' tijd / o God / die van verdriet noch leed /
 Dan tegenhepd noch onlust weet :
 W' tijd / o God / die maat noch tal en kent /
 Maar rekt en strekt zich zonder end.
 Gelijk een schijn op 't omverziens verdwijnt /
 Zoo haast de Zon niet nicer en schijnt ;
 Of als een beeld datm' in een water ziet /
 Dooz' t minste roeren is te niet :
 Zo moet hy / (dwaas) zo moet hy suellijk heen /
 En 't on-ontganklijk dood-pad tre'en.
 O! ydelhepd ! zijn tijd / zoo kort van duur /
 Word hem dooz' noo' loos zorgen zuur.
 Santsch nietig is 't al wat hy hier geniet :
 En noch dooz'-zult hy 't niet verdriet.
 Zijn eppen doen maakt geest en lichaam mat /
 En hem zijns korten levens zat.
 10 Hy hoopt / hy vreesst ; hy ziel-toogt hy verlangt ;
 Hy zucht / hy quijnt / hy word beangt :
 Onzek're vreugd' houd zijn gedachten op /
 Geleden smaad vult hem den krop /
 Verborgen nijd gehengt hem geen vermaak /
 Veroudden toorn hift hem ter wraak :
 11 Hy raapt / hy schraapt ; hy woelt / hy jacht / hy
 Dopt slaapt hy zorgeloozen nacht ; (tracht ;
 Hy slaast / hy draast / hy sweert / hy wint en
 weest /
 Maar weet niet eens wie 't na hem erft.

Se-

Bemerkt zijn doen / ziet en dooz: ziet'et al;
Geen zoetighepd ofz' heeft haar gal.

12 Als ik aldus de aardse nietighe'en /

In al wat oopt de Zon bescheen /

Met 's harten-oog aandachtelijk dooz-straal :

Wat is'er daar ik troost upthual ?

Wat is doch Hier dat vaste rust in heeft /

Of redding upt ellende geeft ?

13 Over van my / dat ik by d'ontrouw / Trouw /

In Onmacht / Macht gaan zoeken zou.

't Staat los en bys al wat op aarden is ;

Op U / Heer / gaat de Hope wis.

Aan U / aan U heeft zich mijn hart gehecht /

En 't anker zijnes hoops gelegd.

14 Der zonden schuld / fonteyn van alle quaad /

Zoo langze onvergeven staat /

Ach! dempt doch die in 't end' loos vergeet /

Onkerkert my upt alle leed.

Ghengt het niet / gehengt het niet / mijn God /

Dat ik den dwaazen sta ten spot.

15 Mijn tong ('k beken 't) heeft dwaasselijk ge-

De voet is upt het spooz verglist / (mist /

Dies (wel-bedacht) herbat in het verbond

Doozheen gemaakt met mijnen mond.

'k Wil stille zijn / en laten van nu aan

Geen eenig woord ten mond upt gaan.

16 't Zy goed of quaad / (als 't van U / Heere /
koomt)

Met recht word mijne tong betoomt.

't Zy vzeugd' of dzuk / 't zy wat men hoort of

In alles wat op aard geschied: (ziet /

Met recht houd zich de mensch in alles stil /

En geeft zich 'los / in Godes wil.

17 Ach wend van my uw' plagen eenmaal af.

Uw' roede valt my veel te straf.

Te zwaar is my de last van uwen arm /

Waar

Waar onder ik/ bezwijkend'/ karm.
 Is zich uw' hand ter zonden-tucht verheft/
 Velaas! hoe word de mensch getrest!
 Al't schoon en zoet daar zijnen lust na haakt/
 En zijn gemoed in is vermaakt: (eer/
 zijn weeld/zijn pracht/zijn Goed/zijn staat/zijn
 Zijn schoont en kracht/ leyd al ter ne'er:
 Verwelkt/ verdwijnt/ 't vergaat gelijk een
 kleed/

Dooz't knagen van der motten beet.

9 Vertrekt uw' oog een weynig van den schijn/
 Zoo ziet gy wat de Menschen zijn.

De menschen t'zaam ('t is wel en recht gezeyd)

Zijn enkel Niets en Idelheyd.

Ach! wie dooz-grond/ en oordeelt na waardy/
 Hoe gantschlyk niets de Mensch wel zy?

10 Hoozt/ Heer/ mijn be'e. geeft ooren tot mijn
 Heent mijner droeber tranen acht. (klacht.

Als vreedeling ga ik verschoben heen/
 Als eertijds al mijn vaders de'en.

Ben lastig gast ben ik al-om op aard/
 En/ om dat ik U dien'/ ontwaard.

11 Laat af van my/ op dat zich 't hart verquilt/
 En niet in zijn ellende stilt.

Laat af van my/ eer dan de geest bezwijkt/
 En/ on-her-krijglyk/ van my wijk:

Eer ik verschepd'/ en zink ter duysternis/
 Waar upt geen wederkeeren is.

Den xl. Psalm.

M Et groot geduld wacht ik op God. en

hy komt t'mywaarts af; verhoort mijn
 klacht;

klacht; Trekt my upt ellend's modder-gra-
 Dest m'op een steen/ daar mijn boet-gang vs
 zp: En geeft/ doo? zulke dingen/ Myn mo-
 wat nieuws te zingen / Tot zijnes lofs ver-
 maan. Dies menig/ die 't aanschouwt/ God
 vzeest/ en hem vertrouwt. Want Liefd en
 macht lokt aan.

2 O! Zalig hy / die God vertrouwt / en 't oo-
 Noch op de boozen schijn luk slaat /
 Noch gliuwt na 't volk dat waarheyd haat.
 Veel wond'ren/ God/ hebt gy gedaan : te hoog
 Zijn ons uw's harten raden /
 Betuygt doo? veel weldaden /
 Die ik zoo gaarn de'e kond /
 Doch vind mijn macht te kleyn.
 Het menschelijke vzeyn
 Vind in Gods diept geen grond.

3 Gy hebt my / God (doo? dien gy't ooz be-
 schaast
 En 't hart van d'algemeenen waan
 Gezuyvert hebt) klaar doen verstaan /

Dat

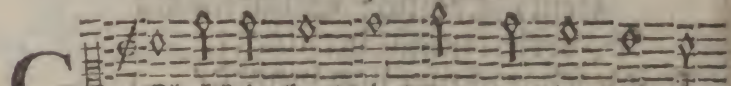
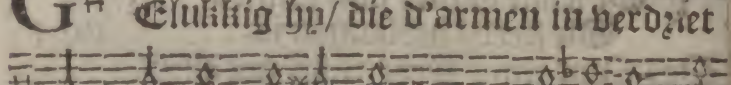
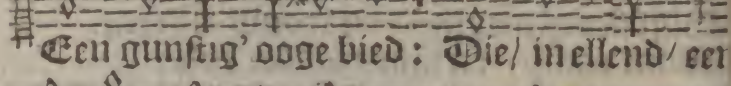
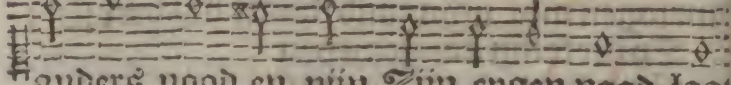
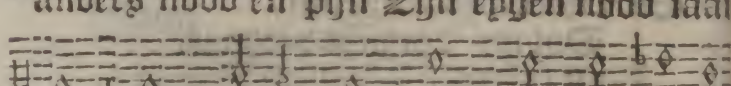
Dat uwe lust niet is / te zijn begaast
 Met meel- en bloed-offranden
 Gebragt dooz menschen handen.
 Dies sprak ik : wat 's de rest /
 Als ik na wil A dien ?
 Heer. spreekt ; en 't zal geschien.
 Zoo 't God begeert / is 't best.
 Uw' wil te doen (gelijk'er in uw' Boek /
 Dooz wijs beschik van uwen raad /
 Klaar-uyt van my geschreven staat)
 Dat is 't / o God / dat ik van harten zoek.
 Uw' Wet (belet van zonden)
 Bewoont 's harts diepste gronden.
 Met helder stem geluyd
 Maak ik booz meenig schaar
 Uw' rechten openbaar.
 Wat nut kan doen / moet uyt.
 Ik leg mijn mond (dat ziet en weet Gy/Heer)
 Geen zwijgen op : 't vernoegt my niet /
 Dat mijn oog jupst de waarhepd ziet :
 Verborgten Weet dijd noopt tot nutte leer ;
 Ik byengz' her-vooz ter kláarhepd.
 Van my word uwe Waarhepd /
 Hepl / Trouw / Erbarmenis
 By veelen naakt verklaart.
 De schat is niet van waard /
 Die steeds verborgten is. (niet :
 Des sluyt my / Heer uw's goedhepds deure
 Blijf steeds met liefd' en trouw ontrent.
 Want ramp / en lijden zonder end /
 Omringen my : mijn zond' baart my verdriet ;
 Zp heeft my aangegrepen
 En 't hart alsoo benepen /
 Dat my 't gezicht vergaat.
 Haar tal trotst 't hapy op 't hoofd /
 Dies 't hart my word ontrooft.

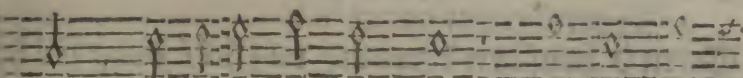
F

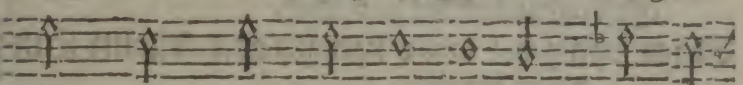
Wat

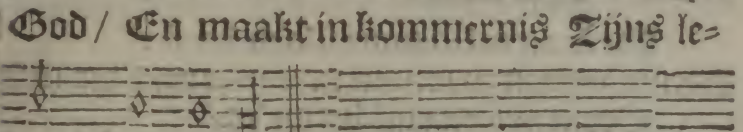
Wat bloeyd' er quaads uyt quaad!
 7 't Zp **H** beliest' / o God / dat gy my redt.
 Doch laat de hulpe die gy doet /
 Verzelschapt zijn met snelle spoed.
 Zoo worden zp met schaamt ter ne'er gezet /
 Die loeren op mijn leven.
 Zoo wordenz' afgedreven
 En quijnen in haar schand ;
 Die my ramp-gunstig zijn /
 En roepen : O! dat 's sijn.
 Hoopt booz' ontblood Gods hand.
 8 Maar vzeugd' en lust booz elk die t' **A**waar:
 Dies alle ziele die **H** mind / (streef
 En smaakt in uwzen zegen bind /
 Dees reden staag uyt repnen gronde geest :
 Op 't hoogst zp God gepreezen.
 'k Ben arm : **H**y houd m' in wezen
 In 't midz van ongebal :
 (Mijn heul en troost zijt **G**p :
 Komt snel met hulpe **h**y.)
 Die God heeft / heeft' et al.

Den xlj. Psalm.

G Elukkig **h**y / die d'armen in verdriet

 Een gunstig' ooge bied : Die / in ellend' eer

 anders nood en pijn Zijn eygen nood laat

 zijn. Ter quader tijd / als 't lot ten rampe

 uerpe

neygt En alles onheyl dreygt / Bered hem

God / En maakt in kommiernis Zijns le-

bens hem gewis.

God gunt dat hy en 's Lebens zoetheyd
En al wat 't leven hoeft. (proeft /

ijn weer-party (hoe dubbeld in zijn huyd)

En krijgt hem niet ten buyt.

Is hy / dooz zickt' op 't bed in qualen / is /

Doet God hem laaffenis.

ijns harten wee / en alle ongeneugt /

Verandert God in vreugd.

Op zulk geloof / doe ik in ellend staak /

Riep ik tot God / en sprak : (wond /

senaad' / ach ! Heer ! Genees mijns harten-

Verkankert dooz mijn zond.

Mijns haters hart laat my vast met ellend /

En hongert na mijn end.

Danneer (zeyd hy) wanneer moet hy der af

En naamen Al in 't graf ?

Hier tusschen (laas !) komt hy vooz 't quaal-

bed staan /

En schouwt mijn pynen aan.

en jammer-pzaat maakt hy vooz 't hoofd / en

Daar 't hart heel anders meent : steent /

hy staart op my / als die mijn qualen acht ;

Daar 't hart inwendig lacht.

Dergif / in huys bestopt / bzaakt hy op straat /

En lastert van mijn staat.

Mijn quaad-gezind' / in mijn onzalig lot

Al om by een gerot 't /
Doen d' hoofden t'zaam / en zyn / dooz stil te
sluyt /

Op mijn verderben uyt.

Daar bzoeyd / daar bzoeyd een schelm-stulm
haar bozst /

De tong meld haar bloed-dozst :

Naakt (zeggen zy) raakt hy maar eens ter ne' /

Geentijds en rijst hy we'er /

6 Noch zwaarder is 't / dat / in zo zwaren noc /

Mijn eygen dak-genood /

Die bzoed en dzank met my hier had gemeen /

En trouwe hart-bzind scheen /

Zijn hielen licht / en / met mijn byand een /

My mede helpt vertre'en.

Hely / Heer / help op. en toon genaad' in quae /

Op dat ik 't haar betaal. (hoc /

7 Uyt was mijn klacht. Gy / Heere ; gaast s-

En leend' een gunstig ooz.

Uw' hand is turg / dat U mijn Doen behaag /

En gy my liefde draagt :

Uw' sterke hand / waar dooz gy weert en keer /

Dat my geen byand deert ;

Seen byand oopt uyt mijn verhoopten val

Krijgt stoff' van bzeugd-geschal.

8 't Ellendig lijf herneemt zijn leden-kracht ;

De ziel / haar wel-doens macht.

't Is 't recht gemoed / booztaan van zond o-

Dat U tot hulp beweegt ; (leeg

Waar dooz uw' oog genadig op my daalt

En eeuwig-gunstig straalt.

Elk loof dan God / en geeb' Israëls Heer'

Onsterffelijke eer.

Rijn

Rijmdichtfche uytbreyding over den
PSALTER DAVIDS.
T W E E D E B O E K.

Den xlij. Psalm.

Als het hart na verſche beken Doſt en
 hijgt/ zoo trekt na Op Mijne ziel/ met liefd'
 ontſteken : Na God/ 's Lebengs God/ doſt
 zp. Ach ! wanneer zal 't eens geſchien/ Dat
 ik 't aanschijn Gods zal zien / En zijn goed-
 heyds zoetheyd proeven ? Sterke Liefd'
 hengt geen vertoeven.

2 Tranen zijn mijn spijs geduurig
 Als men my uyt bitter ſpot /
 Daag'lyks vraagt : Hoe doch zoo treurig ?
 Waar is nu / waar is uw' God ?
 't Hart verſmelt ; doch neemt we'er kracht/
 Als my vallen in 't gedacht
 Ongebooren bet're tijden.

ff 3

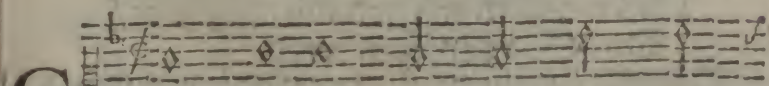
Blik

Blik van vzeugd verzacht veel lijden.
 3 't Vlood my / als my booz komt spelen /
 Hoe 't noch eens zoo om zal slaan /
 Dat ik met een hoop van velen
 Na Gods heylig huys zal gaan /
 Daar de blijde welkoms li lank
 En 't verheugelyk lof-gezank
 't Volk zal op de maat doen springen.
 Druk zoekt smaak van bet're dingen.
 4 Waar toe dan zoo ongerustig /
 Waar toe zoo bedroeft / mijn geest ?
 Wacht op God. Is 't nu onlustig :
 't Kan we'er zijn / als 't is geweest.
 't Kan / en zal. 't Hart tuggens my
 Dat ik / door zijn hulpe / vry /
 Lof en dank daar booz zal uppen.
 Schijnb're troost sluyt wanhoop buyten.
 5 't Hart / mijn God / geeft zich ter neder
 Onder 't pak van droebigheyd /
 Doch verquilt / en richt zich weder /
 Als 't nu' goedheyd overlepd :
 Zelfs aan des Jordans kiant /
 En in Hermon / 't heub'lig land /
 Daar de ramp my heeft verzonden.
 Over al word God gebonden.
 6 Schoon ik hier al moet verdynken
 In die diept van ongeluk /
 En / onhelplijk / schijn te zinken
 In de baaren van den druk :
 Schoon my 's ramps geheelen bloed
 Overbrynsicht : noch leeft de moed.
 't Minste straalzel van Gods minne
 Daalt met troost ter zielen inne.
 7 't Zoet beschijnen van de Zonnen
 Zijnder goedertierenheyd
 My noch eens te zullen sonnen /

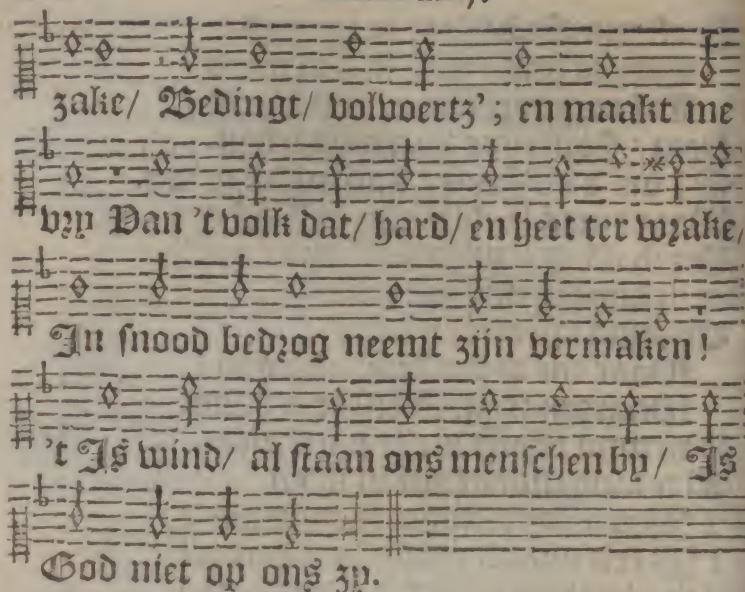
Heest

Heeft my God klaar toegezeyd.
 Dies ik hem (zels in den nacht)
 Lof toe zing en doe mijn klacht /
 Hem / Fonteyne van mijn leven.
 O! die 't all' heeft / kan mildst geven.
 Waarom is 't (dus zijn de klachten
 Die ik God / mijn vasthepd / zen')
 Dat ik dood in uw' gedachten /
 En byna als niet en ben?
 Waar toe in zoo droeven stand?
 Waarom treur ik onder d'hand
 Van mijn straffe we'er partijen?
 Al te lang maakt zif in lij'en.
 't Is een dood-smart in mijn leden /
 't Is een moord priem in 't gemoed /
 Als ik / vol van schaamt / dees reden
 Apt mijn vband hooren moet:
 Wel / hoe doch? hoe is 't met u?
 Uwe God / waar is hy nu?
 Geen meer leed voor vrome herffen /
 Als met God te hooren scherffen.
 O! Waarom doch zoo ongerust /
 Waarom zoo bedroeft / mijn geest?
 Wacht op God. Is 't nu onlustig!
 't Kan weer zijn / als 't is geweest.
 't Kan / en zal. 't Hart tugges my /
 Dat ik / door uw hulpe / by /
 Lof en dank daar voor zalupten.
 Hoop' in 't hart / doet d'ruk af-stuyten.

Den xliij. Psalm.

Gesef vromis / God / aanbaard mijn
 zake /

zake/ Bedingt/ volboertz'; en maakt me
 by Dan 't volk dat/ hard/ en heet ter wazake,
 In snood bedrog neemt zijn vermaken!
 't Is wind/ al staan ons menschen by/ Is
 God niet op ons zy.

- 2 O sterkt' en steunzel van mijn leven /
 Waarom verstoof gy my zoo beer ?
 Waarom / van mijn party gedreven /
 Moet ik in mis verdriet omzweven ?
 Ruzend uw' licht en waarheid ne'er.
 (In God bindm' alles we'er.)
- 3 Dat ik door haar geley mag raken
 Tot ulwen Berg/ die zoete kust /
 En onder Uw verheven daken
 Het God-gewijd' altaar genaken.
 De Mensche zoek' al waar hem lust :
 In God alleen is rust.
- 4 Gy God/ tot zielen lust verkoren /
 Zijt daar ik na verlang met smert /
 Uw' eere lust my te doen hooren /
 Door Lof-dicht wyt Uw gunst geboren.
 't Is weeld in een godsdienstig hert /
 Dat God geprezen werd.
- 5 Wat is 't/ mijn geest/ dat u doet wanken ?
 Hoe woelt gy zoo ? vertrouwt den Heer.
 't Weet

Weet wel / dat ik hem noch zal danken /
 (Mijns aanschijns Heyland) dooz lof-klan-
 Al is geluk zomwijlen veer / (ken.
 Als God wil / neemt'et keer.

Den xliij. Psalm.

T Geruchte heeft'et ons doen hooren /
 Wy hebben 't God / met eygen ooren / Hyt
 onser Dad'ren wisse weet / Wat gy ten haren
 tijden deed : Hoe gy dooz kracht van uwe
 hand / De volken straff'lyk hebt verdozen /
 Geplaagt / verdozen / en haar land
 Den ulwen rupmlyk in-gegeven.

't En was noch't stryd-mes / scherp van snede /
 Noch kracht van spieren die 't haar dede /
 Maar ulwen arm / en gunstig licht
 Van uw' onsterflijk aangezicht.
 Gy liefden haar. doet ons zoo me'e.
 Gy die de kroon draagt ober allen ;
 Laat Jacob / by van harten-wee /
 De velt van alle heyl toevallen.

K 5

3 Weest.

3 Weest nu / als doe ; ons / als onz' Vaders.
Geest kracht en pit in le'en en aders.

Zoo storten wy ze plots ter ne'er /

Die tegen ons staan in 't geweer :

Niet anders als een sterke stier /

Doo? aangeboren kracht van hooze /

En ander min-vermogen dier

Ter neder belt in zynen toozne.

4 Geest kracht. zoo treden wy den Dozster

Op haren nek en trotze bozsten :

Zoo word haar lupster / pracht / en lof

Van ons vertreden in den stof.

Het hart is stout en onberbaart /

Maar niet op snel gepijlde bogen /

Noch op de scherpt' van 't stijdbaar
zwaard.

(Een wijze kent zijn onbermogen.)

5 Gp zijt 'et / God / die ons komt by'en

Wyt handen van de we'er-partpen ;

Die onze haters schend en hoont /

En hares poogens zothend toont.

Dies bloept'er dag' lijks dank en eer

Van onze noopt-vermoepde tongen.

Die 't vrolijk brengt na 't droebe weer /

Met recht word hem steeds lof gezongen.

6 Hulp-rijke God / hoe mag het wezen /

Dat gp niet zijt als wel voo? dezen ?

Waar is / helaas ! het oude hert ?

Doe waart gp dicht / nu zijt gp berd ;

Doe holpt / nu laat gp ons in schand /

Doe toog men wyt met U / nu zonder :

Gp laat ons blie'en voo? 's byands hand

En geeft ons eer en haaf ten plonder.

7 Gp laat ons (ach! waar vind ik woorden?)

Als schapen van den wolf vermoorden.

Gp laat ons bzeemde aard betre'en /

Ⓒ

En stroopt ons onder d'Heyd'nen heer.

Hw' volk / wel eer zoo gantsch dierbaar !
(Hoe kan 't ook met den mensch verlopen !)

Die beplt gy als een snoode waar ;

En legt geen winst op 't doo? 't verkoopen.

Wat doet gy ons al smaads bezuuren
an onze naest gezeten buuren !

Den vrenden volken strekken wy

Gerede stof van boerterij :

Zy schudden over ons den kop /

Wy zijn een Fabel op haar tongen /

(In weer spoed leegt den Haat zijn krop)

Als z' ons van ramp zoo zien verdrongen.

Waar ik my heer / waar ik my wende /

Des hoons en smaads is nimmer ende :

Dies schaamte / roerster van het bloed /

Steeds and're verwe stijgen doet.

Geen wonder. want niet dan verdriet /

Komt my van mijn party te boren :

All' spijt en wraak / wat d'ooge ziet ;

All' laster / wat de ooz moet hooren.

o Aldus met onheyl dicht om-sineten /

Dan elk bespot en overkreten /

In alles / Heer / wat ons geschied /

Vergeten wy noch uwer niet.

Hoort heefc ons hart bedrog gesmeed

Om zich aan Goed en Quaad te deplen /

(Want Trouw staat vast in lief en leed)

En in 't verbond een stip te seplen.

i De rechte paden uwer zeden

Zijn ongekromt van ons betreden.

En nochtans / Heer / (na allen schijn)

Is 't of wy niet meer uwe zijn.

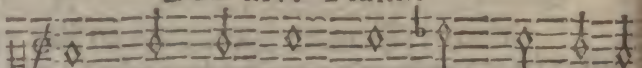
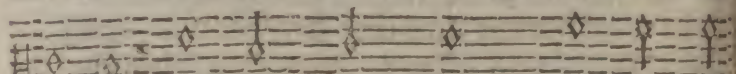
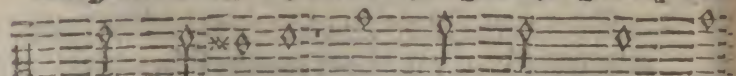
Van menschen / weed / en in het hart

Als selle draken / laat g' ons schenden /

En dieu ver zinken in de smart

Ten duyst'ren afgrond van elleuden.
 12 Ach! waarder aanklacht in 't geweten /
 Dat God van ons oopt is vergeten :
 Of hadden wy van hem gekieert /
 Oopt vzeemde Godlijkheyd ge-cert :
 Dat konde doch booz zijn gezicht
 In geender wijze zijn verscholen.
 Het Godlijk al dooz-ziende licht
 Doozgrond des harten diepste holen.
 13 Wy worden daag'lijks dood geslagen :
 En dat / om dat w' A liefde dzagen.
 Om utwent wille zijn w'er aan
 Als schapen die ter slacht bank gaan.
 Ontwaak eens Heer/ontwaak 't is tij
 Wat is 't dat gy dooz 't lange mezen
 Als in een diepen sluymer zijt ?
 Ach! wilt A eeblijki niet verbezren.
 14 Waarom verschuplen zich de stralen
 Uws aangezichts die troost doen dalen ?
 Waarom vergeet gy onzes dzyks
 En angst vzychtbaren ongeluks ?
 De moed leyd blak. de geest is dof.
 Het lijf raakt d'aard en is onmachtig.
 Op/ Heer ter hulp. tilt ons upt 't stof
 En weest uws goedheyds eens gedachtig

Den xlv. Psalm.

Myn hart ontvankt. de geest/ vol hoog

 dingen/Bezucht met vzeugd/dzingt my wa

 niuw te zingen. De tong wyl 't hart; de
 penn

penn' / de tong vooz-by / **T**wijl ik dit sijm
 vooz mijnen koning bly. **O** gy by wien / in
 schoont en liefgetallighepd / **G**een mensch ooyt
 mogt : wiens tong dooz taals bevallighepd
 De harten rooft. waar dooz 't gebeurt dat dy
 Gods rijke gunst gestadig is ter zp.

2 Vergoodde ziel / gesterkt tot zwaare wegen/
 Gozd aan / gozd aan den koninklijken degen
 't Geluks geley wensch ik u / moedig Doyst /
 En in den strijd een onbertzaagde boyst.
Trek heen. en zp een bolwerk vooz de waars-
 hepd / (klaarhept /
 Dooz d'arm' een schild. (zoo stijgt uw naam in
 En uwe hant / ten strijd' gezwind en koen /
 Zal zeeg-rijk zijn / en groote dingen doen.
 3 **D**urf dan een Mensch zijn zwaard ten slag
 verheffen.
 Uw' scherp geschut zal hem het harte treffen /
 De volken ook doen zinken haren moed /
 En / t'onderbzacht / doen ballen u te boet.
 Een Rijk / wiens thzoon geduurig zijn en staan
 zal / (zal /
 Een Rijk / dat nooyt verzwakken noch vergaan
 f 7 **I**s

Is 't rijk / o Held / daar gy de kroon ba
draagt

En uwen God dooꝝ billiklyend behaagt.

4 Met vreugden-zalf heeft God uw' hooft be-
goten /

En meer gelieft dan all' uw' met-genoten ;

Want Gy / mijn Heer / hebt boven alle schat

De Deugd in waard / de zond in haat gehad

Dies is 't een lust / wanneer men uw' cieraaden

Te voorszijn langt uyt Elpen-beenen laden /

En zoete lucht / alom uyt uw' gewaad /

Van Aloës en Myrrh' ten neuz' in-gaat.

5 Wat is 't een vreugd en heerlijk om aanschou-
wen /

Als achter dy / by dijne staat-jonkvrouwen /

Een schoon gevolg van Konings Dochters
gaat /

En / heug van ze'en / ter eeren-dienste staat !

Maar ('t geen noch meest het ooge doet ver-
blijden)

Uw' bed-genoot staat u ter rechter zijden :

De ed'le Bruyd / die / waard te zijn aan-
schouwt / (goud.

In schoonhepd glanst en flonkert in haar

6. Maar gy / o Bruyd / merk op / en leen uw'
ooren /

Om / diep bedaart / mijn reden aan te hooren.

Bergeet uw volk en uw geboozten-land ;

Zet Daders Hups en Maagschap aan een
kant.

Den Koning geev' alleen uw hart en zinne :

Zoo nood uw' schoont hem sterker t'uwet-
minne /

En bind zijn hart. wel op / betoijst hem eer /

Hy is / Hy is uw' Koning en uw' Heer :

7 De Dochter Zoz / die goud en water rijk is /

Wien:

Men menig Dorst in macht noch pracht gelijk
 is / (spoen ;
 Komt met geschenk zich t'uwen throone
 En 't grootse volk / demoedig / bede doen.
 In gy / o Held / slaat oogen en gedachte
 Op uwe Bruid / een Maagt van hoog ge-
 slachte ;
 Van edel bloed ; een waardig Konings kind ;
 Die heerlijk is in al watm' aan haar bind.
 Haar pronk krijgt pronk dooz schoonhepd
 van haar leden ;
 Haar leden-schoont verschoont zich dooz haar
 zeden.
 't Cieraat is schoon ; de leed' en zeden fris ;
 Maar 't eel gemoed / het schoonst' noch dat'er is.
 In kleed'ren / die de naald met konst dooz-
 dwaald heeft / (heeft /
 En 's Meesters hand met zijd en goud bemaalt
 Komt dese Bruid en waarde Koningin /
 Met haren sleep van Maagden / tot u in.
 Een welkoms roep / en vreugdelyk gemom-
 mel /
 Een hand-geklop / een woelig boet-gedommel
 Verbult de lucht / terwyl zy / selfs verblid /
 Met haren staat na 's Konings huys toe rijd.
 Doch gy / o Maagd (op dat u 't te'er verlangen
 Des Maagchaps / noopt het harte kom be-
 vangen /
 Zult met'er tijd aanschouwen uw' geslacht /
 Dat heel de Aard sal hebben in zijn macht.
 10 T'wyl zal uw' lof niet ongeweten blijven :
 Mijn tong dooz taal' mijn penn' dooz konstig
 schryben / (gaan /
 Zal uwen naam dooz peders mond doen
 En in elks hart uw' heug'nis danklyk staan.

Den

Den xlvj. Psalm.

O M' hoop op God. in bange stonde
 Is kracht en hulp by hem bevonden. Bevonden:
 den: en in overbloed. Dies komt geen vrees
 in ons gemoed / Schoon d'aarde beefde
 d'heub'len zonken / En diep in 't hart des
 vochts verdzonken / 't Gebzupsch en hoogt' de
 doller zee De vaste rotsen schrikken de'e.

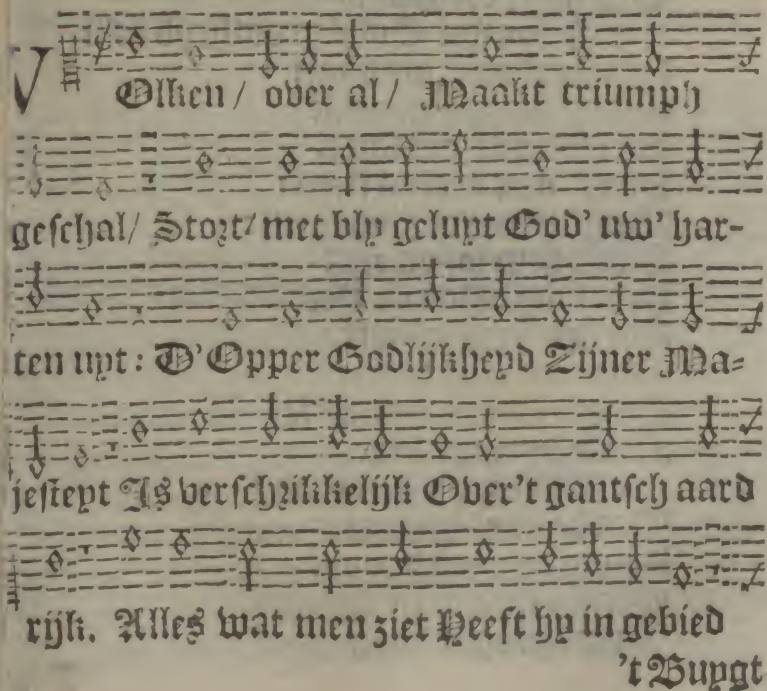
2 De Stad die God met gunst ombademt /
 Is allenthalven ober ademt
 Met zijn wel-smakelijste soet /
 Dat op haar af-stroomt als een bloed.
 Daar heeft de alderhoogste Koning
 Zijn hepligheids verkoren wooning:
 Hy zelfs is met zijn Goedheid daar.
 Dies blijftz' en heeft Gods oog op haar.

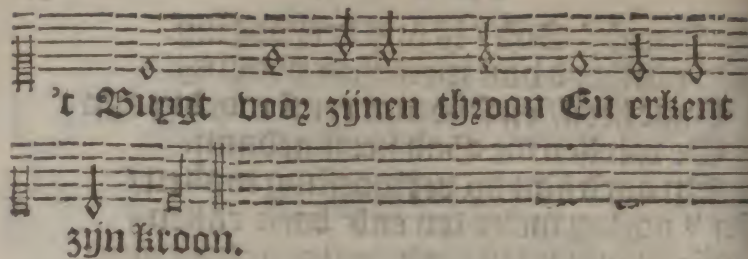
3 De Hepd'nen waren aan 't rumoeren /
 De land' en steed' alom in roeren:
 Hy sprak; en d'aard zweefd' heen en we'er:
 Met ons is der hepscharen Heer.

H!

In Jacobs God / is ons verhooging.
 O! pdelhepd van menschen pooging!)
 Gaat heen / en schouwt ernst moedig aan
 De werken die God heeft gedaan.
 Op aard kan hy verwoesting maken /
 n't oorlog we'er ten end' doen raken ;
 Geeft wee na vzeugd / en vzeugd na wee ;
 Smit boog en pijl in vl ontwee ;
 Brecht spies en lans ; geeft oorlogs wielen
 Den blammen t'zamen te vernielen.
 Dies geeft (spreekt God) uw hart in rust /
 En weest mijns Godhends wis bewust.
 Het heydensch volk sal ik verne'eren /
 In my de wereld dooz doen eeren.
 O diepen troost ! want onse God
 Is Jacobs God / d'Heer Sebaoth.

Den xlvij. Psalm.

 V **Elken / over al / Maakt triumph**
geschal / Stort / met bli geluyt God' uw' har-
ten uyt : D' Opper Godlykhepd Zijner Ma-
jesteyt Is verschrikkelijck Over't gantsch aard
rijck. Alles wat men ziet Heeft hy in gebied
't Buggt

2 Hy is 't die ons macht
Hooger heeft gebracht /
En de volken stelt
Onder ons geweld /
Dat haar trotzen nekt
Ons ten voet-bank strekt.
Hy is die 't genot
Van 't gewenschte lot
(Jacobs heerlijkheid
Daar zijn liefd' op leyd)
Hyt een hart zoo mild
Ong heeft toegewild.

3 Schouwt Gods groothed aan.
Hy baart op / ombaan
Met triumph-gezant
En trompet-geklant.
Hier / met keel en stem:
Zingt en we'er zingt hem:
Zingt hem lof en eer;
Hem / ons God en Heer.
Die den scepter heeft
Ouer all' wat leeft;
Zingt / en maakt uo' lof
Nutte leerings stof.

4 Aller hepd' neu zaad /
Dat de aard beslaat /
Kent zijn heerschappij.
Op zyn thoon zit Hy
In het hoogste hoog /

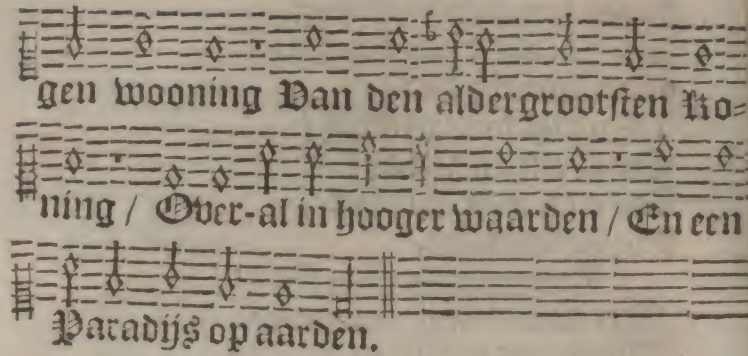
Daar

Daar 't onsterff'lijk oog
 Alles kilaar dooꝝ-straalet /
 En geduurig daalt /
 't Zp met loon of straf /
 Op de menschen af /
 Dien hy wijs' en Wet
 Na believen zet.

5 Breemde Doꝝsten slaan
 Met Gods kind'ren aan /
 Willen een met haar /
 Popen by die schaar
 Deel en mede-lot
 Aan Abrahams God.
 Wiens ontzachtlykheid /
 Over al verspreyd /
 (Want hy heeft op aard
 Beyde schild en zwaard)
 Stadig aanwas krijgt /
 En op 't hoogste sijgt.

Den xlviii. Psalm.

Groot is de Heer / en eeren-ryk In zijne
 Stad / verkozen wijsk En zitplaats zijner hey-
 ligheden. Wat tong kan Zions lof bereden ?
 In een schoon landouw gesicht / Tegen
 't Nooꝝden aangericht / Vast verblijd / en ey-
 gen

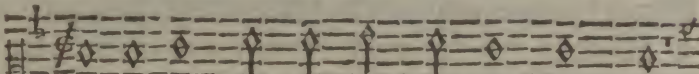
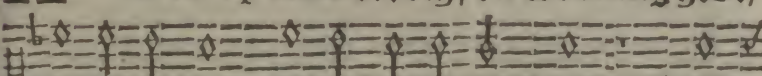
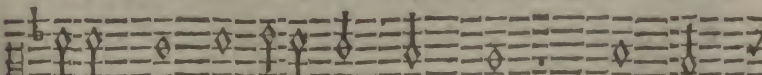

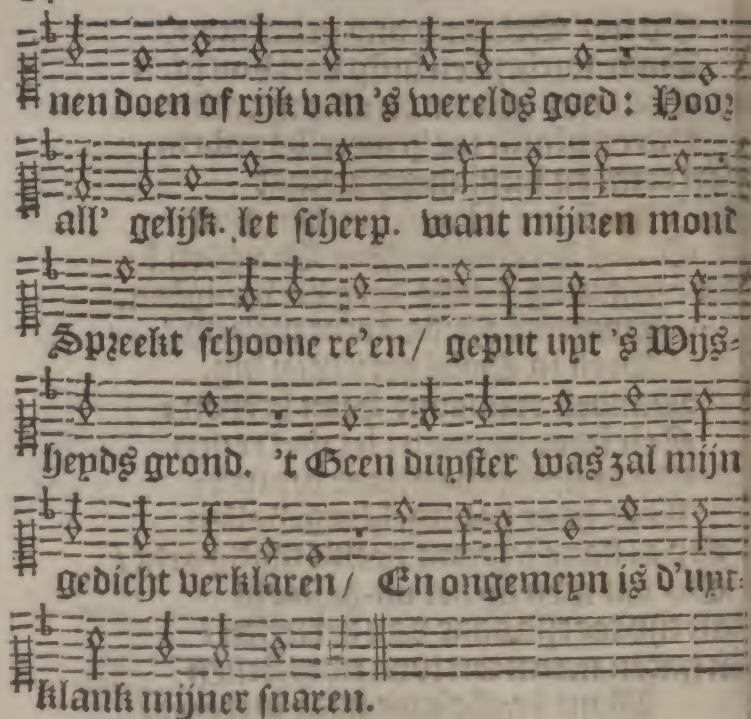
- 2 In haar Palleyzen klinkt Gods eer.
Want doe de koningen wel eer
Met volle heylkracht op haar togen /
Wat glans beschitterd' hun de oogen!
Hoog-verwondert stonden sy;
Angst en groutwel quam'er by
Snellijk moesten sy we'er heenen /
Schrik maakt' haar gezwinde beenen;
Schielijk neep de vrees haar harten
Als een zwang're's barens smarten.
- 3 Al zag men Charisis sterk ter zee /
Haar schepen moesten flukis onttwee
Doe gy des waters diepe bloeden /
Doozkracht van wind / op haar liet woeden:
O! hoe wis word daar vertrouwt/
Daar het oog 't gehoord' aanschouwt.
Tuyt gelijk men 't ons verkonden /
Heeft men 't in Gods stad bebonden:
In de Stad Gods der Heylscharen
Blykt de trouw der ouder maren.
- 4 ('t Gemoed word vast als 't waarheyd bind)
Het is een stad van God bemind.
Hy zalz' (o! zegen niet om zegen!)
Op eeuwig vaste gronden leggen.
Binnen in uw' heylig huyz
Hebben wy in tijd van kringz

Op

Op uw' Godhepd ons gedachten /
 Daar wy hepl en hulp van wachten
 God/ uw' Naam en Glorj zenden
 Haren klank tot 's wereldd enden.
 In recht en billijkhepd bestaat
 Al 't werk dat A van handen gaat.
 O! Glans der Goddelijker Deugden!
 Met recht mag Sions berg verbzeugden.
 Dochters Juda komit me'e by /
 Weest in Gods gericht en bly.
 Wandelt rondsom Sion heenen;
 Telt haar toornen; let met eenen
 Op de sterkte van haar wallen;
 Laat haar bouwzels u gevallen.
 Op al haar schoont neemt blytig acht /
 Op dat men by het na-geslacht
 Van tijd tot tijd daar van vertellen /
 En haren naam ten toon mag stellen.
 Want de God die haar dus eert /
 En in glory steeds vermeert /
 Die is ons / en sal ons wezen
 Nu booztaan gelijk booz desen /
 En ons sturen en gelijden /
 Tot dat lijf en ziele scheidten.

Den xlix. Psalm.

A die op aard verbliff en wooning hebt /
 En in de lucht des lebens adem scheidt / 't Zy
 gy of slecht of edel zyt van bloed / Van kleyn-
 nen

nen doen of rijk van 's werelds goed: Doo?
 all' gelijk. let scherp. want mijnen mond
 Spreekt schoone re'en / geput upt 's Wys-
 hepds grond. 't Geen dupster was zal mijn
 gedicht verklaren / En ongemeyn is d'upt.
 klank mijner snaren.

- 2 **Waarom wil ik / doo? zelfs-gezochte pijn**
 (Als menig mensch) te vroeg ellendig zijn /
 En geven my / beangst voo? quaden tijd /
 Tot schat-geschraap en aberectzen blijft ?
 Waarom zal ik het leven datm' hier leeft /
 En van hem selfs zijn pijn en lasten heeft /
 (T'wijl my rondsom de booze dicht benaren)
 Doo? bezre zorg met dubb'len last bezwaren ?
- 3 **Wat is hy dwaas / wanneer men 't wel be**
 schouwt /
 Die vaste hoop / op losse dingen bouwt !
 Anziet het volk dat / zijner zinnen slaaf /
 't Geheele hart gebest heeft op zijn haaf /
 Waar op 't gemoed inwendig zich bergroft /
 En onbedacht / de mond van zwetst en stoft :
 Helaas ! wat is 't wanneer het trest aan 't leven ?
 Wat troost of hoop' kan 't goed in wanhoop'
 geven ?
- 4 Doopt

Doopt mensch/ hoe groot/ hoe dicht met schat
omzet/

Die uyt den dood zijn broeder heeft gered.

Onbindbaar is/ onbindbaar dat randzoen.

Wie kan 't ontgaan als God zijn werk wil
doen?

Weg dwaas bestaan. Wie red een ander man

Uyt 't geen hy zelfs geenzins ontwoorst'en
kan?

Hy selber moet ten duyst'ren grabe dalen.

De dood mag wat / maar zal niet eeuw'lyk
dalen.

Ziet wijs/ ziet dwaas/ ziet alle menschen aan:

Zy moeten al een zelfbig paadsen gaan.

De dood is 't end van alles wat men ziet.

De mensch spaart veel/ maar zy den mensche
niet.

Een donker graf/ wanneer men end'lyk sterft/

Hoe veel men had/ is alles wat men erft;

Seen ander zal 't bewaarde goed verteeren.

O! schrale vrucht van 't pijnelyk begeeren!

Het is wel zoo/ dooz dom en krom besluyt /

Steekt hy zijn ziel des redens oogten uyt /

En preut zich (dwaas) in zijn verdorven zin.

Een eeuwigheid der aarscher dingen in:

Zijn hooge hups (denkt hy zal altijd staan /

De klank zijns naams / verzekert booz 't ver-
gaan /

Van stam tot stam verhoogt zijn en gepresen.

Gelyk men 't wenscht: geloofstm' een ding te
wezen. (doch?

7 De hoop repkt wijd. maar (ach!) wat is het

De tijd doet zien en leugen straft 't bedroch.

Haar dingen zijn al stil ten end gebloeyt.

De Lent' haars eers / ten laatsten uyt-ge-
bloeyt /

Der-

Verwacht van nu een eeuwig Winter-we'
 En/ eens verwelkt/ hergroent doch nimm
 meer. (ve/
 Gelyk het Dee zoo trest haar 's doods verd
 En sterben (laas!) een ontweer-leeff'lijk sterb
 8 Aldus is 't end. Het droeve dwaashepds lo
 Stelt hare's doens ellende naakt ten toon.
 Nochtans wat is 't? 't onwijze na-geflacht
 Hoe klaar zy spreekt/ neemt waarhepd niet
 acht: (gron
 Maar heeft / verblind dooz valschen loge
 Der Dad'ren re'en en ze'en in hart en mor
 9 ! kracht der veel- en booz-geloofder logen!
 Van doch / die wil / word licht dooz schijn l
 drogen.
 9 Zoo stam zoo strupk. des lebens gang is ee
 En daarom oock des lebens end gemeen.
 Gelyk als Die / zoo moeten Dees daar af.
 Men werptze naakt / als beesten in het gra
 Daar leggen zy / daar leggen zy (helaas!)
 In 's doods geweld: niet anders als een aa
 Dat / op het veld booz 't stindend' Wild te
 besten /
 Word opgeknaagt van eerste tot den lesten.
 10 Gantsch ongelijk is byzomer zielen stand.
 (Wat is de deugd een groot en waardi
 pand!)
 Den boozen mensch blijft eeuwig rotten by
 De byzome bloept in byzugd en heerschappy /
 Waar van 't geniet 't gemoed zoo lieflijk is
 Als 't bocht des dauws / wiens dropjens
 koel en fris (den
 Al byzoug booz Zon het dorstig veld verbzeug
 En krupd en lof in 't groente doen verzeugden
 11 Ach! 't heeft geen gront dat zich de mensel
 verleyd /

E

En groot verbeeld in zijne nietigheid.

Hy moet in 't end / daar 't al doch henen
vaart / (aard.

Dan 't prachtig huys om laag ter zwarter
Het eenzaam graf / de eeuwig-donk're hel /
Blijft zijn verblijf. Maar God (o! 't doet my
wel)

Sal uyt het graf mijn ziel ontkerk'ring geben :
Daar deert geen dood / waar hoop' is van we'er-
leben. (geschied /

2 Dit leer dy / Mensch. Daarom wanneer 't
Dat gy een man in rijkdom rijzen ziet /
En dat de glans zijns huys verdubbelt werd /
Zoo gadert u geen nest van vrees in 't hert /
Recht of de booz' het heyl in erf bezat :
Want wacht een wijl / zijn t'zaamgehaalden
schat /

Al wat hy heeft / doet hem de dood verlaten.

Die 't haast verliest / wat mag hem 't hebben
baten ? (ne'er.

3 De klank zijns naams en daalt niet met hem
Zijns harten boel / de hoog-beminde Ser /

De afgodin / van hem zoo aangebe'en /
En volgt hem niet. 't blijft all' / en hy moet
heen. (blind /

't Is waar 't gemoed / dat / in zijn lusten
Tot alle sepl gereed verbloemzel bind /

Kan vooz een wijl hem selven zachjens streelen /
En zijn verstand 's verstands gebuyk ontstee-
len.

4 Terwijl hy hier in volle zatheyd leeft /
En zynen dag den avond noch niet heeft /
Wat is zijn doen? hy troost sijn hart daar a'n /
En neemt zijn lust soo lang 't hem volgen
kan.

Het end siet hy te lichter ober 't hooft /

G

Ont

Om dat meest elk soodanig wezen looft /
 En dat zijn doen / gestijft door schijn van saken
 Op alleman zijn waan kan gangbaar make
 15 Aldus / van elk en van sich zelfs gebleyd
 Verzurpt hy diep in zijne ydelhepd /
 Tot dat het komt dat eenmaal komen mo /
 En hem te spa' zijn doozhepd boelen doet.
 Daar baart men dan zijn dwase ouders n /
 Gelyk in doen : en ook in zielen-scha' :
 Dooz een bedrog ter dwaashepd aangedzeb
 Gelyk in fleur en ook in slot van 't leven.

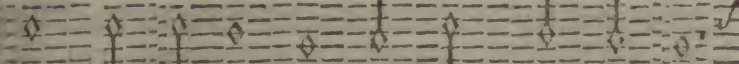
16 O dzoebig lot van een beraarde ziel /
 Die oopt zoo ver van reed'lykhepd verviel
 De duysternis / (geselschap van 't verder)
 Donerendb're nacht is eeuwelijk zijn erf.
 't Verheuglyk licht / uyt Godes glanz getet
 Wiens beeld zoo zoet in klare zielen speelt
 't Verheuglyk licht / welk hoop troost doet
 Zal immermeer zijn ogen niet bestralen. (1)

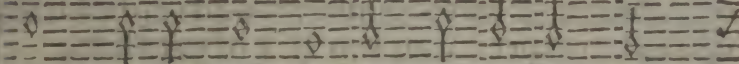
17 In 't kout / dus is 't : Heeft yemand sta
 of eer /

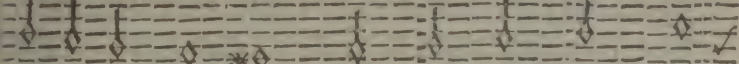
Gewelt of schat; het Aardsche / en niet me /
 Hoe hoog het hart met zijn gedachten vlieg /
 Hoe veel hy schijnt / zijn gantsche wezen lie /
 Een valsche bzeugd verwisselt hy met wee
 En schepd'er uyt als 't redelooze bee.
 Die wijshepd mist / moet ware Deugde der b
 Die deugdloos leeft / zal heplloos henen ster b

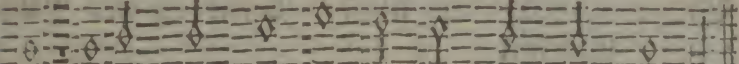
Den L. Psalm.

DE sterke God / der dingen hoogste He
 Ontsluyt zijn mond / en zal van na en veer

 Dan daar de Zon zich eerst aanschouwen laat/
 Tot daarze wijkt en uyt den oogen gaat/

 Al die op aard den naam van menschen dra-
 gen Gezamentlijk vooz zynen richtstoel dagen.

 Uyt Zions rots (wanneer dit wil geschien)
 Zal hy den straal zyns Godlykhepds doet
 zien (koomt /

 In vollen glans. Hy koomt / gewis / hy
 (En houd altyds de lippen niet betoomt)
 Het enkel buur verschrikkelijck omscheenen /
 Het stozm en wind / als lijf-wacht om hem
 henen.

't Gesternde rond / dat met zyn omme-ring
 De aard om-bat / en oogt op alle ding :
 Het aardsche dal / daar alles wat hier leeft
 Vergonnen woonst en eersten oorspronck
 heeft /

Die zal hy bepd' / als't komt op't bonnis-bellen /
 Van't doen zyns volks / tot waarhepds tuggen
 stellen.

Vergadert my / (aldus begint zyn re'en)
 Vergadert my 't begunstige volk by een /
 't Begunstige volk dat zich op my vertrouwt /
 En 't heplig bond door offer-diensten houd.

Sezeyd / geschied. den Hemel met zyn lichten /
 Zal tuppe zyn van Gods rechtvaardig richten.
 Wel aan / mijn volk (dus vaart zyn reden
 voozt)

G 2 Ver

Der gun my sprak / let ernstig op mijn Woord
 Hoozt Israël. uwz zelfs gewect zal my
 Getuyge staan / hoe groot mijn gunst u zy.
 Ik God / uw' God Fonteyn van heyl en lebe
 En hebt gy pet / van my is 't al gegeven.

6 Dat mijn altaar te spaarlyk word bespat
 Met beesten-bloed ; of 't gulden wierook-lyt
 In 't heylig huys te zelden reuk-werks schal /
 Des word gy niet van mijnen mond gestre
 Daar bloeyt uw' blyt / daar is uw pb'g
 poogen

Gestadelijk booz mijn al ziende oogen.

7 Queen / mijn volk. o ! dat en is niet /
 Daar 't heylig oog / als waarden dienst / p
 ziet.

Al wat uw hart en hand van zulks bereydt
 Is ver bene 'en mijn hooge Godlykheyd ;
 Is d'oorzpronck niet van 't ware wel-geballe /
 Ik eysch noch Stier noch Bok van uw en st
 len.

8 En waarom doch zal ik dy eyscher zijn
 Van beesten-gift ? 't gediert al t'zaam
 mijn / (zaam word
 't Mensch schouwwend wild dat zig in 't ee
 Of op 't gebergt by duyzenden onthoud.

'k Zie hoog in rotz all' 't bluchtig' op zijn neste
 En 't Dee in 't veld. 't is all' booz my ten beste.

9 En schoon my al (na zwakker menscha
 wyz')

Den hunger dreef tot noodelijke spijs /
 Zoud' ik dan zulks afborderen van dy /
 Die selfs behoeft / en alles hebt van my ?
 Van my / die Aard en Hemel hebt tot eygen /
 En alles doe na mijnen wille neygen ?

10 Mepnt gy dat ik belust na Stieren-bleysel
 Een d'isch-gerecht van uw en handen eysch :

Of dat my doost na 't warme Bokken-bloed ?

O! ver van daan. outzwangert uw gemoed
an zulk gedacht. het zijn ver and're zaken /
die vooz zijn God den Mensch geballig ma-
ken. (tenis /

1 Geen Beest / maar Geest / die dooz erken-
Van dankbaarheid volkomen zwanger is /
En Godes lof ten mond upt bloepen doet /
Een hart daar by dat stadig hand en voet
Dijft tot de daad der heyliger gedachten /
die b'zeng vooz God. dat 's 't beste offer-slach-
ten.

2 Dan / onbertzaagt en immer angsteloos /
Moogt gy in nood uw' stem en be'e altoos
Vooz mijnen thronn kilacht-veerdig laten
gaan :

Gewissen troost en hulp zult gy ontsaan /
Dies gy / noopt zat van mijnen naam te prijzen /
derdiende eer / dank-willig zult bewyzen.

3 Dit tot zijn volk. maar droeviger geluyd
Geest zijne stem tot den godloozen upt.

Waar toe (zepd hy) gepronkt met mijn ver-
bond ? (mond /

Waar toe mijn Wet deugd schijnlijck in den
Daar doch uw' hart / een byand van goe zeden /
Mijn woord versmijt en slimme pa'en doet tre-
den ! (boosheid byp.

4 Geen stuk / hoe schelmisch / of 't staat uw
Ziet gy een dief / flukis boegt gy u daar by.

Pleegt met hem raad / zoekt met-lot aan zijn
dieft'.

Echt-breker s zijn 't gezelschap dat gy lieft /
Gy / juyft als zy / zy / juyft als gy van zinnen /
Hebt t'zamen deel in 't vuyt en beestig minnen.

15 Uw' zonden mond / tot laster afgericht /

Die b'raakt het vuyt dat uw' valsche harte
vicht / G 3 Uw

Uw gladde tong / bewegelijk van re'en /
 Is steeds in 't werk om valsch bedrog e
 sme'en. (Moete

Gy spaart geen mensch / zelfs niet die eer
 Met u erkend / en sehend uw' eygen Broeder

16 Hier henen stuurt uw' onbesnoeyde wil

Des levens gang. ik zie 't en zwijg al stil.

Waar dooz de wraak een wijl met straf
 mart. (ha

Die gy my / dwaas / schat naar uw' eygen
 En oozdeelt mijn (wel lang / doch wijs) verdz
 gen.

Dooz zeker merk van booshepds met-behage.

17 Gy doolt / o dwaas. heel anders zalt'er gaa.

Met scherpe re'en wil ik u ernstig aan /

En zal 't gewet dat nu betoovering lijd

En / sluymer-ziek / of noopt / of zelden bij

Uw' ziel ten schyck / uws ondank's doen ot
 waken /

En peder quaad met smert indachtig maken.

18 Dit neem in acht al die in 't quaad berwer

Des Godlijshpds bewusthepd uyt uw' her

Ver smeten hebt. op dat u 't ongeluk

Niet schielijk tref / en ik u met een ruk

Niet grondeloos / en zonder hoop van ende /

Verzinken doe in d'allerdiepste' ellende.

19 Wien off'rens lust / en my / den hoogste

Heer /

Met waar' en God-betaamelijke eer

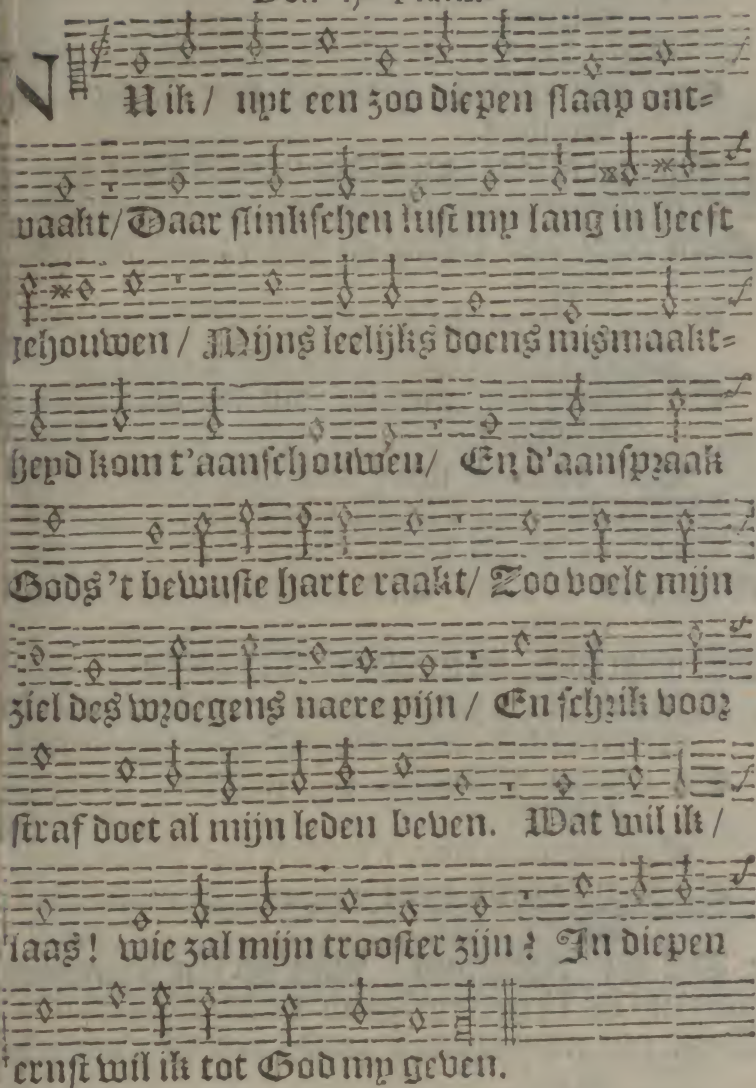
Genaken wil / die kom met een gemoed

Dat reyn van grond / Gods eer-dank vloeyt
 doet.

Dit is / o mensch / 't recht offer booz de zonder

Dooz dezen weg word wijs Gods heyl gebonde

Den Ij. Psalm.

I ik / uyt een zoo diepen slaap ont=
 vaakt / Daar slinkiscken lust my lang in heeft
 rehouwen / Mijns leelijks doens mismaaht=
 hepd kom t'aanschouwen / En d'aanspraak
 Gods' t'bewuste harte raakt / Zoo voelt mijn
 ziel des wroegens naere pijn / En schrik voor
 straf doet al mijn leden beven. Wat wil ik /
 laas! wie zal mijn trooster zijn? In diepen
 ernst wil ik tot God my geven.

Erbarm dy / God / erbarm dy over my /
 Ontsluyt de diept van uw' genadigheden.
 Wisch uyt uw' hart mijn schandig overtreden /
 En maak mijn ziel van't pakt des zond-
 schulds vry.

Wasch en herwasch in uw' gedachtenis

My / zoo gantsch buyl dooz smet der grob
zonden /

My / die zijn quaad altoos booz oogen is
En / wel erkent / het hart met smart kon
wonden.

3 Gy / gy alleen / gy al doozziende God /
Zijt mijnes quaads en misdaads mede-weter /
Geen oog / dan 't Uw' en zag 't : dies nieman
beter /

Dan gy alleen / de straffe (quaad doens lot)
Na epsch van recht haar iupste mate geeft
En schoon uw' mond / om na verdienst 1
wzeken / (heeft

Een vonnis upt't dat dzoebe strenghep
Blijkt billikhepd in all' uw doen en spreken.

4 Doch niet alzo. want uwe wijshepd weet /
Weet wat ik ben : Een Mensch / die als in '
quade

Veel is gezult ; en meesten tijd te spade

Zijn misgang ziet niet knagend' harten leed
Een mensch / in ongerechtighepd gebozmt,
En warm gemaakt in't lichaam van zjn
moeder : (bestozmt

Een mensch / van 't quaad zoo veeler-wijs
En booz de zond hem zelfs een zwakken hoe-
der. (wilt

5 Dit all' nochtans / wan gy ten strengsten
kan my by U geen geldend' onschuld strekken
Want om my wis des zonds bedzog t'ontrek-
ken /

Hebt gy / o God / in 't leeren trouw en mild /
Den diepen schat uws wijshepds opge-
daan /

En my beglanst met uwer wetten klaarhepd /
Om 't pad ter deugd' eenpariglijk te gaan ;
Want in den grond bemind gy repne waar-
hepd. 6 Ge-

Gelijker wijs dooz God getwijde hand
 Het pzoop-kruid de zondaar over-stoben /
 Ontzondigt blijkt : zoo geef ook my / bedoben
 In zonde-guaal / cen wis vergebings pand.
 Spreek gime vyz. schoon ik dan rood als
 bloed

Dooz zonde beu: snee-wit zal ik verschijnen /
 En voelen vzeugd' her leben in 't gemoed /
 Dooz vlucht des angstis die tot in 't merg doct
 quijnen.

Ach! laat uw' reyn en Goddelijk gezicht
 Dooz zoete kracht van 't lieff'lijk mededogen)
 Niet al te strak op mijne misdaad oogen
 Met klaren glans van 't all' outnominend?
 licht. (meer /

Vergun mijn zond geen plaats of leben
 Maar wischtez uyt / en doodz' in uw' gedach-
 ten / (meer /

Om / diep gedempt / t'ontgraben nimmer-
 En 't eens geschied' als ongeschied te achten.
 Ik voel ten goed' (eylaas!) noch moed noch
 kracht /

Terwijlen my van 't knagende geweten
 Dijn schandig stuk met smart word toe-gebe-
 ten :

Dan H / mijn God / is 't dat ik hulpe wacht.
 Schep gy in my een zonde-zupber hert /
 Vernieuwt mijn ziel / en roerze sterk van bin-
 nen /

Op dat de geest niet meer verlokht en werd
 Daar / wis gebest / blijf meester van de zinnen.
 Ver smijt doch my van uwen aanschijn niet.
 Doet my uw' geest! (het lebens mijns gewissen)
 Te zeer vertooynt / niet uyt mijn harte missen.

Ach! laat my 't oog waar dooz de ziele ziet.
 Ach! geef my we'er daar my zoo wee om is /
 G 5 Harts-

Harts-breed' en vreugd / uyt smaak uw' liefs
geboren /

Die dooz de zond / fonteyn van droeffeni
Van my / helaas ! te dwaass'lijk is verlore
10 Dit doe my / Heer : zoo ga ik / diep verheug
Van angst ontlost / inwendiglijk verandert /
En in't verstand ter waarhepd op geschzander
Met wiffen boet en friffen moed ter deugd /

Als dan zal ik dooz levendige daad
En klare leer haar die u nu niet breezen
(Om na uw' Met te richten 's lebens d'zaa
Tot boet en deugd een kenlijk baken wezen
11 't Verfoeplijk beeld der zond / daar ik in lei
Erinnert my mijns misdaad zware schanden.
Onnozel bloed bezoedelt my de handen :
Doet / God mijns heyls / de bloed-schu
eenmaal weg /

Zoo bloeyt my't lof van uw' gerechtighe't
Ten lippen af. zoo word mijn tong (dooz zoi
den

Een wijl verstormt) tot treffelijke re'en
En vollen prijs / dank-rijkelijk / ontbondet
12 Waart gy belust ten offer op 't altaar
Dooz 's Priesters mes / een rund te zien ontli
ben / (bedrijven

Mijn hand stond ree. Maar wat's aan zul
Ik weet uw' hart / o God / en is niet daar.
't hecht offer-werk / dat vooz Gods aan
schijn geld /

Is / dat de mensch in ned'rigen gemoede /
Met angst en leed uyt haat van't quaad be
kneld /

Zijn God genaak / en beerdig sta ten goede.
13 Adien 't nochtans uw' Godlijkhepd be
haagt /

Dat menschen-dienst (hoewel niet van uoode,
Ge-

betuyge zy / en zichtelijke bode
 Der liefd' en trouw die **U** 't Inwendig
 draagt: (vind /
 Dat Zion dan **U** t'haarwaarts gunstig
 Tot rust'lijk heyl en bouwing haarder muren/
 Zoo krijgt gy 't hart / rechtvaardelyk-ge-
 gezint /
 By 't Stieren-bloed en milde offer-buren.

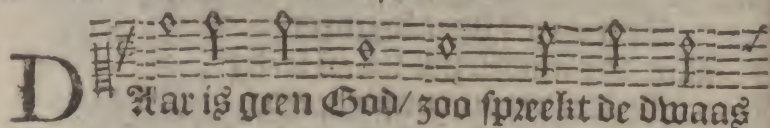
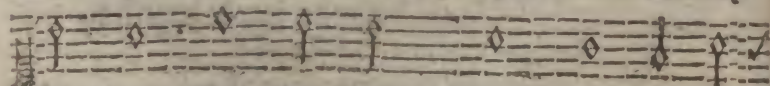
Den liij. Psalm.

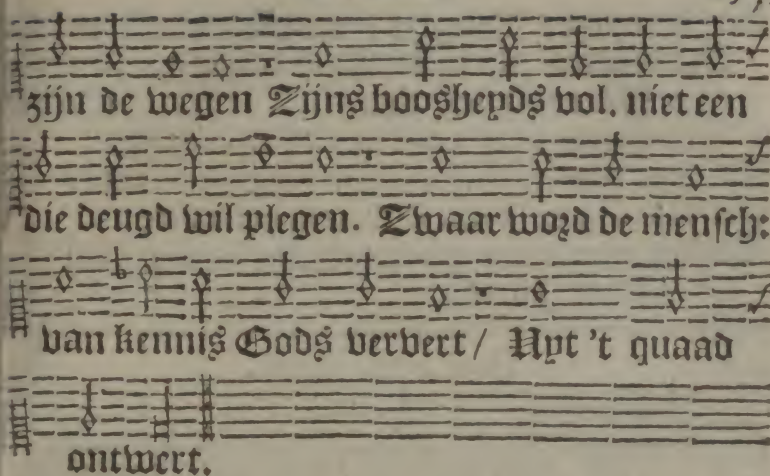
W At zyt gy / grootert / zoo hoobaardig.
 En draagt op boosheyd moed? God is (hoe=
 wel niet even baardig / Den goeden altijd
 goed. Gelyk een blym ter snede staat Zoo ook
 uw' tong tot quaad.

- 2 Dooz lust tot dingen die niet deugen
 In uw' begeerten blind /
 Word quaad vooz goed / vooz waarheyd seugen
 Dan u in 't hart bemind.
 Tot alle woozd vol list en leed /
 Staan ooz en tong gereed.
- 3 Dies daald in 't end Gods heete wzaake
 Met lang-verschulde straf /
 Op 't best-gewaande van uwzake /

Een hoogen hemel af;
 Die u verdelgt / vermaalt / en stoot.
 Tot eyndeloozer dood.
 4 De Droome zal het zien / en breezen.
 De strenge hand zijns Gods /
 En des te onbeweegder wezen
 In 't houden des gebods /
 En lagehen utws / die / zot en stout /
 Zoo veel hier wezen woud.
 5 Dat is / dat is hy / (zal hy zeggen)
 Die 's harten troost en kracht
 Op 't Goed / maar niet op God / dooft leggen /
 En seund' op eygen macht /
 Gestijft en snel tot alle quaad /
 Daar stimmen lust toe raad.
 6 Du neemt hy eynd / maar ik zal blijven /
 En buypen alle qua'en /
 (Als jonge telgen van Olijven)
 In Godes wooning staan ;
 Getroost in aller eeuwighe'en /
 En dat op God alleen.
 7 Een eeuwig lof wil ik u geven
 Die 't wraak-werk hebt gedaan /
 En op uw' kracht doot al mijn leven
 Mijn hope laten staan ;
 Uw' kracht / daar peder / die gy mind /
 Een schat des heyls in vind.

Den liij. Psalm.

Daar is geen God / zoo spreekt de dwaas

 in 't hert. Van schennis / schand / en grouwel
 zijn

zijn de wegen Zijns booshepds vol, niet een
 die deugd wil plegen. Zwaar word de mensch:
 van kennis Gods verbert / Uyt 't quaad
 ontwert.

2 't Quam booz Gods thoon. Op 't mensche-
 lijk geslacht
 Ging 't heylig oog schouw-vaardig na beneden.
 't Gerecht bleek waar, het stonk all' watze de-
 den.

Al slim / niet rechts. Waar God sterft in 't
 Leest zond in kracht. (gedacht /

3 Hoe? is'er dan (sprak hy) geen hoop' altoos/
 Dat zich dit volk in 't quaad zal laten zeggen /
 't Welk op de Mijn' het jok zoo swaar durfleg-
 gen /

En vreetz' als brood? Is alles krachteloos
 Doo? wenst in 't boos?

4 Daar stijgt ('t is waar) uyt 't harte dof en zot
 Tot mijn geen be'e. De tijd nochtans zal ho-
 men /

Dat dwaasen angst op 't bangst haar zal doen
 schromen. (God /

Zoo strekt de mensch / die niet en acht op
 Zich selfs ten spot. (gaan /

5 't Mag hier de booz' een wijl na wenschen
 In 't end nochtans werpt God haar hoop' daar
 beenen /

Verstrooptze / plaagtze / mozzeltze de beenen /
 Der smaadz' als dzek. Dus blijkt dat slimme
 In 't end bezra'en. (pa'en)

6 Ach quam de tijd dat in dit swaar gequel
 De Heer met hulp upt Zion eens genaakte /
 En 't heplig volk upt staver my geraakte :
 Dat waar een vzeugd en ceuwig harten-wel
 Dooz Israël.

Den liij. Psalm.

God/ dien 't noopt sepld' aan macht of
 sterkt/ Verschaf my hulp / en richt rechtbaar=
 dig. Ontfang mijn be'e / en achtze waardig /
 Dat gy aandachtig op haar merkt. Want
 vzeemde maken hun party; En trotze/ die na
 God niet geven / Staan/ bloed-begeerig/ na
 mijn leven : En noch is God met hulpe by.

2 Hy stut mijn ziel. 't beraamde quaad
 Zal hy op 's vbandz' hooft vergelden.
 O zoo ! verstoortze die my quelden.
 En toont uw' trouw dooz' kilaare daad.

Zoo

Zoo zalder heplig offer schien /
 Uw naam ter eer / die mijne oogen /
 (Hulp rijk in nood) spijt menschen-poogen /
 Haar lust doet aan mijn vband zien.

Den lv. Pfalm.

Ges ooren / God / tot mijne reden. Ver-
 schuyl dy niet vooz mijne beden. Hoozt / en
 verhoozme. want vol klagen En nare onrust
 is mijn hart / Terwyl mijn vband my benart /
 En dooz zijn stemme doet vertzagen.

2 Zijn aanschijn dreygt. schelms is zijn pogen.
 Hy smeed een hatelijke logen /
 Om my / onschuldig / te bekladden.
 Zijn toozn heeft ernst. Dies 't hart my beeft
 Tot in zijn diepst / en vooz zich heeft
 Des doods verschrikkelijke schadden.

3 De ziel / bestolpt met grouwel vlagen /
 Dzingt mijne tong aldus te klagen.
 O! had ik snelle dupven schachten /
 Ik vloog ver heen / en zocht een ste'e
 Om hier of daar in stilt' in vze'e
 Op berg of hepde te vernachten.

4 Gelyk de wind dooz stozm gedzeben /
 Zoo zal de vzees my aandzift geven /

Om

Om 't ober-hangend quaad t' ontbluchten;
 Verwert de tongen vol benijn /
 Die steeds (mijn oog zal tynge zyn)
 Met onheyls zaad de stad bevruchten :
 5 Met roof / met twist / met list / met logen /
 Met nacht en dag na quaad te poogen /
 En in godlooshepd te verduren /
 Gelyk by oorloogs-tijd de wacht
 Al d'uren van den langen nacht /
 Geduldig af-staat op de muren.
 6 Daar damppt een stagen booshepds nebel ;
 Als slimhepd / leed / bedrog en wzebel
 Dat dzaaft en spookt door straat' en stegen.
 Waar 't naakite byand die 't my de'e /
 't Waar my zoo vzeemt niet dat ik le'e /
 En 't onrecht zou my minder wegen.
 7 Had zulk zich tegen my verheben /
 Die d' haat in 't boozhoofst droeg geschzeben /
 Wat nood ? 'k had my zyn oog ontschoolen :
 Maar nuzyt gy 't mijn staat-genoot /
 Mijn mede-raad / dien ik ontsloot
 Al wat in 't harte was verhoolen :
 8 Die my verzelde / stuurde / leerde /
 Die met my in Gods hups berkeerde.
 Staag in den dzang aan mijne zijde.
 Ach ! God / de booshepd is te groot.
 O ! dat een onberwachte dood
 Den sulken 's lebens dzaad af-snijde.
 9 Onepndelijke ramp verdelgze /
 De aard' onsluyt haar en berzweigze
 Al lebend in haar diepste gronden /
 Ter hatelijker duyster nis
 Daar end noch weder-keeren is /
 Tot loon der al-te grooter zonden.
 10 Der zonden die zy gierig plegen /
 Die hare wooning hare wegen .

Daar

Haar hart en all' heeft ingenomen.
 Hier tusschen zend ik mijne stem
 Tot Gode waarts. 't gebed heeft klem /
 En zal met hulpe nederkomen.
 1 Des morgens vroeg / hoog op den dage /
 Des abonds laat / zal ik met klage /
 Demoedig booz mijn God verschijnen /
 En dooz het noopen van de smart
 Het alderbinnenst van mijn hart
 Tot ernstelijke bede pijnen.
 2 God zal gehooz ter klachte geven /
 En midz in 't oozlogs woel mijn leven
 Len varelozen vrede brengen.
 Want ziet een groote we'erpatty /
 Trots op haar tal / zweeft heen om my /
 Begerig om mijn bloed te plengen.
 3 God / eeuw'lijk op zijn thoon gezeten /
 Hoozt wat de menschen hen bermeten /
 En doet haar stuks den hoogmoed sinken.
 Daar toe de straf lang opgeschoozt
 Met haar / daar 't noopt me'e anders word ;
 Die langs hoe meer in 't quaad verzinken :
 4 Die / van Gods vrees in 't harte ledig /
 Aan Gods-beminde (stil en vzedig)
 Moozd-gierig hare handen steken :
 Die / unterlijk (dooz schoonen schijn)
 Verbergend' hares harts fenijn /
 Verbonden eed godlooff'lijk vzeken.
 5 De butter-gladde tong bied vrede /
 Maar 't hart / on-eenig met de rede /
 Staat ree om oozlog aan te baarden :
 Haar woozdjens / mild en oop-zacht ;
 Zijn zoet in 't ooz / maar hebben kracht /
 En gaan in 't hart als bloote zwaarden.
 6 Wat is / of naakt : in allen noode
 Vertrouwt zelfs en 't uw' aan Gode.

De

Hij zal u gunstelijk ombaten
 Met innerlijke zorg en blijft /
 En 't vrome hart dat veele tijd /
 Niet ceuwelijk onzeker laten.

7 Maar haar / die willens van A dwaalen
 Sult ghy ten duyst'ren kuyt doen dalen.
 Geen bloed-gier / met bedrog doozkropen /
 Die 't leven dat nature geeft /
 En God / verheugt / ten halben leest :
 Maar ik / mijn God / blijf op A hoopen.

Den lvj. Psalm.

Elberm dy mijns/ach! God. want daar
 is een Die/ al den dag met oorlog op de been/
 En / bloeds-gezind/ my gantsch wil t'onder
 cre'en. 'k Word lebend opgebzeten / Ja / uue
 aan uue van 't harte met nijd dooz beten/Deel-
 zins bestre'en. Nochtans / o hoog-gezeten /
 Met stage vrees / dooz pers des ramps / be-
 smeten / Blijft gy mijn toeverlaat.

2 Gods

Gods Woord mijn roem. op God / 't zy hoe
't my gaat /

Vertrouw ik vast. weg konde vrees. wat quaad
kan 't nietig vleesch / daar God de zorg aan-

Hier tusschen t' allen tijden (gaat :

Moet mijn gesprek den hoon haars laster lijden
haar heel gedacht verspitst zich t' mijnen lijden.

Zy rotten t'zaam / doch zoeken 't licht te mijden /

En slaan mijn stappen ga.

3 Haar nijdig oog loert m' allenthalven na.

Graag t' mijner dood : En droomt zich noch
gena' (sta /

Dan zoo een zond. Neen / God / uw toorn ver-

En komze plotstijk vellen /

Die elken stap van mijne vlucht gaan tellen.

Diep in uw' hart / als in een vleesch / wilt stellen

Mijn tranen / die als tinnen van mijn quellen /

In heugens bladen staan. (gaan /

4 Als ik mijn stem tot God met klacht laat

Snel-vluchtens nood komt mijn partpen

aan :

Ik weet / (want dies is helder blijk gedaan)

Ik Ben Gods / en God is mijne.

God stof mijns lofs. de gantsche eer is zijne

Dan dit en all's. 't zy in wat nood of pijn /

Ik sta op God. Weg angstelijk gequijne :

Een mensch / wat kan die my ?

5 't Belooft lof / mijn God / betaal ik dy.

Doo? U / doo? U is nu mijn ziele by /

By van der dood / gedrept van we'er-party /

En voor 't gebaerlijk sneven

Mijn boet behoed. dies ik my zal begeben /

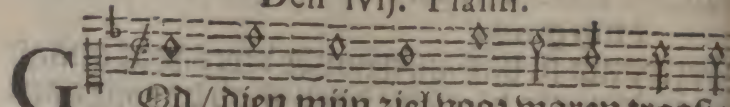
Om na de deugd eenpariglijk te streven

Doo? Uw aanschijn / en 't oog van al die leven

Dan ver en van na by.

Den

Den lvij. Psalm.

G **OD** / dien mijn ziel booz waren troostie
 kent / Ach! voel en hoel de smart van mijn
 elend. Aan dy mijn heul. De schaduw van d
 vlerken **U**ws rijken gunsts zal my tot dat hei
 end **D**es onheyls kom / ter vaster hope sterker
 2 **T**en hoogsten **G**od / ten **G**od die mijn bestaa
 Goed eynde geeft / zal mijne stemme gaan ;
En hy zal troost / troost upt den hemel zenden
Mijn ziel tot heyl ; en haar die om my staan
Versinds-gezind / met smaad en schand dooz
 schenden.
 3 **O**zoeten troost / die 't droevig harte raakt /
Als 't in zijn nood **G**ods trouw en waarheyl
 smaakt ;
En 't wisse blijt van zijn barmhertigheden
Bevindlijk daalt ; waar dooz de geest ver
 maakt.
In hoop zich stijft dooz klaard're hovens reden.
 4 **'**k **W**oon by een volk van wzedden leeuw
 aard / (zwaard,
Wiens tand een pijl / wiens tong snijdt als een
En volk / verhit op zijn verkoren boosheyl.
Verhef dy hoog / o **G**od / en straal op aard
Uws glors glans / tot schrik der goddeloos
 heyl.
5 **Z**p

Zy hebben my een boeten-net gespreyd
 (Dies 't hart my kromp) en / vel bedrieglijk-
 heyd /

En kuyt om heen gedolven / my ten hinder :

Och vallen zelfs in 't gat booz my bereyd /
 Zoo vind in 't end de boosheyd haren binder.

Lof-veerdig / God / lof-veerdig / God mijn
 Heer /

Staat mijn gemoed. Wel op mijn tempel-eer /
 Dijn Psalter luyt / mijn zoet-gegalmden snaren /

Bzoeg zal ik op / en volken na en beer

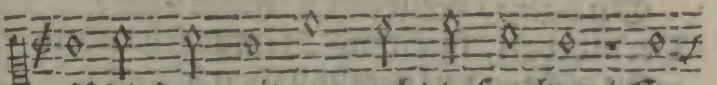
Den lof uws naamis met spraak en zang ver-
 klaren.

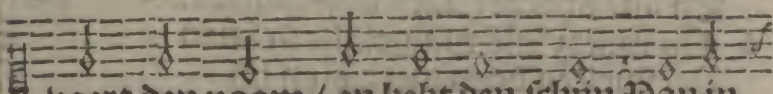
Zulk lof heeft re'en. Want uwe goedigheyd /
 In enkel trouwen en waarheyd vast geleyd /

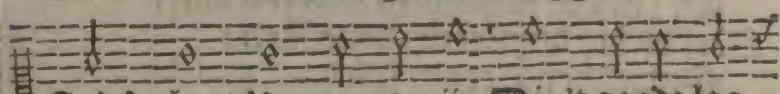
Gept Hemel hoog ver boven alle Wolken.

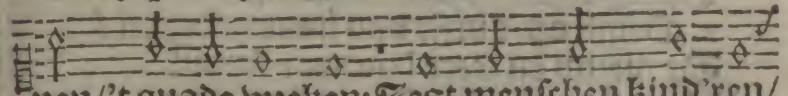
Dat dan de glans uws glorijs / uytgebreyd /
 Zich hoog verhef op alle volken.

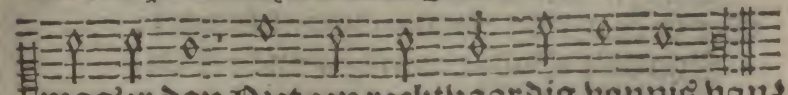
Den lvij. Pfalm.

G die daar zit om recht te spreken / En

 boert den naam / en hebt den schijn Dan in

 Gods plaats de geen te zijn Die 't goede loo-
 nen / 't quade wreken: Zegt menschen kind'ren /

 mag'er dan Niet een rechtvaardig bonnis van?

 2 Kan

- 2 Kan noch uw' hart zich niet verzaden
 Met stadigh ongerechtighe'en /
 Uw' naasten ten verderf / te sme'en ?
 Ja uw' verfoepelijke daden
 Met bzoornhepds schijn ten prouk doen staan
 En booz rechtvaardig heen te gaan ?
- 3 Wat raad ? Dus staat'et met den boozen :
 Verkeert en slim is zijn bedrijf !
 En wast in 't quaad van 's moeder's lijf.
 O ! daar 't verkeerd' eens is gekozen /
 Al booshepd wat in 't harte bzoept /
 Al leugen wat ten mond uyt bloept.
- 4 Doozgiftig zijnz' in al haar wezen /
 Doof tot al 't geen ten goede leyd /
 Als d'adder / die (gelijk men zeyd)
 't Dooz stoppend' / haar dooz 't mommel lezen
 Van die wis / in 't bezweer-rijm gaat /
 Bedwelmen / noch ontgiften laat.
- 5 Verbzeek eens / God / de felle tanden
 Van dit wreed-aardig Leeuw's-gebzoed :
 Op datze / recht als 't water doet /
 Verbloepen / smeltend' in haar schanden.
 En als een pijl bzeekt in den schoot /
 Zy alle kracht haar's opzets dood.
- 6 Gy moetz' als walgelijke stekken
 Ver smelten doen met ziel en lijf ;
 Of / als de misdzacht van een wijf /
 Met dichte duysternis bedekken ;
 Ontrekkend' eeuw'lijk haar gezicht
 't Verheugelijke Zonnen-licht.
- 7 Gelijk op 't beste van haar groepzel /
 De nieuwen en teere doozmen-spruyt
 Dooz storm verwelkt / en sterft zoo uyt /
 Er zy de vucht ziet van haar bloepzel :
 Zoo valt Gods toozn hen op de le'en /
 En rukitz' op 's levens dzempel heen.

De vrome / dooz't rechtvaardig wreken /
 Verheugt in 't diepste van 't gemoed /
 Zal zijne boet in 's boozen bloed
 saan ba'en. Dies and're zullen spreken:
 Zoo werk zoo loon. Du blijkt 'et wis /
 Dat God op aarden Richter is.
 Du ziet men / dat / schoon menig werben /
 De vrome veel berduking lijd /
 Zijn deugde nochtans niet altijd
 Des wel-doens zoete vrucht zal derben ;
 En dat de booz' hoe hoog hy stijgt /
 Van God in 't end zijn oordeel krijgt.

Den lix. Psalm.

O Druk my / God / den wreeden klaauwen
 Van die my vbandlyk benaauwen / Van 't
 volk dat smaak in booshepd vind / Van man-
 nen bloeds en moords gezind / Van die (ach
 ziet!) my staan na 't leven / En vol gewelds /
 zich t'samen geven / Ja schoon van alle mis-
 daad byp / Met ernst haer rusten tegens my.
 2 Waak

2 Waak op. ontmoet. wend uw' gedachten
 (Op Jacobs God / Heer der heyl' krachten)
 Ter zaak. Ontwaak / en daal met straf
 Op alle bzeemde volken af.

O! sluyt de deur van uw' genade
 Dooz haar / die / raap en strak in 't quade,
 Ten avond toc de stad omgaan /
 En dzoef geluyd als honden slaan.

3 Haar mond / vol ydel snater-tieren:
 Spreekt enkel messen en rappieren.
 Wie (denkiens') hoorz'et. Maar gy / God /
 Zult haarder laghen / en den spot
 Met aller volken dwaashepd drijben.
 Haar kracht / die my licht zou ontlijben
 Daar tegen siel ik God / die goed /
 Mijn zakkend' eer bezrijzen doet.

4 Hy zal my 't oog aan die my haten /
 Met wzakie-bzeugd' verlusten laten.
 O! doodze niet met snelle straf /
 Op dat misschien 't gedenki daar af
 Niet sterf in 't harte van den mijnen:
 Maar toon uw' kracht / en laatze quijne
 (Heer / onze schild) in dzoef gedwaal;
 Dat haar den yd'len hoogmoed daal.

5 Wat zijn haar onbesnoepde monden?
 Niet dan herbergen van de zonden.
 O! dat den hoogmoed haar versir ik /
 En 't valsche hart aan meyneed stik.
 Laat haar / in heeten toozn versmeten /
 Verquijnen gaan. zoo mag men weten
 Dat God in Jacob scepter heeft /
 En 't aard-rijk dooz een Heere leest.

6 Hood zalz' / als hond' / om brood doen gieren
 En / onberzaad de stad om zwieren
 Ten avond toe. des mozen zy.
 Maar ik / mijn God / van ellend byp /

Zal

Zal zang en taal ter lof-ſpraak keeren /
 En vzoeg uw' kracht en goedhepd eeren.
 In nood waart gy mijn ſterkt / mijn wijk /
 Mijn eer / mijn God / genaden rijk.

Den lx. Pfalm.

God / die ons / ſcheurend' / hebt verbert /
 keer we'er tot ons verbittert hert. De aard
 hebt gy dooz daber-ſmeet / Dan een geſne'en.
 ach! heylt haar rect. Want / ziet / zy wankt.
 Gy hebt by dien Uw' volk een dzoebig ding
 doen zien / Een dzoeffem-kelk ons drank doen
 wezen / Dan / noch / getrooftigt die U vreezen.
 Dien hebt gy een banier gericht /
 Op dat dooz't zien van waarhepds licht
 Het hart hun waſſ' en labing bind ;
 Ontſlaaftze / Heer die gy bemind.
 Verhooz / en byngt ten goeden ſtand
 Dooz' kracht van uwe rechterhand.
 De be'e heeft ſne'e. God ſprak een reden

H

Zy

Op 't waar pand zijner heyligheden.

3 Op sprak; (des ben ik blij) Ik zal
't Heel Sichems land / en Suchots dal
Gaan deelen / en u meten toe
Met onbekrompen meters-roe.

'k Heb Gilhad en Manass' in macht.

Ephzaim / mijns hoofs verkoren kracht:

Jehuda zal mijn Wet vooz-lezen:

En Moab moet mijn wasch-pot wezen:

4 'k Acht Edom vooz mijn boete-wisch:

Hu juyg (terwijlder reden is)

Juyg over mi / o Philistijn.

Wel aan / wie wil mijn leyder zijn

Te basier Stad / tot Edom toe?

Zijt gij 't niet God / die / onzer moe /

Derbycenden / en / als in voortijde /

Dooz aan ons heyz niet gingt ten strijde?

5 In nood / kom ons met hulpe by.

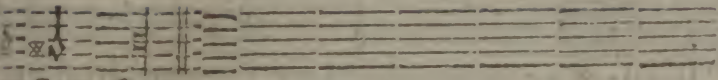
Wat 's menschen troost? Bedriegery.

Dies gaanw' om kracht tot Godwaas

Die ons benauwers zal vertre'en. (het)

Den lxj. Psalm.

Hoort mijn roepen / vaar mijn bidde
God die midden In mijn hart-zwijn zi
de geen / Daar ik 't zy upt welken hoekel
Troost zal zoeken. Bzeng mijn boet ten
bast

asten steen.

Dant op **H** / ten sterken tooren
Hytverkoren

Legen 's bypands macht en konst /
 opt' ik oopt. **E**n zal uw throonen

Steedſ bewoonen /
 stemmend' op uw diepe gonst.

Ho / **G**od / stemde t' mijnen wenschen.
En den menschen

Die u breeſen / ſchenkt g'een erf.
 Ingen zult **G**y 's konings jaren /

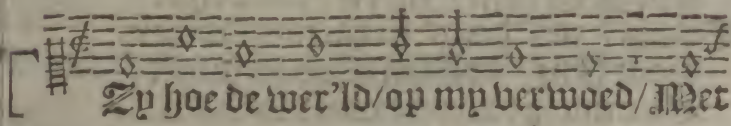
En bewaren
 Zijn geſlacht-ry voor verſterf.

Dat hem uw gunst beadem /
Trouw om badem /

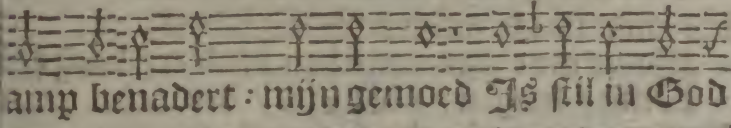
En bewaar. op dat ik mag
 lof uwſ naams met zang ontdekken /

En voltrekken
 Mijne geloften dag aan dag.

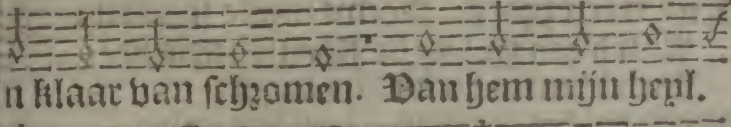
Den lxij. Psalm.

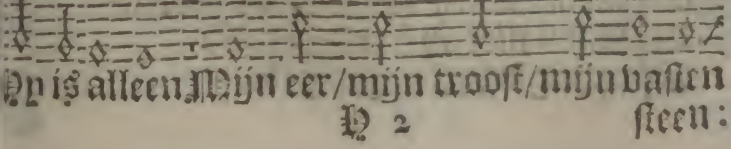
Zy hoe de wer'ld/op my verwoed/Met

amp benadert : mijn gemoed **I**s ſtil in **G**od

n klaar van ſchzomen. Van hem mijn heyl.

Ho is alleen Mijne eer/mijn troost/mijn vasten
 steen :

H 2

steen: Ten grooten val zal ik noopt komen

2 Hoe lang beloertg' een eenig man?
Daar doch de straf / niet bezre van
Niet bezre van elk van u allen

Op 't onboozienste treffen zal;
Gelyk een muur die neygt ten val /
Met lossen bof in 't end moet vallen.

3 Zoozal 't'er gaan. En middeltijd
Strekt al haar raad slag / al haar blijft
Den top zijns hoogheids te verlagen.

Sta by verkeerde leugen kunst:
De mond heeft zegen / liefd' en gunst /
Maar 't hart / vol bloeks / wenscht ramp
plagen.

4 Wat nood / mijn ziel? weest gy maar stil.
Beperkt in God uw' wensch en wil.
Van hem verwacht ik wiffen zegen.

In God (dies wank ik nimmermeer)
Is all' mijn vasthepd / hepl / en eer /
Hulp / sterkhepd / roem / en hoop gelegen.

5 Daarom / o menschen / wie gy zijt /
Hoopt op hem / nu en t'aller tijd:
Gewis / uw' hoop' en zal niet dwalen.

Dooz hem / in allen nood en smart /
Siet uyt het diepste van uw' hart:
Hy / onze hoop / zal troost-ryk dalen.

6 Maar wat zijn menschen kind'ren doch?
Wind / leugen / ydelhepd / bedroch.

Lust u een proef: Deemt jupste schalen:
Man d'een zy / zy de Mensch gelep /
Man d'ander zy / de ydelhepd:

Noch zal het laast' het eerst' op halen.

7 Verlaat u niet op hand-geweld
Of robelijk-berkregen geld.

Et

En rook is 't end van dwaas bedrijven.
 Komt ongezoekt u rijkdom a'n /
 Zoo maakt'er u geen afgod van :
 Hart moet niet 's Gifts / maar 's Gebers
 blijven.

God heeft eenmaal een treff'lijk woord
 (Wel meer dan eens van u gehoozt)
 Ze-upt 't tot troost van zijn beminden :
 Dat hy 't / en niemand anders / is
 Daar kracht / ten troost en laaffen is /
 In allen nood by is te vinden.
 Zoo is 't. gn / Heere / zijt de geen
 Die rijk is in barmhertighe'en /
 Die 's Menschen doen schat na zijn waarde /
 En peder loon na werk beschaft /
 Den goeden eert / den quaden straft /
 Een billijk heerscher op der aarde.

Den lxiiij. Psalm.

G / God / mijn God bzoeg zoek ik dy.

Na u dorst ziel en lichaam beyde / Op dorst'

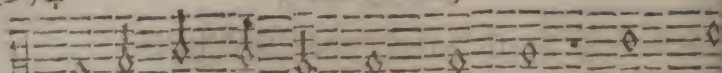
en waterlooze heyde / Daar ik 't verdriet eens

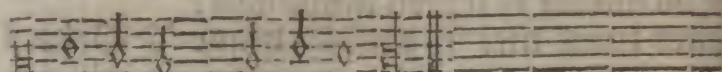
ballings sp. Woud't gn my in uw hups weer

geven Te zien uw heerlijkheid en kracht :

H 3.

Te.

Te nemen op uw goedhepd acht! Die zo

ter is dan 't zoete leven.

2 Dan zoud' ik U hier op der aard
Zoo lang mijn leven duurt / lof spreken /
Mijn handen zoud ik dan opsteken
In uwen naam ten Hemelwaart.

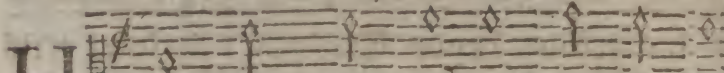
Mijn ziel zou / als met vette spijs
En enkel merch / dan zijn verzaat /
Mijn lippen zouden zonder maat
En zonder eynd U eer bewijzen.

3 Doch als ik waak op 't bed / zoo trekt
Mijn ziel 't gedacht tot U na boven.
Op U mijn hulp. dien ik zal loben
Met uwer vleug'len schijn bedekt.

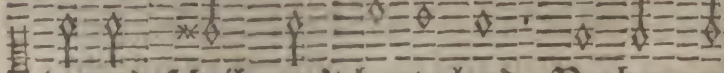
't Hart kleeft aan U die my bewaarde /
En hebt met sterker hand geschoozt.
't Volk dat mijn heyl na 't harte boozt /
Moet haast van hier ter dieper aarde.

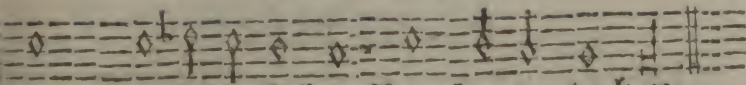
4 Het zwaard haar eynd / de kuyl haar deel.
Doch's konings hart zal vreugd ontfange
En prijs all' die aan God recht hangen /
Maar 't leugen hol ver stomt al heel.

Den lxiii. Psalm.

Hoor / God / mijn stem en klaaglijk spre

ken / Bezorg mijns levens veplichhepd / r' W

vpand-schyzik om 't harte leyd. Der berg mi
bo

 booz 't bezradig steken Van boozer trekken:

Dooz 't woe'n van die zich 't quaad niet schromen /

Wiens tong is als een zwaard gewet 't.

Wiens bitter woosd / ten scheut gezet /
 Gelyk een blinde pyl den vromen

Drengt toe te komen.

Van wil tot daad; en zonder grouwen /

Dooz booze taal gestijft in soud.

Dan strik en net gaat haren mond /

En zeggen / laatz' ons heym'lijk houwen /

Wie zal 't aanschouwen ?

4 Zy graben diep na booze bonden

Haar haart in list-gedicht volmaakt /

Heeft schalkhepds diepsten grond berookt :

Maar schielijk komt haar / midjs in zonden /

Gods pyl dooz-wonden.

5 Daar leggen zy ter ne'er geslagen.

Haar eygen tong is tegens haar.

En wieze ziet / getrest van haar /

Onttrekt zich. En 't gezicht der plagen

Doet elk vertzagen.

6 Want elk aanschouwt die opgetogen /

En merkt het werk van d'Opper-Heer /

Hy meld het tot zijn lof en eer /

En word / om naarder te beoogen

Gods doen / bewogen.

7 De vrome die die werk aanschouwen /

Zijn in God vrolijk en verheugt ;

In God / hand-haber van de deugd /

En zullen op hem in benouwen

Met roem vertrouwen.

Den lxxv. Pfalm.

In stillen aandacht der gemoeden
 krijgt g' Heer/ op Zion lof/ En die beloften
 op zich loeden Doen daar haar hart-schuld
 of. Gy geeft gehoor op hare beden. Dies
 zich tot u begeest/ Met upt het hart-ge-
 vloeyde reden/ Al wat'er adem heeft.

2 't Is waar / ons booz-bedreben daden /
 Ons leven / broos en boos /
 Maakt ons schier bastert van genaden /
 En 't bidden bychteloos ;
 Uw' straf leyd ons zwaar op de leden :
 Ach! woud / ach! woud gy / Heer /
 Den stank van onze zondigheden
 Doortz niet gedenken meer.

3 Ter goeder uur zijn die geboren
 Die gy / upt repne min /
 Tot mede-woonders hebt verkoren /
 En rijmtz' uw' zalen in :
 Uws Tempels hoog-gewijde zalen /
 Daar 't hart zijn laaffen is
 Upt 't heplighdom uws Huys komt halen /

En

En noopt arm-moedig is.
 Geef gunstig' ooren t'onzer klachte /
 Onspreek'lijk-goede God :
 Een God / daar wy / en elk / van wachten
 Ons heyl en lebens lot :
 Een God / daar 't al (hoe ver verschey'en)
 Zijn oog' en hoop' op heeft :
 Een God / die bergen en valeyen
 Haar vaste stede geeft :
 Een God / die / nergens in on-machtig /
 't Geweld der winden legt /
 En / 't woedig zee-gebruy sch te krachtig /
 Der baren rugge slecht't :
 Een God / die krijgsche moord-rumoeren /
 Wanneer gy maar en wilt /
 En d'harten komt ten vrede roeren /
 Haast brengen hond' in stilt'.
 Die 's werelds upterst' end bewoonen /
 Ontzetten in 't gemoed /
 Wanneer uw' macht zich komt vertoonem
 Dooz tepkens die gy doet :
 Wanneer ze d'Hemel hooren kraken /
 En zien de heel natuur
 (Doch zonder in den brand te raken)
 Gondsom hen in een buur.
 7 Gelijk gy alles doet verschzicken /
 Wanneer gy macht bewijst /
 Zoo komt gy alles we'er verquikken /
 't Zy 't dag-licht daalt of rijst.
 Het land / dat dozstig is na regen /
 Word mild van U bezocht /
 En krijgt den lang-verhoopten zegen
 Dooz 't groepbaar wolken-vocht.
 8 De tragen alker / heel ver-olijkt
 Dooz hit / word het van kiluyt /
 En dooz het hemel-nat verazolijkt /

H 5.

Geest.

Geest rijkelijk vruchten uyt.
 Dooz U is 't Heer / wiens milde ader
 De ruymte volhend heeft.
 Gy zijt de ober-goede Vader
 Die groey en dijding geeft.
 9 Gy zijt het die / dooz verschen bouwte /
 Ter tijd als alles slaapt /
 't Gegeven leven doet behoutwen /
 En d'alkker-voorn dooz zaapt :
 Die 't Jaar met volle vruchten-vrachten /
 Met alles goeds bekroont /
 En d'alkkerman zijn moeyt' en wachten /
 Met rijke inkomst loont.
 10 Alwaar gy komt / komt zegen mede /
 Daar word het alles bly.
 Wel groepentheyd en vruchtbaarheden
 Gaan stadig aan uw zy.
 Zelfs de woestijn en doyre heyden
 Laat gy niet ongelaast :
 De heubels hebben kruyd / ter weyden /
 En zijn met groent' begaast :
 11 De schapen gaan met groote hoopen
 Ten groenen beemdewaart /
 Het veld staat dicht met vrucht beloopu /
 Het koozn is schoon ge-aart :
 Dit doet den Bouwman 't harte springen /
 En met een lichten zin
 Zomtijds een vrolijk liedjen zingen :
 Want ruymt brengt brenghden in.

Den Lxxj. Psalm.

J Uyt vrolijk gantsche Wereld Gode /
 Zingt zynen grooten naam ter eer / En roemt
 hem

hem hoog: de tong zy bode Van 's herten-
 vzeugd / en spreek: o Heer / Wat zijt gy ook
 in all' uw' zaken Veel-krachtig en verschrik-
 kelyk! Die uwe haters leugen-wzaken

En A verned'ren 't heel aardryk.

't Veel aardryk dat vooz uw zal bukken /
 En zingen uwen naam ten lof.

Gaat heen / en laat uw oogen ruppen
 Van Godes doen. daar 's lobens stof.

Zijn werken doen de menschen schrikken /

De zee heeft hy tot land gemaakt /

Zoo dat zijn volk (zoo kan hy 't schrikken)

Is d'zoogeboets dooz 't bocht geraakt.

3 't Geheug verheugt ons. 't hoog vermogen

Zijns scepters duurt in eeuwighe'en.

En op de volken zien zijn oogen /

Om allen muyt-kop neer te tre'en.

Wilt onzen Heer dan lof-spraak geben /

Gy volken / met een hoorb're stem.

Hy rekt der ziel' het lieve leven

Dat wy niet struyp'ten / is dooz hem.

4 't Is waar / gy / God / hebt ons ter proeben

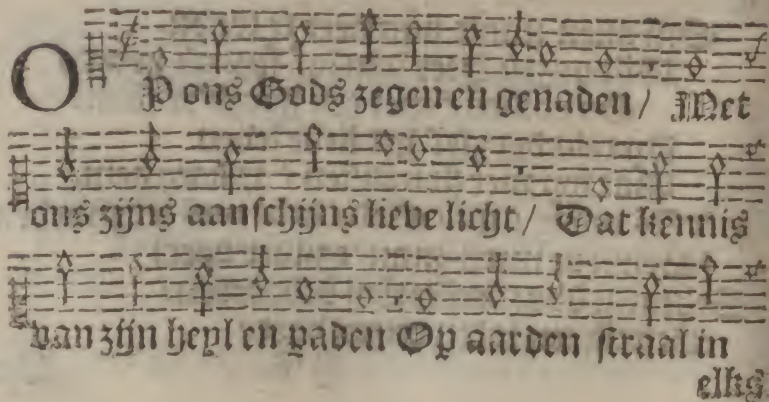
(Gelijc de werk-man 't zilber doet)

Gebzacht dooz beelder ley bedzoeben /

Bescrijken laten onzen voet /

Benauwen laten onze lenden /
 Een mensch ons hoeft berijden doen /
 Doch ons / dooz vuur en bocht / ten ender
 Gebragt in 't zoet-bedauwde groen /
 5 Weg was de nood. dies sal ik treden /
 Brand-offer-veerdig / in uw' hups /
 Tot quijting der belofte-reden /
 Die ik u sprak in tijd van kruys.
 Dol-merchd' en vette offerhanden
 Zal ik u schaffen op 't altaar /
 Den Ham zoet-geurig op doen branden /
 En stellen Off' en Bokken daar.
 6 Komt by / hoort my / all' die God vreesen.
 Ik zal u uyt en wat al goeds
 God aan mijn ziele heeft bewezen.
 Ik riep / hy hoorde'. En ik / vol moeds /
 Liet mijne tong zijn eer verhoogen.
 O! waar zich 't hart bewust van net /
 Mijn be'e zou niets by God vermogen :
 Want God verhoort den boozen niet.
 7 Du hebben wisslijk mijne beden /
 Du heeft mijn stem by Gode kracht.
 Lof hem / die / my vol goedigheden /
 Mijn bidden niet en heeft veracht.

Den lxxvij. Psalm.

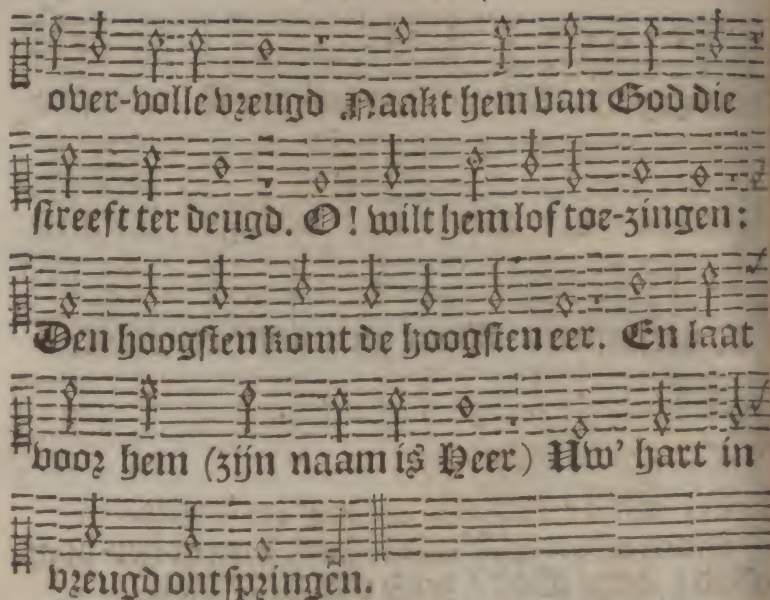

 O ons Gods zegen en genaden / Met
 ons zijns aanschijns liebe licht / Dat kennis
 van zijn heyl en vaden Op aarden straal in
 elks

elks gezicht. Alle volken moeten **H** met lof be-
 groeten / **H** / God; en / verblijd / Zich in
H verfeesten / Want gy minst' en meesten
 Trouw en billijk zyt.

H / God / loof elk. en loof ter degen.
 Dooz u byengt d' aard' haar byucht her-vooz.
 God / onze God / zend ons zijn zegen /
 En zijne byez' al 't aardrijck dooz.

Den lxxvij. Pfalm.

God rijz': en die hem vband zijn Der stup-
 ven flukis vooz zijn aanschijn / Als rook vooz
 wind gedreven. Gelyk het wasch versmelt
 vooz 't vuur / Zoo hebbenz' ook vooz God geen
 vuur **A**l die ongodlijk leven. Maar byeugd / ja
 over-

ober-bolle vzeugd Maakt hem van God die
 streeft ter deugd. O! wilt hem lof toe-zingen:
 Den hoogsten komt de hoogsten eer. En laat
 vvoor hem (zijn naam is Heer) Uw' hart in
 vzeugd ontspringen.

- 2 Gods heplig oog straalt na bene'en
 Van zijnen stoel der heplighe'en /
 En ziet op Weeuw' en Wezen /
 Die hy een Man en Vader is.
 Het eenzaam paar vol droeffenis
 Doet hy geslacht-rijk wesen.
 Hy is 't die uyt de boepen leyd /
 De muylers plaagt met doozigheyd /
 Doet lij'en en verblij'en.
 't Bleek / doe gy / God / op woester aard
 Uw volck zoo trouwen leyder waart /
 En bragtz' uyt slavernyen.
- 3 Met schrik uws Godlijkhedds bevat /
 Sas d'aard een dreun / den Hemel nat /
 En Zina moest bewegen
 Dooz u / o God / Israëls God /
 Die af-daald' op uw' eygen lot
 Met weldaad-rijken regen :
 Dies't land / (dooz ramp als afgemat)
 Sevogt' / verquikking heeft gehad ;

Zoo

Zoo dat uw' liebe hoopen
 Daar in ter wooning zijn verspreyd
 O God / uw' gunst en goedigheyd
 Staat ook den armen open.
 Noch gaf de Heere rijke stof
 Tot blijde maar' en byden lof
 In teerer Maagden keelen /
 De Doxten moesten op ter loop /
 (Hoe tal-rijk) en een swakken hoop /
 Ging 't rijke upt-schot deelen.
 O! teed're schaar / die binnen-dakt
 In stil-heyd leeft / al zijt gy zwak /
 En moet in d'asch verloomen /
 Ont-pronkt en bypl: noch hebt gy kans ;
 Als schoonhepds goud-gelyken glans
 Zal kilaar te voorschijn komen.
 5 Als dezen Koning-blucht geschag
 Doe was het dat men Sion zag
 Als snee op Salmon blinken.
 Gods Berg wijkt die van Bazan niet /
 Hoe wel men hem beel-vochtig ziet
 En zijnen lof hoozt klinken.
 Gebochte bergen / hoe zoo prät !
 Aan Sion heeft God lust gehad /
 En zalder eeuwlyk wonen /
 Die God / wiens sterke ruptery
 Ontelbaar is / en blijft hem by
 Op Sinaas heyl'ge thronen.
 6 Gy / Heer / gestegen in der hoogt' /
 Hebt de gebangenis verhoogt
 En zelfs geboert gebangen.
 Gy zond den menschen gaven neer /
 Zelfs den we'erspannigen wel eer /
 Om woonst by hen t'ontfangen.
 Lof heb de Heer / die wijkt en keert
 Verdrukt en rukt upt. 't geen ons deert /

Sterck

Sterk t'onzen heyl genegen /
 De Heer / die uytkomst geeft in nood.
 Zelfs op den oever van de dood.
 En nergens laat berlegen.
 7 Zoo zacht Gods hand den goeden staat /
 Zoo streng den quaden die men haat.
 Den kop zal hyze bzekien
 Die zond-taap zijn. O ! troost-rijk woord
 Hyt Goddelijken mond gehoozt /
 Tot ware liefdes tekien !
 Nu rust (sprak hy) van harten-wee.
 k Zal u uyt ellends diepe zee /
 Hyt Bazans boepen trekken /
 En utwes bypands snoodde bloed
 (Een weeldig bad voor utwen voet)
 Uw' honden laten lekken.
 8 Zoo woord zoo daad. Dies loeg mijn geest
 In 't aanzien van uw zege-feeft /
 Uw' feeft / mijn God en koning
 't Gezang ging voor / 't gespel quam naer
 Mids in 't gebom der maagden-schaar /
 Na Gods gewijde wooning.
 Looft God / (zoo luyden 't zoet gezang)
 In oorens grage menschen-dzang)
 Al' die der zyt gesprooten
 Hyt Is'el. Benjamin quam by /
 Die door ontfangen heerschapp
 Van 't kleyne quam ten grooten.
 9 Ook Judaas Dorsten (sterkt' en steen
 Der Ab'ramiten) en met een
 En Zabelon beheeren
 Die Naphthalim. Uw' God uw' kracht.
 Nu doet ons 't geen gy hebt gewracht /
 O God in kracht vermeerren.
 Dan zal men menig koning zien /
 Die u gescheuk zal komen bien.

Op

Op Salems heyl'ge bloeten.

Maat domme woestaarts / trots van moed /

Op krank geweer en t'pd'le goed /

Aw' straff' het harte roeren.

Zoo gingt. het volk ten ooflog graag

Heeft hy versierot. Ontzag upt plaag :

Men zal d' Egyptische Heeren

En't ver gelegen Mooren-land

Met gaaf-gereede volke hand

Tot Gode zich zien heeren.

Op aardfche Nijke zingt den Heer /

Die boven alle Heem'len veer

Van ouds al is getogen.

aanmerkt zijn krachtig stem-geluyt.

In I'arel blinkt zijn hooghepd upt /

De lucht spreekt zijn vermogen.

Ver schijkt'lyk zijt Gy om end' om /

Maar meest / Heer / in uw heyligdom :

Daar straalt een Godlijk breezen.

't Is I'rels God die krachtig werkt /

En schaft den zynen kracht en sterkt :

Geprefen moet hy wezen.

Den lxix. Psalm.

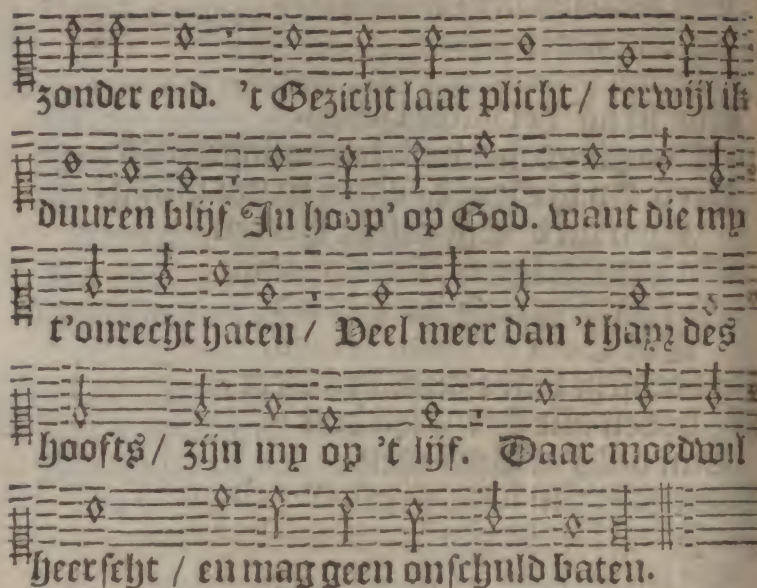
Hulp / hulp / ach God. 'k begin in mijn

ellend / Als in den stijk eens diepen vloeds te

zinken / (Een mensch gelijk / die zynen dood

moet dzinken) Gemat't en heesch van roepen

3011

 zonder end. 't Gezicht laat plicht / terwijl ik
 duuren blijf In hoop' op God. want die my
 t'onrecht haten / Veel meer dan 't hanz des
 hoofts / zijn my op 't lijf. Daar moedwil
 heer seht / en mag geen onschuld baten.

2 Of ik / o God / in sond of dwaashepd leef /
 Is U bekent. Ach Heere der hepz krachten /
 Israëls God / heng niet dat die uwz wachten /
 Mijn schand en ramp een schaam rood aan-
 zicht geef.

Om u heb ik veel sijnathepds uytgestaan :
 Dies schaamt de wang dooz schands bewust-
 hepd tekent.

Van die my naast in goet en bloed bestaan /
 Ben ik / helaas ! een vreemdeling gerekent.

3 De liefd' uwz huys heeft my verteert ten
 been.

My trest de sijnad der gener / die U schenden.

Ik ween en vast in dese mijn' ellenden /

Maar 't dyd my laas tot spot van pder een.

Ik nam een zak / een zak tot mijn gewaad.

'k Was haar een nar ; elk mogtm'er van zien
 kallen / (praat /

Op straat'en poozt / met schamp'ren laster-
 En by den drank den sechers hooren lallen.

4 Hier

Hier tusschen / God / richt ik tot U mijn be'e:
 Verhooren staat aan uwe rijke goedheid.

Verhoor dan my / die diep in ellends bloed
 leed /

En geef / tot heyl / de trouw in 't harte ste'e.

Rukm' uyt den sijck / dat ik'er niet en kleef /

Der haters hand ontogen. Laat de stromen

Des diepen ramps daar ik nu mid's in leef /

Met vollen zwalp my over 't hoost niet ko-
 men.

5 Verhoor my / Heer / die zoo veel-goedig zijt /

Heb acht op my. verberg uw' gunstig wezen

Dijn dienaar niet / dooz-pijnt met angstig vree-
 zen.

Oh! snel verhoor. genaak my die veel lijd.

Kom / red mijn ziel / mijn we'erpatty ten
 trots.

Gy weet mijn leed. En alle mijn byanden

Hebt gy in 't oog. De prang des bitt'ren
 spots (den.

Der sijt my 't hart in 't nagedenk der schan-

6 Ik was in angst / en wacht' of yemands hart

Gevoelen had tot mede-druk in pijnen ;

Maar neen / niet een. 'k zocht troost / dog kon
 geen vij'nen.

Zy schasten gal en eek in dorstes smart.

Des haer ten strik haar eppen tafel strekt.

Haar vze'e baar twist. haar oogen-licht zy
 dupster. (bedekt

Steds wank' haar gank. de hit utos toozns

En overstortz' / die doob' all' haren luster.

7 Haar huys zy woest / haar hutten onbewoont /

Want zy (o smert!) verdzuckten den verdzuck-
 ten

Dooz uwe hand / dien zy zijn wond opruckten

Dooz spot en smaed in ramp aan hem betoont.

Met

Met booshepd zy haar booshepd opgeklist
 Noopt moeten zy ten smaak uwz goedhepd
 komen. (wisch.

Hyt 's lebens boeck werd' haren naam ge-
 En nimmermeer geschreven met den vromen.
 s Ach! my is wee in ellendz diepen nood:
 Uw heyl en hulp moet my / o God doen rijzen.
 Nu wel/ik wil Gods naam met zang-dicht prij-
 sen /

En maken hem dooz milde lof-spraak groot.
 Dat zal den Heer behagelijcker zijn /
 Dan Os of Kalf verzien met hoozn en klau-
 wen.

Zy zien 't met lust/ die haten hoogen schijn/
 En vreugden-bocht zal 't God-graag hart be-
 dauwen.

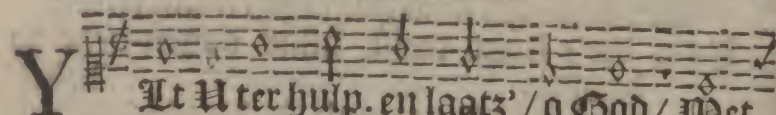
o! die daar quijnt in droefhepdz dichten nacht/
 Hyt desen dood zal noch uw' hart herleben.

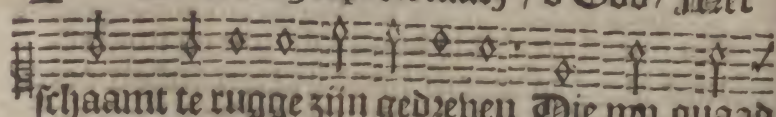
Want God staat ree / den armen ooz te geven /
 En zijn geboepd' en zijn hem niet veracht.

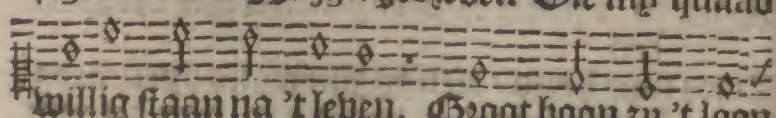
Aard / Hemel / Zee/ en watm'er inne bind/
 Loof Sions heyl; die Judaas ste'en sal bou-
 wen

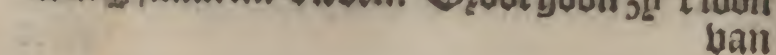
Zijn volki ten erf. en zalz' elk wie hem mind /
 Hem en zijn zaad ter wooning laten houwen.

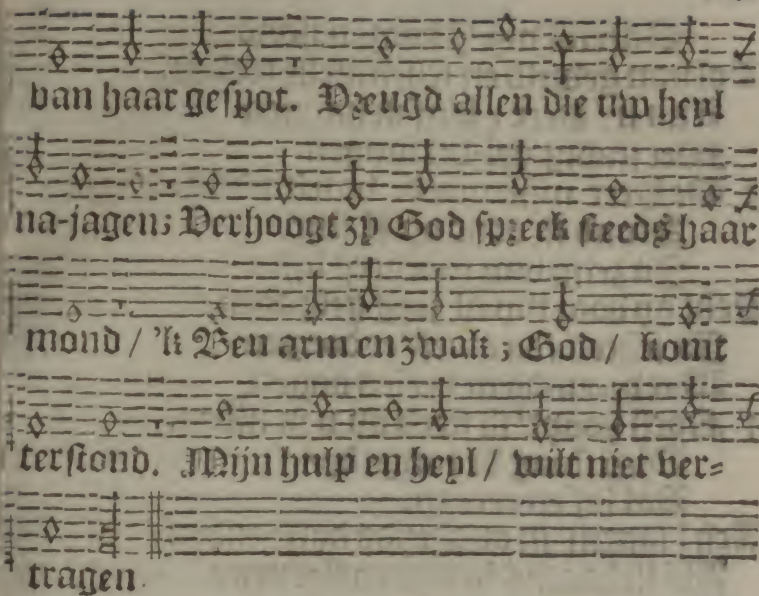
Den lxx. Psalm.

Y Ut A ter hulp. en laatz' / o God / Met

 schaamt te rugge zijn gedzeven Die my quaad

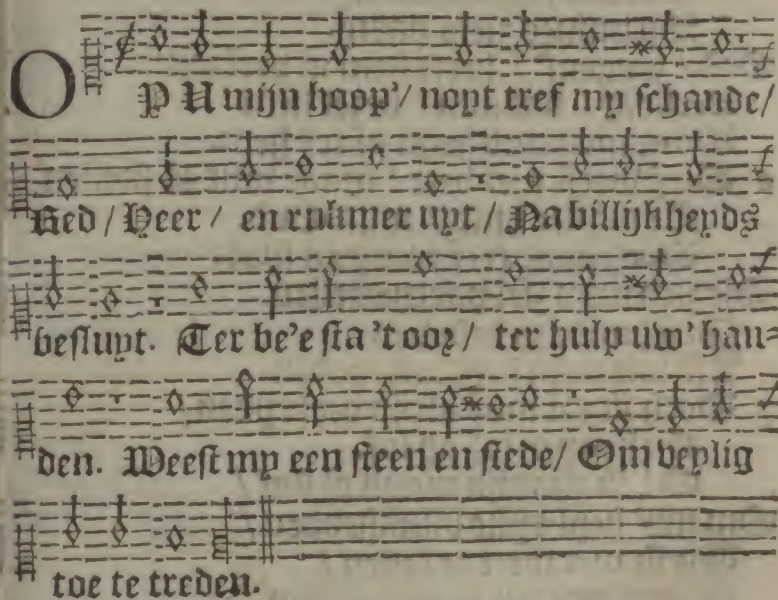
 willig staan na 't leven. Groot hoon zy 't loon

 van

van haar gespot. Dzeugd allen die uw heyl
na-jagen; Verhoogt zy God spreek steeds haar
mond / hi Ven arm en zwak; God / komt
ter stond. Mijn hulp en heyl / wilt niet ver-
tragen.

Den lxxj. Pfalm.

O P H mijn hoop' / noyt tref my schande /
Aed / Heer / en roemer uyt / Na billijhhepds
beslypt. Ter be'e sta 't ooz / ter hulp uw' han-
den. Weest my een steen en siede / Om beplig
toe te treden.

2 Hulp-beerdig zyt Gy / God / gebleken /
Mijns levens skut en stand.

Ont:

Ontrukt my 's boozen hand
Dol van geweld en scheimsche treken.

Aan u / Heer / blijf ik hangen
Met stadig ziel-verlangen.

3 De Heer mijn moed. van kindsche dagen
Stond ik oopt op A stijf /
Ja zelfs van moeders lijf.

Hebt gij booz my al zorg gedragen /
Ik scheen (en moest'et doogen)
Wat vreemds in beelen oogen.

4 Noch hoopt' ik sterk op u in lijden.
Dies staag de tonge dy /
Dol lof en eere zy.

Ach ! laatm' in oudhepds doffe tijden /
Als lichaams krachten sterben /
Uw' by-zijn nimmer der ven.

5 Want daar is heym'lijk mommel-praten /
En raadslag tegen my /
By mijnes ziels partij.

God / zeggens / heeft hem al verlaten.
Verbolg / vat aan / bezet hem
Want niemand helpt of red hem.

6 Dies weest niet beer / maar wilt A snellen
Te mijner hulp / mijn God.
Doch haar tref ramp en spot /

Die zich mijn ziel partije stellen.
In schande zy bedoben

All' wie mijn heyl wil rooben.

7 Doch ik zal uw's altijd verbedden /
En hoopen lof op lof.

O ! 'k zie mijn mond al stof /

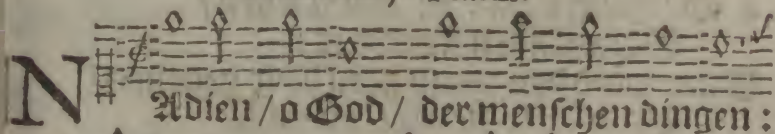
Om uw' heyl-rijke billikheiden /
Die ik niet weet te tellen /
Staag dooz ten toon te stellen

8 Met mijn gemoed zal ik intreden
Ter beelhepd uwer kracht /

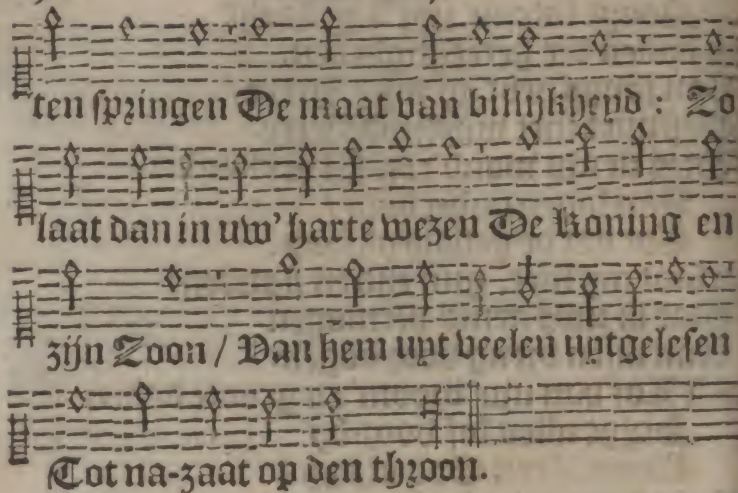
Noopt

Doopt latend' uyt 't gedacht
 Uw daden der gerechtigheden.
 Van jongs hebt gy my / Heere /
 Gesuurt met wyshepds leere.
 Dies ik uw wond'ren sal verkonden
 Van lagen ouderdom /
 Tot dat de grijshepd kom.
 Verlaat my niet. gun tyd en sonden /
 Dat ik uw's armis vermogen
 Aan allen bzing booz oogen.
 O 't Lof van uw' bzoom' en groote daden
 Stijgt allen lof booz-by
 Waar is een God als gy ?
 Die in-lepd en we'er bzingt uyt quaden /
 Uyt ellends dood het leven /
 En Hoog na Laag kond geven ?
 11 Van kleyn tot groot / van groot tot meerder
 Geraak ik / God / dooz dy /
 Die troost-ryk zweeft om my.
 Dies zal ik u (een ernstig cerder)
 Met zoet gezang en snaren
 Volkomen trouw vermaren.
 12 Gespeel en keel / de mond en 't harte /
 Dooz U uyt zijn gequel /
 Staan / Heyl'g' in Israel /
 Uw' Deugd' ten roem; nu gy / (na smarte)
 Die na mijn onheyl haken
 Doet staan met roode kaken.

Den lxxij. Psalm.

N Adien / o God / der menschen dingen :
 Als gyze niet belepd / Zeer licht en los te buy-
 ten

ten spzingen De maat van billykhepd : Zo
 laat dan in uw' harte wezen De Koning en
 zijn Zoon / Van hem upt veelen uptgelesen
 Tot na-zaat op den thoon.

- 2 Geef dat hy / tot gemeenen voordeel/
 Zijn lust in wel-doen schep /
 En in al zijn gericht en oordeel
 A / God / ten voor-beeld heb ;
 Op dat zijn wetten en besluyten /
 Aen A en Deugd gehecht /
 Haar voorzich is noopt en gaan te buyten
 Van 't ongekreuckte Recht.
- 3 Dat hy uw' volk een licht en baken /
 Op waerhepds wegen strek /
 En haar / dooz alles wel te maken /
 Ter hoogster deugde trek.
 Dat zynen arm ook voor den ermen
 Gestad'lijck sta gereet /
 Om hare kleynhepd te beschermen
 In allen nood en leed.
- 4 O! zalig sijt! o! lustig leven /
 Daar zulken scepter is!
 Daar word den ramp geen deure gegeven /
 Daar leeft men wel en wis.
 Weg and're kroonen / wier mismaakhepd
 Ook in uw' schoonste blijkt.
 Velaas! 't is enckel onvolmaakthepd /

Daa

Daar 's werelds doen me'e prijkt.

o! zalig sijck dat op der aarde

Den Dzeede / bzingen zal :

Den waren bzeed' / een zaak van waarde /

En lust van berg en dal /

en heyl van landen en van steden /

Een ader van de Deugd /

en stand-vest der gerechtigheden /

Een aller dingen bzeugd.

o! zalig sijck daar alle dingen

Na recht en reden gaan!

ijn bonnis-bank zal den geringen

Cer recht-spraak open staan.

Der armen kind'ren zal hy rukken

Uyt overlaf en pijn /

in hen / die sulke wzeed verdzukken /

Een streng verdzukker zijn.

Zoo lang de Zon de Zon zal wezen /

De Maan / o God / de Maan /

al uwes Godhepds heylig bzezen /

Van stam tot stam boort staan.

Sulck sijck is zalig en bestendig /

Daar 't op geen schijn komt aan /

Daar heeft beneffens het uytwendig /

't Hart van den Onderdaan.

Gelijck een lieffelijcken regen

Met laaffelijck gedrop

den akker zaapt ten zoeten zegen /

En valter bzugt-rijck op :

Zoo zal ook hy / bereicert met deugde

Die zijnen scepter past /

Afkomen tot gemeene bzeugde /

En bzingen lust na last.

Gelijck in zoete Lente-vagen

Het bloempje weeldig groept /

Tot aller ooggen welbehagen /

A

Ter

Terwijl het staat en bloept :
 Zoo zal men ook te zijnen tijden
 Den broom gezinden Mensch
 In allen wel-stand zien verblijden /
 Na vollen harten wensch.
 10 Wie zal de waardighepd verhalen
 Van 't rijk zoo rijk van bre'e ?
 Zijn heerschappij en kend geen palen
 Van cenig tijd of ste'e.
 Van Zee tot Zee / van Rijk aan Rijken
 Steplit zijnen brede-staf /
 Tot dat de Maan zy aan 't bezwijken /
 En ball' ten Hemel af.
 11 Door zijnen aanschijn zullen buigen
 D'inwoonders van 't woestijn /
 En hare leden laten tuggen /
 Hoe z' hem in 't harte zijn.
 Zijn weder-strevers (o! wat wonder !
 Wat wisseling van aard !)
 Die geven zich dan willig onder
 En lekken stof van d'aard.
 12 Ik zie de Zee- en Epland-boogden /
 Met rijk geschenk gela'en /
 (Hoe zeet zy oopt na 't hoogste poogden)
 Na zijnen thron toe gaan.
 Ik zie haar die den scepter dragen
 Van 't rijk Arabisch land /
 Met Goddelijk ontzach geslagen /
 Door hem met milde hand.
 13 Ik zie voor zijnen thron all' knielen
 Wat kroon en scepter heeft ;
 *k Zie alle redelijke zielen
 Die 't groote aard-rond geeft /
 (De Vepd'nen / bezr' en na gelegen)
 Tot zijnen dienste staan /
 En na de voor geschreven wegen

Van zijn bevelen gaan.

Aldus de menschen. en met reden /
 Wanneer men d'heerschappij
 n's Konings Konings-waarde zeden
 Gaat schouwen van na by.
 1) Daar de heerscher zijn gedachten
 Van God beheerschen laat /
 Daar is het jok geen jok te achten
 Van een Wijs Onderzaad.
 Des roepens der verschobelingen /
 In haren nood en pijn /
 Der hulpeloozen en geringen
 Zal hy gedachtig zijn.
 De arm' en kleene zal hy meenen /
 En dragenz' in zijn hart /
 En boelen in haar droevig weenen
 Haars lydens mede-smart.
 5 Van slindische Wolv' en schalkke Dossen
 Zal hy haar bange ziel
 Oulp-beerdig redden / en verlossen
 Die hem ten trooster hiel'.
 Waar bloed (dooz ernstig mede-dogen
 Diep in 't gemoed gezet)
 Zal kost'lijk wezen in zijn oogen :
 Wee die der d'aard' me'e smert.
 7 Een heerlijk leven zal hy leven.
 Men zal hem 't Moosche goud
 Het onbekrompen handen geven /
 Hoe kostel dat men 't houd.
 Het hart des volks zal zijne wesen :
 Eens peders stem en be'e
 Zoo hoog is zijn waardij gerezen)
 Staat altijd booz hem ree.
 1 Zijn lof zal heele dagen klinken
 In aller menschen keel /
 En zijnen naam op 't schoonste blinken

Dooz alle Werelds deel.
 Wie geeft mijn tong zoo rijken tale/
 Wie maakt my soo bespzaakt /
 Dat ik de volc des heyls verhale /
 Die allen dooz hem naakt ?
 19 Nature zal haar krachten upten
 Tot ober-mild gewas /
 En doen haar nutte gaben spruyten /
 Daar eertijds geen' en was)
 Wat scheelt het Twisfig van het Dzedig!
 Ik zie met ziels gezicht
 De bergen / eertijds woest en ledig /
 Van volle aaren dicht.
 20 Een weynig zal veelbuldig geben /
 Zoo dat het dichte graan
 Dooz't blazen van den wind gedzeven
 Een sterk geluyt zal slaan :
 Giecht als m' op Libanon de bomen
 Met groot gedruysch hoozt gaan /
 Wanneer de snelle winden komen /
 En ruysschen dooz de bla'en.
 21 Zoo oberbloedig zal de Dzedede
 Zijn gaben komen bie'n /
 Dat m' allenthalben land' en stede
 Zal heyl-en volki-rijk zien :
 Niet anders als dooz milde blagen /
 Hpt d'aarde / bocht en frisch /
 Het grasjen spruyt in zoete dagen /
 En niet om tellen is. (ne
 22 De klank zijns naams zal noopt verdwo
 Maar leven in 't gedacht /
 Zoo lang de schoone Zon zal schijnen /
 By alle na geslacht.
 Hy is 't daar heyl dooz word verkregen.
 Hy is 't die overal
 De Heyd'nen met gewenschten zegen

Mild over-slozten zal.

De weldaad zal de harten raken /
 Wanneer menz' overlepd /
 In d'aangeroerde ziel doen waken
 Tot heyl' ge danckbaerhepd.
 Dies zullen aller menschen monden /
 Ontstoten t'zijner eer /
 Den wel-verdienden lof verkonden
 Van Hem haar grooten Heer.
 Hou stil mijn Den. Keer weer ter zonne /
 Waar van al 't Schoon en Goed /
 Al wat een hand zoud schrijven konnen /
 Zijn uyt-stroom hebben moet:
 Keer weer tot God den Heer der Heeren /
 Israëls groote God /
 Die / na bestemde Zonne keeren /
 Genaakt met heyls genot.
 Lof Hem / lof Hem / wiens wonderheden /
 (Uyt wijshepds diepen schat)
 Het spits der menschelijker reden
 Op ver na niet bevat.
 Lof hem / alleen niet over-wonder /
 In al wat hy oopt wraacht /
 Daar die ook alles uyt-werkt zonder
 Bypgaande mede-kracht.
 Zijn wijd-beroemden Naam verheben
 Met hoogster eeren taal /
 In volen lof en prijs gegeven
 Dien tijd noch stond bepaal.
 Op dat het alles hier beneden
 Dol zijner gloriy zy.
 Dit is mijn wensch / dit mijne beden:
 O! waar de daad daar by!

Den lxxij. Psalm.

Laat stroomen van ellend en d'ruk / La
 merelden vol ongeluk / Laat overbloed van
 leed en smarten Laat alle quaad en ellend ta
 ren; God blijft Israels troost en schut / En
 elks die zynver van gewect / Doo? waarhepds
 grond-vest onder-stut / Deugd's paden zonder
 smet betreed.

- 2 Geen ding zoo wis. En niet te min
 Quam my wel eer een twijffel in /
 Die doo? een waarhepds schijn omhangen /
 Bp na verkront had mijne gangen ;
 Doe 't byepn / zomtwijlen af gezust
 In dingen die hem dichter staan /
 Met zijn (eplaas!) te zwak vernuft
 In Godes diep gericht won' gaan.
- 3 Het de'e my wee / het was my smart
 Tot in het grond-pit van mijn hart /
 Doe 'k op der boozen boozspoed dachte /
 En zag hoe haar 't geluk toe-lachte :

E

In zag dat den verwaanden Zots /
 Wiens mond slechts groote woorden blaft /
 In bollen toe-bloed des genots
 Haar losse lusten zijn beschaft.
 D'onwischheid zelfs / is haar gewis ;
 Het abontuur / dat wankel is
 En zus na niemand schijnt te vragē /
 Houd trouwen streek naar haar behagen.
 Der menschen algemeene nood /
 (Dus sprek mijn hart uyt twijffel waan)
 Ziek-qualen / en verhaaste dood /
 Hart-pijn en dyuk / gaat haar niet aan.
 Haar hart en vreesst zich nietwers vooz.
 Al zachjes bloept haar 't leven dooz.
 Welk doet haar bozst van weelde swellē /
 En groot-gesnozk uyt 't hart' opwellen.
 Dooz aangevoedde hoobaardn
 En ziet het blind gemoed geen quaad
 Bedwelmt dooz eygen-bleperp)
 In al haar woorden / doen / en laat.
 Te kleyn is 't dak vooz al haar goed ;
 Te groot / haar luk / vooz haar gemoed.
 Kan 't weeldig lijf tupt elk der leden
 Van 't grootste hart de dertelheden.
 Al wat het wilde lust in geest /
 Dat durven zy los heen bestaan ;
 En daar de geest maar geer toe heeft /
 Zoo haast gedacht / zoo haast gedaan.
 Haar tong verklepnt vast alle ding ;
 Al watze zien / is haar gering /
 Is haar te slecht / en haar gedachten
 Vast niemand dan zich zelfs hoog achten.
 Haar eygen doen / en buyl gebzck /
 Moet wel gedaan en heerlyk zijn /
 En geven 't dooz schoon momme-dek /
 Dooz 't niet-diepzende oog een schijn.

8 Haar laster-lust en heeft geen maat /
 Van alles spreekt haar tonge quaad /
 Ja van haar stoute spotternijen
 Kan zich den hemel zelfs niet bziën.
 Haar stem heeft klem. haar woord slaat voozt
 Haar mond-gebeer is aangenaam.
 Met aandacht word haar re'en gehoozt /
 Recht ofze van den hemel quaam.
 9 Trots denken / spreken / leven zy :
 Dies valt haar 't dom gepuffel by /
 En loopt haar toe met groote hopen /
 Gelyk men 't vocht ten dalziet lopen.
 Het buygt vooz haar geluk de linien /
 En /recht als waren 't aardsehe Go'on /
 Zal niet ontzag haar pracht aanzien /
 En bidden aan vooz haren thsoon.
 10 De vrome zien 't ; en zijn verschijkt.
 En denken : God / die alles schijkt /
 Die alles stuurt / kan hy dit hengen /
 Dat zy haar moedwil soo volbrengen ?
 Hoe loopt het lot zoo dwersehen loop ?
 Kan 't zijn dat God de deucht ook acht ?
 Kan 't zijn dat op der vromen hoop
 Een straaltje schiet van ziju gedacht ?
 11 Dat 's immer volk van slimme aard /
 Ongodlijk / heyl / noch zegen waard /
 Nochtans by hen (Wie kan 't doozgronden !)
 Word heyl en zegen meest gebonden.
 Zy hebben goed / zy hebben geld ;
 Zy mesten zich wellustelijck
 In aardsehe voozspoed en geweld ;
 Haar leven slijt gerustelijck.
 12 Waar toe dan ernstig God gebreest ?
 Waar toe dan vroom en goed geweest ?
 Waar toe oprecht van zin en gronde /
 Zijn vleesch gespeent van alle zonde ?

Zijn

Zijn hart betemt in 's wereldds vreugd ?
 Zijn lust gestremt / en niet volbracht ?
 Daar toe geleden om de Deugd /
 En dag'lyks kruys op kruys verwacht ?
 3 Dusdanig moztend' oberleg
 Had me'e by na mijn hart al weg :
 Mijn tong begon zich schier te snellen /
 Om 't leugen oordeel me'e te vellen :
 Dan doch / ik bond mijn twijffel in /
 En dacht : 't En is niet alles quaad /
 Wat quaad gelijkt in 's Menschen zin /
 Noch goed / wat hy booz goed verstaat.
 4 Waar kruys van vloek; en aardschen spoed
 't Wis perk en merk van 't ware goed /
 Zoo moesten al uw kind'ren / Heere /
 En naeuw' belevers uwer leere /
 Dooz hare deugden hoog-beroemt /
 Om 't mede gaande kruys en pijn
 Onzalig van ons zijn genoemt /
 En niet geweest zijn 't geenze zijn.
 5 't Besluyt had slot. doch Gods waarom
 Bereykt' ik niet / daar stond ik stom.
 En wenschten 't nochtans te bevroeden.
 Dies maakt' ik mijn gedachten moede.
 Doch al vergeefs. 't was my te hoog
 En schampten op de zinnen af /
 Tot dat ik my my selfs ont-toog /
 En in Gods heyligdom begaf.
 16 Daar heb ik upt uw' leer-ryk Woord
 Haar eynd en upt-gang klaar bespoort /
 't Was my een-spiegel om t'aanschouwen
 Wat van haar welstand is te houwen /
 Op wat een glibb'rig ys zy staan ;
 Hoe gy haar roem zijn vlerken kort ;
 Wat gang haar weeld' en eeren gaan /
 Als g' haar in onheyls afgrond stort.

17. Zoo haast uw' hand ter wazake gaat :
 Apt is 't met haar. plots leyd haar staat.
 Een snellen schyck schiet dooz haar harten /
 En wond haar ziel met dupsent smarten.
 Haar wezen is als 't leugen beeld
 Gens zotten drooms / dat wonder schijnt /
 Terwijl 't dooz slapers herffens speelt /
 Maar teffens met den slaap verdwijnt.
18. Ruzie ik lilaar. Dies moet'er pijn
 En bitter wee in 't harte zijn /
 Dat ik als met bedwelnde zinnen /
 En dom gelijck een beest van binnen.
 Dwaal-ballig oordeal niet geschorst /
 Maar dwaas my zelfs heb weg-gezust /
 En 't God-geheym stout nagebozcht
 Op 't peyl-lood van mijn aardſch vernuft.
19. Nochtans / wat storm van twijffeling /
 Wat wankel-blaag mijn hart beving /
 Noch ben ik al by u gebleven /
 Want gy ook hebt my noopt begeven.
 Mijn weg weest gy als met'er hand.
 En noch geduurt uw' goedighepd :
 Met raad verrijkt gy mijn verstand
 Op 't toe pad dat ter eeren leyd.
20. Mijn ziel en wenscht geen hooger lot /
 Dan dat sit u maar heb / mijn God.
 Dan is de rest van geener waarde /
 En 'k byaag na Hemel noch na Harde.
 In hoogstens lijfs en zielens nood /
 Hebt gy mijn hart / en hebt 'et heel.
 Ja zelfs op 't puntjen van de dood
 Zijt gy ! o God / en blijft mijn deel.
21. Die / dooz een blind' afgodery
 En geestelijke hoerery /
 Van u in 't boeden trouw en-waken /
 En beestelijken af-bal maken :

Wa

Wat is haar erf: Verderf en quaal.

Doch dit 's / o God / mijn volle lust /

Dat ik uw' loff'lyk doen verhaal /

En aan u hang / en op u rust.

Den lxxiiij. Psalm.

W Harom / o God / zijt gy van ons ver-
 bert? Hoekt noch uw' toorn op 't bee van uw
 beemden? Ach wilt niet gant seh van uw' Ge-
 meent verbzeemden / Die gy verkoost en eer-
 tijds dzoegt in 't hert.

Denk aan uw' erf / aan Sions berg / wel eer
 Van u gebzijd / en u ter woonst genomen.

Derhef uw tred / en laat berwoesting komen ;

Daar 't end van zy een end-loos nimmer-
 meer.

Des vband's hand heeft alle quaad gesticht /
 't Gehydd' ontwyd' / zijns stems onardig-
 bzullen (vullen/

De binnen plaats uw's t'zamen-komst doet
 En zijn af-goon ter eer-baak daar gericht.

Gelyk de byl ten slag zich heft en belt /

Zoo ziet men haar met kloppen / houwen /
 kerben /

Zet schoone werk uw's heyligdoms verderben /

En zijn gebouw in buur en blam gestelt.

5 De hepl'ge tent / uw Naam / ter eer geplant
 Onthepl'gen zy / en hebben dees gedachte:
 Gelyk met haar / zoo ook met all' 't geslacht
 Gedacht / volbracht. all' 't God-ge-eygd' i
 byand. (bang

6 Uw's Godlykhepds aandupdzels (o! 't val
 Zien wy niet meer. Weg zijn de hepl'ge mon
 den

Die ons 't geheim der God-gezegs verkonden
 Dooz klaar vertoon van 't gaarn-geken
 Hoe-lang.

7 Hoe lang / ach God beschend ons onz' part
 Met smaet en hoon? staat dan in eeuwighe
 den

Uw' naam ten doel van 's byands laster-reden
 Wat depst gy noch en trekt uw' hand ter zy?

8 O! datz' eens waak / en / wraak heet / up
 uw schoot

Te voorschijn kom. Vernietigtz' allegader.
 (Want Gods was oopt mijn koning en welda
 der /

Die helpt op aard / en red in allen nood.

9 Dooz uwe kracht verdepden gy de zee.
 En haar die / sterkt en fel als zee-gedochten /
 Verflinds-gezind / uw' volk ten onhepl' zochten
 Graakt gy den kop God-krachtelyk ontwee
 10 Het roof gedier / bewoonders van 't Woestijn
 Gaaf gy ten aas haar aan-gestrande kren
 gen. (byngen

Bocht kond g' in 't dzoog' / en dzoogt' in 't bocht
 De dag en nacht / de Zon en Maan is dijn.

11 Van u haar licht. Gy geeft een peder land
 Zijn paal en perk. De tijden / onderschepden
 Dooz koud' en warmt' / zijn dooz uw' wijs be-
 repden.

Ge-

Gedenk des / God / en maak een end van
schand. (Al /

2 Van schand en smaad / die u een Heer van
Uw' vband doet. uw' Naam moet laster
hooren

Van 't dwaze volk. O! dat uw' uyt-berkoren
Het wyede Wild niet in sijn klauwen vall'.

13 Vergeet altoos uw' lijdend' hoopjen niet.
Ziet op't verbond. Want 's aardrijks donk're
kuplen (ten /

Betwoont de Hoof. O! laatzet' hoost niet schuy-
Van schaamt getrest / die kleyn zijn door ver-
driet.

14 Van haer is dat uw' Naam sijn eere krijgt.
Op / God : volding uw' zaak. Gedenk des zot-
ten (ten

Geduurig' hoon, vergeet niet 's vband's spot-
Dat / ongestraft / hoe lang's hoe hooger stijgt.

Den Lxxv. Psalm.

U, O God / U loben wy. Want de won-
d'rens-waarde kracht (Dooz mijn dicht in 't
licht gebracht) Uwes Godhepds is na by. Is
na by: want sulken woord Is'er uyt uw'
mond gehoorz.

A 7

2 Als

- 2 Als de tijd vol-boren is /
 Dieder af-gemetten staat
 In den on-dooz-gronden raad /
 Van mijns wils geheymenis /
 Dan sal ik ten oordeel gaan /
 En een peder recht ontsaan.
- 3 Deugde bzeugde / sonde-pijn /
 (Mer na hy hier geleest
 En zijn tijd vol togen heeft)
 Zal mijns oordeels inhoud zyn.
 Niemand's upt stek geld'er pet /
 Daar men maar bouw-ballig staat ;
- 4 Schoon de staat bouw-ballig staat ;
 Schoon de menschen in haar geest
 Zijn onzeker en bevreest
 Dooz het dicht-genakend' quaad ;
 Schoon de wetten (stijl van 't Land)
 Moeten schrikken upt haar stand :
- 5 Schoon de wereld / oberhoop
 En vol allerley ellend /
 Schijnt te haasten na haar end
 Met een onbestuurden loop ;
 Schoon het alles holt en dolt /
 En in 't wilde heenen rolt :
- 6 Schoon het onbezupst Geval /
 Dooz de loff' onozdening
 Dieder zweeft in alle ding /
 Heer en Stuurman schijnt van all' :
 Noch soo ben Ik / God / de geen
 Die 't al stuur en hou by een ;
- 7 Die de wereld onderstut /
 Datze vast sta in 't gebeef :
 Die den ramp zijn palen geef /
 En het onnut maak te nut ;
 Die mijn hand dooz alles strek /
 En noch licht upt duyster trek ;

Die d'uyt wettighe'en haar wet
 En de onozdentlijkhepd
 Hoe wanschikkelijc verspreyd')
 Haar gepaste mate zet ;
 Die 't onessen wijs'lijk slecht'
 En alom het kromme recht'.
 9 Dit sprak God. Dies mijn gemoed /
 Sterk getroffen en doozsne'en
 Dooz de kracht die ware re'en
 In een buygzaem harte doet /
 Grooter aandacht heeft gehad /
 En een diepen ernst gebat.
 10 Och ! hoe menig-menig-werf'
 Heb ik in ernstachtighepd
 Tot den dommen hoop gezepd :
 Hopend' of hy noch 't verderf
 Tijdelijk ontschampen mocht /
 En het heyl zyns zielen zocht.
 11 Weest (o !) weest niet zoo verbeest /
 Niet zoo onbezint van zin ;
 Laat de wijshepd eenmaal in /
 Guntze herberg in uw' geest ;
 Geeft de dwaashepd niet meer plaats /
 Stopt de ader alles quaads.
 12 O ! wat heb ik menig-reps
 Hier en daar een godloos mensch
 (Met een hoop' en harten-wensch :
 Dat hy 't onbeschofte vleys
 In zijn dzift zou tegenstaan)
 Dus met reden a'ngegaan :
 13 Waar toe-zoo onmatig stout ?
 Waarom zweet uw hart zoo dik /
 Du gy vast een kleynen blik
 Van het vleyend' luk aanschouwt ?
 Steekt (o !) steekt den grootfchen kop
 Niet zoo bats ten Hemel op.

14 Wegz

- 14 Weg met harden nek en bek :
 Laat de tonge zijn besnoeyt /
 Daar zoo stouten taal upt bloeyt.
 Alle upt-stek heeft gebzek.
 Weest niet langer al te trots
 Op gewaande gunst des Lots.
- 15 Arbeyd / dyaast / en woelt uw' best ;
 Al des wereldds macht en kracht
 Zp op eenen hoop gebzacht /
 Bloey te zaam van Oost en West /
 Kom upt berg en upt Woestijn /
 En al waarz' op aard' mag zijn :
- 16 Hoe men 't schikt / bekloekt / of past /
 Niemand / niemand wieder leeft
 Die zyns hooghepds wishepds heeft :
 Alle kroonen staan onvast /
 Alle thzoon is wankelyk /
 Al' het aardsch vergankelyk.
- 17 God / derdingen opper-boogd /
 Palen-stelder van 't Geval /
 Groote Richter ober all' /
 Heer van alle heer schens hoogt' :
 Middelaar van zacht en zeer /
 Geeft al 's wereldds doen een keer.
- 18 Wenig mensch / in hoogt' gestelt /
 Stout van tred en groot van moed
 Op zijn adelyke bloed /
 Op zijn rijkdom en geweld /
 Werpt hy van het hooge slyk
 In bezned'rings diepen slyk.
- 19 Wenig die eerst schraal en naauw /
 Ongeacht en oolijk leeft /
 En zijn duyft'ren oorspronk heeft
 Upt de hesse van het grauw /
 Bregt hy ter upt-stekenthepd
 Upt den dzek daar hy in lepd.

o 't Mag den boozen hier een poos /
 Na begeert' en wenschen gaan /
 En haar dingen schijnbaar staan :
 Doch haar Nu is geen Altoos.
 God besnoept haar 't waan geluk /
 En verwisselt vzeugd met dzuk.
 1 Want hy heeft (aldus verbeeld
 Zich de zaak in mijn gedacht /
 't wyl de geest op alles acht /
 En uyt kennis kennis teeld)
 In zijn hand een kessel vol wijn /
 Dooz-gemengeld met venijn :
 2 Rood als bloed / vol ongebal /
 Mild van allerley ellend /
 Die een pder booz' in 't end
 Dinken zal met heff' met al /
 Dinken zal (en tegen dank)
 Tot zijn eygen ondergank.
 3 Hier-en tusschen zal mijn mond)
 Zal mijn stemme / zal mijn zank /
 Met een eeuw'ig lof-geklank /
 Godes eer gaan maken kond /
 Godes eer / dien Jacobs zaad
 Anbid en ten dienste staat.
 24 Alle vzeucht der ydelhepd /
 Alle schijn-groot en geweld /
 Daar een godloos hart dooz zwelt /
 Zal ter neder zijn gelepd /
 Zal mijn kloek gedicht vertre'en
 Dooz onsenb're waarhepds re'en.
 25 Maar de God-gezinde ziel /
 Die al haren lust en vzeugd
 Heeft in onbedlekte Deugd
 En noopt van de waarhepd viel /
 Maak ik groot / en voerze op
 Tot des gloorijs hoogsten top.

Den

G Een volk / hoe 't ook verbeestigt is /
 Dat niet al stillijk in 't gemoed Een bonkisk
 tot erkentenis Des Opper-Godlijkhedds ei
 voed; Geen land / hoe rouw en woest / of 't hoe
 den Een donk'ren galin van Godes woorden

- 2 Nochtans wat kan het kleyen gezicht
 Daar waarhedds klare Zon noch dypkt :
 Helaas ! 't vergunde schemer-licht
 Wordt leelijc van den mensch misbzuykt.
 Een neber gaat zich God beschrijven /
 Na hem zijn dwaze lusten drijven.
- 3 Maar (o!) in Juda / (o!) daar is 't
 (By Israël / 't beroemd' geslacht)
 Daar dolings dikken nebel mist
 Is afgestrecken van 't gedacht.
 Daar kent men God in aller klaerheid /
 Na 't voorszijft der gewisser waarheid.
- 4 Daar heeft zijn naam een schoonen glans /
 Daar wordt zijn Godlijkhed ge-eert
 Met zank en kilank / met rey en dans /
 En zulken dienst als hy begeert ;
 Begeert / en klaer heeft vooz-geschreven.
 In 't Wet-boek haar van hem gegeven.
- 5 't Is binnen den vermaarden krepts

Da

Van Salems hoog-gerezen wal /
 Daar zijnes opper-waardighepds
 Verblijf-tent is en wezen zal.
 Daar is 't dat hy van zijn beminden /
 Zijn aanschijn zoeken laat en binden.
 't Is Sion daar hy kenbaarlijk /
 En als vooz d'oogen zicht'lijk woont /
 En t'aller tijd doozluchtig blyk
 Zijns Goddelijken by zijns toont.
 Daar kan men vepliger vertrouwen /
 Dan daar 't geloof steunt op't aanschouwen.
 7 Aldaar byak hy den vuur'gen schicht
 Die / op des byands sterken boog
 Tot zijnes volks verderf gericht /
 Moozd-gierig van de peze vloog :
 Daar heeft hy schilden / zwaarden / pookken /
 En 't Oozlog zelfs den rug gebrooken.
 8 Uw' glans / o God licht openbaar /
 En blinkt dooz ongemeten kracht.
 In aller menschen oogen kilaar.
 Uw' macht dzaast boben alle macht.
 Wech grote robers met uw' kroonen /
 Uw macht kan hier geen luster toonen.
 9 Wat kan de menschelijke sterkt /
 Wat kan doch alle aardsch geweld /
 Wanneer de hooge Godhepd werkt /
 En krachten tegen krachten steld ?
 Der sterken hoop / ten roof verkooren /
 Heeft zelber moed en goed verloren.
 10 Een ps'ren slaep was 't dieder quam
 En plings afgezonden werd /
 Die haren arm de sterkt benam /
 En hare borst het krijgsmans hert.
 Des menschen kracht is ber te zoeken /
 Als God de kloekhepd wil ontkloeken.
 11 Doe zich / o Jacobs God / uw' mond

Ter.

Ter schelding grammiglijk ontstoot /
 En dreyg-taal hooren liet : terstond
 Was alle aardfche kracht als dood /
 De ruptery haar dzyft benomen /
 En als in diepen slaap gekomen.
 12 Verneemt men maar een kleyenen blik
 Van 't straaitzel utwer tooznighe'en :
 Een meer dan menschelijken schrik
 Daart snellyk dooz de harten heen.
 Wie kan / wie kander booz A duuren /
 Als utwen toozn is aan 't ontbuuren ?
 13 Wanneer des donders sterk geluyd
 (Een bood' en al-dooz-bzommend' woord /
 Een stomm' getuyge van 't besluyt
 Des wissen oozdeels) word gehoozt /
 Soo schrikt de aard / en wacht in stilheyd
 Waar heen Gods raad zijn heerschen wil leyd:
 14 En wacht wat uytspzaak hy zal doen /
 Wanneer hy ten gerichtre treed /
 Om zich ten troost en hulp te spoen /
 Van al wie zucht dooz ramp en leed /
 Van alle menschen die op aarden /
 Zacht aardig zijn en kleyen van waarden.
 15 Wanneer de mensch met dommen zin /
 Een ydel woeden heeft gewoed /
 Uw' Godheyt leyt'er eer van in /
 En 't laat een na-dykt in 't gemoed /
 Die utwe grootheyd doet bedenken /
 En met een billijk lof beschenken.
 16 En schoon de mensch op A al giet /
 Het grond-zop van zijn tooznigheyd /
 't Is ydel doen / en anders niet /
 Dan dat utw' eer te meer zich spreyd:
 Gods ontweerstandelyk vermogen
 Verbypdelst aller menschen pogen.
 17 Wel aan / o all' die God erkent

Na zijns hoog-waardighejds waardij /
 n woont rondsom zijn heyl'ge tent :
 Doet hem beloft' en blijft'er by.
 Is billijk (en 't betaamt den b'zomen)
 Dat daden na beloften komen.

Den lxxvij. Psalm.

God-waards ging mijn roep en reden /
 En hy gaf gehoor ter beden : Dies ik hem ten
 toeblycht nam / Doe my banghejd oberquam.
 'k Liet mijn handen hele nachten ('t Lichaam
 volgt des harts gedachten) Eben strak ten
 Hemel gaan. 't Hart wou' tot geen troost ver-

staan.

'k Dacht aan God / en was onrustig :
 'c War denk hiel mijn geest onrustig.
 'c 't Oogen leden misten baak /
 't Lijf zijn stand / de tong haar spraak.
 'k Dacht aan d'eerst' al-oude jaren.
 'c Zoet gehonnel mijner snaren /
 Quam my booz in stillen nacht.

Alles

Alles heeft mijn geest boordacht.
 3 Zal dan God (dus viel mijn reden)
 Zal dan God in eeuwigheden
 Zich verbzeemden / en niet meer
 Wezen 't geen hy was wel eer?
 Heeft zijn goedhepd afgelaten /
 Zonder immer zich t'herbaten?
 Is dan alle God-spraak uyt /
 En in eeuwighepd gestuyp?
 4 Heeft God goed te zijn vergeten /
 En gena' met toozn om-smeten?
 Heen / mijn ziel (dus dacht ik we'er)
 Tijd gy nu / 't heeft haast een keer;
 's Hoogsten hand bepaald de stonden.
 k Zal des Heeren doen door-gronden /
 En wat hy ooyt groots bestond
 Plaatzten in mijn hert en mond/
 5 Heplig / God / zijn utwe wegen.
 Waar is Godhepd / die zich tegen
 Uwe groothepd bergelyk?
 Wonder doet g'. En sterkhepd's blyk
 Gaast gy d'Hepd'nen in voortijden /
 Doe g'uw volk ('t zaad Jacobs) vryden.
 't All-dooztreffend God-geweld
 Heeft de heel natuur ontsteld.
 6 Hemel / aarde / lucht / en water
 Stecnde / dzeunde / gaf geklater /
 Schrikte / blikte / gaf gebrom /
 Kraakte / blaakte om end'om.
 Zee en sterke water-stroomen /
 (Wie heeft daar ooyt weg vernomen?)
 Waren A een effen pad /
 Dat gy met uw volk betrad.
 7 Moses leyder en behoeder /
 En Aaron zynen broeder /
 Zag men door het woeste kolk

Des

Des fioo-meers treen met uw volk /
 Is een herder langs der heyden
 Maat een kudde schapen weyden /
 Zoo bracht hy dooz dezer hand
 Uw volk in 't beloofde land.

Den lxxviiij. Pfalm.

I Dooz toe / mijn volk. en geef (om wel
 te hooren) Een leerzaam hart en toe-geneygde
 ooren. Wat wonder is 't / doch geen erbonden
 dichtzel / Waar van mijn tong gereed staat
 ten berichtzel. Een oud geschicht / dat schier
 begraben lag In stof vergeet / haal ik ons
 vooz den dag.

Een oud geschicht / uyt onzer Vad'ren mon-
 den /
 Dan tijd tot tijd / tot onzen tijd gezonden
 En vooz-vertelt / om immermeer na dezen /
 Zoo lang'er tijd en menschen zullen wezen /
 Tot roem van God / en d'ober-sterke macht
 Zijns wonder hands / te leven in 't gedacht.

3 Wel

3 Wel eer doe God zijns goedheyds glanst
lichten /

Eneen verbond met Jacobs kind'ren sticht
Heeft hy een Wet in Israël gegeven /

Tot vasten boet en regel-maat van leven /

Met klaren last / Dat elk / in ernst en trouw /

Zijn nageslacht daar van berichten zou.

4 Berichten zou' : op datze die den haren
Verteld' : en dooz-geschakelt boozt-verklar

't Gerucht daar van elks ooren mogt dooz-klar
ken /

En diep in 't hart des gantschen na-bloeds

Om des te meer / in all' haars levens loof

Op God te staan in ongezwakte hoop.

5 Om des te min Gods heugens-waarde dan

Te laten blien upt 's harts gedenke-bladen ;

Of immermeer (gelijk haar Vaders deden)

't Bevel van God / dwaes-willig / te bertredt /

En opt / (als zp) dooz blooden wapffel-aan /

Met 't hart aan God niet trouw te zijn e-
paart.

6 Want waarom was 't dat Ephz'im / in boz-

Ten hooft gestelt / doe 't gelden zou aan 't st-
den /

(Schoon hy den boog na oorlogs-konst ha-

Zoo schandelijk den byand d'hielen keerden ?

Waarom (o!) was 't dat hy / berwijft n
weekt /

Schier boozt alarm zoo moedelooz bezweel

7 Wat wraacht in hem verpligt Gods Hond-
houtwen /

Het goddelooz verbzeken van zijn trouwe ?

Waarom / waarom versmeet hy Godes wetten ?

Om dat zijn hart / dwaalzinnig / niet eens lette /

(Maar / achteloos / in diep bergoet liet staa)

Wat wonder God wel aan hem had gedaa.

En juyst als 't was met dese God-ber(sma-
ders / (ders /

oo was 't / voorheen met haar veraarde Va-
doz wiens gezicht God (om 't geloof te ster-
ken) (ken :

ijn macht beweest dooz groote wonder-wer-
Zijn macht beweest in 't rijk Egypten-land /
Doe hy ze redd' upt Pharoos zware hand.

De diepe Zee / noopt waterloos gebonden /
ooz-depld' hy blak / en kilooft deze ten gronde :
aar hy ze leyd' / en eenen weg dooz-baande /
n hield' weer-zijds / als muren / 't water
staande.

Hy was des daags met zijn kenbare wolck /
Des nachts met buur / een Leydsman voor
zijn volck.

De harde rots (noopt meer-gehoozde dingen!)
af water upt / en liet fonteynen springen.

Was Godes werk. De woeste ab're landen ;
Datuurs verdriet ;) De doze' en bazre zanden /
Ten doze' verdoemt / verquikten dooz 't ge-
leek /

En dooz gestroom van menig frissche beek.

Dit was geschied. Nochtans / wat mochtet
baten ?

aar boozen aard en wou zijn werk niet laten :
aar boozen aard / die stout ter zonden dzaaf-
den.

Ze selber ste'e daar God zoo mild haar laafden /
Op woester hey' / liet haar godloozen stem /
Terg-woozden upt / en eyschten spijs van
hem.

2 Kan (spraken zy / om God / als rechts / te
proeben)

Zod hier in 't woest' al schaffen wat wy hoeven ?
Is waar / de rots heeft hy doen water geven :

H

Hy

Hy geeb' in 't woest' nu eens een disch daar ne
ben. (ziet

Heeft hy geen spijs / die 't lijf met dzank ber
En kan hy 't een / hoe kan hy 't ander niet ?

13 God hoorde 't aan. en heftelijk ontsteken
Nam zwaren toorn / en branden om te wreken
Doch op dat pas hield hy de blam noch binnen
En gaf het volk / dat / los en wuf van zinnen
Op zijne hand in stilt' zich niet verliet /
Zijns dwazen lusts stout afgeperst geniet.

14 Het wolk gewelf deed hy ter zjden loopen :
Doe gingen sluks des Hemels deuren open :
Een Eng'len brood quam lieff'lijk afgerigent.
't Volk at'er van. En wat noch meer ? zj kre
gen 't

Niet eng / (gelijk men waarde spijs doet)
Maar mildelijk in ruymen oberbloed.

15 En / om na lust ten vollen haar te azen /
Liet hy den Wind uyt 't Zuiden krachtig ble
zen / (den
Wiens sterke drijft 't gebogelt Oostwaarts po
Dat boven haar de lucht daar zwart van wo
den ;

't Welk hy allom op 't leger vallen de'e
In groot'er tal als 't zand leyd aan de Zee.

16 Elk tijd aan 't vleesch. de lust word zat gege
ten.

God siet het aan / de maat word vol gemeten.
Wat is het end ? t'wijl 't lust-vleesch tusschen
kaken (wzake

Ten deel noch walgt : Gods-wel-verdiend
In haren loop een korte wijl gestuyt /

Krijgt lossen toom / en breekt te zwaarder nuy
17 O dzoehig ding ! De beste van haar allen
De grootst' van staat / de sterkste moesten vallen
Een snelle plaag / van God haar toegedzeben
Es

Een moordfche dood/ontruk't'haar't liebe leben
 Den dwazen lust betaalden zp zoo duur /
 En 't kozte zoet beloonden haar zoo zuur.

18 Nochtang/wat was 't? De zond was wel
 gewzoken / (ken.

Maar in 't gemoed qua' lust noch niet verbzo
 De straf was zwaar / doch kon haar niet bewes
 gen /

Om boozt niet meer te gaan op flimme wegen.

In moetwil was de ziel te ver verwert /

En al t'ondiep lag haar 't geloof in 't hert.

19 Wat doet de Heer? Na lang en pijnlijk zwer
 ven / (ven /

Laat h'yz' al t'zaam / nu d'een dan d'ander ster
 't Belooftde erf mag haarder geen gebeuren ;

Haar tijd verflijt in stadig om te fleuren :

Dooz plaag op plaag hield h'yz' als in pzang /

En maakt' / in 't Woest / haar dwalend' le
 ven bang.

20 Aldus getergt / en dag'lijks omgedzeben /

Kon 't heylloos volk noch nauw tot God zich
 geven. (naastien /

Zp zien Gods wzaak vast doende niet haar

't Geloof herleeft / en doetze heyl-waarts haa
 sten /

En Godes hand erkennen. 't quaad houd op:

Zp/als boozheen/siaan 't oude dwaal-pad op.

21 't Ellendig volk was loom en flap van moe
 de. (Goede /

Haar ziel / niet trouw ge-echt aan God en 't

Verzwoerse wel / maar liet niet af van sonde /

En 't hart en had geen eendzacht met den mon
 God ebenwel had menigmaal gebuid / (de.

Erbarmden zich / en gijten haar de schuld.

22 't Is waat / de spijt was nauwlijks om ver
 zwelgen /

Die zy hem de'en. Hy konz' al t'zaam berdelge
Na Godlijk recht. Dooz dichthepd van mis
daden

Wierd wzaak getergt. upt rijkhepd van genadel
Liet hy nochtang den toozn ter straf nie
spoen.

En niet altijd zijn werk ten vollen doen.

23 De straf/bene'en de zwaarhepd van de zake,
Was altijd meer tot booz beeld dan tot wzaake.
Hy dacht de stoff' waar van de mensch gemaak
is;

Hoe licht het lijf/ van aard/ tot aard geraakt is
Hoe haast de geest gelijk een wind berdwijnt
En/ eenmaal heen/ nopt wederom ver schijnt

24 Zoo goed was God. nochtang hoe menig
werben (ben

De'en zy 't geduld schier upt zijn hart verster.
Hoe menigmaal moest in de woeste Landen
't Rechtbeerdig hart in noode gramschap bzand
den! (strekt

Hoe dikmaals heeft haar doen ter zond ge
't Lankmoedig hart tot on-moed opgewekt!
25 't Was altijd 't oud. Gods ongemeten krach
ten (ten

Die matenz' af na swakker menschen mach
't Onlijdzaam hart wou' dat de Heer der Heeren
Gereed zou staan tot slaaf van haar begeeren.

Hoozd' hy niet snel: straks hiet hy hard en
doof. (loof

Holp hy niet stuks: upt was 't met haar ge
26 Zy dachten niet / hoe hy wel eer haar band
den/ (den

Paar banden bzak / en holpz' upt vbandz han
Zy dachten niet aan 't Goddelijk vermogen
Zijns sterken arms. Doe hy booz haren oogen /
In Pharos land / eer hyz' had uptgelepd /

Zulk

Zulk blinkend' blyk gaf van zyn Godlyk-
heyd. (naakte!)

27 Doe hy (o! kracht dien noyt natuur ge-
haar water/bloed/en ongenutzaam maakite;
haar huyzen dicht van quel gewozmt liet
grim'len; (wzim'len:

haar slaap-vertrek van vorszchen walg'lyk
haar veld-gewas / het smert van mensch en
bee / (de'e.

Al'tzaam van rups en spzink-haan schenden
28 Haar drypven-ogst dooz hagel de'e verliesen;
haar vrucht-geboomt dooz harde kou' verbzie-
zen;

Op haren beemd zyn selle blyem-straaalen /
Met hagel-buy' liet van den Hemel dalen /
Maar van het vee / het klepne met het groot' /
In zwaar getal / bleef op de velden dood.

29 Doe hy (o schyik!) in't heetste van zyn toos-
ren / (hooren /

het heylloos volk / wiens Koning niet wou'
Met leelijck spook en helsche razerije
Beslooten quam in haare fantazije /

En't dzoef Geweet / dooz beelderley gequel /
Om-grouwelt hield' als in een lebend' Hel.

30 Doe hy den dood een rupmen ingang gonden /
Dat menig mensch snel van haar wierd ver-
sonden;

Het wepnig vee dat ober was gebleven /
Dooz pestig gif zyn ziel moest overgeven:

Dooz't gant'ch Egypt all' eerste stam geboort
Van Chams geslacht / op een nacht wierd
vermoort. (leyden /

31 Doe hy zyn volk upt't slaafsch' Egypten
En toond haar 't pad: als 't vee dat in de wep-
den

Zijn herder volgt / en brachtze scisch en veplyg

In 't woeste van Arabien. 't onheylig
 Egyptisch volk / dat haar quam na gestalp
 Met roes en koets / heeft 't zee-diepe ope-
 zwaept. (tel

32 Al dit / en meer / (boozeen zoo klaar gew
 Had 't domme volk / als ongeschied / vergete
 Maar als 't nu al ten laatsen was verstorvet
 En 't billijk loon zijns moedwils had betwo
 ven / slach

Hiel God beloft. En heeft haar gantsch g
 In 't woest' geteelt / in 't zalig land gebzacht
 33 In 't land gebzacht / ten berg van hem be
 hooren;

Alwaar (na eerst de oude ingebooren /
 't God-bzeemde volk van hem ontherbergt wa
 ren)

Op 't gantsche land aan haar en aan den haren
 Elk in zijn stam / heeft uyt-gedeelt dooz 't lo
 En zich vertoont een trouw' en milde God.

34 't Gezwerf had eynd: doch niet der mensche
 booshepd / (heyl

Het oude Doen: Bondschending / Goddeloos
 Wet-brekerij / God terging / murmureren /
 Dwaas ongeloof / afvallig / zot begeeren /
 Gelijk 't al t'zaam in 't booz geslacht had ste'e
 Zoo was 't en bleeft in hare kind ren me'e.

35 't Was al vergeefs hoe 't God met zulke
 maakten /

Die we'er en weer in 't oude wezen raakten:
 Recht als een boog / die / van een stercken mann
 Stijf ingehaalt / zich kromt; maar weer ont
 spannen /

Dooz eygen aard van 't buygelijke hout /
 Den eersten stal zijns iusten maakzels houd
 36 Dooz pd'le Go'on / verdicht van booze zielen.
 Was 't datz' hen buygd' / en (God ten spijte)
 vielen; Wa

Was 't datz' alom/ op hoogt' en blakke velden/
 Boom-lomn'ren maakt' en offer-tafels stel-
 den ;

Was 't datz' haar dienst en schandlijke gebe' en/
 Als vooz God zelfs / in dullen yber de'en.

37 Als 't God aanzag; en d'onbeschofte reden/
 Die zy / verbeest 't / vooz haar' afgoden deden /
 De wolken dooz quam tot zijn' heplig' ooren :

Een woedend' vuur van al te hreten toozen
 Ontstak zijn hart. ja 't was hem zulkien yhu/
 Dat hy niet meer Israëls God wou zijn.

38 De heplig' Hut te Silo daar hy woonden /
 En 's Godlijkhepds ontrenthepd zich'lijk
 toonden /

Verliet hy gants. De heerelijke lade /
 't Blyk zijns verbonds / het teken van genade /
 Den roem zijns volks / den stand-vest van 't
 geloof /

Gaf hy / vertooznt / den bypand tot een roof.
 39 Wat noch? Het land / het land / zoo zeer te
 booren

Van hem bezint / en als ten erf verkooren /
 Het land en volk van hem zoo ober-zonder
 Wel eer gelieft / gaf hy ten roof / ten plonder /
 Ten zwaard / ten vuur / ter wzeeder schen-
 derp

Van een Godlooz' en woeste weer party.
 40 't Quaad was gemeen. De jonge mannen
 bleben ;

De Maagd'lykhepd sleet ongebyjd haar leven;
 De Priester-staat had deel aan dees ellenden ;
 En voelden 't zwaard dooz zijn gewijdde len-
 den ;

Geen weduw' mocht / in 't dulle oozlogs-woen/
 ar man op 't graf den laatsten Cer-plicht
 doen.

41 Maer als een Held / die / sterk van wt
 bevangen / (hange
 Zijns zelfs vergeet / en 't hoeft ten sluyt la
 Een tijd daar na (wanneer / na weynig dzo
 men

't Ontschroefde byem in orden is gekomen)
 Zijns plichts herdenkt / en met een nieuwe
 moed

Ter wapen loopt / en snel ten stryde spoed :
 42 Alsoo heeft God / doe nu de toorn doe
 wzakie

Had uyt-gewoed / en liefd' begon t'her-blaken.
 De kans gedzaapt : en 't werk-tung van zijn
 plagen (gen

(Den Philistijn) den last zijns toorns doen dza
 Die hy (tot schand / door geen tijd uytge
 vaagt)

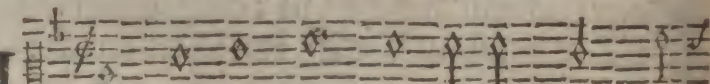
In 't heym'lijk deel heeft smerteljk geplaa
 43 Aldus is 't volk zijn voorig heyl her-boozen
 Doch Josephs stam niet / als voorheen / ge
 koozen

Tot Gods verblijf. 't was Juda dien de Heere,
 Om Sions wil / verhief tot zulker cere.

Daar vesten hy zijn Tempel van toen aan /
 Als op een hoogt' die eeuw'lijk vast zou staan

44 O! goedheyd Gods / hoe laag lust A te dalen
 Van d'Harder-hut komt gy een David halen.
 Hy hoeden 't vee / gy voerden hem ten thzoone /
 Ten koning-staf / ter heerelijker kroone :
 Met last dat hy Israël weyden zou :
 Als hy ook deed' / in alle blyt en trouw.

Den lxxix. Psalm.

H
 De trest de ramp zoo menigmaal den
 vzo-

vromen! De Heyd'nen / God / zijn in uw' erf
 gekomen. Onthepligt is 't huys uwer heplig=
 heden. Aan grupsen steen leyd Salem 't
 pupck der steden. O schandelijck bedrijf! Het
 versch-ontzielde lijf Van die A diend' en min=
 den / Dat geven zy (helaas!) Een al-te-waar=
 den aas!) Het roof-gediert te slinden.

2. Hoe wepnig maat houd een verwinnend ha-
 ter!

Het heplig bloed word weg geplengt als water
 Om Salem heen. geen dieze 't graf wil geven.

Wy zijn ten spot van die rondsom ons leven.

Is dan uws pbers vnuer

Onsterffelijck van duur?

Zal / Heer / uw toorn niet enden?

O! wisselt zulk besluyp /

En giet uw' gramschap uyt /

Op haar die A noopt kenden.

3. Waar misdaad spreekt daar is de straf recht=
 vaardig.

Gelust u wzaak: die landen zijnze waardig /

li. 5.

Daarm?

Daarin' uwen naam niet aanroeyt. sijn sel
mooyderg

Van Jacobs stam / en uwes huys verstooyderg

Gedenki des quaads / wel eer

Dan ons gedaen / niet meer.

Laat ons uw' gunst vzoeg keeren :

Want zoer staat ons lot.

Helyp ons / heyl-rijke God /

Uw' heerlijk wooyd ter eeren.

4 Gepaste hulp verstoeyt de laster-monden.

Helyp / God / en quijt / uw naam ten lof / de zonden.

Waar toe / waar toe zal 't heydensch volck noch
sprecken :

Waar is haar God ? uw wraak geef Godheyde
teken /

En toon haar (dat ook wy

Het zien) hoe waard U zy

Het bloed van uw' Dienaren.

't Geroep van uw aanschijn

Dan die in banden zijn /

Ach ! redz' uyt doods bezwaren :

5 Bevonden straf kan quaad-doens lust ver-
zwaakken.

Laat ramp op ramp / laat smaat op smaat zich
pakken.

En zevenvoud ons booze na-gebuuren

Den spijt en smaat / U / Heer / gedaen / bezun-

Maar wy / die gy geleyd /

(ren-

En als uw' schaapjens weyd /

Wy sullen dank- spraak uytten /

En prijzens nimmer moe /

Dan stam tot stamme toe

De klank uws lofs doen tuytten.

Den

Den lxxx. Psalm.

Hoor / Herder der Israëlitē. Laat u-
 wen glans zijn stralen schieten / Gy die daar
 zit op Cherubim. Verschijn voor 't oog van
 Ephraim / Manass' en Benjamins geslacht:
 Kom / ons ten heyl en toon uw' kracht.

2 **Herbzeug ons / God / en laat de stralen**
Uws aanschijs / troost-rijk op ons dalen.
Heer Sebaoth / hoe lang verlet
De rook dijns toozns uws volks gebed?
Ach! overbloed van tranen is 't /
Die gy ter spijs' en drank haar discht.

3 **Ons stelt g'in 't war met onze bureen.**
Partij spot onzer avonturen.
God Zebaoth / ach! bzeug ons we'er /
En zend op ons uw' gunst-straal ne'er :
Verwerpt den wijnstok niet / wiens stam
Doo? A eens uyt Egypten quam.

4 **De Heyd'nen hebt gy uytgedzeben /**
Maar hem geplant en plaats gegeven /
Daar hy zijn wortel heeft verspreyd /
En zijne telgen zoo verbzeugd /
Dat zijne schaauw de bergen dekt /
En zich dooz al de wereld strekt.

K 6

5 Wat

- 5 Wat werpt gy nu zijn heynzel neder?
 Van reyzers woord hy / heen en weder
 (Toc schending van den rijken oest)
 Geplukt / en van het Wild verwoest.
 Heer Sebaoth / keert we'er / en ziet /
 Ten hemel af / wat hier geschied.
- 6 Wilt gunstig t'uwten wijn-gaard keeren:
 G'hebt hem geplant / houd hem in eeren /
 Zoo ook de spruyt van hem geteeld /
 Daar uwe mogentheyd haar beeld
 Op had gedrukt. die nu / in vuur /
 Te niet moet / houd uwa' toorn zijn duur.
- 7 Uw' hand zy op den man / verkooren
 Ten beeld uws krachts. zoo zal men spoooren
 Dat wy A nimmer af en gaan.
 Ontdoodigt / roepen wy A aan.
 Verbrugg ons / sterke God / en depl
 Uw' gunste met : zoo komt ons 't hepl.

Den lxxxj. Psalm.

Z Egen-ryk geslacht / Zingt met volle
 keelen Jacobs God / ons kracht. Lustig aan
 't gebrom Dan de luyt en trom / En 't zoet
 harpen-spelen.

- 2 Laet trompetten gaan
 Op gezette stonden
 Van de nieuwe Maan :

¶

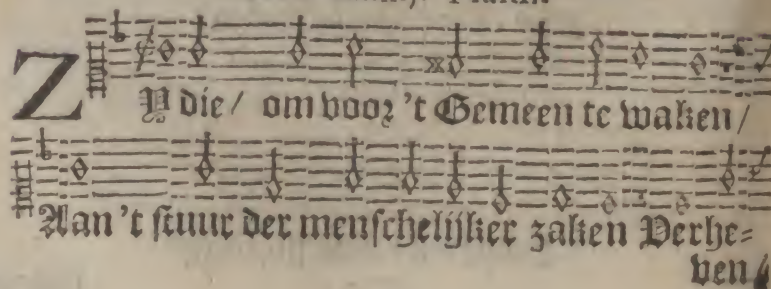
't Is een vast bevel /
 Daar God Israël
 eens aan heeft gebonden.
 3 Op dat dese dag
 (Dooz 't geheug der dingen)
 Tuppe wezen mag
 Van het geen dat Hy
 Haar beweeg / doe zy
 Apt Egypten gingen :
 4 Daar zy (spreekt de Heer)
 's Volliks taal niet kenden.
 't Lijden nam een keer.
 Ik / God / maakte dy
 Hand en voeten by /
 't Slaven was ten enden.
 5 In den nood riept gy :
 Ik (in uw bedroeben)
 Quam met hulpe by
 Apt een donder wolk /
 En ging u / mijn volk /
 Aan den twist-stroom proeben :
 6 Nu / mijn volk / tree booyt /
 Vaat mijns monds betuppen.
 Zoo gy my maar hoorz /
 En tot vzeemde Goon
 't Harte niet laat noon /
 Om de kni'en te buygen :
 7 Zoo gy my alleen
 Kent booz Heer der Heeren /
 My / die (op uw' be'en)
 Dooz een sterke hand
 Apt Egypten-land
 Alwen voet de'e keeren :
 8 Doe uw mond maar op /
 En gy krijgt uw' wenschen.
 't Helpt niet wat ik kilop.

K. 7.

Istich

Iste el stemt niet toe.
 Apt is 't (watm' ook doe)
 Met veraarde menschen.
 9 'k Had my haars niet aan /
 En in harten hardheyd
 Liet ikz' henen gaan /
 Na haar lust en raad.
 Wee hem / die in 't quaad
 Al te diep verwart leyd!
 10 Ach! had Israël
 My gehooz gegeven /
 En mijns wets bevel
 Trouwelijk betracht:
 'k Hadz' hem t'onderbzacht
 Die nu boben zweben.
 11 Die hem byand zijn /
 En den Heere haten:
 Dyez' had haar een schijn
 En gelogen ze'en
 Van God-heplighe'en
 Snellijk aan doen vaten:
 12 'k Had haar tijd gerekt;
 En het merch van 't koooren
 Den te spijs berstreckt:
 'k Hadze zat geboed /
 Met een honing bloed
 Apt een steen gebooren.

Den lxxxij. Psalm.

Z Die / om booz 't Gemeen te waken /
 Man 't seuur der menschelijker zaken Verhe-
 ven

ben/ en/ in daad en schijn/ Op aard als klep-
 ne Goden zijn: Die hebben boven haar een
 hooger/ Den grooten God: een scherp beoo-
 ger/ Een nauw dooz-gronder van haar staat/
 En haar geheele doen en laat.

Hoe lang (zejd hy tot haar) zal 't wezen /
 Dat zich uw' moedwil niet zal vzezen /
 De wage valsch te laten gaan ?
 De goddelooze vooz te staan ?
 De bank bedriegelyk te spannen
 Ten wel-gevalle van Tyrannen ?
 Te maken dat de vroomie schroomt /
 Dat hy vooz uwen recht-stoel koomt ?
 Wel aan (noch kond gy straf ontbluchten)
 Laat uw' Gemeent niet langer zuchten.
 Schaft eens-streeks recht aan arm en rijk.
 Kreukt noopt, doet We'entw en Wees gelijk.
 Ontrukt de klepne / vol benautwen /
 Des boozen Giers bloed-klamme klautwen.
 Laat geen verong'lykt hart bedzoest.
 Doet hulp en recht daar 't hoozt en hoeft.
 4 Wat is 't? Niet een van haar die lustert.
 De reden slaapt. 't hart is verduyftert.
 Ik klop: doch vooz een doobe poozt.
 Zy gaan in dziefte domheyd voozt.

Zp

Zy zien de zaken vast verballen :
 En 't roert haar 't harte niet met allen.
 Zy zien on-ordening in zwang :
 Maar gaan al haren ouden gang.
 5 Zy zien des Landes bypigheden
 Ellendiglijk met voeten treden :
 Zy zien het heylig recht verplet /
 En moedwil op den thoon geset :
 Zy zien den Staat na 't harte booren :
 Zy zien zijn ondergang gebooren :
 Zy zien 't. en zijn al ziende blind /
 't wijl daar haar baat-zucht nut by vind.
 6 Neen. niet alsoo / verdurben zielen ;
 De wraak is u al op de hielen.
 Al zwelt / dooz hoobaardy / uw' geest :
 Al heb g'hier niemand dien gy vzeest ;
 Al neemt g'uw' zelfs verkooren Wezen /
 De maat en leeft van recht te wezen :
 Al is de wer'ld / na uw' geloof /
 Dooz u en uw's gelijck een roof :
 7 Al laat uw' dertelheyd zijn lusten /
 De maat zijn van des Landes rusten ;
 Al waant uw' zotheyd 't Algemeen
 Om uwent wil te zijn alleen :
 Al gaat gy reed'lijckheyd bedelven :
 Al maakt g' Afgoden van u selven :
 Al troost gy op uw' heerschappij :
 Hoe groot / noch zijt gy onder my.
 8 't Is waar / gy draagt den naam van Goden /
 't Heel' land duylt onder uw' geboden :
 Ik best' u in de Mensch-boogdy :
 Uw' stam (ik kent) daolt af van my :
 Het zijn / het zijn verheven Crappen /
 Die ik uw' voeten laat bestappen.
 De straalen uwes glans 's zijn klaar /
 Uw' heyl waar groot / nam 't gy 't wel waar.
 9. Maar

Maar nu uw' Doen (van denugd verbastert)

Uw pzonk ontpzonkt / uw' kroone lastert /

Uw' staat mis-staat / mijn aard verzaakt

En u ten slaaf der lusten maakt :

Du gy van Herders en beminders

Der aard tot stroopers en verflinders /

Du gy geen ding zoo weynig lijkt /

Als daar gy met den naam van prijkt !

10 Du gy / uwz zelfs en mijns vergeten /

Den dood-steek geeft aan uw' geweten :

Du gy slechts op uw' lusten lupmt /

En stout verdertelt in uw' rupmt /

Du gy gerechtighepd laat baren /

Zoo zalze u booz al niet sparen /

Die niemand oopt / hoe hoog van waard /

Die niemand op der aarden spaart.

11 De dood / die niemand kan ontspringen /

De Dood / het eynd van alle dingen :

De slechte Dood is u te goed

En and're Dood is 't daar g'a'n moet :

D'heyllooze Dood. die u t'ontijden

Den dyaad des lebens af zal snijden.

D'heyllooze Dood / der schelmen Straf :

Want als Eprannen moet g'er af.

12 Hier / wachten u de wyede koozden /

Daar 't pzer / gierig om te moozden :

Hier / word u dood'lyk gif gekookt /

Daar / heymelyk bevradd gestookt :

Elk loert op monster der Natuure /

En hongert na bequame uure :

In 't end / de ramp met voll' gegolf /

Balt op den algemeenen Wolf.

13 Aldus sprak God. Maar wy / zijn schapen /

Booz wien / zoo 't schijnt / de wetten slapen ;

Die tot versmaathepd / leed en pijn /

't Gereede stof en doel-wit zijn :

Die

Die alle uur onzeker leven /
 En tot een proope zijn gegeven :
 Wat zullen wy ? waar gaan wy heen ?
 Tot Hem / die acht op onze re'en.
 14 Nadien dan 't recht al is geweken ?
 En tyranny klaar dooz komt bycken :
 Wat raad / O God in zulken stand ?
 Neem gy het stuk zelfs by der hand.
 Gy grootst' van al die d'aard bewoonen /
 Gy die de Scepters en de Kroonen
 Na uwen welgevallen depl't /
 Doe recht / nu recht by menschen sepl't.

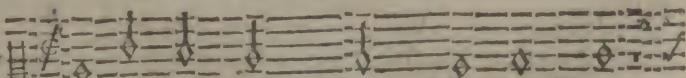
Den Lxxxiiij. Psalm.

Niet meer zo stil. O! niet altoos / **M**
 God / zoo woord en dadeloos. Uw' bypand is
 alom in roeren / **M**ijn haters hebben 't hoo
 verheven ; Haar donk're raadslag tast na 't li
 ven Van die zoo diep aan 't hart **A** roeren.
 2 **O**p / zeggens'. onze hand zy t'zaam
 't **E**nd van haar wezen en haar naam.
 Uyt heb **I**sraël. Haar gedachten
 Zijn eens in 't quaad. haar t'zamen spannen
Geld' **O**p. Daar komen **E**doms mannen /
Met **A**smaëls en **L**oths geslachten :

3 **M**e

3 Met Gebal / Hammon / Amalek /
 En 't gantsche Philistijnen-rek /
 En all' die 't stroom-ryk Soz bewoonen.
 Iok is haar Assur by-geballen.
 Dies strekt de sterkte van hun allen
 Een arm aan Loths ontaarde Zoonen.
 4 Doet hen als voormaals Midian ;
 Als Sifera / den trotzen man :
 Als Jabin ; doe men Hifons bekem
 Zoo bloed-rood zag / en zy / ver slagen /
 Als snooden dyek in Hendor lagen.
 Ach ! op haar Groote wilt U wreken ;
 5 Haar booshepd daal' en werd' gering.
 't Ga hen als 't Zeb en Horeb ging /
 Als Salmunahs en Zebahs landen /
 Die zich Gods tents bezit vermatten.
 Als werbels die zich draapen laten /
 Als kaf booz wind maakt haar te schandem
 6 Het vuur maakt bosch en berg tot asch :
 Alzoo beloop' en treff' haar ras /
 De storm uwz toorns / en werpze neder :
 Niet anders als de hooge boomen /
 Doe vast van stam / ter aarde kome /
 Dooz 't schielijk woeden van 't onweder.
 7 Haar hard heb schykt. verderf en schaamt
 Haar eeuwigh deel. Dooz ramp gepzaamt /
 Verneem het hart / vol ongerusthepd /
 (Ervindend' / Heere / dat de waarde
 Uwz grooten naams is 't hoogst' op aarde)
 Gedempte Godlykhepds bewusthepd.

Den lxxxiv. Psalm.

W
 At is uw' huys / hez-scharen Heer /
 Der

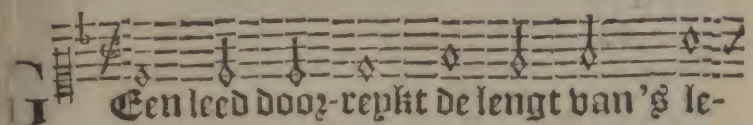
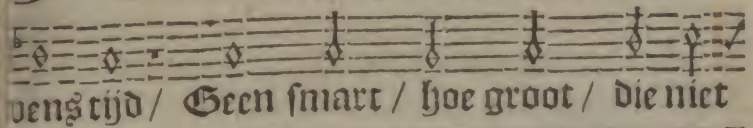
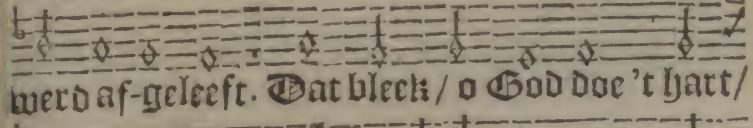
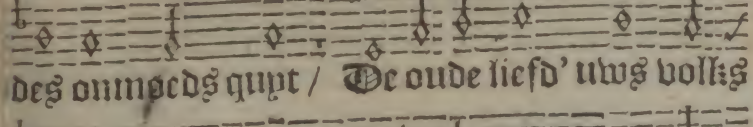
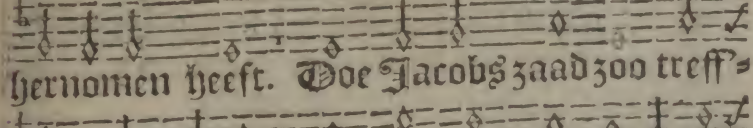
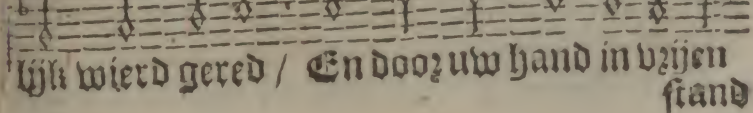
Der zoetheyd vol! Ach! ober zeer Verlangt
 my na des Heeren zalen. Met vreugd is zie
 en lijf doorz dzenkt/ Als 't hart aan 's lebens
 Heer gedenkt/ En boelt Gods hoogt zijn die
 bestralen. Een vogel spoozt zijn nesten naar
 Een vroomme ziel zoekt Gods altaar.

2 Zoekt uw' altaar / Heer Sebaoth /
 Mijn koning en mijn eenig God.
 O! zalig die uw' huys bewoonen.
 Haar tong draagt altyds uwen lof.
 Gelukkig / die vertrouwens stof
 Schept up de kracht die gy kond toonen.
 De lessen staan in zijn gemoed ;
 Die wegen zijn ten hoogsten goed.
 3 Dies hy / gegaan door 't dorre dal /
 De frissche dzenk-born vinden zal.
 O! zegen-ryk die 't volk zoo leeren!
 Haar kracht (tot datz' in Sion zijn /
 Daar zich der Goden Gods aanschijn
 Aanschouwen laat) zal steeds vermeeren.
 God Sebaoth / verhoor mijn be'e ;
 God Jacobs / gunz' in 't harte ste'e.
 4 God / onze schild (daar wy op staan)

Ziet

Ziet uws gezalſden aanschijn aan.
 ! beter is in uwen Tempel
 Een dag / dan elders duysend jaar.
 Zoo my de keur gegeven waar ;
 f wacht te houden op Gods dzempel /
 Of in des boozen hups om zeerſt
 Geacht te zyn / ik koop' het eerſt.
 ; Want Godes glans is ons een Zon /
 Zijn kracht een ſchild / zyn gunſt een bzon /
 ie alle hepl en eer kan geben.
 Hy weert hen geenderhande Goed
 Die / onberſimt in haar gemoed
 cht-padig zyn in all' haar leven.
 Heer-rijke Heer / veel-zalig hy
 Die zyn vertrouwen zet op dy.

Den lxxxv. Pfalm.

 Een leed dooz-repht de lengt van 's le-

 dens tijd / Geen ſmart / hoe groot / die niet

 werd af-geleest. Dat bleek / o God doe 't hart /

 des onmgeds quyt / De oude lieſd' uws volks

 hernomen heeft. Doe Jacobs zaad zoo treff-

 Wk wierd gered / En dooz uw hand in vzyen
 ſtand

stand gezet. Uyt had uw toorn. haar zond
 (hoewel zeer groot) Was diep gedempt en in
 uw' hart als dood.

2 't Gemoed zoekt heul daar 't oude weldaer
 kent.

Dies / bidden wy / weest nu gelijk wel eer /
 God onzes heyls. Wisch uyt en maak een end
 Een end uwz toorns / en geef het lot een kee
 Ach! blijft gy dan op ons oneyndlijk gram
 Spreyd zich de rook uwz toorns van stal
 tot stam?

Ach! zal 't / ach! zal 't / na lang-geleden pijn
 Uw' volk ten troost niet eenmaal beter zijn

3 D'ontrampete ziel hangt haren Oeyland aan
 D'ont-doolde geest volgt zijnes leyders tred.
 Laat ons maar (God) een liefde-smaak on-
 saan;

Uw' gunst daag' op / en bryng den zegen met.
 'k Wacht wat Gods mond hier op ten ant-
 woord heeft /

O! bry'e-spraak is't die hy zijn byunden gees-
 Dies elk van haar des dwaashepds dool-pal-
 schout /

En zich van nu aan Godes wijshepd houd.

4 Niet eeuwiglijk verbergt een byund zijn hert
 Gods zeker heyl is warelyk na hy
 (Of schoon al schuijlt en schijnt den oogen verd)
 Al' wien zijn breez maak waarlyk zonde-bryp,
 Den zulken ligt een weelden-schat bereypt.

Den

Den zulken straalt Gods hooge heerlijkhepd
Ten oogen in. en (o gewenschte standt !)

Den zulken woont Gods glorp in haar land.

Die Gods geniet / kan tot geen hooger goed.

Die derster pets daar volhepds oorspronk is ?

Die Goedighepd word van de Trouw ontmoet.

Die Breed' en 't Recht zijn in verbintenis.

O zalig ding ! daar d'een deugd d'ander kust.

O heplig' Echt ! des werellds wisse rust !

Indus zal 't zijn. op Aard groent waar hepds
staf

En billijkhepd ziet van den hemel af.

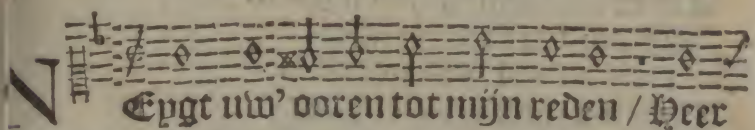
Daar volhepd is / daar rust de ziel van wensch.

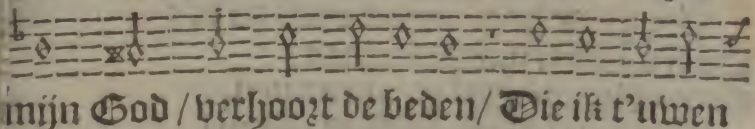
En al zijn gang met billijkhepd om stoet 't /

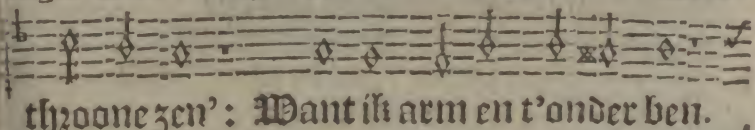
al God aan d'aard / de aarde aan den mensch

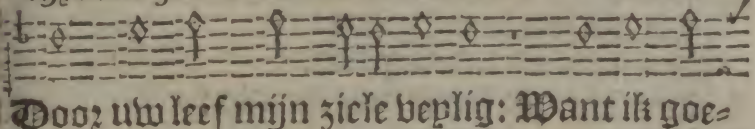
upm-dadig zijn in allen overbloed.

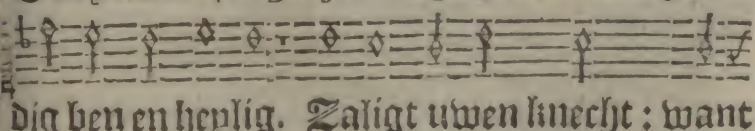
Den lxxxvj. Psalm.

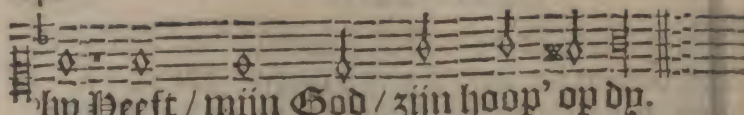
 Epgt uw' ooren tot mijn reden / Heer

 mijn God / verhoort de beden / Die ik t'uw en

 thzoone zen' : Want ik arm en t'onder ben.

 Dooz uw leef mijn ziele beplig : Want ik goe-

 dig ben en heplig. Zaligt uw en knecht : want
hy

Hy heeft / mijn God / zijn hoop' op dy.

2 Laat dy / Heere / mijn ontfermen :
Want tot U gaat steeds mijn karmen.

Volijkt 't hart van uwen knecht :

Want tot U is 't strak gerecht 't.

Heer mijn God / gy zijt goeddadig /

Licht-vergevend' / veel genadig

Allen die booz uw' aanschijn

Recht-gestelde bidders zijn

3 Heere / laat mijn be'e uw' ooren /
Mijn gesmeek uw' hart dooz-booren.

Want tot U (die hooz-rad zijt)

Gaat mijn stem ter banger tijd.

Geen der Go'on mach zich gelijken

Op u / Heer / of God doen blijken /

Dooz zoo menig wonderdaad /

Als'er van uw' handen gaat.

4 Alle valken dien gy leven /

Ziel en maakzel hebt gegeven /

Zullen u toe bloeyen / Heer /

Burgend' haar in ootmoed ne'er ;

Zullen uwen name noemen /

En met hoogen lof gaen roemen.

Want gy (God / ja God alleen)

Toont u groot dooz wonderhe'en.

5 Bzengt my / Heere / tot de klaarhepd

Awer leer : zoo word uw' waarhepd

(In een repne ziel gebat)

Mijner boeten stevig pad.

'k Mensch mijn harte met u eenig ;

Is'er hardhepd / maakt'et lenig /

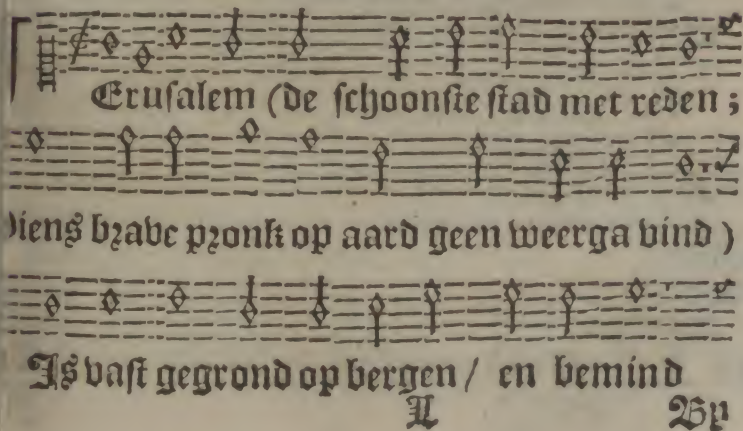
Dat uws Godshhepds diep ontzag

Daar in kom' en woonen mag :

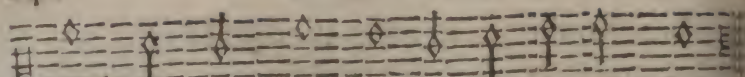
6 Dat de geest (dooz's lijfs ont-mengen)

Ne krachten t'zaam mag bzenen /
 Tot een heerlijck lof-belijd /
 Dat zich strek dooz bezren tijd.
 Want gy toont u aan my goedig /
 n in weldaad oberbloedig.
 Gy hebt my de ziel / met kracht /
 Apt de diepe hel gebzacht.
 Meenig / trots van zin en leben /
 eeft zich tegens my verheben ;
 Een ontzichelijcke schaar /
 Bzengt mijn ziel in doos gebaar :
 Daar gy / God / gy zijt lank-moedig /
 raag ten toozn / ter weldaad spoedig /
 Goed / barmhertig / trouw / oprecht /
 En met hart aan woord gehecht.
 Ziet op my / en weest genadig.
 We kracht maakt my kloek-dadig :
 My / die u mijn Heer erken /
 En uw dienst-maagds zone ben-
 aat een gunst-blik op my stralen /
 datz'et zien en schaamt behalen
 Die my haten ; als men merkt
 Dat / O God / uw' troost my sterkt.

Den lxxxvij. Psalm.

Crusalem (de schoonste stad met reden ;
 wiens bzabe pronk op aard geen weerga bind)
 Is vast gegrond op bergen / en bemind
 I Wp

Bn God veel meer als and're Jacobs stede

2 God-liebe stad / hoe heerlijk hoozt men kil-
 ken

Het waarde lof van uwten grooten naam!

Wat stroom van eer bloept allenthal-
 t'zaam /

Die uwe hoogt in glorie zal doen blinken!

3 Het rijk Egypt zal des geruchts verwond'r

Ook Babylon: (die dus van God haar we-
 den naam kent)

Van haar word God als Heer en God

kent /

Als zy den brom uws glorijs hooren dond'r

4 Den Philistijn / Tyrer / en bezren Moor-

Zal't in haar oer een zoete lieflijchheid

En eere zijn / wanneer men van haer zept

o! daar / een man in Godes stad gebooren

5 De hoogst' haar grond! En als uyt al-
 menschen

Ontelbaar tal God eens een uyt-les doet

Wie zal (door hoop' van mede lot in't goei-
 die zal zich dan geen Sions borger wensche

6 Wie zal niet gaarn zijn naam belett'ren la-
 In Godes boek? op dat doch deze stem

Zijn stand ook raak / en toe-pas heb op he-
 Een Sions man / een van Gods onderzater

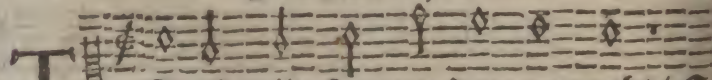
7 Hoe den gel... / hoe ook der vzeugde nade

o! is'er van of vzeugd of vzeugdes schijn

In zang of spel: 't zal dijns / o Sion zijn.

Dijns heyls en lust zijt gy de eenig' ader.

Den lxxxviii. Psalm.

Tot A mijn stemme dag en nacht / o
 r!

ijke bzon der zaligheden. Geef t'utwen aan-
 chijn mijn' gebeden Een ingang : heb mijns
 roepens acht. Want mijne ziel / allenksken
 doeber / Met ramp gekropt / naakt 's hel-
 len oever.

2 'k Ben zoo in 't oog van pegelyk /
 Als die in 't onder-aardsche dalen ;
 Een man geen man ; bol aller qualen ;
 Een graf-genood ; een Lijk gelijk /
 Dat kilt en leyd (na 't doodlyk wonden)
 In ondenks eeuwighepd verflonden :

3 Verflonden / Heer / en booz altoos
 Dooz utwe hand als afgesneden.

Sp bzyngt mijn ziel ter dupsterheden /
 Een poel zoo diep en grondeloos.

Aw' dichten toorn / met al zija stroomen
 En stormen is op my gekomen.

4 Mijn byenden hebt gy my ont-bzyend :
 Daar isst van my. Ik zii geklupstert.

k En kan's ontgaan. Het oog (ontlupstert)
 Doelt smert t'wyl 't hart geen upt-weg bind.

k Roep al den dag / o grootst' der Goden /
 Streks-hands tot U. Wat 's van den Dooden?

5 Naakt dan d'ont-leefd' in 's lebens stand ?
 Aw' Bilykhepd / klinkt die in 't dupster ?

L 2 Aw

Uw' Trouw' / uw' Goedheyd / heeft die lug

In 't graf? in 't wetelooze land? (ste

In 't all-verderf? 'k Hoep vzoeg / en stede

Noch tijd is ledig mijner bede.

6 Hoe lang zoo schuyl? hoe lang zoo beer?

Ziel-togend dut ik. 'k heb gedzagen

Den last uwz toozns van kindschen dagen.

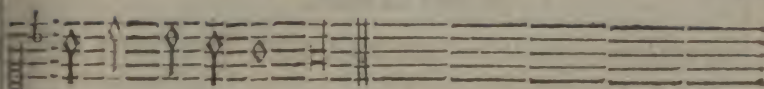
Uw' toozn om-bloeyt / en schykt my zeer.

'k Zie zelschap / kennis / vzienden / magen

Der vzeemden / Heer / door uwre plagen.

Den lxxxix. Psalm.

En ander zoekt zijn Penn' gemeener
 ooren stof / En quist' de kracht zijns geests in
 ydel menschen lof. Van Godes vaste trouw
 ben ik bedacht te dichten / Op dat daar van
 de klank / zoo lang de Zon zal lichten / De
 heele wer'ld door galm / en / buyten macht
 van leugen / Al-om van stam tot stam mag
 blij.

blijven in geheugen.

2 Dit spreek ik / en 't gaat vast: (mijn geest
aanschouwt het klaar (waar)

In ver-boozen-denkeniss' van 't God getungde
Daar zal/ daar zal een heyl genadelijk verschijn-
nen / (verdwijnen.)

Dat nimmer-nimmermeer zal afgaan noch
Deel eer zal ik 't gesternt' ten Hemel af zien val-
len /

Dan dat/ o God/ uw woord geen vastheid
hebb' in allen.

Ik heb een vast verbond met mijn hoog-
waarde knecht (gerecht.)

(Dus viel uw Godlijk woord) met David op-

Ik heb een dieren eed wel duydelyk gezworen /
En zal hem waar doen zijn in mijnen optber-
koren) (doen blijven

En sprak: Van tijd tot tijd wil ik uw zaad
En eeuwig-stammelyk uw thoon / o Koning /
stijven. (en wijs /

Verwonderlyke God / zoo machtig / groot /
Den Hemel en de Aard zal vol zijn uwes prijs.

W' bozgerp om hoog / uw' heyl' gen hier bene-
den / (reden.

Dermaeren uw trouw' met aandacht-volle
Te recht. want wien / o God zaltw' U gelijken
konnen / (Sonnen ?

t Zp dat hy onder woont / of boben 't licht der
; Wat Heer / wat Bozsten-zoon / wat machtig
Konings kind /

Wat onder-godlykheid die zich op aarden
vind / (men ?

kan by zoo grooten God in tegen-lyking ko-

Wiens heylighepds genaak zijn heyl'gen zels
doet schroomen

In Hemel en op Aard/ als d'aangeroerde ziele/
Met diep ontzag dooztreft/ vooz uwe Godhed
knielen.

6 Heyl'scharen rijke God/ wie is/ wie is 't die
(Met waarhepds heyl omringt) in machte
eb'nen zy? (le/

De ongemeten Zee/ wanneer zy is aan 't zw-
Wozd/ Heer/ van A beheerscht. Gy konit
maten stellen / (nede/

Gy zedigt haar gebzupsch / Gy zet haar bara
Gy hebtze als in room/en bzengt de stilte wed.

7 Egypten hoog verwaand en dertel in zy
zond / (won.

Hebt ghy den rug gekneust/en als ter dood
Uw sieck gepeesden arm / dooz boben krach-
sche krachten / (sijn gedachte)

(Hoopt van een aard'sch verstand berepkit n
Heeft / als de wind het stof / 't slag-oozd van u
bpannen (schanda

Geswindelyk verstroopt en rupmen doen n
s U d' Hemel/ U de Aard/ U all' wat 's werels
rond (gegro

In sijn volhepd bevat. Gy / God / heb
Dooz onbegrepen kracht der all' vermoog're
woozden. (Hoozde/

Dooz u staat elk zyn stand; hier/ 't onbezone
Daar / (op zyn wisse plaats) het lieffelyke Zi-
den. (lupde

Taboz en Hermon doen uw' naam al om bi-
9 Geweld-ryck is uw' arm / vol krachten ut
hand /

Die wonder-daden zaapt/en zich in allen la
Veel krachtiglyk laat zicn/ en toont haar ho
vermogen

(A)

Uw' Godlijkhepd ten blyk) den ſterffelijken
oogen.

In billijkhepd en kracht beſtaat uwſ tzoons ge-
ſichte. (zichte.

Genaad' en Trouwe gaan booz uwen aange-
10 S meer dan zalig volk dat van Gods vzeug-
de weet / (ſtaat gered

Dat / dooz den hepl'gen klank genodigt /
Om / Heere / booz het licht uwſ aangezichts te
treden / (heden /

En / moedig op uw' kracht / de ziel vol vzolijk-
De tong altyd vol roem / het hart heeft vol ver-
trouwen (aanschouwen :

Dooz uwſ gerechtigheds en hooge machtſ
11 Die 's goedſ veel geniet / 't iſ recht dat hy
veel prijft. (ten rijft /

Dat haar verſchooven klepnt' in hooge krach-
En d'eertijds-dupſ'te naam ten eer-top woꝝd
gedragen / (wel-behagen.

Zijn ſtroomen uyt den bꝝon van 't Godlijk
Iſ ons in onſen ſchild of koning hepl gelegen :

Den Hepl'gen Iſraëlſ komt d'eer van zee' en
zegen. (genoot

12 Wel eer hebt gy uw vꝝiend en waarden gunſt.
(Ter tijd als hem de ſlaap deſ lichaams ooz-
gen ſloot)

Op Goddelijker wiꝝ' in 't harte toegesprooken /
En deze taal geuyt't : Mijn bond blyft onber-
vꝝoken. (uyt geſteken /

Mijn hand eens op den Held ten volk hepl
Die iſ en blyft op hem / een eeuwig liefde-teken :

13 Van 't donker-namig Volk / in wezen on-
geacht / (vꝝacht.

Heb ik hem uytgekeurt / en tot den thꝝoon ge-
'k Vand David mijnen knecht (en heb hem zꝝ-
nen ſchedel

(Te zegel mijner gunst) bebochtigt met een edel
 En heplig olp bocht. Mijn hand in alle werke /
 Zal zijne vastheyd zijn / en mijnen arm hem ste-
 ken. (bezraat

14 Noeh openbaar geweld / noch sluppenni
 Apt's bpaands booze hart / berokit hem nooi-
 lijk quaad / (ket

Of zal 't verheben hoeft ter laagte konnen rul
 Mijn hand van wrakie vol / zal zijn verdruk-
 kers drukken / (verschaffen

Zijn plagers zijn tot plaag / zijn' haters hac
 En 't onbezdiende leed in zijnen binder straffer

15 Met hem mijn gunst en trouw' dooz my z
 zal hy op /

En stijgen / onbelet / tot glorijs hoogsten top
 Zijns scepters wijd berepki zal ik ver henei
 bzingen / (mengen

Ja zelfs tot daar de bloe'n zich met de zee gaal
 Dooz smaak van mijnen gunst daar 't hart
 van kan roemen (noemen

Dymmoedigt zich zijn tong / en zal my Vader

16 Gy / Gy (zepd hy) mijn God en Vader. Gy
 alleen (de steen

Mijns hepls ontwank'le grond en vast-gelep.
 O wel gebatte hoop' ! want hem heb ik verho-
 ren

Niet ten gemeenen Zoon / maar tot een eerst-
 geboren. (aarde

Al wat'er kroone draagt en uytstek heeft op
 Berepki zijn' hoogte niet / en is my min van
 waarde. (stond!

17 O zegen-rijke gunst / niet van een korte
 Onzekelijke trouw verzelschapt mijn ver-
 bond. (klijben.

Zijn zaad zal zonder end / van tijd tot tijd / be-
 Zoo lang ook d'Hemel staat en 't geen hy is zal
 blijven / Houd

Houd zijnen scepter duur / blijft zijnen thron
verheben /

En ebent zijnen stand met aller menschen leven.

18 Gebalt het onder des (want al te zelden erft

De vaderlijke Deugd) dat mijn gezag versterft

In 't hart des na geslachts / en zy mijn' wet

verlaten / (straten /

Niet strebend' op het pad der boorgebaander

Maar mijnes ordenings (verwildert in gedach-

ten)

Gezette zede-bozm onthep'gen en verachten :

19 Zoo zal wel hare zond het smertelijke slaan

En ongerechtighe'en de tucht-roe niet ont-
gaan : (kranken /

Maar nochtans mijne gunst verbzeken nochte

Of d'aangezwoen trouw' in hare waarhepd

wanken. (wzaken.

O! mijn verbond is daar; geenzins en wil ik 't

Het woord is van de lip; 'k en zal 't niet pdel

maaken. (sware re'en)

20 'k Heb eens een eed gedaan (en sprak met

Op mijnes Godlijkeheds hoog-waarde hepd

ligh'e'en: (te liegen /

Mijn mond en looft geen taal om David booz

En d'eenboud zijns geloofs met schijn-hepl te

bedziagen. (en Zonne /

Zijnzaed in eeuwighhepd Zijn thron als Maar

(Die ik tot tuggen roep) zal nimmer wanken

konnen.

21 Aldus / o God / wel eer. maar nu (hoe

mag het zijn ? (schijn ;

Verbert zich uwe gunst; verbergt zich uw aan-

Vertooynt gy ober hem / wiens' hoofst gy hebt

begoten

Met heplig balssem-bocht / die uwer gunst-ge-

noten

Wel eer de waarste was den bondslag gaat g
schenden / (ten endel

Gemaakt met utwen knecht / zijn glory loo

22 Zijn' kroone / zonder glans / zijn hulzel
zonder eer /

Werpt gy verachtelyk van zynen schedel ne'e
Zijn muren stoot gy om. zyn hoog gerezen wa
len / (valle

De beplighepds zyns stads / doet gy ter aarde
Hy word een all' mans roof ; en (nu hy in ellen
is) (hem ontrent is

Staat als ten doel des smaads aan all' w
23 Zyns bypands sware hand hebt g'ober het
verhoogt. (hoog

Zijn haters maakt gy bly ; zy zien hem obe
't Wel eer gebreef de zwaard (hoe is u gunst g
krompen !) (verstompe

Doet gy / als 't geld ten stryd' / ter bypand won
In 't stryden heeft hy u (o droevig zeeg-beletzel
Niet meer ten steun pilaar noch lijfs-kracht
onderzetzel (sta

24 Apt-muntende cieraad / de eere van zy
Den koninklijken pronk / al / al snijd gy
hem af. (doen zakke

Zijn hoog-verheben thoon hebt gy ter aar
De dagen zynen jeugd (dooz al-te zware pakke
Des opgehoopten ramps) hebt gy hem gaa
verhozten. (stozte

En met een dichte schaamt zyn aanschijn obe
25 Wat end/geduchte God/wat end van quaa
en quaal ?

Hoe lang verschuyt uw gunst haer lieffely
gestraal ? (ont bure

Zal 't eeuwlyk donker zyn ? zal uwes tooz
In onuytbluslykhepds hardnekkighepd be
duren ? (van plage

Gedenk. (zoo bied uw hand ten laastten eer

De teere wepnighepd der menschelijker dagen.

26 Ach wilt gy dat de mensch (zo schoonen meester stuk (van dzuk /

Uws al vermogen hands) dooz 't eeuwig pakt

Om zonst geschapen schijn? Ach! moet hy in ellenden /

Dan alle hepl ontzet/ het noodlijk-endig enden?

Wie leest'er die den dood niet eenmaal moet aanschouwen? (wen?

En upt der Hellen macht zijn ziele kan behou-

27 Waar is nu 't oude hart' zoo vol der goedighe'en? (zwoeren re'en /

Waar blijft nu/ Heer/de trouw der hoogbe-

Die Davids ooz ontving? Bedenk der smaadslijkheden /

Dan alle man gedaan / van een allen geleden /

En (schoon booz u/o God/dooz nood perff' upt-gegoten) (ten,

In stilhepd opgekropt/en in mijn schoot besloo-

28 Bedenk/ o Heer/ des hoongs / en smartelijken smaads (haats /

Dan uwe weer-partij / upt overbloed des

Zoo dicht op ons gestort. terwijl haar ydel snappen (pen

Uws hoog-gezalsden Helds onstraffelijke slap-

Ontsluystert. Doch u/ God/ die eeuwig zijt van leven / (wig lof gegeven.

(Dat wenscht / dat wenscht mijn hart) 3p eeu-

Den xc. Psalm.

Dooz alle ry der voriger geslachten

Waart gy ons / God / een upt-wijk der gedach-

dachten / Een hups van troost in alle harts-
bestoymthepd. Dooz berg en dal / doe d'aard'
in d'ongeboymdhepd Haars eersten stofs lag
rouw' en onberepd / Waart gy al God / en
blijft in eeuwighepd.

2 Maar wat 's (helaas!) van ons en onze leven
Wat heeft de mensch / al schijnt hem veel gegebē
Den korten dzaad van zijn gezwinde dagen
Dunt gy te mets. uw' enkel welbehagen

Is 't perk zijns duurs. En uyt gy maar dees
stem :

Keer / menschen kind / keer weer : uyt is 't me

3 U / groote God (wiens leven geener tijden
Bepaling kent / en tal noch maat kan lyden)
Is duyzend jaar in d' al berepkend' oogen
Gelyk den dag die gist'ren is verblogen :

Is duyzend jaar niet anders dan de wacht
En 't kozt verloop van d'uuren eener nacht.

4 Ach ! wat 's de mensch / dien gy / gelyk met
stroomen :

Snel over-golft ? zijn dingen zijn maar droo-
Zijns levens doen is als het teere krupdsjen
In morgen-stond ; dat met het nieuwe spruyt-
jen

Zijns bloemelijns 't aanschoutwend' oog by-
Maar's abonds leyd / verflenst / verdort /
ontceert.

5 Dit

5 Dit 's 't leven zelf. zoo kort en wis zijn ende.
 Ach! wat zal 't zijn / wanneer gy in ellenden/
 Dooz hitt' uwz toozns ons dagen doet vertee-
 ren? (ren/

Wanneer gy 't hart met angst doet in zich kee-
 Als 't uwz gedenkt; en schroomt zich alle daag
 By d'oud' (eplaaſ!) een nieuw' en meer d're
 plaag? (den/

6 Niet t'onrecht/ Heer/ want alle zond'lijkhe-
 (Des is 't gemoed betwetigt upt Gods reden)
 't Zp of volbaart / of noch in wil en poogen /
 Die breeſ of ſchaamt verſchuyt booz menſchen
 oogen / (zicht:

Staan naakit en kilaar / o God / booz uw' ge-
 Die 't hart-geheym ontdupſtert met uw' licht.

7 Hier her uw' toozn / wiens pijlen onze dagen
 Verteeren doen; en na zijn eynde ſagen

Den korten tijd van ons ramp-ballig leven /
 Die/ eens ontglipt/noopt weder word gegeven:
 Necht als een woord/ dat/ heenen in de lucht/
 Ten mond' niet keert / maar on-weer-halijck
 vlucht.

8 Des lebens duur is tienmaal zeven-jaren.
 Komt tien daar by: veel hooger wil 't niet garen.
 Maar (o!) wat is 't als 't al op 't schoonst ge-
 bloeyd heeft? (heeft.

Een yd'le yronk die niet dan pijn en moept'
 Schier all' is 't quaad / en van het goed noch
 't meest

Een nietig goed / een waan-geluk geweest.

9 Of is'er yet des waaren heyls genooten:
 Ach! tuffchen in heeft ſtadig dzuk gebloten.
 En als 't nu al volleeft is / en gekomen (men;
 Ter maat' zijns perks / zoo word'et ons ontno-
 Zoo gaan wy heen / als blogen wy daar van /
 't Gezicht ontrukit terſtond van alle man.

10 Dus staat de mensch. van zelfs is 't leu
nietig /

En dooz uw' hand veel-lastig en berdzietig.
En wie nochtans / wie heeft doch hier toe oore:
Ach! Wie erkent de kracht van uwen tooren?
Wie is 't dien zulks tot in zijn ziele gaat /
En in zijn diepft den schyzik uwz gramschap
laat? (zooper

11 Adien zich 't hart / zoo diep in quaad be
Ter wijshepd sluyt / doet gy 't / o God / dan
Verbozmt in ons de ydele gedachten / (pe
Die zekerhepd in een onzeker wachten.

Leert ons / in ernst (eer 't komt ter laatst
nood)

Leert ons / in ernst gedenken aan de dood.
12 Leert ons / in ernst (om 't harte wis te steller
De wepnighepd van onze dagen tellen.

Leert ons / in ernst bedenken en gelooben /
Dat ons de tijd het leven eens zal rooben /
Op dat die schyzoom 't verstand ter wijshepd
wek /

En't klaar verstand ons onz' verderfonttrek
13 Keert / Heere / keert. hoe lang doch wil
noch duren? (re

Genaak met troost / uw' knechten na veel treu
O! laat ons bzoeg (na noodz en dzuks behoeven
Uw' goedighepd ter voller zathepd proeben.

Zoo zal ons bzeugd' / in plaats van leed en
pijn /

Al 't leven dooz / een vast geselschap zijn.
14 Keert wederom / en event ons de tijden
Der yzolykhe'en / den uuren van het lijden.
Verzoet ons / Heer / dooz 't milde gunst-verkla.
De bitterhepd van zoo veel dzoebe jaren. (ren.

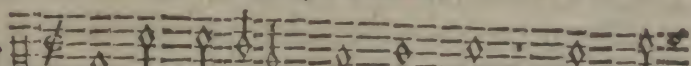
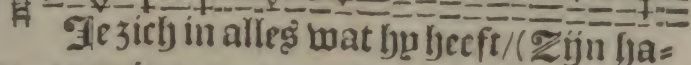
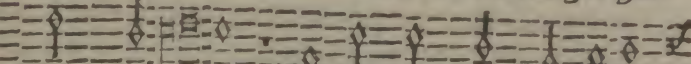
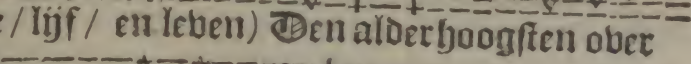
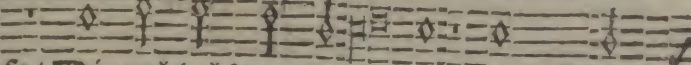
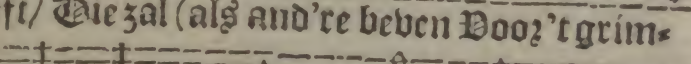
Ach 't is genoeg / genoeg eenmaal getreurt
Du heb de bzeugd (de zoete bzeugd) haar beurt.

, 15. **U**

5 Uw heerlijk doen werd' zichtbaar aan u knechten.

(ten.
Uw klaarhepd blink' in d'af komst der oprech-
het Hemel-zoet van Godes lustbaarheden
Bvloep' ons hart ter eeuw'ger vzeugde-reden.
Geef moed en spoed (zoo word'et vast en sterk)
Geef moed en spoed tot onzer handen werk.

Den xcj. Pfalm.

W Je zich in alles wat hy heeft / (Zijn ha-
 be / lijf / en leven) Den alderhoogsten ober
 geeft / Die zal (als and're beben Dooz't grim-
 men des aanstaanden lots En bange oorlogs-
 hitten) Om-vaan als met de schaduw' Gods /
 Gerust en beplig zitten.

2. Des heb ik deel; en daarom moed /
Tot God mijn Heer te spraken :
Gy zijt wiens gunst mijn hoope voed-
Dooz' blijkbaar liefde-teken.
Gy zijt mijn God en vastighepd /
Waar op mijns harts vertrouwen /
Den grond zijns hoopens heeft gelepd /
En op zal blyven houwen.

3. Dug.

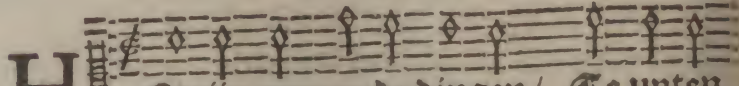
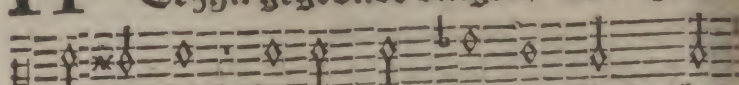
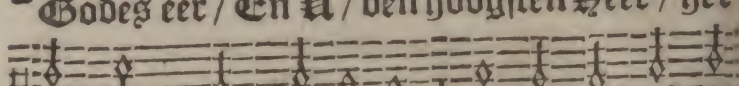
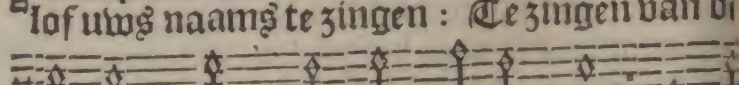
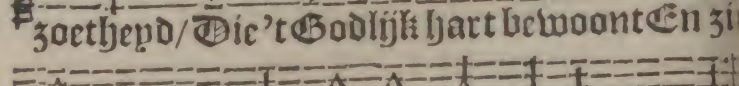
3 Dus ik. zoo gy ook wie gy zijt.
 Verwerren u de strikken
 Des ramp-bejagers : hoopt en lijd :
 God zal verlossing schikken.
 Wanneer des pestis kleef-benijn
 Dreygt met ontijdig sterben :
 Hy zal u ongeraakt doen zijn /
 En weren haar verderben.
4 De schaduw zijner gunst zal dy'
 (Waar toe 't onnut bekomm'ren ?)
 Zal dy gedurig wezen by /
 En troost'lijk ober-lomm'ren.
 Zijn troost-smaak zal 't geroerde hart)
 In hoope doen verstyben /
 Zijn trouw in allen nood en smart
 Uw' schild en schutzel blijven.
5 Geen ebel zal u onberwacht
 In 't donker overkomen.
 De pslijkheden van de nacht
 Doen geen Gods vrienden schromen.
 Zoo wepnig 's daags de pijl u quest'
 Van die klaar-vpandsch handelt /
 Zoo wepnig heeft op u de pest
 Die 's nachts in 't donker wandelt.
6 Wanneerder op den hoogen dag
 Verwoesting is beschoren /
 En 's vpands hez / gereed ten slag /
 Moord-pleging heeft gezworen.
 Zoo zullen aan uw rechter zy'
 Der mannen duyzend vallen /
 Ja tienmaal duyzend noch ; en gy
 Blijft onberzeerd van allen.
7 Met utwen oogen zult gy 't zien /
 Hoe eenmaal den godloozen
 Des quaads vergelding zal geschien
 Dat zy vooz 't goede hozen.

(G)

Op/Heer/ mijn hoop'.) Doch die met my
 De ziele durft verheffen /
 En woont in God : uw' hoost is by
 Van onheyls kilak'loos treffen.
 Geen ramp mag t' uwer hutten in /
 Geen plage zalze naken.
 Te diep staat deugd in Godes zin
 Om ten verderf te raken.
 Dyr is uw' hups van ongeval :
 Want God in allen nooden.
 De hoede dijns bevelen zal
 Aan zijnen Hemel-boden :
 Om uwe wegen ga te slaan
 Den gantschen loop van 't leven /
 En uwer boeten alle pa'en
 Haar beplighepd te geben.
 Zy zullen u / (zoo teer en beer
 Liest God die hem behagen)
 Op dat geen steen uw' voet bezeer' /
 Als op haar handen dzagen.
 Op Leeuw en adder zal uw' voet
 Zich onbeschadigt zetten.
 Den sellen dzaak en leeuws-gebzoed
 Zult gy den kop verpletten.
 In my (aldus spreekt God van dy)
 Heeft hy zich gantsch ergeben :
 Dies ik hem red. Mijn naam kent hy :
 Dies word hy hoog verheben.
 Hy roep' my aan ter quader tijd ;
 Verhooring zal hem beuren.
 Ik Wil met hem zijn / wanneer hy lijd /
 En eynden al zijn treuren :
 En doen hem eer en 't luk met een
 Van zat te leven mogen /
 En gunnen mijner zalighe'en
 Aanschouwen / zijnen oogen.

Den

Den xcij. Psalm.

H Et zijn gegronde dingen / Te upton
 Godes eer / **E** **N** / den hoogsten Heer / het
 lof uwos naams te zingen : Te zingen van di
 zoethepd / Die 't Godlijk hart bewoont **E** **n** z
 zoo heerlijk toont **I** **n** uw' getrouwe goedhep

- 2 Te zingen als de Zonne
 De lucht dooz-purpert heeft /
 En d'aard' onclupking geeft /
 Dooz't nieuwe lichts vergonnen :
 Te zingen in de stilhepd
 Van d'aangevangen nacht /
 Als 't beeldeloos gedacht
 De zinnen bet in wil hepd.
- 3 Te zingen op het galmen /
 En dreunende gelupd
 Van cither / harp / en fluyt /
 Vp 't maat-gedicht der Psalmen.
 Uwos goedighepds aanmerken
 Deurbzolykt / Heer / mijn geest :
 Dies houd ik zielen-feest
 In uwet handen werken.
- 4 Wat zijn / wat zijn uw' daden /
 Uw' daden / grootste Heer /

Dol achtbaarhepd en eer!
 Hoe diep uwz harten raden!
 Een dwaas kan 't niet bezwoeden /
 Een Dooz looz grond het niet /
 Als hy den wel-stand ziet
 Dan quaden boven goeden.
 5 Vast bloept hier alle dader
 Der ongerechtighepd /
 't Heeft schijn van onbeschepd :
 Maar bzengt uw' ooge nader,
 t Is waar / de booze bloepen /
 Maar bloepen als het krupd
 Dat schielijk hoog op spruyt /
 En dat men upt gaat roepen.
 6 Gp / Heere / blijft verheben.
 In aller eeuwighhepd /
 Verderf is hen berepd /
 Die met uw' Godhepd streben.
 Tot uwe zaligheden /
 Word allen die der zond'
 Zijn hart en handen gond /
 De toe-gang afgesneden.
 7 Maar my zult gp verhogen :
 Zoo dat ik / onbeducht /
 Als d' Eenhoozi in de lucht /
 Het hooft zal richten moogen.
 Gp hebt my ober-streken
 Met balzem-vocht ; wiens deugd
 De frissche groent der jeugd
 Ten aanschijn-upt doet spreken.
 8 Mijn ooge zal verblijden
 In 't ongelukkig end /
 En wel-verschuld' ellend
 Van haar die my benijden.
 Mijn ooz zal zich verlusten /
 In 't hooren van den val /

Die

Die hen toekomen zal /
Die tegen my zich rusten.

9 Gelyk de Palm / of Ceder
Op Libanon geplant /
Schoon bloeyd / en houd zijn stand
In allerhande weder :
Schoon bloeyd en cierd de aarde
Hondsom met zijn geslacht :
Zoo groenen ook in kracht
De byoom' en Gode waarde.

10 O ! die maar in Gods wooning
Een vasten wortel heeft :
Geveste Deugde geeft
Gewisse Deugd-belooning.
Op zal in vollen bloeyzel.

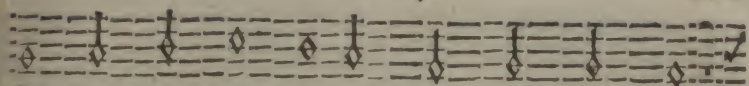
In Godes booz-hof staan.
De grijze tijd koom aan :
Noch duurt zijn seugdig groepzel

11 's Mans weelden zijn trompetten
Dan Gods gerechtighe'en /
Hier kan / en zal met re'en /
Het byome hart zich zetten.

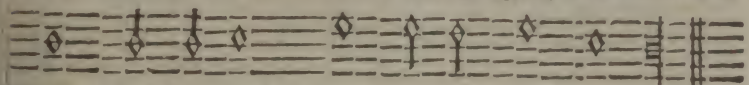
In God wil ik my gronden /
Die in gants geene daad
Vermaagschapt met het quaad
Steeds zupber word gebonden.

Den xciiij. Psalm.

N is de Heer / vol' aller heerlijkhe'en /
Dol aller kracht / ten hoogen thoon getre'en

Op heeft den staf / den staf zijns rijks aanbaard /

Die 't all' bereyft wat wezen heeft op aard :

Den staf zijns rijks / van aller eeuwighepd /
 dooz alle tijd / zo wis dooz hem bereyft / (leeft /
 dooz hem / die zelfs dooz 's wereldds aanbang
 In eeuwighepd in Godes wijshepd heeft.

O daar ! een volk / naakt aller goedighe'en /
 en woesten hoop is razend' op de been.

Op trotzen / Heer / met hoog-geheben kop

De kroon uws rijks / en staander tegen op :

Recht als de zee / dooz sterken storm verbaast /
 jaar bloeden heft / en woelt / en brupscht / en
 raast /

In dooz haars stems sterk-luydende gegalp

Den hoogen dupn dreygt met haar oberzwalp.

Stout is haar taal / hoog stepgert haar ge-
 dacht /

De Heer nochtans van al veel hooger kracht.

hem ober-mag geen aardisch (hoe groot) ge-
 weld /

Die 't all' beoogt / en elk zijn palen stelt.

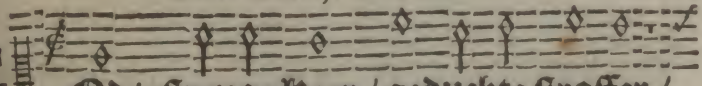
't Staat, onbeweegt / op vasten waarhepds
 grond

Al wat'er stroomt / o Heer / uyt uwen mond.

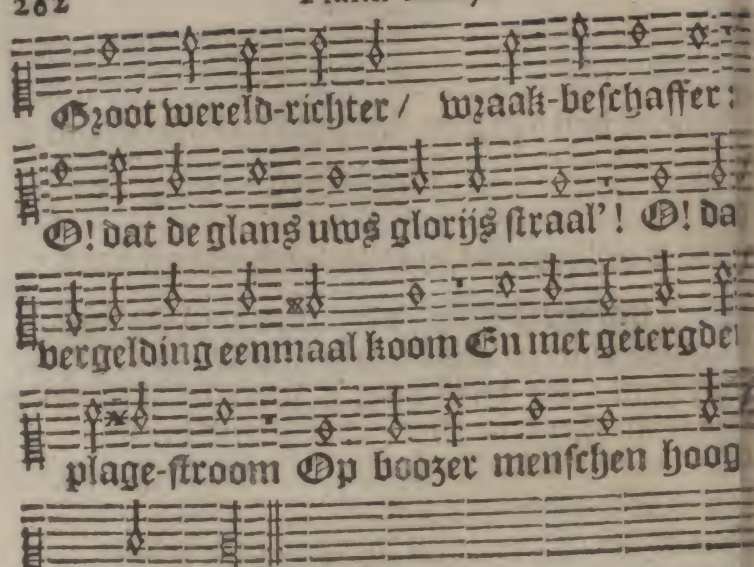
Betaamlijkhepd verzelt de heplighe'en

Uws hups / en reykt dooz alle dagen heen.

Den xciiij. Psalm.

G Od / strenge Heer / geduchte straffer /
 Groot

Groot wereld-richter / wraak-beschaffer :
 O! dat de glans uwz glorijs straal' ! O! da
 bergelding eenmaal koom En met getergde
 plage-stroom Op boozer menschen hoog
 moed daal' !

- 2 Hoe lang noch zal der goddeloozen
 Verduzben hoop zich minne-koozen /
 En snozken trots ? hoe lang roemt niet
 De deugd-niet van zijn spotterij ?
 De boogwicht van zijn' schelmerij ;
 De slimmert van zijn schalk bedrog ?
- 3 Uw' volk word / Heer / van haar vertrede
 Uw' erf-deel lijd haar woestigheden.
 Zp bzingen We'euw en Weez om hal
 Zp moozden (o onwaardig ding !)
 Den aen-gehepden vzeemdeling :
 En noch zijn zp gerust in all's.
- 4 Deez tale heeft het hart van binnen :
 (Zoo gants verduzben zijn de zinnen)
 Waar toe 't gedachte niet bestaan ?
 Daar is / daar is geen God die 't ziet.
 Israels God aanschoutwt het niet :
 Waarom niet onse wil gedaan ?
- 5 Dom-zinnig volk / bereelte oozen /
 Ontmenschte aard / ach ! kond gp hooren /

Zoo hoort. Of wilt gy eeuwelyk
 In uw' verbeesthepd henen gaan /
 En 't harte / vol van zotten waan /
 Niet heffen uyt des domhepds slyk ?

6 Wie derster 't geen hy zelfs kan gonne ?
 Hoe ? zou dan die niet hooren konnen /
 Die d'oore selver heeft geplant ?
 Kan die wel bloot zijn van gezicht /
 Die maker is van 't ooge-licht ?

O ! recht versoeplyk onverstand !

7 Zou hy aan haar geen straffe plegen /
 Dien hy 't geheymnis zijner wegen
 Dooz klare lessen sielt in 't naakt
 Daar doch de donk're harten-wet /
 Die hy den Hepd'nen heeft gezet /
 Den overtreders strafbaar maakt ?

8 Weg toeberlaat der dwazer logen /
 Die uwe zielen houd bedrogen. (oog.
 Zelf's Menschen hart dooz-straalt Gods

En ziet wat in de dupsterhepd
 Zijns grond-gedachts verholen leyd /
 En d'pdelhepd van zijn gepoog.

9 Gelukig mag den mensch wel heeten /
 Dien gy / o God / uw' wil laat weten /
 Dooz naakter wetten vaste leer :
 Het welk zijn' ziele ruste maakt /
 Wanneer den quaden dag genaakt /
 Ter tijd toe dat het lot eens keer :

10 Ter tijd toe dat den booshepds slaven
 De kupl des onhepls wierd' gegraven
 Ten onberrijsselijken val.

Want God (des houd' ik my gewis)

Zijn uytberkoren erffenis /
 (Zijn volk) doch niet verlaten zal.

11 Het wezen zal den schijn verduyven.
 Want recht is recht / en moet recht blyven.

Daar

Daarom / wie recht heeft op zijn zy' /
 (Wanneer de zaak nu komt in 't licht /
 En staat ter proef van 't reyn gezicht)

Dien ballen alle vrome by.

12 Wie zal zich my ten zelschap geven /
 Om dooz rechtvaardig tegen-streben

Den quaad-gezinden 't hoeft te bie'n ?

Wie is'er die 't met my wil staan /

Om tegen menschen a'n te gaan /

Die ondeugd werken / deugde bli'en ?

13 Had God zich mijns niet aangenomen /

Om tijdelijk ter hulp te komen / (a)

Hyt waar 't geweest / mijn draad moe

De donkerhepd had my om-bat /

En mijne ziel eer lang gehad /

In 't eeuwig eeuwig stille graf.

14 Had gy mijn strupke lendegangen

Niet onder-stut / en my om-vangen

Met bleug'len der barmhertighepd /

't Waar lang met my ten end geweest ;

Heb ik / met opgetogen geest /

Zoo menigmaal tot God gezepd.

15 Mijn hart / (dooz 't boozspook van den ebe

Betogen met een dikken nebel

Van veelerhande fantazj /

Had onrust in zijn diepsten grond /

Doe gy zoo zoeten troost toe-zond /

En quamt mijn' ziel met vzeugde by.

19 De recht-verkreupelende zetel

Der boozewichten (hoe vermetel)

Zal die zich plaatsfen neben dy ?

Heeft hy wel pets met God gemeyn

Die / naar het oog uytwendig reyn /

Een hart draagt vol bedziegerij ?

17 Die zich met hoopen t'zaam gaat geven /

En uyt is om des vromen leven ?

Die

Die / doſtig na onnozel bloed /
 Den goeden aan durf met geweld /
 En 't onrechtvaardig bonnis veld /
 Na 't boozſchift van zijn boos gemoed :
 18 Der zulker quaad zal my niet treffen /
 Want God zal my het hoofd verheffen /
 En wezen mijns vertrouwens rots.
 Maar hen zend hy / met ſinaad en kruys /
 Den loon van hare booshepd t'hups :
 O! billijk oordeel onzes Gods.

Den xcvi. Pſalm.

K

Kom by / laat ons eerbied'lijk knielen /
 Met Goddelijk ontfach geraakt /
 Dooz't aanschijn dien die ons gemaakt
 En macht heeft over lijf' en zielen.
 4 Hy is ons God; en wy zijn bee /
 Zijn herderlyke hand staat ree
 Om t'zijner weyden ons te lokken.
 Daarom / zoo gy noch heden't woord
 Zijns Goddelijken aanspraak's hoor't
 O! laat uw' hart zich niet verſtokken.
 5 Slipt (zeyd hy) my doch't harte niet /
 Gelyker boozmaals is geschied /
 Geschied (o sy der groter schanden!)
 In't dooz-gedwaald' Arabia
 Te Massa en te Meriba
 In d'ongebouwde woeste zanden:
 6 Doe my uw' muypig booz-geſlacht
 Zoo veelmaals tergd' / en mijne macht
 (Daar zy doch wisse proef van zagen)
 Verkeerdelyk in twijffel toog /
 En / recht of haer de eerste loog /
 Na Nieuwe God-blyk durfden bragen.
 7 Zulkis dat my haars de walge ſtaak:
 En droegz' in harten ongemak
 Den langen tijd van veertig jaren.
 O! 't is een volk (deez' woorden drong
 D'afkeerigheyd my van de tong)
 Wiens dupſter hart geen licht kan klaren:
 8 Een volk / dat steeds ten dwaal-weg ſtaat
 En't hart ter ſlimheyd neygen laat /
 Om noopt mijn' paden recht te naken:
 Dies heb ik in mijn toorn gezeyd /
 En zwoer dat zy in eeuwigheyd
 Den luſt mijns ruſts niet ſouden ſmaken.

Den xcvi. Psalm.

Zingt / alle wereld zingt / den Heere /
 Den Heere onzen God / ter eere / Een nieuw
 gezang. mond-zaligt hem / En van zijn heyl
 D'aag utwe stem Van dag tot dag de klare leere-

1 Kom / geest / met wel-gegronde reden /

Den volken zijner heerlijkheden

En wonder-daden dupd'lijk blyk.

Want groot is God / hoog-prijselijck /

En alle lof zijn' eer beneden.

3 De Goden / die den dommen luyden /

Doozwangeloofs verkeert aan-duyden :

Ver schrik'lijk zijn / zijn ver bene'en

Zijns Godhepds hoog' ontzachlijcke'en /

Zelfs in de harten van den rupden.

4 Der volken Goden zijn al t'zamen /

(Hoe schoon gepronkt met groote namen)

Een al-te-ydel byyn gedicht.

Maar 's Hemels rond heeft God gesicht ;

Werk / dat zijns Heers zich niet durf schamen.

5 Zijn aanschijn spreyd doozluchte stralen

Van hooge glory. In de zalen

Zijns hepligdoms staat kracht ten toon

Verzelschapt met zoo schoonen Schoon /

Daar alle Schoon niet by mag halen.

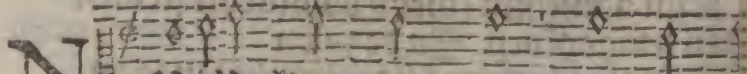

6 Wel op dan alle volk-geslachten

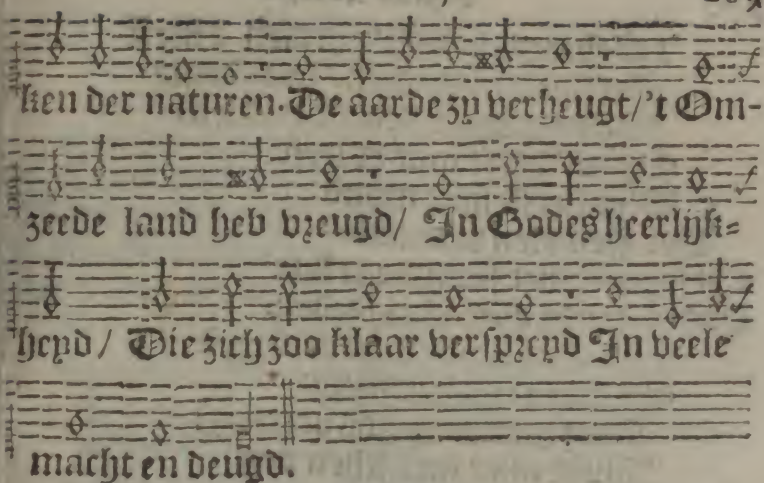
M 2

Maak

Maak u God-waardige gedachten /
 Door Godhepds waar' erkentenis.
 Geeft eere (diens de eere is)
 Den Heer' zoo rijk van roem en krachten.
 7 't Uptwendig pb'ren zu de stempel
 Des waren Godvruchts. naakt den drempel
 Zijns voorhofs / met geschenk gela'en.
 Kronit u den Heer' / en bid hem aan
 In't schoon bevang van zijnen Tempel.
 8 Zijns aanschijns glans / zijn hooge waard
 Door-blik met schijn de gantsche aarde.
 Elk spreek : Der volken heer de Heer /
 Die 't aardrijck best' / wiens magt en eer ;
 Van billijkheid zich noopt ont-paarde.
 9 Rechtvaardig oordeel zal hy geven /
 Na wet den volken voorgescreven.
 Des heb den hoogen Hemel vzeugd ;
 Des sy het aardische dal verheugt /
 Met alle dieder iune leven :
 10 Des moet / tot boven toe van ond'ren /
 Het zee-diep als van vzeugde dond'ren ;
 Des moet het veld / en wat'et geeft ;
 Het woud / en alles wat'et heeft
 't Lof vzeugd'lyk upten van Gods wond'ren.
 11 De heel natuur zal zich vermaken /
 In 't aanschijn Gods als hy zal naken
 Met oordeel en rechtvaardighepd /
 Om / na wis waarchepds onder scheyd /
 Te richt en aller menschen zaken.

Den xcvij. Psalm.

N U is de Heer aan 't rijk: Dies tooneel
 vzeugde-blyk / En losen alle treuren De wer
 ku

 ken der naturen. De aarde zy verheugt / 't Om-
 zeede land heb vzeugd / In Godes heerlyk-
 heyd / Die zich zoo klaar verस्पeet In veel
 macht en deugd.

2 Der wolken duysternis /
 Die om hem heen is /
 Kan allen die der leven
 Zyns goedheids indykt geben.

't Onwankelijke recht /
 Op waarheids grond gelegd /
 Is zynen richter-thoon /
 En Goddelijke kroon /
 Onschepd'lyk aan gehecht.

3 De tegenwoordigheyd
 Van zyne Majesteyt /
 Met helder licht om-scheenen /
 Zend vuur en blam vooz heenen /
 Waar van de snelle brand
 Een peder zyn byand
 (Al waar zyn kracht haar wend)
 In haast verteert en zend
 Een wezeloozen stand.

4 Met schiet'rig blyem-licht
 Verast hy 't aard'sch gezicht /
 En in zyn 's glans upt-bziken
 Is heel de lucht ontsteken:
 O' Hard' ziet het aan / en beeft ;

M 3

't Ges

't Gebergt / dooz schyik dien 't heeft
 Versmelt als wasch / vooz hem /
 Wiens scepter kracht en kilem
 Op all' heeft wat'er leeft.

5 D'onsterffelijke mond
 Der Hemelen verkond /
 En spreckt met stomme reden
 Haars Gods Gerechtigheden.
 Zijn Godhepd (wyd verbzepd
 En glorp rijk versprepd
 Dooz wonderhepds vertoog)
 Blijkt aller menschen oog
 In haar onzienlijkhepd.

6 Dies moeten schaam-rood staan
 All' die ten Afgod gaan /
 En stozten hare beden
 Dooz hout dooz konst gesneden.
 Wier hart (zoo ver verleyd)
 In 't dwaze onbeschepd
 Van zijn Gods dienstighe'en /
 Op pd'le schijn van re'en /
 Zich zelven roemt en vleyd.

7 Heeft dan de Wereld pet /
 Waar in men Godhepd ziet /
 Of dat / na Gods behagen /
 Den naam van God mag dzagen :
 't Ontdenk' zich zijner eer /
 En buyg' eerbied'lijk ne'er
 (Getrest met hepl'gen schyik
 Dooz waarhepds klaren blik)
 Dooz d'aller dingen Heer.

8 Dit treffelijke woozd
 Heeft Sion aangehoort /
 En 't heeft haar hart doen smaken
 Een hemel-zoet vermaken.
 De maagdelijke seugd

In Juda / iſ vol vzeugd /
 Wanneerz' uw oordeel baat /
 En diep in 't harte laat
 Een zoo God waarden deugd /
 9 Te recht iſ zy verblijd /
 Want gy de hoogſte zyt /
 In alle Godlykheden
 aat d'uwre ver beneden.
 O loffelyk geſlacht /
 Dat God hoog lieft en acht
 Ontzegt der zonden quaad /
 Dooz hartelyke haat /
 't Bezit van uw' gedacht.
 10 Hy / dien gy lieft en dient ;
 Iſ een getrouwe vriend
 den hem-ge-eygden harten.
 Hoopt laat hyz' in de ſmarten ;
 Haar ziel iſ / als een ſchat /
 Van zijne gunſt om-bat ;
 Zijn' zorg bewaartze nauw ;
 Hy ruktze upt den klauw /
 Daar haar de booz' in had.
 11 Upt deugd word vzeugd gemaapt.
 Daar iſ een zaad gezaapt /
 Den zaad / daar noch den vromen
 Den ziel-glang upt zal komen ;
 Een ziel-glang / die 't gemoed
 Met een zoo zoeten zoet
 Al om dooz-geuren zal /
 Dat geenderley geval
 Hem des ontdenken doet.
 12 Wel aan die 't goede mint /
 En ſmaak in deugde vind /
 Behecht aan waarheyds Leere :
 Verbzood u in den Heere.
 Uw' ſtemnie / dooz 't geklank .

Van taal en soeten sank /
 Prent' in 't geheugenis
 Hem die zoo heplig is /
 Met volen lof en dank.

Den xcviij. Psalm.

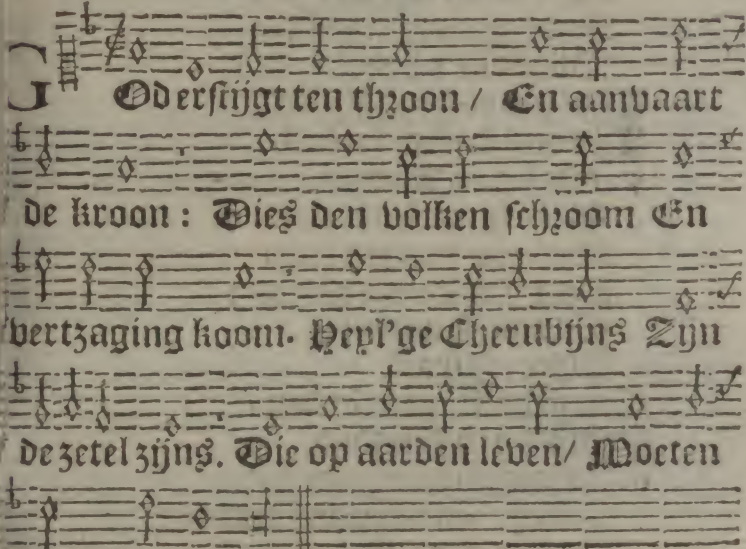
D En Heer een lied. een lied / bysonder
 In toon en stof. Want / ziet / de kracht Sijns
 grooten armens heeft groot wonder / En zijn
 hand veel hepl gezocht. Zijns Godheys
 luster blinkt in d'ogen Van 't Heydensch
 volk / door recht en macht. Hy heeft zich
 Isr'els aangetogen En d'oude liefd' en
 trouw herdacht.

2 Gods hepl heeft zich in alle palen
 Der aard verthoont. Dies juch den Heer
 De heele wer'ld met stem en talen /
 Met zank en klank / van na en veer /

M

Met luyten en met krijgs-trompetten /
 Met ſchil bazun-en hoozn-getuyt.
 De Zee moet zich in vzeugd ontſetten /
 Met alles watz' in haar beſluyt.
 Vooz 't aanschijn van zoo grooten Koning
 Verbzoo zich alles watter leeft
 In bloed/ op berg/ en al wat wooning
 Op 's Werelds wijden bodem heeft.
 Want hy (de Heer) komt om te richten
 Des werelds gantschen omme-ring
 En allen volken wet te ſichten
 Na billijkhepds verozdening.

Den xcix. Pſalm.

G Oederſijgt ten thzoon / En aanvaart
 De kroon : Diez den volken ſchzoom En
 vertzaging koom. Hepl'ge Cherubijns Zyn
 de zetel zijns. Die op aarden leven/ Moeten
 vooz hem beben.

2 Groot in Sion d'Heer /
 En verheben beer
 Hoben alle volk
 Onder het gewolk.
 (Lof zal uwen naam /
 Groot en ſchzikklijkt'zaam /

M. 5

Dan

Dan elks lippen stryken /
En vol-heplig blyken.

3 Deze Held / vol kracht /
Liest alleen en acht /
Heeft alleen zijn vzeugd
In de zuyb're deugd
Van gerechtigheyd /
Dooz hem zelfs bereyd /

En / ten baak van leven /
Israël gegeven.

4 Kroemt hem ober-zeer /
Heft ten top van eer
't Lof onz's God : en kniel'
Met dooz-schrikte ziel
Dooz zijn boetschabel.
Billijk is 't bevel :

Zijn' groot-hepligheden
Zijn ons des wel reden.

5 Moses en A'ron /
Dien hy zelfs vergou
Den zoo hoogen trap
Van zijn Priester schap :
En ook Samuel :

Alsze (Israël
Ten geball') hem baden /
Hoozd' hy in genaden.

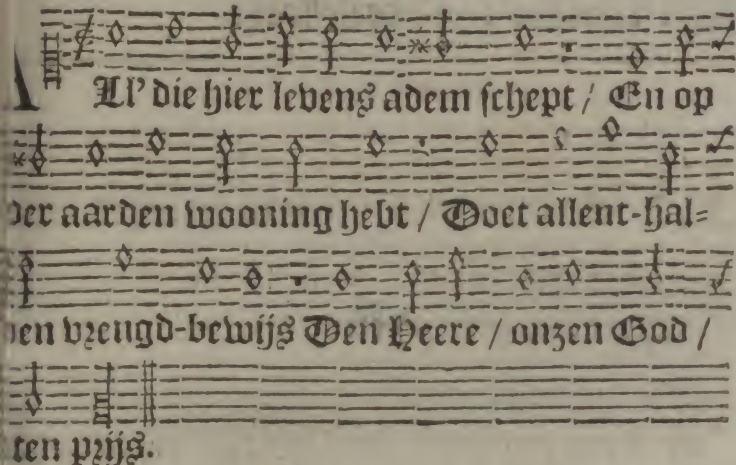
6 't Hoepen van haar stem
Steeg / en neyden hem /
Dat hy God-spraak gaf
Van den Hemel af
Apt een wolk-kolom :
Want zy 't heplighdom
Zijns gezets / vol waarden !
Trouwelijk bewaarden.

7 Op / Heer / onze God /
Op gaast ooren tot

Da:

Hares monds gebeds.
 't feylen in de Wet
 Hebt gy in den lie'n /
 Over 't hoeft gezien /
 Maar 't moedwillig woelen
 Alwe wzaak doen voelen.
 8 Dies nu peder poog' /
 Dat hy groot en hoog
 Van den Heere roem /
 En in demoed ko'm /
 Om ten berg te tre'en /
 Daar der Godlykhe'en
 Glans is zijns met-deplig :
 Want de Heer is heplig.

Den C. Pfalm.

Al' die hier lebens adem scheidt / En op
 der aarden wooning hebt / Doet allent-hal-
 ven vzeugd-bewijs Den Heere / onzen God /
 ten prijs.

2 Creed in / en laat triumph-geneugt /
 pt oberbloed van harten-vzeugd /
 oor zijns groot-waardighepds aanschijn
 tw' Godsdiens een gezelschap zyn.

3 Dit zy u een onwankle leer /
 ten wisse waarhepd : Dat de Heer
 dutwijffelijke Godhepd heeft /

Ad. 6

En

En zelver allen alles geeft.

4 All' eppen eere zy verzaakt /
Niet wy / maar hy heeft ons gemaakt.
Wy / onzen Herder en geley;
Wy / 't vee en schapen zijner wey'.

5 Creed tot zijn heyl'ge poozten in
Met eerdank-volle ziel en zin.

Brengt lippen rijk van eeren-taal
In 's Tempels eerst' en tweede zaal.

6 Doet zijnes Godhepds grootheyd kond
Zijn naam heb zegen in uw mond.
Zijn plicht verziacht hy die die doet :
Want hy (de Heer is ober-goed.)

7 't Geduren zijner goedighe'en
Strekt zich door alle eeuwen heen.
Zijn waarheyd staat en blijft in kracht
Van 't een tot 't andere geslacht.

Den Cj. Psalm.

E En heplig lied (niet van geringe dinge

Maar van genaad en oordeel zal ik zingen

A/ Heer/ ten dank (die't harte kond door-zin

Zal dit geschien.

2 Volmaakthepds weg zal ik met mijn gedai-
ten

(Ter tijd God kom) door-gronden en betra-
Mijn wandel zal een Deugde-spiegel zijn

Do

Dooz elks aanschijn.

Een zupber hart / een onbezoedelt wezen
Zal mijnes doens onschepdlijk zelschap wezen /
Een end mijns hups een porrend boozbeeld
En deugd lust schep. (heb /

4 Niet quaads of slims en neem ik my booz oog-
gen.

Ik haat het doen van die / verdwaast / ter logen
Van waarhepd gaan. de zulke duren my
Niet aan mijn zp.

5 't Boogaerdig hart (hoe schupl en onbekeken
Dooz 't los vernis van hobelyke treken)

Moet weg van my. geen quaad (zoo staat
Mag tot my in. (mijn zin)

6 Wie sluppelyk zyns naastens eer beknabbelt /
En 't byund'-gehepm ontrouwelyk upt-rabbelt /
Dien komt mijn hand met onberzoete straf /
En suijd hem af.

7 Een hart / fonteyn van trotz' en batze zeden /
Dooz d'eygen dunkis dwaaz' opgezwollenthe-
den ;

't Oog dat op elk / als op zyn minder ziet /
En lijd ik niet.

8 Mijn oogen zien op lupden (dun op aarde)
Wien 't slecht en recht / wien trouwhepd is in
waarde.

Daar wil mijn hart. Daar zet ik my by ue'er /
En liefze zeer.

9 My lust den dienst van die het goede plegen /
En wand'lers zyn op Gods volmaakte wegen.

Hoopt word een man / die dooz bedrog sich
Mijn dak-geenoot. (groot 't /

10 Geen leugen-mond sal immer by my dij'en /
Geen valsche tong mag ik / omtrent my lij'en ;

't Afkeerig hart en ruintse geen en vze'e /
Het oog ge. 11 ste'e.

11 Waar yber gloept / quijt sich de deugd-
trachter :

Der boosen hoop ben ik gestwind her achter /
En delg' al t'saam / met eben streekische hand
Dooz 't gantsche land.

12 In Godes Stad sal supbering geschieden
(Dooz mijn belepd) van allen boosen lieden /
Van all' wie hand of hart heeft tot de daad
Van 't sonden-guaad.

Den Cij. Psalm.

G An mijn' beed' een mild verhooren ;
Mijn getoep kom t'uwten ooren. Berg/ in
tijden van verdriet/ Bergt my/ Heer/ uw'
aanschijn niet. Acht op my. laat komste snel-
len/ Als ik aanroep. Want dooz 't quellen
Gaan/ als rook/ mijn dagen henen. Lijdens
buur dozt mergen beenen.

2: 't Wyl des droevens pijnlijk vreten
's Lijfs behoefte doet vergeten /

Derft

Verft het harte / laf en flap /
 't Doodelyke levens zap :
 Recht als d' afgemaapde krupden.
 Doo? des zuchtens bange bynden.
 Kleeft het been my aan de belle.
 Dwoefheid is een zielen-helle.
 ; 'k Ben (ach!) in mijn eenzaam quijnen /
 Als een roerdomp der woestijnen :
 Als een upl die zich in 't woud
 Schuw en ongezellig houd.
 k Slijt mijn tijd in woelig waken :
 Recht als 't musjen op de daken
 Creurt / wanneer 't zijn ga' moet derben.
 Dwoefheid is een stadig sterben.
 4 D' ongezouten laster-reden /
 Met den hoon en sinaad'lijkheden /
 Daar mijn byand / tijd aan tijd /
 Mijn' ellende me'e besmijt /
 Kan my 't byood als asch doen smaken /
 Kan mijn drank half tranen maken /
 Kan my allen lust af snijden.
 Spot in ramp / is 't hoogste lijden.
 5. Uwer verontwaardigingen
 Gimmig aanschijn brengt mijn dingen.
 Tot zoo jammerlijken stand
 Hoog en laag door utwe hand.
 Schand'lijk dalen volgt mijn klimmen.
 Ach! mijn tijd krimpt als de schimmen.
 Als een gras verdozt mijn leven ;
 Veter noopt dan kort vergeven.
 6. Maar o Gy / wiens thoon / bestendig /
 Gzond-best heeft in 't nimmer endig ;
 Wiens geheug'nis / van geslacht /
 Tot geslacht / leeft in 't gedacht /
 Gy / o Heer / (na zoo veel karmen)
 Zult u Sions eens erbarmen.

Tijd

Tijd is 't dat zich 't lot herbate.
 Aller dingen is een mate.

7 't Is den hart-wensch uwer knechten /
 Haar te mogen op zien rechten /
 't Deert hen datze zonder lof
 Zoo mismaakt leyd in haar stof.

Daad op wensch. Dies zalder vreezen
 In der volken harten wezen
 Dooz den grooten naam des Heeren.
 Kracht-blyk doet gezag vermeeren.

8 Alles wat'er / hoog in waarde /
 Kroon en scepter draagt op aarde /
 Zal dooz-troffen zijn met schyck
 In uwz Godhepds glorp-blyk.

Want in Sions wederbouwten
 Laat zich Godes eer aanschouwten
 In een ongemeene klaarhepd.
 Sterkst beweegt bevonden waarhepd.

9 's Biddens heeft hy acht genomen /
 Dat van zijn' eenzame vroomen
 (Dooz den last des leeds gepoort)
 Dooz zijn aanschijn is gestoort.

O wat schatten van genaden!
 Op getrouwwe heuge bladen
 Sta dit allen na-geflachten.

Groot geluk eyscht eeuw'ig achten.

10 Van het volk noch ongebooren
 Zal men 't lof des Heeren hooren /
 Want op aard heeft God het oog

Van zijn Hemels heplig Hoog /

Om een gunstig ooz te leenen

Tot des swaar-geboepden steenen /

En zijn ziel den dood t'ontrukken.

God-hepl' t'perk der ongelukken.

11 Dan zal Godes klaarhepd blinken /

En zijn naam in Sion klinken:

Is men allenthalven ziet /
 Dat het volk te zamen bliet 't ;
 Dat de groote Koninckrijken /
 Die / dus / Godes hand ontwijken /
 God ten dienst / eerbied'lijk naken.
 Sonder daad kan lof-rijk maken.

Dit 's het beeld (vol zoet behagen)
 Van die ongeboren dagen :

Ach ! die 't wezen zelver had !

Du op 's levens halve pad /
 Heeft Hy my de kracht der leden /
 En mijns tijds bestek besneden.
 Slik van heyl in d'zulk's om-geben /
 's een laben / maar geen leven.
 3 Moed zal ik nochtans noch scheppen /
 En aldus de lippen reppen :

Sny / mijn God / mijns levens draad

Niet zoo af ter halver maat',
 Laat zich in verlijking paren
 D'ijne stip / by uwer jaren
 Dalelooz' onendigheden.
 Rechte straffe staat op reden.

4 Van geslachten tot geslachten
 Rijkt uw' tijd. zelfs uwer krachten :

Al vooz lang geschapen / werk /
 (Ward' en Hemelen) hoe sterk /
 Hoe gegrond-vest 't / is bergank'lijk :
 Waar gy eeuw'ig en onwank'lijk :
 Alle moeten z' aan 't verouden.
 Niet dat steeds zijn nieuw kan houden.

5 Slijten zullenz' als de kleden
 Van het een tot 't ander Heden

Dooz' A / zp / en alle ding /
 Eenmaal ter verandering.

Sp / wiens ongemeten dagen
 Doopt haars durings eynde zagen /

Sp

Gy ontlijkt u selven nimmer.
 Sijten God all' b'zoos getimmer.
 16 Dast en zeker zullen woonen
 Awer knechten liebe zoonen:
 Doo? uw' goddelijk aanschijn
 Zal haar zaad gevestigt zijn.

Den Cij. Psalm.

Looft God / mijn ziel; en alles wat i
 my is / Zijn heyl'gen naem. loof God / mij
 ziel: want hy is / Wiens veele gunst gy nie
 bergeten moet. Hy spaart in zond' / genees
 in swakkigheden / Lied in ellend / om-kr oot
 uw' liebe leden. Met v'zundelyk' erbar
 mings overbloed.

2 Hy stopt uw' lust / hy zaad den eytsch der tou
 gen.

Hy doet / gelijk een Arend / uw' verjongen.
 Hy schaft aan elk verdrukke recht' Wel eer
 Maakt' hy zijn pa'en aan Moses / en zijn dade
 Na

an Iſraël kond. **De**'e-dogend / vol genaden/
Tot gramschap traag / deur-goedig is de
Heer.

't Bedreven quaad en laat hy niet verouden
in zijn gedacht / om eeuwlyk toozn te houden.
Hy ebent ons de straf der zonden niet. (ken
Want ruym zoo wijd als **W**ard en **H**emel ſchee-
ls **O**ost en **W**est / erſtygt in allen deelen
Gunt boven straf / aan all' wie zyns ontziet.
Een **D**aders hart ontſarmt zich zyners zoo-
nen :

Sod / pegelyks die hem in 't hart laat woonen
Want hy erkent wat a'n en van ons is.

een nietig ſtof ; een bloem die op der heyden
lanzienlyk bloept / maar dooz een wind ver-
ſpreyden (nis.

Heen valt / en laat haars plaats geen heuge-
De goedhepd **G**ods heeft perk van tyd noch
uuren / (ren /

Daar blijft in ſtand en duurt een eeuwig duur-
in brynd zich upt tot in geſlachts geſlacht

Den geenem die zijn **G**odhepd waarlyk bryezen/
Die zijn verbond haer hart-schat laten wezen /

En nemen ſcherp op zijn geboden acht.

't **G**root **H**emel-wulf laat zich de **H**eer ge-
vallen.

Ten **K**onings ſtoel. zijn ſcepter repkt tot allen.

Dies looft den **H**eer / gy zijn gezwinde boon/
Zyns **G**odhepds kracht / zijn snelle woord ver-
richters /

Zijn eer gezants / zijn sterke wonder-ſichters :
Looft al **G**ods **H**eyz dat dient vooz zynen
thoon.

7 Looft / looft / den **H**eer gy alle zijne werken/
Looft waar gy zyt / looft daar hy zich laat mer-

Een **H**eer te zyn / en zynes ſcepters eer (ken
Met

Met hel d'ren glans van boven-aardsch verma-
 (gen
 Daar straalzel geest den sterffelijken oogen.
 En gn / mijn ziel / mijn ziel / looft ook in
 Heer.

Den Ciiij. Psalm.

Stoyt uyt mijn geest / mijn geest die zwa-
 ger gaat Van Godes lof / 't geen gn in 't ha-
 verbaat. Mijn Heer / mijn God / wiens hoogs-
 hoog waardigheden Een heyl'gen schrik doen
 gaan dooz al de leden : Waar vind men yet
 hoe schoon en wel-gemaakt / Dat uwes
 schoonts uytneementhepd beraakt ? Waar is
 cieraad / hoe ober uytgenomen / Dat by den
 glans uws Godlykhepds kan komen ?

2 't O

't On-naak'lijk licht gebuykt gy tot een kleet.

Des Hemels Hond / tot een gardijn tapeet ;
Gewulfsde bocht / tot eenen thoon van eeren /
Gewolk tot hoets ; den snellen wind / tot beeren ;
(wants ;

't Vlam-stralend' vuur / tot knechten en tra-
't Onwe'et en stozm / tot boden en gezants.
aat al wat kan niet sijn cieraaden pzaen :

de uw' / o God / verdoberiz' altemalen.

De wichtig' Ward / die los in 't Adel hangt /

Of / heeftze pet dat haren kloot ombange /

Det dunne lucht ten lichtsten is om-togen /

staat ebenwel / dooz uw' al wijs vermogen /

Dooz konst uws hands in tegenwicht gepast /

Een vasten stand ; en rust op haren last :

Een vasten stand / daar uyt zy noyt mag schrik-
ken / (ken.

En niemands konst of macht kan doen verwik-

Doe 't groote werk (hoewel al in 't gedacht

Des kunstenaars boozbeeldelyk gewracht)

Del eer noch niet ten konst-top was gekloms-
men /

Lag 't Warden-rond in diepte oberzwommen /

En t'eenemaal met wateren bedekt :

Recht als / wanneer de mensch een kleet aan-
trekt /

Gestalt en verf / die eerst zich naakte'lijk toogen /

Der schuylen gaan booz d'ommestaande oogen.

't Was Zee en Lucht. men zag noch berg
noch dal.

Maar met uw' stem haar heer schende geschal

Uyt dond'ren laat : wat ziet / wat ziet men ho-
men ;

Det water / snel (als met een Godlyk schromen

Geheel dooz-trest) moet na zyn afgrond

bli'en.

Det

Het stepl gebergt laat straks zijn toppen
zien. (De

Eer 't oog bezroert / leyd peder ding versche
't Gebergt om hoog; de dalen tusschen bepda

6 En om voortaan de watren (als wel eer)
Het gantsch bevang des Aarden kloots r
meer

Met haren bloed te laten ober-scholpen /
Heeft uwe hand Natuur' hier in geholpen /

En 's waters loop gestelt tot perk en maat
Zijn oever-kant; daar 't tegen golft en sla
En veel gewelds met byuschen komt bed
ven / (ve

Maar / als getemt / moet eeuw'lijk binnen b
7 Gp maakt dat 't bocht zijn diepe ad'ren sch
Hyt 't hart van d'Aard / en dooz't gebergt
bied:

Dat alle dier ('t zy dat'et / tam / gaat weyde
En onder stuur des boutomans zich laat leyda
't Zy dat'et zwerft / en van naturen byp /

Den toom niet kent van menschēheerschapp
Wanneer Natuur gebzek van bocht doet vo
len / (le

Elk op zijn pas den dzink-lust mag gaan ke
8 Daar is 't gediert dat onbekommert leeft :

En d'open lucht tot zijn verlust plaats hee :
Daar ziet en hoort men 't op de takjens spzie
gen /

En zijnen zang onkunstig heenen zingen.
Hier tusschen / Heer / daalt-gp met hemels
nat ;

En zaapt het veld / en maakt de bergen zo
En doet het zaad / in dooz-gebochte klupten /

Ter milder byucht zijn teel' bye krachten upten
9 Dies geeft het land een rijk en vol gewas ;
De beemden / kr upd en voltt' van voeder-gra

De

en akker / koozn / tot noodig menschen-boed-
 zel; (zoetzel;
 en wijnstok / dypf / tot heuglijk hart ver-
 D' Olijf-boom / vet / tot schoonhepds ober-
 bloed;
 Gods Edel woud / zijn Ceders; die (geboed
 booz't milde zap van Libanons waranden)
 niet zijn geplant van menschen / maar Gods
 handen. (top
) Daar staat den Deum' / op wiens berheben
 Den Kieper woont / en queekt zijn jongen op:
 daar staat 't geboomt / 't welk / lustig om aan-
 schoutwen /
 Gebogelt' nood om nesten op te boutwen.
 Den blooden Das bergunt gy 't stepl gebergt /
 Als tot een schans daer hy zich beplig bergt.
 De holle rots (zoo kan 't uw wijshepd stieren)
 's booz't Konijn / 't ontweezbaarst' aller dieren.
 1 Gy doet de Maan / nu meer dan min van
 licht.
 Dooz haren loop / na uw beliest gericht /
 het ronde Jaar in effen deelen deplen;
 De Zonne ook haar gang doen zonder seplen /
 Zoo datze niet alom op een tijd licht /
 Maar rijst en daald. (Dies schuyt zich booz't
 gezicht (trekken
 t Geen eerst zich toond'.) en laat dooz haar ver-
 De dypsternis den halben Hard-kiloot dekken.
 2 Van komt het wild / dat 's menschen ooge
 schoutwt /
 Ten holen upt. (De donkerhend maakt stout.)
 En't Leentwen-jong dat daags in still' verboz-
 gen /
 Onmachtig is zijn roof-aas te verzozen /
 Laat zijn spelonk / en / graag ten buyt be-
 dacht /

Doolt

Dooft doo? het veld op 't voozdeel van la
nacht.

En epscht van U/ (verzader en behoeder
Van alle ziel) met heesch gebzul zijn boeder.

13 Maar met de Zon haer aanschijn wer
bertoont /

Supmt elk/en gaat ten kuple dien't bewoont

Dan voelt de Mensch zyn tijd om op te wak
En/ na gewoont / zich aen het werk te make

Tot d'Abond komt / die hem zyn doen bel

Dus geeft gy 't al zyn tijd/zyn beurt/ en w

Hoe groot zijn/Heer/uw' werken!hoe byzond

Hoe wijs gepast!hoe beel!hoe goed!hoe wond

14 En noch en is uw' goedhepd niet bepaalt

In d'Hard alleen; maar brypd zich uyt /

straalt

Tot in de Zee / die/ diep en wijd / van dieren

Zoo kleyn en groot / die haren bocht doo? zw

ren /

Ten dichtsten krielt in tal dat talloos is.

Rondom de schepen zwemt uw' Wallevijs /

Uw' groot geschep / dat / by een lustig wede

Op 't water speelt en dobbert op en neder.

15 Al / al wat leeft in water en op land /

Wacht/ op zyn tijd/ elk spijse van uw' hand

Ontsluyp gy die/ terstond zal 't al verquikken

Houd gyze toe/ straks zal nature schrikken.

Bertoont gy u/ zoo heeft het yder goed :

Verbergt gy u/ zoo zakt terstond de moed :

't Gediert van d'Hard ; de Hard/ van Hen

bate ;

Den Hemel voelt zich van uw' gunst verlaten

16 Herneemt gy/ God / den in-gegeesten wi

Wat is helaas!wat is van 's Menschen kir

Des levens grond is weg. tot niet met allen

Tot stof en asch moet alles we'er vervallen.

17

Her-blaaft gy / God / den adem in de le'en:
 Straks komt 'er kracht in ader en in ze'en;
 Het dood' herleeft / en doet d'eenzaam' Aarde
 Dooz beelt van volki een nieuw gestalt' aan-
 vaarden.

7 Een eeuw'ig lof behoort den Heere toe /
 Den Grooten God; die weldoens nimmer moe /
 Zijns hands geschep zoo ver zich laat behagen /
 Dat hy noopt viert van trouwe zorg te dragen.
 Anziet hy d'aard: zy dabert als beschroomt.
 Hoert hy't gebergt: het rooke-damp't en
 stoomt.

De heel Natuur berzet zich op zijn wenken /
 Zuygt op zijn woord / gehoozsaamt op zijn
 denken.

8 Hem zing ik lof / zoo lang ik adem schep /
 De aard betre'e / de sprake-leden rep.
 ! dat mijn zang den Heer' maar wel gebiele /
 Den Heer / vermaak en vzeugd-bzon van mijn
 ziele)

En alle quaad op aard eens eynde nam /
 En van zijn zaad noopt vzeucht te voozschijn
 quam.

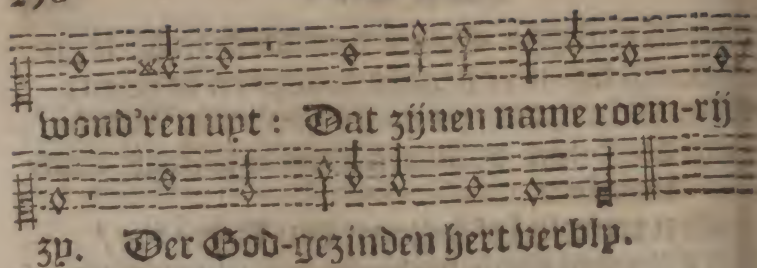
Del aan / mijn ziel / die vol zyt van Gods eere /
 Loof onvermoept / mijn ziele / loof den Heere.

Den Cv. Psalm.

D En Heere lof. zijn cere klinkie / De

luyster zijner daden blinkie Den volken.

Hier / met lied en luyt / En spreekt all' zijne
 won-

- wond'ren upt: Dat zynen name roem-rij
 3p. Der God-gezinden hert verblp.
- 2 De Heer en zijn' zoo hooge krachten /
 Zp 't opper-wit van uw' gedachten /
 Om durentlijk beglanst te zijn
 Van zynes Godlijkhed's aanschijn.
 Behoud in trouwe harte blaen
 De werken goet van hem gedaan :
- 3 De zeldzaamheden zijner werken :
 Zijn wetten / vaste wille-perken.
 A / zaad van Abzam zynen knecht /
 A / Jacobs kind'ren / is 't gezegt.
 De Heer onz' God. (daar houd hem booz)
 Zijn oordeel all' de wereld dooz.
- 4 Zijns woords onsterff'lijk na geheugen
 Drijd eeuwlijk zynen mond van leugen /
 En knoopt dooz' duyzend stammen heen
 Zijns eens-gemaakte bond aan een /
 Daar van hy eerst met Abzam sprak
 En na bezwoer aan Isaac :
- 5 Dat hy met Jacob laatst oprichte /
 En met zijn zaad booz' eeuwig stichte.
 Het land van Canan (sprak God)
 Uw' eeuwig erf en vaste lot.
 Te dier tijd was haar aanzien kleen /
 En haar getal ten naasten geen /
- 6 Haar staat was als der vzeemdelingen /
 Die vast van 'teen tot 't ander gingen /
 Van volk tot volk / van land tot land.
 En noch / in zoo verschoben stand /
 En leed God niet dat van den sien

Den zijnen hinder sou' geschien.
 Liet cenig Konings hart zich neygen
 Ten leet; straks hoor'd' hy Godes dreygen.
 En raakt mijn uptverkooren niet.
 Doet mijn Propheten geen verdriet.
 (Wel hen die als een waarde schat
 In Godes zorge zijn bebat.)
 Den hunger quam / op Gods gebieden /
 Al 't aardryk dooz. 't gebzak den lieden
 (Mits hy natures krachten sloot)
 Alom aan 't noodelyke brood;
 De Heer (o diepe goedighe'en!)
 Zond/ haar ten nut/ een man booz-heen.
 't Was Joseph die der wierd gezonden/
 Als slaaf verkocht/ als schelm gebonden;
 De kluyster heeft zijn voet gepzangt /
 Het pfer zijne ziel beangst.
 Tot dat zijn reden (na-vertelt)
 Gods in-spraak in hem heeft gemeld.
 10 De volker-heer zend plig heenen /
 De koning zelfs ontboept zijn scheenen /
 Stelt hem (onlangs een snooden slaaf)
 Ten vollen Heer van hups en haaf /
 Ten hoofden hoofd / ten haden haad /
 Ten wijshepds mond in doen en laat.
 11 Als Israël dic had vernomen /
 Derplaatst' hy zich / en is gekomen
 In 't rijk' Egypten / 't land van Cham /
 Daar hy als vzeemd'ling wooning nam /
 End' haters (dooz Gods zegening)
 In tal en kracht te boben ging.
 12 Geluk volgt nijd. De Heer gehengde /
 Dat niet alleen de gunst zich engde /
 Maar ook het hart gants om ging staan /
 Om / haats- en quaads-gezind / booztaan
 Zijn volk / zijn' knechten / in den grond

Te helpen dooz een loozen bond.

13 Noeh mist de list. God / haar behoeder /
Zend zijn knecht Mose / met zijn vzoeder
Aäron / een verkooren paar.

Die / dooz veel wond'ren naakt en klaar
In 't land van Cham den harden lie'n
Haars aan-zegs wischepd deden zien.

14 Met dupsternis quam hyze plagen ;
Tot nachten wierden haar de dagen.

Zijn' knechten hebben op zijn last
Met onvermoeyden blijft gepast.
Haar water maakt' hy enkel bloed /
Haar visschen krengen in den bloed.

15 Haar land gaf bozschē / die met hoopen
Des Konings slaap-vertrek bekreopen.

Hy spzāk / en op zijn machtig woord
Quam boos-gewozmt te grimmel boort.
De lups / het walg-gelijk gediert /
Heeft alle hoek en plaats-dooz-zwiert.

16 Dooz regen zand hy hagel neder.
Duur-blammen straalden heen en weder
Dooz 't goddeloos verharde land /
Den aangename dzyuden plant /
Den vijgeboom smect hy ter neer /
En alle hout in 't woud om veer.

17 Noeh eenmaal spzāk de plagen geber :
Straks quam de spzinkhaan met de liever /
En vzat / ontellijk in getal /
Des landes vzychten all' end' all' /
In 't end / met algemeene moord /
Quam hy op alle eerst'-geboort'.

18 Dit was het slot der wonderdaden /
Zijn volk met rijken buyt geladen /
Heeft hy ten laatsten upt-gebzacht.
En geen van dit beinud geslacht /
(Terwijl Gods straf den boozen sloeg)

Ⓜ

Die mede-last der plagen droeg.

19 Hyt waren zy; en hy / Egypten.

Seen liever ding dan datze glipten /

Wiens bywoonst' haer een plagen tas /

Een ceuwig stof van grouw' len was.

Zijn wolk heeft haer des daags bedekt /

Zijn vuur een nacht-gelep verstrekt.

20 Hy schafte Quakikels / doez' hem baden /

En Hemel-bzood tot haer verzaden.

Hy opend' haer den harden steen /

En 't water blood met sroomen heen

Dooz' t dozen dozstig Heyden-zand

In 't ongebouwt Arabisch land.

21 Want hy gedacht aen 't ver-booze-leden /

Nan 't bind-woozd zijner hepligheden /

Nan Abzam zijn getrouwen knecht /

En 't bond met hem eens op-gerecht.

In triumphante vrolijkhepd

Heeft hy zijn vanden wyt gelepd.

22 Hy gaaf haer / hy 't bezit der landen /

Den arbeypd van der volken handen :

Dat haer der elk in alle trouw

't Gezet zijn wets bewaren zou'

Ma 't voozschzift van des waarhepds leer.

Lof zy den alderhoogsten Heer.

Den Cvj. Psalm.

D En Heere harten-dank: want hy Is
 goed / en blijf' et allen ty'. Wat menschen-
 tong zoo rijk van reden / Die 't lof zijns krachts

ten vollen uyt 't? Wel hun die 't zalig pad b
 treden / En recht doen al haar leven uyt.

2 Gedenk mijns / Heer / met zulck gemoe
 Als zich dijn gunſt uw' volck op doet.
 Tot my uw' heyl. O! dat mijn oogen
 Uw' goedhepd in den uwen zien /
 En mijne vzeugd' en roem-luſt mogen
 De vzeugd' uwos erſs gezelschap biên.

3 Ach! daar is zond. ('t lept klaar in my)
 Cerſt onze vaders / en nu wy.
 Quaads onpad is men ingeſlagen.
 Ons vaders in Egypten-land /
 Schoon zy uw' wonder-daden zagen /
 Z'en hadden des geen recht verſtand.

4 De veellhepd uwer goedighe' en
 Was uyt haar hart. ter muypſcher reen.
 Berdziefchten zich de booze tongen
 Bp 't roode meyz. dan doch de Heer
 (Hoewel by na ter ſtraf gedzongen)
 Behieltze noch / zijn naam ter eer.

5 Behieltze noch / op dat zijn kracht
 Een inſtraal hield in 't menſch-gedacht.
 Bp ſchold de Zee : en zy berdzoozden :
 Den afgrond maakt' hy wandelbaar.
 En van die haar na 't leven poogden /
 (Dooz dzang van haat) verloſt' hy haar.

6 De byand quamze na-gestalpt :
 Maar 't water heeft hem ober-zwalpt.
 Niet een te lijf. Dies zy Gods reden
 Toe-vielen met geloof en lof.
 Maar (o der menſchen wankelheden!)
 Zy vielen hem te haast we'er of.

7 We

7 Weg wag 't geheug der wonderdaad.

Zy wachten niet op zynen raad.

ust-jamm' righed's verstaard begeeren

Bzakt upt / en de'e den woesten rep

het schamp're terg-spraak God onteeren /

Onteeren op de moeste hep'.

8 Op dert'le zond gewisse roe.

Hy gafz' haar lust / en plaag daar toe.

Is nu de tijd de straf verdoofden

Steeg haar de moedwil in den kop /

in stonden tegen 's volliks hoofden /

Moses en A'ron muptig op.

9 In 't leger was 't daar dit geschach.

De aarde (daar 't een yder zag)

ontsloot en zwolg den Dathan lebend /

En ober-stolpt' Abiram's rot.

et vuur vernield' het tegen-strebend

Godloos gebroed / en wreekte God.

10 Wat was 't dat zy in Horeb de'en ?

Daar gotenz' (o der grouw'lijke' en !)

en half / dat zy Godsdienslijk cerden /

En zoo (ont-nuftig in den geest)

de cer des grooten Gods toekcerden

En gras verslindent runder-beest.

11 Haar Vepland / God / was upt 't gedacht /

Die groote dingen had gewracht

hoe zy noch 't land van Cham bewoonden /

Die 't een op 't ander wonder de'e /

die zich verschrikkelijk betoonden /

Betoonden aan de roode Zee.

12 Weg met dit volk / het moet te niet /

Spraak God in toorn. en 't waar geschied /

had Moses / zynen uytberhooren

Als muur niet tusschen tweeen gestaan /

in 't slindent vuur van Godes tooren

Dooz kracht van bidden doen vergaan.

A 4

13 't Ge-

13 't Geluste land (dit quam'er by)
 Doch achten noch geloofden zy;
 Gods woorden bonden doobe ooren
 De harten waren hard en dom
 In alle tent (God moestet hooren)
 Sing' een wantrouwig mozen om.
 14 Gods Hand / getergt / hief zich ter su
 En sneedze d'een na d'ander af /
 En lietz' in 't woest' allenken sneben
 Met wil om haar / en ook haar zaad /
 In 't heydensch land te laten leven
 In ver verstrooytheys dzoeben staat.
 15 't Bewoog niet. 't volk vergat zich we'
 En viel voor Baäl-Deoz ne'er.
 Zy nuttighden der godde loozen
 Ongodlijk offer. hare daad
 Ontstak Gods toorn. den al-te boozen
 Quam hy met onheyls volle maat.
 16 't Sing aan. doch haast quam Pineha
 Die heylighlikt vertoorent was
 En heeft der wraak' het haar' gegeven.
 De plaag nam end. dies 't heylsch seyt
 Hem en ziju zaad wierd opgeschreven
 Ter eeuwiger gerechtigheyt.
 17 Noch was 't geen end. zoo voor / zoo n
 Z'ontmoedigden te Meriba
 Van nieuws Gods harte; ja der maten
 Dat Moses (als van geest verwoest
 Door al 't geterg) heeft uytgelaten
 Een woord daar hy om boeten moest.
 18 En nu gekomen in het land /
 Verzupunden haar plicht-trage hand
 Het God gelaste-volk-vernielen /
 Maar maakten zich daar me'e gemeen /
 En lieten in haar losse zielen
 Den kanker van godlooze ze'en.

19 De

19 Den dooden beelden dedenz' eer
 (Ach! hoe versirikt godlooze leer
 ten mensch in alle grouwlijkheden /
 Hoe dol gaat dwaze godsdienst dooz!)
 De vucht haars lijfs / haar lieve leden
 Die wierpen zy den dupbel booz:
 20 Den dupbel tot een offerhand.
 't Onnozel bloed (ach!) sy der schand /
 ceft om den altaar heen gebloten /
 (Den beelden Canaans gezet)
 e gulzelyk (helaas!) vergooten:
 De aarde dzank 't / en wierd besmet.
 21 Wat rester? All' haar doen en vond
 Was dooz en dooz belad met zond /
 det schandelijke leelijkheden /
 Met geestelyke hoerery.
 De Mensch van God eens afgetreden /
 Geen stuk zoo schelmisch / hy balc'et by.)
 22 Doe was het dat Gods toorn ontstak /
 En heftig op zijn volk upt bzak.
 hem walgde zijner uptverhoren;
 Hy gafze in der volken hand:
 Haar quaad-gezinde moestenz' hooren
 Als heeren / in een slaafsche stand.
 23 Dooz prang word doller lust gestremt /
 En 't woeste hart te mets betemt.
 In 't kozt: hy hielpze menig werben /
 Doch t'elken vielenz' hem we'er af /
 In dooz gehoozzaamhepds versterben
 Verleefden allemaal de straf
 24 Verdrukking booz / verned'ring na.
 Zy deden boet / en hy gena.
 Zijn oogen zagen haar' ellenden /
 Zijn ooren hoorzen hare stem.
 Zijnz bouds gedacht hy: en in 't ende /
 Na zijn veel-goedhepd / rouwden 't hem.

25 Op zand verzoeting in haar smart /
En neygden 't onbehouwen hart.

Der volken diez' in banden deden.

Zp wierden by haar lief-getal.

Des byands gonst in tegenheden

Ontzwaart des lijders ongeval.

26 Aldus wel eer. Nu / bidden wy /

Heer onze God / kom heyl-rijk by

Maak des verstroyngs eens een ende /

En breng ons upt den volken t'zaam :

Zoo roemen wy (los van ellende)

En upten 't lof van uwen naam.

27 Daar weldaad blinkt / past loben wel

De Heere God van Israël /

Heb lof in aller eeuwigheden /

Heb zegen immer-immermeer.

Des gantschen volliks mond en reden.

Zp / Amen / Amen. lof den Heer'.

Rijndichtſche uytbrejding over den

SALTER DAVIDS.

DERDE BOEK.

Den Cvij. Pfalm.

Of Gode : die en goed is / En goed is
 zonder end / Spreek vader die behoed is En
 dooz hem uyt ellend; Uyt ellend / daar de
 hand Zijns vpanchs hem me'e quelden / Cer
 God in vzijs stand Zyn dienst' re schouderg

stelden :

- 1 Die / uyt de slaassche banden
 Gered dooz Godes kracht /
 Ten lieben vader-lande
 Met vzeugde is herbzacht ;
 Verbzacht van west en Oost
 En alle 's Werelds hoeken.
 (Die God heeft tot zjn troost
 Hoest elders geen te zoeken.)
- 3 Zp doolden langs der heyden /

D 6.

Ons

Onzeker waar het pad
 Ter goeder herberg leyden :
 Doch vonden plaats noch stad.
 Dooz sepl van dzank en brood
 Was 't datze schier ver smachten.
 Haar stem zocht God in nood /
 En hy verhoord' haar klachten.

4 (Hoe zoet / na vele smarten /
 Bevalt een rupmer tijd !)

Hy maakten hare harten
 De nare banghepd quijt.
 Haar af-gedwaalden pas
 Zacht hy op rechte wegen /
 Waar dooz haar oogen ras
 Gezicht van wooning kregen.

5 Der zulkier hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs.

En wonderhepds verkonden /
 Den mensch tot onderwijs.
 Want hy heeft haar vermaakt
 Met zoete zadigingen /
 En 't hong'rig hart genaakt
 Met volt' der goeder dingen.

6 En die gekerkerd lagen
 (In endeloozen nacht)

In scha'uw des doods / ver slagen /
 Met pzers ober-kracht 't ;
 (Om 't wank'len in Gods re'en
 En zijnes raads verachten)
 Die / in ellend bertre'en /
 Noch troost noch hulp verwachten :

7 Angst deed' haar stem God zoeken /
 Hy heeftz' in nood gered /
 En uyt de duyst're hoeken
 En doods gebaar gezet.

Zijn all'-vermogen hand /

Om

Om haar den dyk t'ont-rukken /
 Byak klupster / boep / en band /
 En allen prang in stukken.
 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepds verkonden /
 Den mensch tot onderwijs.
 De poorten van metaal /
 De pze're grendel-slooten /
 (Tot lichting van haar quaal)
 Heeft hy ontwee gestooten.
 De dwaze / van Gods wegen
 Een on-pad in-gegaan /
 Doe zy Gods roede kregen /
 Om 't quaad van hen gedaan ;
 Doe hare ziel 't genot
 Van alle spijs verzaakten /
 En zy (zoo trofze God)
 De deur des doods genaakten :
 o Angst was 'er en verflautheyd :
 Wat toe-blucht ? Hare stem
 Rocht God in dees benautheyd ;
 En 't roepen raakten hem.
 Hy zand zijn troostlyk woord :
 De plaag wierd weg-genomen.
 Hy lietze van doods poort
 Ten lieben leven komen.
 1 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepds verkonden /
 Den Mensch tot onderwijs.
 Volkomen lof en dank
 Zy 't offer datze slachten /
 Waar van de klare klank
 Gods doen pzent' in gedachten.
 2 Zy die op Zee met kielen /

R 7.

Ter.

Ter sneller baart geboutwt /
 Zich geven / en haar zielen
 Betrouwen in een Hout /
 (Gewoont' en nood maakt koen)
 Om haar begrepen handel
 Vast wijd en zyd te doen
 Doo? belen water-wandel :
 13 Zp zien in 't diep de werken /
 De wond'ren van den Heer.
 (Verzoeken doet best merken
 En 't oog gaat boven leer.)
 Hy spreekt : en 't steck geblas
 Der op-gerezen winden
 Houd stal / en laat zich ras
 Zijn' Heer' ten dienste binden.
 14 De zee verheft haar baren /
 Doo? wind-kracht gram gemaakt ;
 Dierg' t schip / en die 't in baren /
 Van hel , nu hemel raakt.
 Nood / nood ! de ad'ren slaan /
 Het aanzicht is aan 't bleken /
 Elk ziet zijn dood vast aan /
 En 't hart is hem outweken.
 15 Zp draapen en zp rollen /
 Geen die zich besten kan /
 Waar moeten zupfsebollen :
 Gelyk een dronken man.
 Haar wijshepd is op niet /
 Des stuurmans konst ten ende.
 Daar 't oog geen uptkomst ziet /
 Is 't hart in hoogst' ellende.
 16 Wat raad in zulke nooden ?
 Zp roepen tot den Heer :
 En hy (de grootst' der Goden)
 Ont-angt en redze we'er.
 Den stozm-blas doet hy staan /

De baren laagte krijgen /
Den zee-toorn overgaan /
De schozre keelen zwijgen.

17 Het stillen van het weder
Bestilt des vaarders hart /
Dat / (angstig en ter neder
In d'afgrond van de smart)
Dooz vrees gestolt / ontdoopt /
En voelt zijn kracht ontslaben /
Te meer het weder moopt
't Schip krijgt gewenschte haben.

18 Der zulker hart en monden
Verplicht Gods gunst ten prijs
En wonderhepds verkonden /
Den mensch tot onderwijs.
Zp moeten booz den staad.
Gods hoogen lof doen hooren /
En zijne wonder-daad
In grooter scharen ooren.

19 Hy is het die / na waarde /
Des boos-doens halven / plaagt /
Zoo dat ook zelfs de Warde
Betwoonders misdaad dyaagt.
Daar bocht was / geeft hy dzoogt.
Als de Bouwman wakker /
't Is niet al wat men poogt
Op een verdoemden akker.

20 En we'er is hy 't / die zegen
Op 't ongezegent geeft ;
Die 't woest' / om bocht verlegen /
Des bochts de rupmte geeft ;
Die 't doz en dozsig land
Begaast en laast met stroomen.
(Dus geeft de zelbe hand.
Die eerstmaal had genomen.)

21 Het volk / dat heen en weder.

Erst

Eerst swerfd' en kommer had/
Geest zich aldaar ter neder /
En word te met een Stad.

Men bouwt/men zaapt/men plant/
De wijnstok word gesteken /
De vuchten houden stand /
Men ziet'er niets ontbreken.

22 Nature laat zich blijen
Ter vucht / op berg en dal.

Gods zegen doetze dijen
Ten talleloozen tal.

't Dee (dat ten teel zich spoed)
En weet van geen vermind'ren
(Daar God de hand toe doet
Kan niemand spoed vermind'ren.)

23 Maar als men nu dooz zatheyd
Des lebens gang verzet /

En 't God-gezeg geen vatheyd
Op 't hart te dik en vet ;

En God Tyrannen geeft /
Die 's volks getal verdunnen /
Wier hand verned'ring geeft /
En wat booz quaad zy kunnen :

24 Als angst zit in gedachten /
En alle lusten smalt ;

Als smaadheyd en verachten
Op groote luyden valt ;
Als hysse padeloos

In 't ydel heen laat swerven /
En 't hart geen troost altoos
Noch hoope kan verwerven :

25 Dan / dan zal hy noch richten
Des armen ned'rig hoost /

En hem het pak af-lichten
Dat vzeugd-smaak had verdooft.
Gelyk het vzeucht're Dee /

Zal hy zijn hups doen wassen.

Dooz God wijkt alle wee /

Zijn hand kan alles passen.

6 De vrome ziet Gods werken /

En heester blijdschap om ;

De booze moet 'et merken /

En staat verbaast en stom.

Wie wijs is / sta des ga' :

En hy zal duyd'lijk weten

Dat onzes Gods gena'

Is groot en ongemeten.

Den Cvij. Psalm.

Of-vaardig / God / staat mijn gemoed.

Dies zich de keel ten eer-zang spoed. Wel op

mijn luyt / mijn tempel-er. Hoeg wil ik op.

en na en beer / Den volken met dank ryken

mond Uw' eere / Heere / maken koud. Uw'

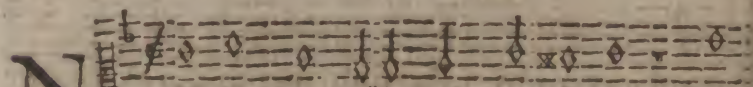
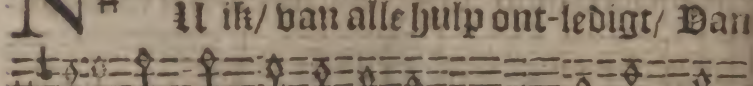
gunst en trouw (wie zoud' niet loben?) Stijgt

aller heem'len hoog te boven.

2 Dat

2 Dat dan uw' glorp zich ver bzeyp' /
 En / hemel-hoog / haar glans ver spzey' /
 Ver spzey' op alle menschen-kind.
 Ontslaaftze / God / die gy bemind.
 Verhooz / en bzeug in goeden stand
 Dooz kracht van uwe rechter-hand.
 De be'e heeft sne'e. God spzak een reden
 Bp 't waar-pand zijner hepligheden :
 3 Bp spzak : (des ben ik bly) Ik zal
 't Heel Sichems land en Suchots dal
 Gaan deplen en u meten toe
 Met onbekrompen meter's roe.
 'k Heb Gilhad en Manass' in macht.
 Eph'rim / mijns hoofds verkooren kracht
 Jehuda zal mijn Wet voozlezen.
 En Moab moet mijn wasch-pot wezen.
 4 'k Acht Edom vooz mijn voete-wisch.
 Nu juyg (terwijl der reden is)
 Juyg ober my o Philistijn
 Wel aan wie wil mijn leyder zijn
 (Tot Edom toe) ter basier stad ?
 Zijt gy 't niet / God ? die onzer zat /
 Ver bzeemden / en / als in vooz-tijde /
 Dooz aan ons hey? niet gingt ten strijde ?
 In nood kom ons met hulpe by.
 Wat 's menschen-troost ? Bedziegerp.
 Dies gaantw' om krachten Godwaart's heen
 Die ons benauwers zal vertre'en.

Den Cix. Psalm.

N Ik / van alle hulp ont-ledigt / Dan

 alle tongen onberdedigt / **O** p aarde troost
 noc

noch heul kan krijgen / Moet Gy / o God /

mijn roem / niet zwijgen. Laat waarheid

niet vermeestert zijn Doo? schoon geglimp-

ten leugen-schijn.

De schalken mond des eer-vergeten /

die willens niets van God wil weten /

ceft tegen my zich schelms ontslooten ;

dat komt / wat komt'er uyt geblooten ?

Dalsch-tongighepd en laster-pzaat

De wetsteen van gemeenen haat.

Ik ip' (en moet onschuldig lijden)

haar mond-geweld / haar tong-bestrjden.

Dijn overbloedig liefde-plegen

ceft tegen-stand ten loon gekregen.

Wat was mijn weder-doen ? Ik bezat

In diepen druk mijn ziel / en bad.

De weder-skupt van mijne liefde

die zoo goed-dad'lyk haar geriefde /

Das quaad en haat. O God / de zake /

De zake roept vols-keels om wrake /

Om wrake / die gy zenden moet

Op een zoo goddeloos gebroed.

Geeft' over inder straffen handen

van God-vergeten dwingelanden.

Zen hard en hatig we'er partijder /

Zen onberzoenelyk bestrijder

Zy hen gestadelijk ontrent

Met

Met on-uyt-woyftelyk ellend.
 5 In 't richt-hups moet zijn zaak verdon
 En hy een goddeloos genoemt zijn. (5)
 Zijn be'e zy zond / en kozt zijn dagen.
 Zijn eer-ampt moet' een ander dzagen.
 In eenzaamhepds bedroefden staat
 Geraak zijn gade met zijn zaad.
 7 Zijn' kind'ren moeten heen gaan swerbe
 En nergens plaats noch troost verwerben /
 Maar hier en daar in woesten hoeken
 Het schand'lijk bedel byood gaan zoeken.
 De Woekenaar / de zuyge-bloed /
 Sla klauwen in zijn gantsche goed ;
 8 Een vreedde moet zijns Doens genieten
 En zijns verdriets geen mensch verdrieten.
 Geen hart erbarme zijner Weezen:
 Uyt-roeping moet haar erf-lot-wezen ;
 Haar naam krijg' in 't gedenk een schryp /
 En reyk noopt tot den tweeden trap /
 9 't Geen van haar vad'ren is bedreven
 Sta in Gods hart als opgeschreven.
 Zijns moeder's misdad / t'haren tijden /
 Duur in 't geheug / en doe hem lijden.
 Daar naam zy aller eere bloed /
 En allen mensch' op aarden dood.
 10 All' dit / booz dat hy ober-wreed was ;
 Booz dat geens menschen leed hem leed was ;
 Booz dat hy den gevangden p'angde /
 Den kleynen en geangden angde /
 En hem een onberdienden dood
 In zijn godlooze ziel bestoot.
 11 Tot bloek was 't dat zijn lust hem porde
 De bloek / de bloek is hem geworden.
 Ter zegening wild' hy niet komen :
 En s' heeft van hem de blucht genomen.
 De volle bloek zy om hem heen

Zelijk een kleed rondsom de le'en.
 De bloek / met wpt-gelaten stroomen /
 Doet hem tot in zijn binnenst komen.
 De bloek (van peder der gemeente)
 Sing hem als oly in 't gebeente.
 De bloek / verzeld met leed en pijn /
 Doet hem een kleed en gozdel zijn.
 Zulck loon heb 't werk van mijn partijen.
 Wie lij'en doet / berokt zich lij'en.
 So moet de Heer mijn onschuld wreken
 Die mijn ziel te na gaan spreken.
 Gy / Heer / met my / uw' naam ter eer :
 Want uwe goedhepd strekt zich veer.
 Ach ! red my in ellend bedoben /
 Hoeftig / en op aard verschoben /
 Erwoud tot in het diepst des harten
 Het ongemeene zielen-smarten.
 Ik Ga als een schaduw die verdwijnt /
 En haast verliest het geenze schijnt.
 Verwert en ontwis staan mijn dingen ;
 Die moet van plaats tot plaats verspringen /
 Zelijk een spinkhaan op de boomen.
 Hoer vasten is 't daar heen gekomen /
 Dat mijnen knien de kracht ontwijkt /
 En 't wptgemergeld lijf bezwijkt.
 Gy 't lijden komt zich spot verzellen /
 Des voelt mijn hart en dubbel quellen.
 Die schudden / ach ! 't is zwaar om kroppen.
 Is zy my zien / haar trotze koppen.
 Gy / Heer mijn God / ter hulpe mijns /
 Na d'obergroote goedhepd dijns.
 Help zoo / dat zy in uwe werken
 Hoer-luchtig blijk uw' hands bemerken.
 Dat 's my haar bloeken : als gy zegent ?
 Daar wreedhepd : als gy zoet besegent ?
 Haar wrevel-zinnig tegenstaan ?

Als

Als gy 't ter ſchaamt' haar doet vergaan.
 18 In vzeugde zal uw' dienaar leben /
 Schaamt mijn party als kleeed om-geven.
 E'wyl zal mijn mond Gods lof verklaren
 In 't midden van de dichte ſcharen.
 Hy zal / als dood-ſpraak is gegaan /
 Ter hulp aan 's armen zijde ſtaan.

Den Cx. Pſalm.

De Heere ſprak wel eer tot mijnen Heere:
 Wel op / ten thoon / aan mijne rechter
 hand Ter tijd ik u uw' vyand blak verne'er
 Ten boet-ſchabel in overwonnen ſtand.

2 Aldus de Heer. Maar gy/zoo hoog verhebt
 En neffens God geplaatſt in zynen thoon /
 Hyt Zion is 't daar u de Heer zal geven
 De bloem en roem / de kracht van ſtaf
 kroon.

3 Dan treffen dy de woorden dezer reden:
 Berreph' 't bereph van uwe heerſchapp /
 In klaren glans der hoogſter heerlijkheden
 Blinks' uwe kroon zelfs onder uw' party.

4 Het volk (dat dooz u pber zich ont-nomen)
 Hyt vzyen keur de ziel verbonden heeft /
 Wanneer de dag uws glorijs is gekomen /
 En rijke ſtaf tot alle vzeugde geeft:

5 Zal u / zyn hooft (tot uwer grooter daden

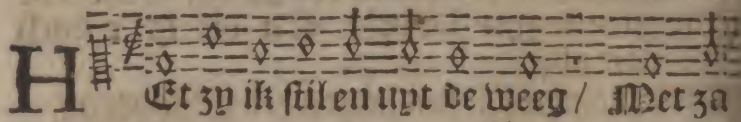
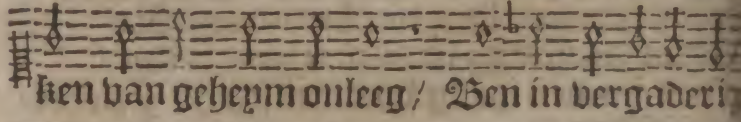
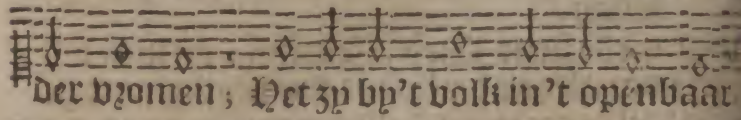
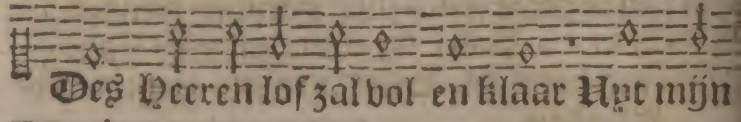
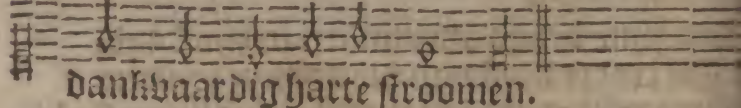
De

derdienden roem en helder tijt-geschied
 Indsomme staan in heplige cietaden /
 En in Gods hups een ring van eeren zijn.
 De frissche dauw / in vroege morgen-stonden /
 Wanneer de Zon nauw boben aarde gaat /
 Zyd niet zoo dicht op loof en krupd gebonden /
 Als utwe jeugd wel rijk van stam en zaad.
 O schat des hepls waar toe gy zijt verkoren!
 Die grond zijn diept? En dit is 't noch
 niet al:
 Id heeft een eed / een hogen eed gezworen /
 Die immermeer hem niet berouwen zal:
 Groot-priester gy in aller eeuwigheden /
 Niet na den gang van menschlijk Priester-
 schap /
 Maar na de keur Melchisedechs: en heden /
 En booz altoos verhoogt ten hepl'gen trap.
 En wel te recht houd utwe gunst de handen
 Aan hem / o God / die aan utw' zijde staat /
 In heerlijk heerscht. want in zijns toozns ont-
 handen
 Zal zijne deugd ontblinken in zijn daad.
 De trotze bozst van die verheben zitten
 Op aarschen thoon met koninklijken staf /
 Al 't moedig staal zijns rechter-handz dooz-
 spitten /
 En met gericht den volken komen af.
 De slag zal zwaar / het zweerd beel-mooz-
 dig wezen /
 Het beld al-om met dooden ober-dekt /
 De kop dooz-spit 't van die / in hoogt gerezen /
 Tot meenig land zijn scepter had gestrekt.
 Gelyk een held / wanneer nu 's vpanz ben-
 den
 Ter vluchte slaan / te suelder pozt en dringt /
 In heftig jaagt; tot hem / zijns krachts ten en-
 den / De

De groote hit den dorst te lesschen dwingt :
 13 Te lesschen dwingt aan 't water van de
 ken

Zijns jage-pads : Alzoo wil ook de Heer
 Zeeg-pv'rig zijn. dies zal hy 't hooft op-steke
 Omstraalt met glans van triumphante ee

Den Cxj. Psalm.

H Et zy ik stil en uyt de weeg / Met za
 ken van geheym onleeg / Ben in vergaderi
 der vromen ; Het zy by 't volk in 't openbaar
 Des Heeren lof zal vol en klaar Uyt mijn
 dankvaardig harte stroomen.

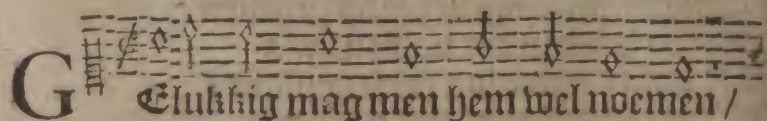
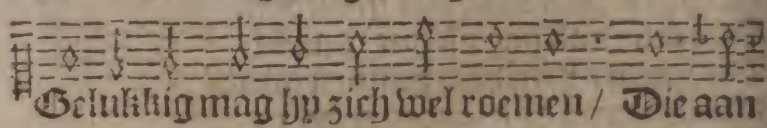
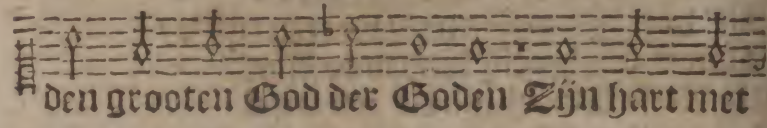
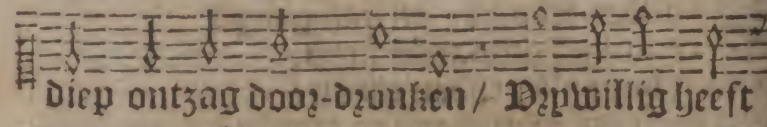
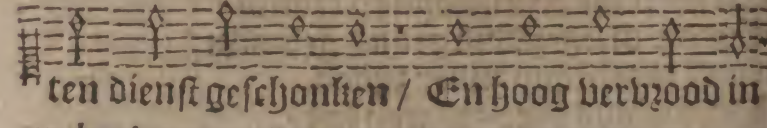
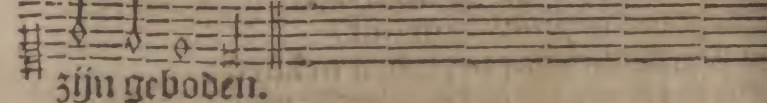
2 Groot zijn / en boben aardseh verstand /
 De werken van zijn rechter-hand /
 De werken van de hand des Heeren ;
 Die alle hart na God gezind
 Door d'zift van liefde zoekt / en bind /
 Om diepe wijshepd uyt te leeren.
 3 Een glans van roem en voeglijkhepd
 Is door zijn Godlijk doen verspreyd.
 En zijn gerechthepd kent geen perken
 Dan tijd / delwijl zy eenwig is.
 Hy heeft gesicht een heugenis
 Dan zijn verwond'rens waarde werken.

De Heer barmhertig / gunst-rijk / goed ;
 Van hem word alle ziel geboed /
 Die zijnes Godhepds heplig vzerzen
 Tot in haar binnenst' heeft geraakt.
 Hy zal des bonds van hem gemaakt
 In aller eeuw' gedachtig wezen.
 Wel eer heeft hy een kilaar vertoog
 (Dooz zijner uptverkoren oog)
 Inns hoog-vermogenthepds gegeven /
 Doe hy haar in der volken land
 Ter vaster wooning heeft geplant /
 In d'epgenaars daar upt gedzeben.
 Van alle (ook hoe klepne) daad /
 Die immer hem van handen gaat /
 Is Billijkhepd de maat en regel ;
 Al' wat zijn mond booz wetten upt't /
 Al wat zijn heplig woord besluyt /
 Is rest Wisse Waarhepd tot een zegel.
 't Is onder-schoozt / en vast gelepd
 Ter ceuwiger ontwankelhepd /
 In staat dooz aller tijden tijden /
 En heeft oprechtighepd en trouw
 Tot on-afschepdlijk grond-gebouw /
 In vast gezelschap zijner zijden.
 Doe ellends over-zwaren last /
 Dicht op de zijne lag getast /
 Int slaafd' hy haar verladen nekken :
 En heeft gewilt dat zijn verbond /
 Op Goddelijke trouw gegrond /
 Dooz alle eeuwen heen zou' strekken.
 Zijn naam / zijn over-groote naam /
 Is heplig en verschziklyk t'zaam
 In allen sterff'lijken gedachten /
 In allen menschelijke ziel /
 Die ooyt aan haren God zich hiel
 In 's levens daden en betrachten.

10 Wilt gy / o mensch / den heyl-weg in /
 Gods vrees is wijshepds aan-begin ;
 Gods vrees cen recht vernustig Wezen:
 Gods vrees / een bloepend deugden-stof ;
 Gods vrees / een bron van eeuw'g lof.
 Niet beter dan / als God te vreezen.

Den Cxij. Psalm.

G Eluklig mag men hem wel noemen /
 Geluklig mag hy zich wel roemen / Die aan
 den grooten God der Goden Zijn hart met
 diep ontzag door-dronken / Dypwillig heeft
 ten dienst geschonken / En hoog verbzood in
 zijn geboden.

2 In macht zal zijn geslacht aan-groepen ;
 In eer zal 't wyden beer staan bloepen ;
 Een zee van heyl zal haar toe-stroomen.
 O troost der Godlijker gewissen !
 Het was oopt zoo / en 't kan niet missen :
 Gods zegen erst op 't zaad der vroomen.
 3. Haar zaken gaan doorgaans voozspoedig ;
 Haar huys heeft alles overbloedig ;

De

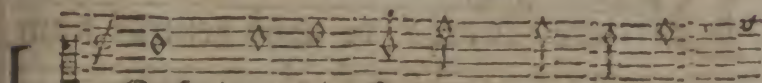
De saam van haar gerechte daden /
 Dooz menschen nijd noch spijt ver schoven /
 Noch in vergetings nacht bedoven /
 linkt op onster ffelyke bladen.
 Als 't avontuur niet ongeballen
 Den boozen plots op 't lijf komt ballen /
 n overfrolpt met allen ebel :
 Dan laat de Heer zijn liefde stralen /
 Croost-barig / op de vrome dalen-
 n strijkt van 't hart des dzoefhepds nebel.
 Zulk heyl komt God den zijnen schaffen.
 Niet vzeemds. in loonen en in straffen /
 ewijst hy doozgaans zich rechtvaardig ;
 In hulp te schikken / rad en spoedig ;
 In troost te geven ; mild en goedig ;
 n 't leeren / trouw en medewaardig.
 O ! zalig / die / vol mededoogen /
 En tot in 't ingewand bewogen /
 inmoedig leent waar nood mag sprekken :
 Die koel en wijs bedacht in reden /
 Recht wpt / en ongeveynst van zeden /
 oopt deel en heeft aan sijnne streken.
 Geen ding zoo sterk / of 't kan verkranken ;
 Geen ding zoo vast / of 't kan licht wanken ;
 een ding zoo waard / of 't moet verderben :
 Maar hy zal duren en beklijben ;
 Zijns naams gerucht in waarde blijven /
 Is alles blucht en weg moet sterben.
 Daar mogen dzoebe maren loopen ;
 Daar mag een deure schijnen open
 ot jammer-daad en dichte plagen :
 Den Hemel mag ver schriklijk dzeppen ;
 't Mag all' ten laatsten valle / neppen ;
 n alles zal hy niet vertzagen.
 Zijn hart om-muurt met sterk vertrouwen /
 kan alle vzeerze buyten houtwen.

Hy staat gelijk de vaste rotzen /
 Die in het midden van de bloeden
 Des wilden woesten zees / haar woeden
 En krachteloze baren trotzen.
 10 Een reyn en knageloos Geweten
 Mag tegen alle harde smeten /
 Mag tegen duyzend duyzend rampen.
 Een hart in God gestijft van binnen /
 Wat kan daar 't bzoos geval op winnen ?
 Zijn pijn moet stomp te rugge schampen.
 11 Hy leeft getroost / en houd het staande /
 Tot hy zijn vband (die zich waande
 Zijns ondergangs te zullen spotten)
 Met lust ter neder ziet geworpen
 In onheyls grondeloze slozpen
 En ziel verberf / het loon der zotten.
 12 Aan 't Goed en laat hy 't hart niet kileben
 Maar heeft een ruyme hand in 't geben.
 Den armen deylt en stroopt hy 't zijne.
 Wat is zijn loon? Dat (zeyd Gods Rieden)
 De lof van zijn gerechtigheden
 In eeuwigheid niet zal verdwijnen.
 13 Zijn eere leeft in zijnen volke /
 En heft haar hoofd tot aan de wollien ;
 Geen oudhepds roest kan haar verknagen ;
 Geen tijd / waar doorze word ver sleten ;
 Geen nijd / waar banze word verbeten /
 Of in 't vergetel-graf gedragen.
 14 De goddeloze zal 't aanschouwen /
 En 't zal zijn haatsche ziel benoutwen :
 Der wondering ontstelt zijn herffen ;
 Verbitt'ring koint upt 't hart op-dzingen ;
 Verwaande spijt / inwendig wringen /
 En doet de tanden t'zamen-knerffen :
 15 Zijn hart / van dzoeben nijd bezeten /
 Word van hem zelven op-gebzeten.

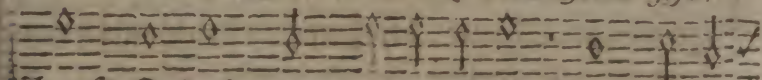
Der.

Bergeefs. Want God maakt dat al't poogen /
 Dat al't gebloek en 't qualijk wenschen /
 Van alle God-vergeten menschen /
 Niets op den zijnen zal vermogen.

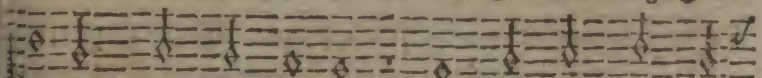
Den Cxiiij. Psalm.

Loft / gy die Godes knechten zyt /

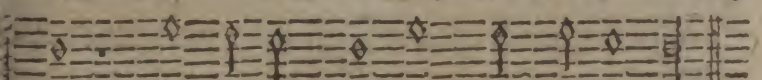
Looft Godes naam nu en altijd. Laat zegen

in uw' monden wezen. Van daar de Zon des

morgens straalt / Tot daarze we'er des avonds

daalt; Zy Godes grooten naam geprezen.

Des Heeren hoogt trots alle volk /

Zijns glorijs upt-stek / het gewolk /

Ja's Hemels alderhoogste ronden.

Al wat van Godheyd weet / sta by :

Waar word' er oopt een Heer als hy /

Een God als onze God gevonden ?

Een God / zoo groot en ober-hoog ?

Zoo hoog van stoel / zoo laag van oog ?

Dan d' Hemel af / ziet hy op aarde :

En heft hem upt den stof en slijk /

(Ja maakt den grooten hem gelijk)

Die kleyn was en van geender waarde.

Hy is die 't huys dat treurig leeft /

Terwijl het zaad noch na-beeld heeft /

Den druk in vzeugde doet verkeeren /
 Wanneer het wijf zich moeder vind
 Dan meenig (nauw-gehoopte) kind.
 Hof Gode / Heere aller Heeren.

Den Cxiiij. Psalm.

Doe Israël / de God-geliefde stam
 Trok upt Egypt / en Jacobs hups outquan
 Des vzeemd-taals slaverijpe: Doe zag men
 dat God Juda hem verkoos Tot hepligden
 en Isr'el werd altoos Zijn lieve heer schapppe
 2 De Zee zag 't aan / de Zee zag 't aan / en bloo
 De bloed Jozdaan nam tegenstroomsche
 schoot /
 En dzaapden rugwaarts heenen.
 't Gebergte dansi' als zatte rammen doen.
 't Geheubelt sprong niet anders als in 't groen
 Der lamm'ren dert'le beenen.
 3 Wat gaf uw' vlucht zoo snellen dzift / o Zee
 Wat was 't / Jozdaan / dat u verstromen de'e
 Wat sprongt gy / hooge bergen ?
 Wat was 't dat u / o heubels / op dat pas
 (Als 't jonge vee in 't weelderige gras)
 Den hupsel-dans quam vergen ?
 5 Natuur-schrik meldt pet ongemeens e
 waards.

Dae

Daar was (booz wijs) daar was wat meer dan
Hards.

't Was God/ die 't al de'e beben /
En daar gy Hard / met recht booz beben moet/
Die laaflijk bocht en milden water-bloed
Uyt dooren ſteen kan geben.

Den Cxv. Pſalm.

En trouwe ziel draagt pber tot den
Heer. Niet ons (niet ons / maar U / o God/
Zeer / Zeer en lof gegeben. Dat onze mond
een zege-bede doet / Is niet uyt tocht van
nd'len hoogemoed / Daar 't hart dooz word
gedreven :

2 Is niet dat ons de alverbeydsche Faam
De byon en roem van overwinners naam
Al-om draag op haar vlerken :

D! geen van zulkis daar ons het oog opziet :
Een waardig knecht/ heeft eygen eere niet
(Ten doel van zijne werken.)

4 Dit is de lust die 't hart en tonge leyd :
Dat uwe Trouw / dat uwe goedigheyd

4

Niet

Niet langer legg' in 't duyster /
Niet eeuwlijk roest; maar in haar schoone
Schoon

Door spreekb're daad zich glory-rijk vertoort
En geev' uw' naam een luster.

4 Want (o!) waarom / wanneer uw' glo
zwijgt /

Is 't dat de mond des Heydens stoffe krijgt
Tot deze trotze tale:

Waar nu haar God? haar God / zoo eeren-ri
Op hare tong? Waar zal men levend blijk
Van zijne Godhepd halen?

5 Ellendig volk / een proop der duysternis
Op vraagt / waar God / waar onze God nu
O domme nazen-rede!

Hy is (of 't schoon uw dwaashepd niet erkent
Daar 't sterflijk oog zijn stralen niet en zend /
In 's Hemels hooge stede.

6 Den Hemel is 't daar hy zijn wooning hou
En wat hy wil vol-upt heeft in gewoud.
Maar wat zijn Heyd'nen Goden?

Een lijdend stof / van zilver of van goud;
Een ydel werk / van menschen hand gebouwt
En hooger niet dan dogden.

7 Daar is een mond / maar die geen spraak
en geeft;

Een oogen-paar / maar dat geen licht en heef
Twee ooren / maar geen hooren:

Een wind verlaat / maar dat niet rupken kan
Een vinger-typg / maar 't raakt geen dinge
(O kunst-en kost-verlooren!) (a'1

8 Daar is wel voet / maar eeuwlijk zonde
gank:

Daar is een keel / maar nimmer geestze klank
Als zy / zoo ook haar maker /

Zoo ook elk hart dat zich aan haar vertrouwt
E

in menig mensch die 't dwaze werk aans-
schouwt /

Maakt tot een God-verzakker.

Maar nimmer gy / o Israël / zoo zot.

De vaste grond van uw' geloof zy God /

Uw' hulper / schild en schutzel.

Arons hants / in alles wat gy doet /

leem God alleen ten steun-staf van 't vermoed-

Zijn kracht uw' kracht en stutzel.

En gy wier hart het Goddelijk gezag.

er wooning heeft; 't zy wat u moeten mag /

Sta vast in 't God-vertrouwen.

Zijn hart tot ons. De liefd heeft zijn verstand.

De heugenis herbzagt van onzen stand

Om zegen rijk t'aanschouwen :

T'aanschouwen ons en 't heylige geslacht

es Priesterdoms van Aron voort-gebracht :

T'aanschouwen / die hem bzezen.

'aanschouwen / (want zijn gunst is al-ge-

meen

(en klieu /

waar 't hart hem meent) t'aanschouwen groot

Van hoog' en lagen wezen.

Dit wenscht mijn ziel: Op u en op uw' zaad

aal van den Heer een mild' en volle maat

Van schoone zegeningen ;

en Heer' die Aard en Hemel heeft geblyd /

zijt gy / zijt gy ten zegen toe-gewijd :

O wenschelijke dingen !

De hem'len / Gods. de aard en haren krepts :

eft hy upt zucht des milden goedigheids

Den Mensch ter woonsf gegeven.

ch ! in den dood / in 't diep en eeuw'ig Stil

in vand zich noyt God-prijzens kracht of wil :

Die loben zal moet leben.

Maar wy / wien God genot van leben jont /

py zullen hem met rijken zegen-mond

In alles staan ter eere :
 Ter eere staan / zoo lang 't nature lijd ;
 Ter eere staan van nu tot aller tijd :
 Lof Gode / onzen Heere.

Den Cxvj. Psalm.

A An God mijn hart: want tot mijn si
 zijn ooz: Zyn gunstig ooz / in tijd van droel
 dagen. De strik des doodz was om my hee
 geslagen; Der hellen angst ging all' mijn zi
 le dooz:

2 Ik stond benert. wat raad? God riep ik aa/
 En sprak: Ach! Heer / ach! red mijn ziel ha
 leven.

O goedhepd Gods! hy (billijk / vol ber geben
 Des eerbouds schut) help my / by na vergaa
 3 Ter rust / mijn ziel. want Gods hebt gy g
 smaakt.

En gy / mijn God, hebt my den dood ont-toge
 Mijn voet den stoot / den tranen mijne ooger
 Dies (leben-ryk) mijn tred Gods aanscht
 naakt. (mond

4 't Geloof in 't hart bypmoedigt 's mensche
 Geloost heb ik. dies byucht ik my geen spzeke
 Wel eer niet zoo. Want doe 't Geluk (ontweke

D

Verued'ring d'eygd' / en alles wankiel stond:
 Doe sprak ik snel / in onbedachttheyd heen:
 Een mensch op aard om op te steunen mo-
 gen:

Dat leven heeft / al t'zamen vast aan logen.

(Zoo uyt 't bytwijl den onmoed ware reen.)

Du zeg / mijn ziel / zoo meensigmaal gered /
 Dat wederloon den Heere vooz zijn daden?
 looz 't mild bescheer der veelderley genaden?
 Vooz 't goeds genot daar u zijn gunst in zet?
 Ten heyl'gen disch wil ik / dank-baardig /
 gaan /

In heffen daar den kielk' der zaligheden

Het aanroep Gods: om van belofte-reden

Vooz all' zijn volk't verplichthe hart t'ontsaaen.

Wie wankt'er opt die God heeft tot zijn wijk?

Dien God / dien God / die liefd' heeft by ver-
 mogen?

Zijn vrienden dood is kost'lijk in zijn oogen:

Des heeft mijn ziel een onbedrieglijk blijck:

Mijn ziel / o God / die U haar bede doet.

Ik / ik uw' knecht; uw' eygendom / wienz
 handen

By hebt ontsrikt van haar benauwde banden.

Een offerhand staat ree in mijn gemoed:

o Een offerhand van vollen dank en lof /

Een offerhand / meer dan een beest te achten)

Een offerhand / op 't altaar der gedachten

U Heer / geslacht 't tot eeuwige eeren-stof.

Uw' naam / in nood / zal op mijn tonge zijn:

Dooz peders oog zal ik geloft betalen

In u / Gods stad: in Gods gewijdde salen.

Lof dy / o God; want alle lof is dijn.

Ghy volken meenig van getal / Gy vol-
 lien over over al; Het zy gy noch vooz deze tij
 Van Gods genade bastert zyt; Het zy / als
 upverkoren kind / Met hooger gunst van
 hem bemind :

Gy volken / spreekt des Heeren lof ;
 Gy volken spreekt : want daar is stof .
 Zijn goedhepd / over ons verspreyd /
 Is op een stercken grond geleyd .
 Zijn trouw / bepaalt van nu noch dag /
 Duurt eeuwiglijk. Hallelu-Jah.

Den Cxviij. Psalm.

Den Heere lof : want hy is goedig / En
 zijne goedhepd heeft geen end. Zulks werde
 klaar en overbloedig Van alle tong en hart
 erkent. Heel Israet (dooz 't wel-bedenken
 Wa

Wat stroom van gunst God op hem zend)

Moet hem met waarden lof beschenken:

En spreek: Zijn goedhepd heeft geen end.

Narons hups (door 't overleggen
Hoe gunst-ryk God haar is ontrent)
tel hart en mond om lof te zeggen;

En spreek: Zijn goedhepd heeft geen end.
de reyne aard der goed gezinden /

Die diep in 't hart Gods vreeze pzent /
Doet tong en lip ten lof ontbinden /

En spreek: Zijn goedhepd heeft geen end.
Ik was in angst / en riep tot Gode:

Hij gaf gehoor / en ruymt' in 't hart.
de Heer met my. Wat meer van nooden.
Geen schrik wiens strik de ziel verwart.

Dat konnen my / wat konnen menschen /
Nu God zijn mede-hulpe bied?

naast komt 'er dat het oog / na wenschen /
Zijn lust aan mijne hater's ziet.
O! veter 't God / dan Mensch-vertrouwen.

Doopt had de hope vaster grond /
die 't hart zich aan zijn God doet houwen /
Dan die op 't menschlyk schijn-groot stond.

laat alle volken my om-ringen:
Vergeefs en dwaas al haar bestaan.
laat alle volken my bespringen:
Met God wil ikze neder slaan.

Laat alle volken om my heenen
Als dichten zwerm van byen gaan:
Het God (die krachten zal verleenen)

Q 7.

Wil.

Wil ikze onber 't zaagd'lijk aan;
 Wil ikze slaan / en doen verdwijnen /
 Gelyk het loome dooznen vuur.
 Het mensch'lijk groot en machtig schijnen
 Is pdel en van klepnen duur.
 6 Opandig hart / gy hebt uw' krachten
 By een gebzagt / ten val van my :
 Maar God / mijn hulp / ontzeend' uw trachte
 Dies hy mijn kracht en eer-licd zy.
 Met vollen bloed der hulplijkheden
 Quam zijne goedhepd op my neer.
 Der byomen tenten zijn de steden
 Gewijd ten galm van Godes eer.
 7 Godes hand is kracht-ryk en verheben /
 Godes hand heeft zenuw en geweld.
 Wat dreygt gy / Dood ? noch duurt mijn lebe
 Noch word Godes Doen van my ver telt.
 't Is waar / met scherpe vader-slagen
 Heeft zijne tucht-roe my geraakt /
 Maar dooz den dood noch mijner dagen
 Geen on-we'erhalyk end gemaakt.
 8 Nu opent my / gewijdde handen /
 (Ten hoogen dienst van God berend /
 Bewaarders der genade-panden)
 De poozten der gerechtighpd ;
 De poozten / van onzuyv're boeten
 Doopt by en ongestraft betre'en :
 Ik wilder in / en God begroeten
 Met eer-dank zijner goedighe'en.
 9 Dit zijn / o mensch de rechte deure /
 Waar dooz men tot den Heere gaat /
 Wier ingang peder zal gebeuren /
 Die / onbeweegt / in deugden staat.
 Van my uw lof ; en wel met reden :
 Want doe ik bad verhoozde gy /
 En midden in ramp-valligheden.

Ma

Had ik een rots des heyls aan dy.

1. O afgrond der geheymenissen /
 Die d'all'-vermogen wijshepd heeft !
 Is God die menschen raad doet missen /
 En hoogt' in diepe laagte geest.
 De steen van dwaze bouwers handen
 Verwozpen en onnut geacht /
 Is (hem ter glorp / haar ter schanden)
 Aan 't huys ten hoofd des hoeks gebzacht.
 1. Zulki werk van God. wiens hoog vermogen
 't Gezag zijns Godhepds in 't gemoed
 Dereenigt / als hy onzen oogen
 Zijn wonderhepd aanschouwen doet.
 O! dit de dag / van God gegeven /
 Gegeven / en ter vreugd bereyd.
 Wel op / en laat hem ons dooz-leben
 In ongemeene vrolijkhepd.
 2. Help / Heer / help / nu (dit heeft ons smeken /
 Dit heeft ons ernstig bidden in)
 Kom nu met voozspoeds bolle beken /
 En 't end van 't werk zy als 't begin.
 Bezegent / die daer komt getreden /
 En is van zijnen God gelwyd
 Ten Dorst des heyls. A trest de reden
 Die van het huys des Heeren zyt.
 3. God ons een Heer / een zegen-bronne /
 Een stut een schut vooz alle qua'en ;
 Zijns goedighepds dooz-luchte Zonne
 Is onzen oogen opgegaan.
 Nu bind het Lam met vaste zeelen
 Aan 't heylig voozhoofst van 't altaar.
 Wat dankbaarhepd Gods gunst kan teelen
 Word in 't uytwendig openbaar.
 14. Wat zal ik meer ? waer vind ik sprake /
 Daar 't hart zijn alderdiepst' dooz uyt't ?
 Gy / gy mijn God. O! groote zake /

Die

Die t' uwer eer' mijn mond ontsluit /
 Gy / gy mijn God. dies ben ik spoedig /
 En tracht dat elk uw' hooghepd kent.
 Den Heere lof. want hy is goedig /
 En zijne goedhepd heeft geen end.

Den Cxix. Psalm.

A. Aleph. j.

O Zalig hy / wiens binnenst' onbesme
 In stil geweest / geen aanklacht voelt van zonden /
 Maar richt zijn pad na't meet-snoer
 van Gods Wet. **O!** zalig hy / die Gods gescheven monde
 Gehoorzaam is ; en zoekt
 (al wat hy kan) God langs dien weg waat
 op hy word gebonden.

2 Met recht draagt hy den naam van zalig man /

Die zich begeeft op Godes rechte straten.

Waarom? de zond (daar noopt dan quaad
 quam van /

Gamps

ampſ eenig ſtoff) iſ uyt zyn doen en laten.

Dies hebt Gy / God / een ſtrak gebod ge-
daan /

Dat elk met ernſt uw wetten moet aanbaten.

Dadien dan / God / de zaken juſt zoo ſtaan:

o! kond' ik doch / o! kond' ik al mijn leben

In ſtrengen ernſt uw' heylig pad begaan!

o! wou' 't gezicht zich noopt ten dool-bzil ge-
ben /

Om immermeer uw' wegen miſ te zien;

oo wierd mijn ziel noopt ſchaamte toe-gedze-
ben.

Ik wil en kan. want gy komt hulpe bien.

Gy leert en toont (waar vooz ik dank moet uy-
ten (te blien /

Dan 's harten grond /) om graag van quaad

Dat billijkhepd uw' wetten in zich ſlupten /

Wat heyl haar volgt. Dies ik u willig dien /

In houd' uw' wet. hou gy dijn hulp niet buy-
ten.

B. Beth. ij.

Hoe zal de ſeugd / wiens wankelbaar gemoed

In luſten zweimt / wiens ongeſtiilde gangen

Gevaarlijk ſtaan op loffen ſlibber boet /

Ontſtraff'lyk gaan? Zoo zy zich laat bepjan-
gen (ten zin:

Dan 't woord uw' wet's. Wel aan / dit 's har-

Uleen / laat my trouw onderwijs ontfangen.

Mijn ziele neemt uw' woord zorgvuldig in /

Om noopt op 't pad te gliſſen / noopt te miſſen /

Hoopt loſ te gaan in al wat ik begin.

Loſ dy / mijn God. Daal diep in mijn gewiſſen

Met dijne leer / op dat ik 't heylig recht

Uw' wet's verſta / meer dan dooz twijff'lyk giſ-
ſen.

Zoo zal ſtaag a'n de mond van uwe knecht

En-

Onledig zijn in 't roemen en vertellen (h)
 Uwz wets / zoo / wijs / zoo wis / zoo re
 Zoo zalder 't hart zijn ganschen lust in stelli
 Zoo wordze my veel waarder dan al 't g
 Al 't goud / al 't geld dat menschen hand
 tellen: (vle)

8 Zoo krijgt mijn tong / uyt 's harten oer
 Geduur'ge stoff' om hoog van haar te spze
 Zoo zalze my in Dooz en Tegen-spoed
 Een spiegel zijn van Deugden en Gebzeke
 Zp blijft mijn vzeugd; en geen vergeet en
 En doetze oopt uyt mijn gedacht ver sieken.

C. Gimel. iij.

9 Doe wel aan my / en maak my 's levens /
 My / my / die snak om na uw woord te lebe
 My / wiens gemoed aan u ber knechtet i
 En / wille-loos / zich u heeft overgeben.

Bestraal mijn ziel / dat in mijn teer ver sta
 Uwz wets geheym doozluchtig sta geschzebe

10 Op aard (helaag!) daar heb ik staat n
 stand

Die zeker is / daar heb ik lot noch erbe /

Daar heb ik hups noch eppen-blijbig land

Doch ben vernoegt als ik maar een ver werb

Wat is dat een? Dat ik uw' Wet en Wco:
 (Setupg' uwz wilz) te geener tijd en derbe.

11 Mijn ziel / vol lust / bind rust aan geem
 oord / (ge)

Maar steent en quijnt dooz moedeloos verla

Da 't recht verstand uwz wets. Helpt gy n
 voort: (ge)

Op / die uw hand ter wzaak zich laat verstra

En giet uw' bloek op die uw' woord n
 acht / (ge)

Maar 't trots gemoed aan pdelhepd laat ha

12 W

Weet smaad en hoon van my / die vurig tracht
 ws wilg begeert gedurig na te streben ;

Die spot en spijt van kleyn en groot ber-
 wacht' /

Im dat uw Wet van my steeds wozd berheben.

Hier tusschen blijft mijn pber noch in macht /

in ik uw Wet / als Roer en Raad / aan-kle-
 ven.

D. Daleth. iiij.

3 't Onlustig hart / bedoven in verdriet /

4 verbult in smert. Waar sal het heul gaan zoe-
 ken? (ziet /

5 By Menschen? Laas! al wie op Menschen

6 epe lossen grond. uw' Woorz moet my ber-
 kloeken: (schat;

7 Verhoort mijn be'e. toon my uwz wijshepds

8 k open dy mijns harten diepste hoeken.

9 Geef wisse voet op 't dwalelooze pad:

10 op 't pad uwz wets. uw sakkel op my boren.

11 Weemoed heeft my inwendiglijk om-bat /

12 in doet in druk by na de ziele smoren.

13 Troost is mijn be'e. Waar haal ik troost van
 daan? (boren.

14 1! dooz uw' woorz werd' troost in 't hart ge-

15 5 Van krommen gang / van zelfs-gebonden
 pa'en / (gen /

16 6 die dooz een schijn den mensch ten onheyl bren-

17 7 Bewaar mijn voet. Uw' Wet toon my mijn
 baan / (mengen.

18 8 in leer my / noopt het Slim met Recht ver-

19 9 Uwz waarhepds Wet / daar op ben ik be-
 dacht (gen.

20 0 Ten gang te slaan / noopt af-tred van te hen-

21 1 Ik hecht mijn ziel (en doe mijn lusten)
 kracht)

22 2 an uwe Wet / het blijk van uw' begeeren.

Gun

Gun dat ik noopt ter schand en werd
bracht. (kec)

Laat uwe gunst zich troost-rijck t'mpwaer
En klaar mijn hart van droefheyds
nacht:

Zoo kies ik 't pad dat ons uw' wetten leere.

E. He. v.

17 Geef trouw bericht. schiet helder licht in
Dat ik den grond uwos Wets onseplijck peyl

En gaar mijn hart een trouwe plaatze z

Zoo lang de dag zijn licht my met zal depleer

Geest trouw bericht. op dat my uw' beve

En oog-star zo om op het seherpft te zeplen.

18 B'eng my ter baan / en maak mijn vor
siel

Op uwes Woords (my aangename) paden.

Geef dat ik noopt on'el' liefd' en stel

Op aardschen d'zeli / die steeds verlok't ten g
den:

Maar dat mijn ziel zich upt den stof verho

En in uw' woord zijn lusten zoek te zaden.

19 Weest my een snoer voor 't ongewisse oo

Op dat het noopt aait Schijn zich ga verkijs

Noch 't hart verknoot' aan leer die niet

doog /

Om immermeer van waarheids leer te wijken

En als zomtijds 't gedacht / koel-liefdi

dwaalt /

En d'pber slaapt / laat my niet heel bezwijkel

20 Gun dat uw' knecht / beglanst met wa

heyds straal / (ke

Diep in zijn grond uw' Godlijckheid laat z

En / in ontzag / zich aan uw' wet bepaal.

Weer spot en smaad die menschen my toe di

ken.

H

uw' woord is zoet; uw' leer/ mijn geer. Du
daal /
laat my/ Heer/ upt uwe troost- by on dzyinken.

F. Vau. vj.

Kom/ heylig God/ kom met gena' te baat/
ijk gy u bypwillig hebt verbonden
n't woord dat ons tot tusschen tynge staat.
dat ik roem/ en alle laster monden
let waarheyd stop/ en stuyt in haar berwyjt/
wyl mijn hoop' zich op uw' woord gaat
gronden. (tyd)

Als waarheyd's reën neem doch te geener
i mijnen mond. want dooz haar leeft mijn
hoope.

Staat vast by my (trots ongebal en nijd)
i lang/ zoo lang de oogen my staan open /
de aard my dyaagt / mijn borst noch adem
heeft /

n uwe Wet mijn zielen lust te knooopen.
O! zoete byeugd! waar in de ziele leeft /
inneerz' haar zelfs / dooz goed gewet / kan
toonen /

datz' aan Gods wet geheel zich overgeeft/
in haar diepste' noopt byeemden lust laat
woonen :

Dies wast de moed. zoo dat ik/ onberschzikt/
i' woord verhef vooz hooge konings thoo-
nen. (heyd blykt)

Wet regt. want al waar waarheids kilaar-
liefd' en lust tot waarheyd's klare scere :
daar liefde woont / word pber toe-geschikt
n waarheyd's glans een peder toe te keeren.
Dies tong en taal daar heen gestadig mikt /
it peder mensch de waarheyd recht mogt
ereen.

Zain.

G. Zain. vij.

25 Gedenk/mijn God/gedenk aan uw verbor
Met my/ uw slaaf/ gemaakt upt reyn-
gonste;

Waar op alleen mijn hoope staat gegrond;
En 't welk / schoon 't lot op 't grimmigst 't aa-
schijn fronste /

En my de volt van ellend ober-zand /
Noch evenwel my 't hoost ophouden konste.

26 't Is waar / ik moet / omringt met sma-
en schand /

En doelwit van den stouten tongen wezen:
Uw' Met nochtans en schuyv' ik niet va-
kant.

Want als mijn geest in zich gaat over-lezen /

Hoe gy altijd de Wereld hebt gericht /
Zoo voel ik troost / en rust' in allen dezen.

27 Als my zomtijds ver schijnt voor mijn geziel
De booze aard/die/dom/haar heyl gaat blieden
En hiest / verdwaast / het Donker voor h
Licht /

En van uw' Met niet meer zich laat gebieden
Mijn geest / ontbrand't door 't heylig pbe-
uur /

Doet my het bloed rondsom mijn harte zieden
28 Uw' Woord en Met blinkt binnen mijne
muur;

Met haar is 't hart/ de tong/ de keel onledig.

Die in den nacht/ ter sluymer-bal'ger uur/
Kome zy my voor/ en maakt de ziel recht zedig

Dies blijftze my/ zoo lang ik hier geduur /
En waarde schat die 't hart maakt rijk en
vzedig.

H. Cheth. viij.

29 Ik heb't gezeyd (en doe mijn woord gestand
Uw

wil te doen / verkies ik tot mijn erben /
 Dijn eygendom / mijn schat / mijn dierste
 pand :
 en laat my / dat wild' ik gaarn verwerben /
 waar sineek ik om / upt 's herten diep' oot-
 moed)
 doofde gunst en laaffen is niet derben.
 Zit ne'er / en ziin' / in aandacht van ge-
 moed /
 loop en stijl van mijn gehele leven :
 hoe 't was / en is / en zijn wil ; Of my goed /
 quaad / genaakt / als gy recht loon zult
 geven :
 ik neem mijn gang ten spiegel van uw' Wet /
 waar klaar bericht van alles staat beschreven.
 Dies is 't groot recht / dat ik my blijtig zet /
 loek / bepijn / om noopt daar in te zynnen.
 Godloos' gespuys heeft zijn ver stand ge-
 wet't
 loof'lijk my te brengen aan het stuppen /
 in 't heylloos pad met haar te doen betre'en :
 h uwe Wet laat ik upt 't hart' noopt ruymen /
 In ab'ren nacht / wanneer nu peder een
 ruste leyd / laat ik de zachte beeren /
 in dank te doen vooz uw' gerechtighe'en.
 in zelschap zijn / die u aandachtig ceren /
 in doen uw' wil. En die de aard om heen
 lozt met gunst / bezryk my met uw' Leere.

I. Teth. ix.

Hou / Heer / hou woord ; en doe uw' Die-
 naar wel.
 in / baar in my / dooz Leer en wijze reden /
 en hart dat zich gerekkelijken stel
 niets en geeft dan recht mensch-waarde
 zeden /

Be-

Bequame stoff' hebt gy hier toe aan my:
 Want met uw' Wet ben ik vol upt te bzedden
 34 **E**c'er ik (van ramp en weder wil noch bzy)
 Vernedert was / ging ik / onachtzaam / dolt /
 Als al de wer'ld: Maar zedert / Heer / dat en
 Mijn hoggen moed / in krups en lijdens sc
 len /

Hebt ne'er-gezet / houd ik een scherper wael /
 En bind my bet aan 't geen gy hebt bevolen
 35 **F**onteyn van Deugd / den ulwen zoet m
 Die oberbloept van alle goedigheden (zacl
 Daal met uw' Leer in 't merg van mijn
 dacht.

Want schoon dat my den Hoog-aart wil b
 treden

Dooz leugen-bond: zoo houd ik niet te mi
 In 's harten diepft' uw' Wet een vaste stede.
 36 **U**w' Wet / mijn lust / is boozen wederz
 Daarom? haar hart / in 't weeldig smeer t
 oben /

En als verbeest 't / laat leer noch reden in
 Maar ik van u gepuurt in lijdens oben /
 Seleefz' / en acht all's wereldds schatt
 min.

Dies moet ik / Heer / booz uwe tucht / u loben

K. Jod. x.

37 **M**y hebt gy / God / dooz Goddelijke mach
 Wel eer berepd / en tot een mensch geschapen
 Verschep nu 't hart dooz klare leering
 kracht: (inapel

Maak m' een van uw' ter Deugd geschik
 Uw' recht-gezind' aanschouwen my in
 bzeugd /

Om datz' in my uw' Leere niet zien slapen.
 38 **I**k wett'et / God; en vender in verneugt

D.

Dat uw' gericht rechtvaardig is in allen.
 't Is recht gedaan / en 't werk van trouwe
 Deugd/

Dat gy my / hier / in klepnt' hebt laten vallen,
 Doch nu ik my / getogen / tot U keer /
 Laat (na beloft') uw troost mijn ziel om wal-
 len.

Uw' troost en hulp is 't geen dat ik begeer.
 Laat my den smaak van uwe goedheid proe-
 ven /

Op dat mijn ziel / verliest op 's Levens Leer/
 Niet raak ter dood door 't al te diep bedroeven.

Of lust uw wraak : zoo gietze t'eenemaal
 Tot hoon en schand) op 't rot der trotzer boe-
 ven : (smaal

Op 't Rot dat my niet schimpig valsch ge-
 sestrijd en bist / om dat ik haren ooren
 Een last / altijd van uwe Wet verhaal.

Och! of ik me'e tot hart-vrind waar verhooren
 Van 't volk / dat geen' en kent / dan uwe
 taal ; (smooren.

En 't zupber hart in schand noopt quam te
 L. Caph. xj.

1 Het hert / benert / is angstig en bedut.
 De geest bezyest / waar over lang bezweken /
 Had hoop' den loop / mijns levens niet ge-
 stut 't. (ken /

Het oog noopt droog / is schier al moe' gekte-
 Na troostings komst. Dies overbloedigheid
 dan harten-wee / den mond aldus doet spreken:

2 Hoe lang is 't / Heer / dat uwe hand noch
 bep'd? (pen :

Ik voel door druk mijns levens krachten krim-
 Gelijk een Leer / ontrent het buur gelept /
 Door kracht des hits allenken moet verschim-
 pen :

D

En

En nochtans raakt uw' Wet noopt in 't be-
geet / (glimpen
Hoe schoon ook 't vleesch zijn lusten kan be-
43 Wanneer komt (laas!) het eynd van alle leed
Hoe lang noch slaapt de straf van die my d'ruk-
ken?

Die booz mijn' boet haar kopl al hebben reed
En valsch'lijk my optijgen booze stukken :

My / die uw' woozd booz loue're waarhep-
keur / (d'rukken

En dooz geen schijn 't verstand oopt laat ver-
44 Help / help / mijn God. De Dood is booz d-
deur. (rippen

Dooz last des d'ruks kan nauwelijks 't hart zie-
In zulk' ellend en ober-zwaar getreue
Laat ik nochtans uw' Wet / uw' Wet / noop-
glippen.

Gun dan dat ik ellends ontzwareing speue /
Om vast te staan in 't Wet-woozd uwer lippen

M. Lamed. xij.

45 Uw' Woozd is vast ; uw' Waarhepd / wi-
van duur / (blikken
Zoo lang 't Gesternt aan 't Hemel-rond ze-
De aard met kruyd zich kleed / de heel Ra-
tuur

In wezen is / en dooz 't afmaehtig schikken
Uws wijzen raads by haar gebeurte-
lijst /

En uyt haar streek noch palen kan verschrik-
ken.

46 Had my uw' Woozd met troosting niet ge-
sijst /

Ik waer al lang versmolten in mijn lijden.

Dies my de re'en / dooz dubb'le oorzaak /
d'ijst

En

In uw' gebod noch nu noch t'geenen tijden
 Dom-zinniglijk te smijten aan een kant /
 n noopt daar van een scip te ober-schijden.
 'k Ben dijns: weest mijns / en bied' een hulp-
 zaam hand. (wetten.
 oek my: 'k zoek dy door trouwsherd in uw'
 Der boozen hoop heeft onderling verstand
 in / door bedrog en schalk-gestelde Netten /
 't Ontzielde hof te laten eeuwig-koud:
 n noch blijb' ik steeds op uw' woorden letten.
 Hoopt heeft mijn oog op aarden pels aan-
 schouwt /
 dat vast bestaat en duurzaam kan beklijven.
 't Verrot / 't vermoet / 't verzwakt / 't ver-
 stenst / 't veroud / bedrijven /
 Verderft / 't versierft. geen poogen / geen
 Geen doen / geen werk / dat stand en wezen
 houd:
 Alleen uw' Woord / is / en doet eeuwig blijven.

N. Mem. xij.

Hoe is my 't hart na uwre Wet zoo graag?
 oo ober zeer met liefde ingenomen?
 Ik denk en spreek van haar ja alle daag.
 dat is de re'eu? Door haar kan wijsheid ko-
 men /
 Waar door ik mijn byanden ober stap
 en waarden schat is zy niet recht te vo'men.
 In diepe kund en hooge wetenschap
 haab' ik vooz by al die my willen leeren.
 Wat brengt my tot zoo hoogen Wijsheid
 trap?
 uw' heplig Woord daar ik my steeds toe keere.
 De Gruijsheid zelfs / wijkt my in kloek be-
 leyd.

P 2

Waar-

Daarom? Mijn doen richt ik na uw begeren
 51 Om u in all's te volgen waar gy leyd /
 En my booz-treed met waarheyds klare stra-
 len.

Wenn' ik mijn gang van all' af-padigheyd
 En weeg mijn doen op waarheyds iuste scha-
 len;

Daar uw' bericht mijn zinnen toe aan-boed
 En klaar bescheyd in 't onwis hart laat daler
 52 Noopt Menschen-tong band eenig ding
 zoet:

Noopt honder By' zoo zoeten zoetheyd lezen
 Apt bloem of krupd / als ik in mijn ge-
 moed

Uw' edel Woord vol zoetheyd voel te wezen.

Uw' Woord maakt kloek / ervaren / raad-
 rijk / vloed.

Dies noopt qua' weg van my en word geprezei

O. Nun. xiiij.

53 Uw' zalig Woord is my gelijk een licht
 Dat / dooz zyns glanz 's berz' stralende geflon-
 ker /

D'onwissen voet in zijne gangen richt /
 En toont den weg in 't slobber-reede donker.

Dies ik onlangs in hoogen rede zwoer ;
 (Want deze re'en / die ik wil houden / klonker :

54 Uw' Wet zal zijn mijns levens eeuw'ig roet
 Om lief noch leed wil ik uw' Wille laten.

'k Ben heel in 't laag. Dies doe my troost
 toe-voer

Na dijn beloft. Kom dankelijk aanbaten

De offerhand die 'k op mijn lippen slacht'

In rennen wil. En toon m' uw' rechte strater

55 Of schoon mijn ziel bywyl' Doods vonni-
 wacht /

Wan

Danneer zy't lot zoo zwaren ramp ziet dzenge/
Uw' Wet nochtans rupmt niet uyt mijn ge-
dacht / (gen.

7 Sterk yber-vuur verteert het vlesch'lyk nep-
'k Woord hard belaagt (en noch houd ik uw
Wet / (eygen.

dan Volck dat Zond en Ramp heeft tot zijn
6 'k Heb gantsch en gaar mijn hart daar toe
gezet / (gen/

Dat ik uw' Woord standvastig aan wil han-
En gaan uw' baan / een-parig in mijn tred.

het is mijn erf / mijn vzeugde / mijn ver langen.

Om eeuwiglyk / getrouw' en onbesmet /
Uw pad te tre'en / bepaal ik mijne gangen.

P. Samech xv.

7 Ik haat en schouw den snoden Wayffel
aard

Die / wuf van vzeyn / na 't op-en neder-bloeden

Des lossen luk's / zwiert gints en heerewaard /
En boos gezind / geen stand en houd in 't goede.

Ik lieb' en zoek uw' Wet. Gy zijt mijn schild /
Mijn schut / mijn scherm / wiens woord mijn'
hoop' kan boeden.

8 Weg boos gespups / en al die qualijk wilt.

Mijns Gods gebod wil ik in ernst betrachten.

Geest dat mijn hart zijn wensch niet dwaas-
lijk spilt.

Door een vergeefs en ydel troost verwachten /

Maar laat uw' Woord my tot een steun staf
by /

Dat ik te schand niet werd' in mijn gedachten.

9 Geest kracht en sterkt. maak heel van quale
by :

Zoo wast mijn lust tot uw' gerechte Rechten.

Zy zijn verdoolt door schyns bedriegery /

P 3

Die

Die uwe's Wets bevelen weder-bechten.

Gy treedze ne'er / en doetze t'ondergaan /
Die aan het quaad' haar domme zinnen hec-
ten :

60 Gy valtze streng ; gy gaatse grou'lijk aan
Gy blaasze weg / als 't stof van d'aard gehebe
Gy brengtz' op Niet. Dit maakt dat ik boe-
taan

Met volke liefd' my t' uwer wet ga geben ;
Dit kan mijn ziel met diepen angst doe-
staan /

En 't hart in 't lijf booz uw' gericht doen bebe

Q. Ajin. xvj.

61 Noopt kromd' ik 't recht / noopt maakt' ik n
partyp /

Om in 't gericht of haat of zucht te dragen

Tot deez' of die / en / dooz gekozen zy' /
't Gewijs te doen na epgen welbehagen.

Dus geef / Heer / my / die noopt geweld e
de'e /

Niet in 't geweld van die my schalks belagen.

62 Gun uwen knecht dicht aan uw' hart ee-
ste'e ;

Bescherm / beschut / vertroost hem in bezwa-
Maak dat zijn hart / met u en Zich in vze'e
Verzekert leef booz zijn geweldnaren.

My lust / my lust uw' heyl te mogen zien ;
't Gerechtig Woord / te hooren openbaren.

63 Gena' / Gena' laat my geschien.

Doe recht bericht aan my uw' trouwe stabe
Bestuur en leer / beschast my die u dien /

En na de grond uws Woords-begeerig grabe
Wel op / 't is tijd dat wzaak raak op de been

En tegen 's Wets partyp ter straffe dzabe.

64 Noch 't fynste goud / noch eenig edel steen
Noch

Doch pet's van al dat schoon is en van waar=
 Is my soo lief als uwe Wet alleen: (den/
 Zien schoonder schoon en weet ik op der aar=
 den:

Zien valschen weg en wil ik oopt betre'en /
 Daar haer in all's tot levens maat aanbaar=
 den.

R. Pe. xvij.

5 Het woord uws Wets / daar gy dijn wil
 door tugt /

In 't goedlijk hart alre'e ter Deugd genegen /
 Dooz kracht van re'en tot uwen wille buigt /
 Is vol geheym's en diepe wijsheids wegen ;

Waar dooz / wanneer de kracht klaar word
 gesmaakt / (gen.

derstand en vreugd van Slechte word verkre=
 6 Na uwe Wet word zoo van my geblaakt /

Als van de bozst / in nare Zomer-tijden /
 Na versche lucht begeerlijk word gelaakt.

teer gunste toe / en zy met my te lijden /

Gelijc gy oopt met al de gene waart /

Die A ter eer' / den kamp der Deugden strij=
 den. (klaart /

7 O waar mijn geest zoo dooz uw Leer ge=
 Beklaart van waan en alle duysternissen /

Dat ik / van ondeugds ober-macht bewaart /
 Op 't pad uws woords noopt doet en liet ver=
 gliffen.

Verloz my / Heer / van menschen-tyranny :
 Zoo wil ik noopt in uw' bevelen missen.

8 Nu daal met 't licht uws goedheids / daal
 op my.

Maak my geleerd in 't heylig boek der zeden.

Als ik aanschouw des werelds zotterny /

En hoe uw 's wets zoo Goddelijke reden

Verfmeten word / doet harten-druk by ty'

Met dicht getraan de wangen ober-spreeden,
 S. Sfide. xvij.

69 Rechtvaardig / gy ; rechtvaardig / Heer /
 Woord /

Rechtvaardig is de wet en snoer van leven /
 Die / uyt uw' mond / tot blyk uw's wil
 gehoozt /

In strengen ernst van u is boozgeschreben ;
 Daar op gy wilt dat elk zijn zinnen spitz' /
 En al zijn doen repn-zedig / toe ga geben!

70 Dies my de geest / dooz kracht des pbe
 hits / (bare

In toorn ontbrand : In toorn / die pijn kor
 In pijn / die boozt in diepst des e'elsten lids

Een knaging teelt : een knaging / welks bezw.
 ren (hoo

Ter doodwaard strekt / wanneer ik zie e
 Dat mijn party uw' heylig Woord laat bare

71 Uw' Woord / mijn God / is louter dooz e
 dooz / (moet minne

Heeft smet noch streep. Dies ik het trou
 Ik / die / versmaad / gerekent als een Dooz /

En peders spot / nochtans mijn hart en zinnen
 Van uw' bebel noopt moedeloos en trek /

En / dooz geen leed slap-hertig / laat verwinne

72 Uw' recht, blijft recht / en eeuwig zonder ble
 Uw' waarhepd duurt en zal steeds waarhep
 wezen.

In angst en nood voel ik geen bzeugd's gebzek
 Uw' woord geeft lust / en kan van dzuk genezen

Uw' woord beperkt geens tijds (hoe lang
 rek : (vreezen

Maak my des bzoed / Geen dood zal ik mee
 T. Koph. xix.

73 Wanneer 't gemoed / met droeffhepd ober
 la'en /

En-

Inlustig is / en als van wec dooz kloven /
Laat ik mijn stem / Heer / dooz de wolken
gaan /

En zend tot u mijn jammer-taal na boben.

Ik roep. verhoor. dat ik uw' wetten hou' /

En uw' gebod van my noopt werd verschoben.

Ik naak met klacht eer noch de morgen-
douw

Van 't Dage-Licht al heel is opgedzonken.

Uw' woord alleen is 't daar ik op vertrouw ;

Wat in den nood mijn hoop' (schieer doof) doet
vonken.

Ik breek mijn slaap en overpeyns uw' Wet /
Is and're noch op zachte plupmen ronken.

Gunst-vaard'lijk zy / mijn God / dijn ooz
gezet

(lusten.

Mer d'oever klacht. Uw' Woord laat my ver-

Mijn voet / na by mijns vrand's listig net /

Noopt steeds gebaar. O datz' haar lust noopt
blusten /

(veer /

Noopt blust' aan my / die / van uw' Wetten

Op leugen-waan in achtelooshepd rusten.

Benader my met dijne gunst / o Heer.

Benader my wiens Wetten en bevelen /

Al t'zaam gegrond op enkel ware Leer /

Van 't Godlijk recht noopt eenig stip verschelen.

Uw' Wet / getuyg van uwes wils begeer /

Houd eenw'lijk grond en stand in al haar deelen.

V. Resch xx.

7 Ach! zie op my / getroffen van ellend /

Die doch het perk uw's Wets noopt tre'e te
hupten.

(een end.

Doe hulp / en red. maak mijns verdriets

Semoep dymijns. Doe onhepls baren stupten.

Bestuur mijn zaak. Laat d'aangename

re'en

D s

Uws

Uw sterken Woords troost-bare krachten
ten.

78 Der is uw' heyl / wijd loopt uw' zegen h
Dan 't beestig volki / dat / boos en onberad
En van uw' Wet verbzeemt in hart en ze'e
Zijn smoode ziel verlustigt in het quaade.

Zend laaffenis / oneynd'lyk-goede God /
Die (als wel eer) mijn hart van smart ontlat

79 Groot van getal is 't goddelooze rot (ke
Der gener / Heer / die my / quaad-willig / di
Hoopt ebenwel is my het byepn zoo zot /
Dat ik mijn hart ter zonde laat bezrukken.

Ik schouwze aan / die / trotzig van gedach
Uw' wet versma'en (en 't bzeekt my 't hart
stukken.) (krach

80 Schouw hoe dijn Wet / uyt volle ziele
(Dies ik met recht mijn hart na troost laat t
len)

Gezocht / gelieft / ge-eert is en geacht.
Hoopt Mensch en hond uw' woorden achte
halen :

Zp houden diuwe en Wet beschaffens macht
Zoo lang de Zon bezrijzen zal en dalen.

X. Schin. xxj

81 'k Zucht onder 't pak van zware tyranny
Van tyranny / waar in ik / van den Grooten
Des Volkis ; geperst / een onrecht lijden ly'
Staag-dooz in 't hart met nieuwe vzes besto
ten :

En noch ontzie en vzes ik / meer dan haar /
't Hoog-waardig woord uyt uwen mond geblo
ten. (baar

82 Uw' heplig Woord is my zoo gantsch dier.
Dat ik zoo diep daar in my lian vermaken /
Als die aan buyt van hoog-geroemde waar
En grooten schat onhoop'lyk komt te raken.

Zoc

Zoo hoog uw' Wet by my is in waardyn.

Zoo zeer walg' ik van ydel leugen kaken.

3 's Daags zeven werc verhes en loof ik di /

Om 't zuyb're recht in uwe Wet beschreven.

In grooten lust en hart-vre'e leven zy /

En werden noyt van 't pad des heyls gedreven

Dooz dwang / of list / of pet dat zich vertoont)

Die uwe wet dooz liefde vast aenleiven.

4 Als Woords bevel / dat in mijn diepste
woont /

Seleeb' ik trouw / en lieb' het boven maten.

Met recht. Want gy / die billijk strast en
loout ;

Die niet vernoecht aen schijn of heylig praten /

En niemands doen (hoe schoon bemomt)
verschoont /

Hebt uw' gezicht op al mijn doen en laten.

Z. Thau. xxij.

5 Och of mijn kilacht gezwinde vleugels had /

En booz uw' thoon zoo aangenaam moecht ko-
men /

Dat ik aan u nooyt yd'le be'e en bad.

Bedenk des Bonds / gemaakt met alle vromen /

En stuur mijn gang. Ach ! hooz mijn droef
gesmeek / (men.

Dat na uw' woord mijn dzyk werd' weg gena-

36 Hpt mijnen mond / in alle zijn gespreek /

Zal een rivier van lof gestadig bloeyen.

Alleen laat my de nooyt verdzoogde beek

Als rijken Woords met deugden-leer be-
spyoeyen.

All' uw' geboon bestaan in billijkhepd

Dies 't lof uws woords / mijn tong nooyt zal
vermoeyen.

87 Ik heb mijn hart ter Deugde toegeseyd /

En uwe Wet tot leyder in verkooren :

P 6

Dies

Dies laat' uw' hand / tot troost en hulp be-
 repd / (ver
 My bystaan / laat uw' slaaf niet gaan verloc
 Ach! my verlangte naar uw's heyls hoogst
 zom!

Uw' wijze Wet verbzolykt hart en ooren.

88 Sun levens tijd / dat ik uw' lof uyt-bzom
 Waar toe uw' Wet my rijke stof zal halen.

'k Ga eenzaam heen / en zie vast om end om
 Gelijk een schaap dat Verderloos gaat dwaalen
 Wie kreunt zich mijns? geen mensch. kon
 gn Heer / kom.

Zoek my die noopt tre'e uyt uw's willes palen.

Den Cxx. Psalm.

Trouw hart-verlaat maakt lijd'lijk lij-
 den. Ik riep tot God in bange tijden / En
 hy verhoorde mijne klachten. Wilt / Heer /
 ook nu mijns biddens achten / En red mijn
 ziel (zoo hard besprongen) Uyt strikken van
 de valsche tongen Daar 't boose hart zijn list
 dop:

roost. Een hooger nood eyscht sterker

roost.

Een valsche tong/ een quel van lij'en /
 en nest van leed en schelmerpen /
 en schat van quaad/ een wer'id vol qualen.
 Dat uw' gemoed te zamen halen
 die grouwelijkste grouwlijkheden
 die oopt ont-menschte menschen deden ;
 Hoopt alle ramp van na en beer :
 Noch durf een valsche tonge meer.
 De scherpe pijlen/ afgeblogen
 in sterck-gepeesde krijgers bogen /
 en doen in 't lijf geen zulkie smarten /
 als valsche tongen in de harten.
 en eber-kolen branden binnig /
 waar vuur is sterck en al-berstinnig
 Dooz kracht van ongemeene hit :
 Niet min ontsteekt dit klepne lid.
 Qua' by-woonst pijnbank booz de zielen
 ach ! dat oopt zoo mijn dagen vielen /
 dat ik/ uyt-landig/ om moet zweben /
 en by den Meschiten leven !
 ach ! wee my dat ik moet gaan dutten /
 en in zijn' ongast byne hutten
 Den harden Kedarijn bergast !
 Gezelschaps onlust zwaren last.
 Wie kan onvoegb're dingen boegen ?
 Verschil van zeden hengt geen noegen.
 plaas ! het leven is my tegen :
 en ben als met my zelfs verlegen /
 en in dat ik wonen moet by lieden

P 7

Die

Die't alderzoekelijste blieden /
 Wier hart het liefde-waardigst haat /
 En oorlog rept op vrede-pzaat.

Den Cxxj. Psalm.

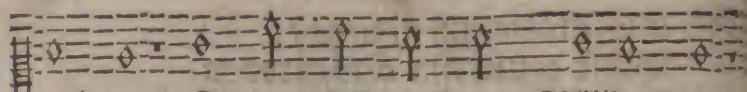
I Ik was in angst en kimmernis; **D**
 Moord-trompette klonk / Het dreygend v
 blonk: De noot doet zoeken daar niet is:
 'k Zag na 't gebergt om hooge Met hul
 verwachtend' ooge.

- 2 Geen schepzel mag op schepzel staan.
 De Schepper zelver is 't /
 Wiens hulp alleen niet mist.
 Hy kan / en heeft my bygestaan /
 (Doe hooge ramp my naakte)
 Die aard en Hemel maakte.
- 3 Waar toe noch angstig mijn gemoed?
 Hy is 't die booz den val
 Uw' voet bestenden zal.
 Hy die om u de wake doet /
 (Als herder om zijn schapen)
 Weet nimmer meer van slapen.
- 4 Het onberganklijck ooge-licht
 Dat alle ding beraakt
 En Israël bewaakt

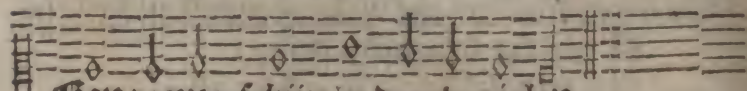
Het onafsmattelijk gezicht /
 Blijft eeuw'lijk onbestreden
 Van sluymer-valligheden.
 De Heer uw' wacht. wiens gunst en kracht
 Als ter schaduw staat /
 En maakt dat u niet schaadt
 De Zon by daag/ de Maan by nacht.
 Hy wankt te geen en tijde /
 Die God heeft aan zijn' zijde.
 De Heere zal van alle quaad /
 Dat oopt op menschen viel
 Behoeden uwre ziel /
 En/ 't zy gy uyt of inne gaat /
 Van nu tot allen dagen
 Een waakend' oogge dragen.

Den Cxxij. Pfalm.

Ik hoor! ik hoor! (o zoet geschal / Dat
 mijn gehoor zoo gierig vaart! Dat my zoo
 zacht in 't harte slaat!) Ik hoor de uur haast
 wezen zal Dat onzen voeten byje baan Da't
 hups des Heeren op zal staan. Doopt woorden
 die zoo lieflijk vielen. Gewenschte dag/ o! zijt
gr

op daar? O! eeuwlijk welkom. Blijde maar

Een zonne-schijn in d'oebe zielen.

2 Hoe over-liefflijk luyd dit woord /
Dit woord van d'algemeene stem :

Ons voeten / o Jerusalem /
Ons voeten haast in uwe poozt.

En wie / en wie verheugt'er niet /
Als hy het schoone Salem ziet ;
Zoo heerlijk in zijn gebouwen ?
Zoo wel-geboegden grooten Stad ?
Zoo dicht in eendracht t'zaam-gevat ?
Zoo over-waardig om aanschouwen ?

3 Het is een stad / die allen zaad'

Van d'uytverkoren Abraham /
Die allen God-geliefden stam

Ter eewiger by-een-komst staat.

Daar moet de gantsche Isr'els naam
(Van alle 's werelds oorden t'zaam)
Ter wissel stond zich laten binden.

Zulks is (dooz ernstig God-bebel)

Zulks is een wijz' in Israël

Daar alle hart zich aan moet binden.

4 Aldaar erkent de dankb're ziel

Des Heeren gunst / en spreekt zijn lof ;

Daar doet men alle schulden of /

Daar 't hart zich aan verbonden hiel :

Daar staan de zetels ten gericht /

Daar is des Konings thron gesticht

Dooz David en die van hem dalen ;

Daar is de bank die 't al beslecht /

Daar is de staf die 't al berecht /

Daar

aar moet men wet en bonnis halen.
 5 Kom by/ o all' die Salem mint /
 En in den zoeten oogen-schoutw
 Dan haar zoo menig schoon geboutw
 En wellust in uw ziele vind :
 Wel aan/ bzing grond en mond by een /
 Laat volle gunst te boozschijn tre'en
 n uyt-het-hart-gebloepde rede /
 En wenscht/ wel-wenschens nimmer moe /
 Der Schoonsier by het beste toe /
 en eeuwig-eeuwig-zoeten vrede.
 6 O ced'le moeder van de ste'en /
 Zoo innerlijk gelieft van my :
 Du wensch ik en herwensch ik dy
 De volhepd aller zalighe'en ;
 En hen die een genepgden wil
 Tot uwaarts dragen/ wel en stil
 aar dagen af te mogen leven.
 De vrede heb uw muren in ;
 De Rust (o ! dat 's mijn hart en zin)
 Doet' zich by u ter woning geven.
 7 Wat drijft my/ uytgenomen Stad !
 Wat werkt in my zoo sterken lust
 Tot uwen vreed' en vaste rust ?
 Niet Gy/ maar 't geen g'in Dy bebat.
 Mijn broeders/ mijn gezelschap/ zyn 't
 Waaron zich hart en tonge pijn /
 allen zegen toe te wenschen.
 O ! geen paleizen/ hoe geboutw /
 Die 't edel hart zoo waardig houd /
 Is met-gezinde vroomen menschen.
 8 Dat ik na uwen vrede haak /
 Dat ik my tot uw heyl bekloek /
 En uwer muren wel-stand zoek /
 En is om geen geringe zaak :
 Het is om pet van groot belang ;

Het

Met is om dat in uw' bevang
 De Heer / onz' God en groote Koning
 (Die zalig en onster slijk leeft)
 Zijn heplig hups verkooren heeft /
 Verkooren heeft ter vaster woning.

9 Verkooren heeft / en zichtbaarlijck
 Met treffelijken luster woont /
 Die ober al / maar daar zich toont
 In ober-heerlijck Godhepds blijck.
 Wat hart / met zynen God gezind /
 En eert niet 't geen zijn God bemind ?
 Lief laat aan 's Liefs zijns oordeel binden.
 Uw / Stad / meer dan der steden een' /
 Mijn vrienden meer dan alle ste'en /
 God lieb' ik meer dan alle vanden.

Den Cxxij. Psalm.

Tot u / wiens stoel des Hemels hoog
 hoog Een grond heeft / hef ik 't oog. Een steen
 be volgt / doo; hoop' van gift getoogen / Zie
 Heeren hand met d'oogen : Een dienst-ma
 staart doo; 't gierig gaaf vertrouwen / O
 d'handen haarder vrouwen : Ons oog op
 Ge

God; op dat dus trekt elk 't zijn) Op ons
 verloff' uyt pijn.

Vergun o God / ons bitter herten-wee
 In uw' gemoed een ste'e /
 op dat des leeds dicht en getrouw op-merken
 Erbarmings v'ucht mag werken.
 ach! ach! wy zijn van 't bitfch en bitter smaden
 Der Dert'len overladen.
 en van 't gefchimp (want al te veel maakt mat)
 Der trotzen zijn wy zat.

Den Cxxiiij. Pfalm.

U Ewiffe troost ey fcht ongemeenen dank ;
 Dies Israël met recht wel fpreken mag. O!
 onder God / die onzen nood aan zag / Doe
 menschen-hart nam t'onfwaard wreeden
 gank / Wy hadden lang des lebens jongften
 dag.

2 Wat

2 Wat durf en kan/wanneer het God niet kan
 Een vyands hart in fellen haat verflokt /
 En hadden ons / dooz heeten toorn getokt /
 Als aas / verscheurt; als spijs / al lang
 teert;

Als koozn / vermaalt; al lebend ingeflokt.

3 De dichte ramp / ook t'enden het gebaar
 Laat echter noch een na-spoek in 't gemoed
 En hadden ons / zoo 't God niet had verhoed

Als over-zwalpt: recht als een hooger ba
 Den mensch zijn ziel in banghepd lozen doet

4 Gunst spreekt om lof / maar meest die 't me
 ste red.

Geloofst zy God / die ons in onz' verdziet
 Niet tot een pzoop der Wolven-tanden liet.

Dat onze ziel / gelijk een vogel 't net /
 Den ramp ontquam / is all' dooz God gesch

5 De fupmt valt zoet / maar zoeter na de Er

De strik ontwee / de strik ontwee: en wy /
 Gelijk voozheen / ten vollen los en vry.

Geen mensch / geen mensch die ons dit h
 toebzengt /

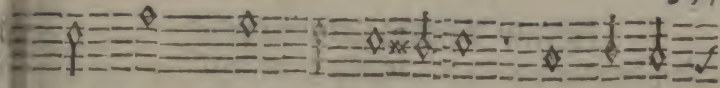
Maar die de wer'ld en alles schiep daar by.

Den Cxxv. Psalm.

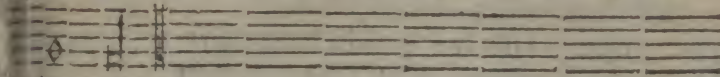
De sterkste stormen mogen blazen / **D**e

blixem straal' zijn licht / **D**e donder volg' hen

dicht / **D**en hagel mag'er onder razen; 't k
 Sio

ions berg / 300 vast gelegen / Al niet be-

wegen :

De ramp die mag verschriklijk dreygen /

Ook mag de heel natuur

Zich toonen vol getruur /

als ten diepe valle neppen ;

Wij zullen al die God vertrouwen /

Haar vastheyd houwen.

De bergh van God ter woonst verkoren /

Blijft eeuwige-ewig staan /

Noopt zal de mensch vergaan /

Gode 't hart heeft toe-gezworen /

't God-getal blijft hy geschreven

Ten wiffen leven.

De Vpand mag vbandlyk naken /

En poog' (ten mooyd gestelt)

Met alle kryggs-geweld

Wij meester van de muur te maken ;

Als Salem / rondsom in de bergen /

Een ydel tergen :

Ellende mag de vzoom' omringen /

Hardneklig ramp-bescheer /

Cast' haar na ziel en eer ;

Heer / beheerscher aller dingen /

om haar heen (o groote zake !)

En doet de waken.

En schoon / zijn Wysheyd laat by tijden

Den goeden met den qua'en,

Een zelve roede slaan :

Zijn goedheyd raamt een maat in tijden.

En wijl is 't quaad (en 't heeft zijn rede)

Maar

- Maar 't houd geen stede.
 7 Na harde kromen zachte poozen.
 De liefs' hengt geen verderf.
 God laat der vroomen Erf
 Niet onder 't juk der goddeloozen /
 Om niet in 't spoor van booze zeden
 Met haar te treden.
- 8 Der boozen staf zal niet verouden /
 (Al is' er blijck noch schijn)
 Wanneer het end zal zijn.
 Op haar die 't hart deugd-vaardig houden ;
 Ten end' zy hen des ondeugds smetten
 Niet aan en zetten.
- 9 Der boozen by-zijn is gevaarlijk.
 Daar kleeft of meer of min.
 Daar sluyp't te mets wat in.
 Niet wel verzelde deugd' staat zwaarlijk:
 't Deel zonden-zien lokt vrome handen
 Ant vroomhepds banden.
- 10 Dit (zeg ik) is 't waarom de Heere
 Op zijn verkooren tal
 Het juk niet laten zal ;
 Haar heyl ten vordzing / hem ter eere.
 Elk ding zijn nut ; zoo 't plagen-zenden /
 Als 't plagen euden.
- 11 Dit is / o God / dit is mijn wenschen :
 Doet pder na hy doet ;
 Den recht gezinden / goed ;
 Maar quaad zy 't loon van quade menschen /
 Die op verkeerde wegen wand'len /
 En slimhepd hand'len.
- 12 Dit is / o God / dit is mijn bede :
 Doet eentwylck eentwylck wel
 Aan 't heylig Israël ;
 O ! dat de lieffelijke vrede
 Met oberbloed van zoeten zegen
 Haar stand besegen.

Den Cxxvj. Pfalm.

De nu de Heere / Jacobs God / Doe
 de Heer' (ozalig lot ! Waat van het versch-
 boren beeld Zoo zoet in mijn gedachten
 keelt !) 't Gevangen Sion tupt zijn bande
 erbzagt ten lieben Vaderlande : Hoe vzeemd
 viel 't gelukt het hart' / Du al gezet na leed
 en smart !

Het oog / verstaart op zijn verdriet /
 Zeloofde schiet hem zelven niet ;
 Gemoed en wist niet hoe 't het had ;
 Zeleek een droom / of zulliks wat.
 traantjes wierden afgestrekien /
 lachjes quamen upt-gebreken ;
 dol roem en loben hing de tong /
 De luyt was vrolijk / 't keelt se zong.
 De vzeemde volken zagen 't aan :
 hoe groot heeft God by haar gedaan !
 Dus sprakenz' upt verwonderig)
 ! wat een schoon en heerlijck ding !
 is 't, in waarhepd staat haar rede ;

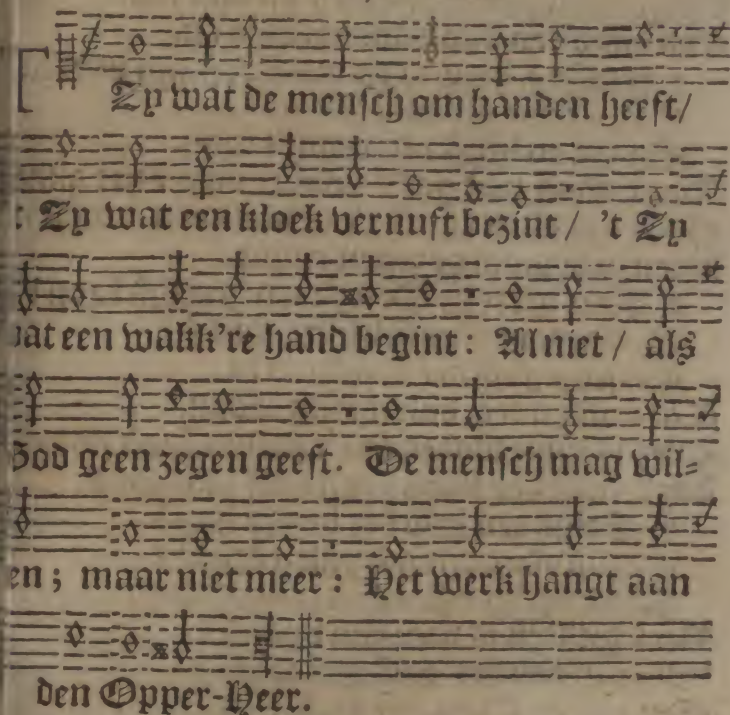
Het

Het is ja groot dat God ons dede ;
 En des is ons ziel de verheugd.
 Uptstekend hepl / gewisse bzeugd.
 4 Groot is de bzeugd / weg is de pijn :
 Noch grooter / wilt gy / kanze zijn /
 Zoo gy het ob'rig' / dat noch is
 In droevige gebankenis /
 Een eynde maakt van slavernijen /
 En t'zaam met ons bzeugt ten verblij'en.
 Niet dat een hart meer bzeugde geest /
 Dan als 't in bzeugd gezelschap heeft.
 5 Geef dat de weg ten dichtsten kriel
 Van menig menig duyzend ziel /
 Dooz uwe Daderlijke hand
 Bekomen upt den slaven-stand.
 Geef datze dicht te boozschijn bzeken /
 Gelijk de stroom der sneller beken /
 Gedzeven dooz den Zuyden-wind /
 Geen oever zich te hoog en bind.
 6 Hoe menig bitter traantjen laat
 Een bouwman die het edel zaad
 Met twijffelend' en trage hand
 Betrouwten moet aan 't dooze land !
 Een wijl daar na zoo krijgt'et zegen /
 Dooz eenen milden Zomer-regen /
 Het lieffelijke windje waapt :
 In dzuk gezaapt / met bzeugd gemaapt.
 7 Hy bzeagt het zaad / hy wierp het upt /
 Onzeker van de nieuwwe spruyt ;
 Met droebet harten gink hy heen.
 't Begin was zuchten en geween /
 Maar 't end was bzeugd / en God te loben /
 Doe zijnen arm de volle schoben
 En 't rijk gewas ter schuure bzeacht.
 't Geluk komt beeltijds onberwacht.
 8 Alzoo met ons : Doe wy wel eer /

D.

Dan onze vader-aarde beer /
 W'entogden in een vzeemde locht /
 Lag alle lust en vzeugde-tocht :
 Maar nu wy 't Vader-land betreden /
 In alle leed is af-geleden /
 Wer neemt de moed zijn' oude ste'e.
 O zoete vzeugd na bitter wee !

Den Cxxvij. Psalm.

Zy wat de mensch om handen heeft /
 Zy wat een kloek vernuft bezint / 't Zy
 wat een wakli're hand begint : Al niet / als
 God geen zegen geeft. De mensch mag wil-
 en ; maar niet meer : Het werk hangt aan
 den Opper-Heer.

De bouwer bouw' al wat hy kan :
 Och ! zonder God de hand van houd /
 Dergeefs / vergeefs is 't wat hy bouwt /
 wat hy doet / 't en bzingt niet a'n.
 waker waak' : om zonst is 't al /
 wat Godes oog niet om den wal.
 Verast de Zon met op te staan /

Q

Hw'

Uw' lijf en krijg den leger niet /
 Dooz dat de aard geen dag en ziet /
 Te bedde met de late Maan;
 Want vzeugd en lust van uwe disch /
 En knaagt uw' vlood in kommerenis :
 4 Doelt / arbejd / slaaft / weest op den toon:
 Al't geen uw' hart zoo pijnlijki zoekt /
 Al waar uw' hand zich toe bekloekt /
 Geeft God zijn vzienden ongezoct :
 Geeft God zijn vzienden ; en met een
 Een zupb'ren slaap dooz al de le'en.
 5 Zucht / hoopt / en weest begaan om sta
 Nature doe all' watze kan
 Gy zijt en blijft een eenlijki man.
 Daar God niet gaf / noopt / noopt pet qua
 Gods vzienden zijn 't ('t zp wat men maakt)
 Dien deze waarde zegen raakt.
 6 Wat heeft de Deugd een heerlijki loon !
 God zegent d'onbeblekte min /
 En stozt Nature krachten in
 Tot milden teel van menig Zoon.
 Dies is mijn woord (en 't woord heeft slot)
 De vrucht des buks een gaef van God.
 7 Gelijk een held die in zijn hand
 Gezwinde oorlogs-pijlen draagt /
 Waer op hy / stout en onbertzaagt
 Verschriklijki is booz zijn vband :
 Alsoo is ook het Lijf-geslacht
 Een rechte Man- en Vader-kracht.
 8 Gelukkig ! o ! gelukkig hy /
 Die 't wijs hy noch in jeugde leeft /
 Zijn koker vol dier pijlen heeft.
 Hem trest geen schaaime / wanneer party
 Met woord' hem in de poort' zen-gaat .
 Wie toe-blucht heeft / wie manlijki staat.

Den Cxxviiij. Pfalm.

I Gelukkig boven maten/ Meer dan oopt
 hart bedocht: Oopt keele uyt kon laten/ Oopt
 pen te voorszijn bzogt: Die / dooz Gods
 orees bewogen / Zijn hart ter Deugde geeft /
 En vooz een pders oogen Oprecht Gods

dienstig leeft.

2 Wat we'er-wil kan u dzukken /
 Wiens hart zich zoo bebind :
 Uw' doen zal wel gelukken
 In al wat gy begint :
 w' werk word niet te schanden :
 Gelyk m' in and're ziet :
 den arbepd uwer handen
 Geeft u't verhoopt geniet.

3 Wel moogt gy zalig heeten :
 In alles hebt gy't zoet.
 Met vzeugde gaat gy eten
 Van't recht gewonnen goed ;
 Met vzeugde gaan de leden
 Tot diep' en zachter rust /
 Dooz geen bekommerheden

Q 2

In

In 't slapen oopt ontruft.

4 Als (dooz Natuurs verblijden)
Het oog' vermaak geschied /
Wanneer 't by Zomer-tijden
Den schoonen Wijn-stok ziet ;
Den Wijnstok / die / geladen
Met vrucht / dooz dicht beblecht
Zijn telgen / rijk van bladen /
Langs heel den hupze hecht :

5 Zoo zal uw' hart vindinginne /
De trouwst' in allen nood /
De lust-hof van uw' zinnen /
Uw' waarde bed genood /
't Geselschap van uw' leven
Dooz beelderhande Deugd
Uw' hart de volste geben
Van menschelijke vzeugd :

6 Zoo zalze dooz haar zeden
Geboegelyk gelaat /
Bescheyden heusche reden /
Verstand in alle daad /
En dypzend zoete dingen /
Die repne Echt bebat /
Uw hart toe komen vzingen
Een rijken vzeugden schat.

7 Als jong' olyben-boomen /
Die / op een ry geplant /
Mild uyt der aarden kornen
In bet en vruchtbaar land /
Haar looffen weeldig uytten /
En groenen meer en meer /
En dag'lijks hooger spruyten
In zacht en groepbaar we'er :

8 Zoo zullen (o! geruchten
Eens harts' booz God oprecht !)
De wettelijke vruchten

De

Der onbedleker Echt /
 Uw' Dochters en uw' Zoonen
 In ordent'lijk gelid
 Uw' disch rondsom bekroonen /
 Als gy ter maaltijd zijt.

9 O! die ban dat getal is /
 Dat zoo recht-padig gaat!
 Dien God zijn Een en al is /
 En strak in deugde staat!
 Dat quaad kan u bekrenken /
 Die God en 't goed geest sie'e?
 En al uw doen en denken
 Gaat Godes zegen me'e.

10 Wat onheyl kond gy schroomen?
 De Heer / de hoogste Heer /
 Sloepd met zijn liefde-stroomen
 Mildadig op u ne'er.
 Gans met zijn goedhepds stralen
 Dan Sion op u af /
 En laat zijn gunst zoo dalen /
 Als hyz' aan mensch oopt gaf.

11 O! heyl niet om beschrijven
 Van die de Deugd trouw meent!
 Zoo lang als met den lijben
 De ziele blijft vercent /
 En hy uw' doen aanschouwen
 Jerusalems geluk /
 En in haar schoon' gebouwen
 Hoopt wederwil of d'ruk.

12 En als nu is verbaren
 Des levens meeste tijd /
 En dooz den last der jaren
 Te mets de leef-lust slijt /
 So staat tot nieuwe vzeugde
 De stof al we'er bereyd.
 Ontbeert gy noopt de Deugde /

G'ontbeert noopt zalighepd.)
 13 't Geen gy in u voelt mind'ren
 Vind gy in and'ren we'er
 Uw' stamme / dooz kinds kind'ren
 Verspreyd zich wijd en veer ;
 En als gy nu uw' leven
 Gerced ziet om te blien /
 Zult gy in uw' na-neben
 U zelfs onsterff'lijk zien.
 14 Wat restet dat de zegen
 Op 't hoogste zy gebzagt ?
 Op die de repne wegen
 Uws deugds zoo waardig acht /
 Zal schikken dat uw' oogen /
 Tot aller tijd en ste'e /
 Ise'el aanschouwen mogen
 In lieffelijken vze'e.

Den Cxxix. Psalm.

E En vze klacht is laaffenis in smert.
 Dies Israël met recht aldus mag klagen
 Zy hebben my met veelen angst benert / **M**
 veelen angst benert van kindschen dagen.
 2 Ach! waar den ramp zijn mate niet gestel
 Wat Menschen-hoop' wierd niet te grond g
 togen ?
 Zy hebben my van kindshepd af gequeelt / **B**

verquelt / maar noopt ten vollen overmogen.

3 O wee der smert! waar loopt de wreedheyd
heen?

Welk het land word van den ploeg door-sneden/
Zoo heeft men my met vooren 't lijf door-
sne'en/

in mijnen rug zoo pijnelyk bereden.

4 Wat is 't een troost vooz die in lijden leeft /
dat hooger bank dan Haridsche word gebou-
den!

Haar zeel bysk God (die loon na daden geeft)
dat ons zoo streng de handen had gebonden.

5 Hy vryd zijn schand die met zijn meerder
streeft. (ken

Moet al ten val / 't moet al met schaamte wij-
Dat bitt'ren wrok op 't waarde Sion heeft /
in 't nijdig hart in 't hatig Doen laat bliken.

6 Gunst zonder grond (hoe schijnbaar) heeft
haast uyt.

Hy zullen zijn als 't krupt dat op de daken
Man-zienlyk wast en vooz een wijle spruyt /
Daar 't spruytens end / (de vzycht) niet kan
beraken: (dozt/

7 Als 't krupt/dat vooz 't volgroepen/haastig
in neder valt eer 't neder word geslagen;

Daar 's maapers hand niet van gebult en
word / (dragen /

in 's lezers arm geen schoot vol t'hups zal

8 Als 't krupt / dat geen van die het gaan
voozby / (schen:

hees goeden wensch gewaardigt toe te wen-

In Godes naam. de zegening met dy.

Des booshepds loon / is / haat van God en
mensch.

Den Cxxx. Psalm.

M Et d'roefheyd ober-zwommen / U
 banghepds diepe klem / Ben ik tot u geklon
 men / O God / met mijne stem. O! datz' i
 uw' gedachte Met aangenaamhepd styg
 En tot haar d'roebe klachte Een gunstig'
 oore liryg'.

2 Ach! blijven utwe oogen
 Op alle zonde staan:
 Wie zalder duren mogen /
 En utwe hand ontgaan?
 Uw' goedhepd kan's niet hengen.
 Woud gy na rupmt van 't quaad
 De gunst zich laten engen /
 De straf en had geen maat.
 3 Erbaying en vergeven
 Van menschelijke zond /
 Die hebben ziel en leven /
 Die woonen in uw' grond.
 Uw' goedchepd doet u minnen;
 De min maakt dat de geest
 (Du meester van de zinnen)

Doo,

Doo? uieulwe zonde vzeest.

4 Op God staan mijn gedachten

In vaste hoop' gebest.

Zijn gunst wil ik afwachten.

Zp traagt / maar komt in 't lest.

Doo? 't woord van hem gekomen

Is 't hart met hoop verbult /

Wat heeft mijn ziel genomen

Ten grondslag van geduld.

5 Als een die op de muren /

Ter vzoeg-wacht upt-gestelt.

Verlangt / en steeds de uren

Met zijn gedachten telt /

En heeft het oog gedurig

Na 't dag-hervzengend' Oost :

oo wacht mijn ziel / nu treurig /

Op Goddelijken troost.

6 Wel aan / Israëlitien /

Verkoren Gods geslacht :

Gods heyl zult gy genieten :

Alleen / vertrouwt / en wacht.

By hem is mede-lyden /

By hem is vollen zoen.

Byn Ise'el zal hy vlyden /

En alle schuld upt-doen.

Den Cxxxj. Psalm.

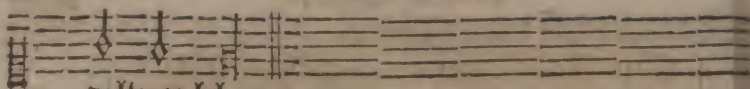
Mijn hart / van ydel dunken reyn /

Doo? Engenkundes kracht geplet / En in

zijn laagheyd vast-gezet / Is in en by hem

Q. 5)

zel-

zelven klepen.

2. Mijn hart en stouwt den voet niet aan /
Om / onbezind en radeloos /
Verlokt door een verradig Broos /
Te groote gangen te bestaan.

3. Mijn hert en bergt de ooge niet /
Dat zy / haars staats vergetelyk /
Stout stralend' en vermetelyk /
Naar al te hooge dingen ziet.

4. Mijn minder acht ik niet gering :
Mijn meerder wijk ik gaarn het pad.
Doopt heb ik my onheusch gehad /
Of bats getoont in cenig ding.

5. Gy weet / Heer / dat ik waarheid zeg ;
En / recht als 't nieuw gespeende kind
't Hart aan de lieve moeder bind /
Mijn gantsche ziel-lust op u leg.

6. Een kindjen / dat versch af geweert /
Van 't Zapsen daar men eerst doorleest /
't Gedenck noch niet verloren heeft /

Maar slaag en graag van 't selve geert :

7. 't Onnosel dier / wat wil 't ? wat zal 't ?

De Moeder is 't / daar 't na verlangt ;

De moeder / daar 't alleen aanhangt /

Da steent / na weent / na reyt / na balt.

8. De domm' Natuur ypt 't haar verstand /

En dyjft het teere hartjen aan /

En doet de lussjes derwaarts gaan /

Daar 't zich te boren best beband :

9. Alzoo mijn God / bevind ik my.

Met al mijn zinnen en gemoed /

(Als 't kindjen aan zijn Moeder doet)

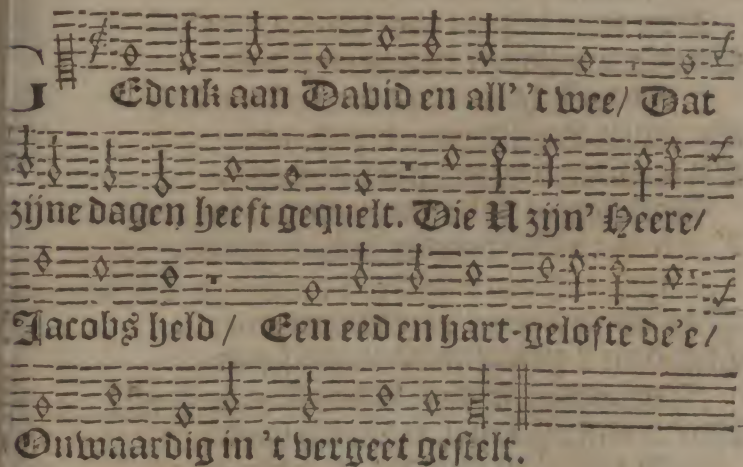
Zoek ik mijn heul alleen aan dy.

10. Aan dy ; die my ter eeren brengt /

Be-

bestoort met allen overbloed /
 vertroost / verquikt / beschermt behoed /
 Met Konings-staf en kroon beschenkt:
 Aan dy : doo; wien ik 't licht bekenne' /
 en wien ik leef en my bezrep /
 en wien ik heb al wat ik heb.
 Apt wien ik ben al wat ik ben.
 Wel aen / Gods uytverkoren schaar /
 Dijn Lands-lie'n die uw' afkomst telt
 an Israël den vromen Held :
 Ziet hoe ik doe / en volg my naar.
 Hadien 't al Gods is wat'er is /
 en by 't genot van alle goed
 bescheeren en vergunnen moet /
 En weeren ramp en konnerness :
 Laat God / laat God / laat God alleen /
 laat God alleen dan ('t zy hoe 't gaat)
 w' troost zijn en uw' toeverlaat
 Dan nu in aller eeuwighe'en.

Den Cxxxij. Psalm.

J Edenk aan David en all' 't wee / Dat
 zijne dagen heeft gequelt. Die U zijn' Heere /
 Jacobs held / Een eed en hart-gelofte de'e /
 Onwaardig in 't vergeet gestelt.

2 Niet eer (sprak hy) laat ik de voet /
 Den dzeimpel van mijn huys betre'en /

Q. 6.

Niet

Niet eer ga ik ten leger heen /

Niet eer bebangt het sluymer-zoet /

Niet eer de slaap mijn oogele'en :

3 Niet eer vergun ik 't lijf zijn rust /

Dooz dat zich my een plaats vertoon'

Daar Jacobs kracht / de Heer / in woon'.

(Eens trouwen Dienaars hoogste lust

Is d'eere van zijns Heeren thoon.)

4 't Gerucht hiel / dat in Ephrata

Dees plaatze was. doch valsch. men zoekt

Vergeefs aldaar / maar onbedocht /

Zoo bind men die een tijd daar na

In 't bosch / in ongewaande locht.

5 Gods schikking schikt den goeden wel.

Op / op ter tente van den Heer.

Daar willen wy in ootmoed ne'er /

En buigen vooz zijn' voet schabel /

Zijn hooge Godlijkheid ter eer'.

6 En gy / o God / die zelfs een ste'e

Na raad uwz diepen wijshepds vand :

Komt t' uwer rust. en 't heerlyk pand

Van uwre kracht (de Ark) ga me'e /

En neem aldaar een basten stand.

7 Gerechtigheid en ware deugd

Zp uwen Piest'ren een gewaad

En ontwaardeerlyk hart-rieraad.

Uw' heplig volk omspring in vrentg /

Die d'aardsche verr' te boben gaat.

8 Heest David U oopt trouw geweest /

Was David oopt van U bemind :

Dat dan 't gezalfde Davids kind

(Zullis wenscht en bid ons aller geest)

Uw' aanschijn niet afkeerig vind'.

9 De Heer heeft David eed gedaan /

(En waarhepds rede neemt geen keer)

Dit groote woord sprak hy wel eer :

De vrucht uwz lijfs ('k zal 't zoo doen gaan)
Bezit na u den stoel van eer.

10 En hier staat ook mijn gunst niet stil.

Het woord van my ook zijn geslacht /

Indien 't maar op mijn reden acht /

En na mijn leere bupgen wil /

Ten eeuw'ig vasten th'zoon gebzacht.

11 Gelyke deugd / gelyke gonst :

('t Is Gods onbzeekelyk besluyt)

Maar Sion munt vooz allen wpt ;

Daar toont zijn hart zich aldezrondest ;

Die liefst hy als een waarde Bzuyd :

12 Daar is zijn hart / daar is zijn zin /

Daar heeft zijn liefde stand gebat ;

Die kiest hy tot een waarde stad /

Die neemt hy tot zijn eygen in :

(G uytgenomen liefde-sehat !)

13 Hier ; (heeft zijn heyl'ge mond gezeyd /

Des is 't verkooren volki bewust)

Hier / hier de plaatze van mijn' rust /

Hier / hier mijn woonst in eeuw'igheyd ;

Hier houd ik ste'e / hier is mijn lust :

14 Hier zal / dooz mijne zegening ;

Den Hemel d'Hard' / de Harde d'hand .

Die wpt gezaayt heeft en geplant

Met overbloed van alle ding

Bereyken dooz het gantsche land :

15 Hier is het dat ik alles boeg ;

Hier raakt den arme wpt den nood /

Hier bindt de ziel zich zad aan brood /

Hier is het wenschelyk Genoeg /

Hier is mijn gunst ten grootsten groot :

16 Hier is mijn zegen om end' om.

Gelyk een kleed rondsom de le'en /

Zoo bloeyt de vult der zalighe'en /

Rondsom het heylig Pleester dom .

Q. 7.

Met 1

Met hare milde stroomen heen:

17 Hier zal een pegelijke ziel /
Die oopt het wel-bedacht gemoed /
Die oopt den wel-gezetten voet
Op 't pad van Godes wetten hiel /

Met volle bzeugde zijn dooz-boed:

18 Hier zal ik / als een spruyt die groept /
En naakt de vruchte meer en meer /
Alzoo ook Davids roem en eer /
Gestadelijken aangegroeyt /

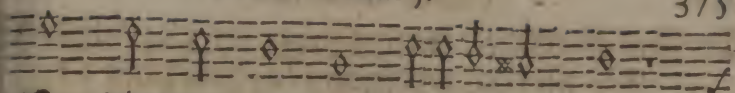
Zich doen verbruyden wijd en veer:

19 Hier / hier heb ik een lamp bereydt /
Een lamp vooz 't God-gezal fde hoost /
Dat allen zegen is beloost /
Een lamp / wiens glans / alom verspreydt /
In eenwigheyd niet word gedooft.

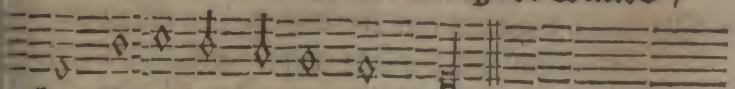
20 Zijn haters zal ik over kile'en
Met dichte schand en vollen hoon /
En over haar zijn waarde kroon
(Hoe wel een wijl in schijn vertre'en)
Doen bloepen in haar schoonste schoon.

Den Cxxxiiij. Psalm.

Heeft pemand lust zijn oogen te ver-
meyden / En in een Beemd van bzeugd te la-
ten weyden. Heeft pemand lust een fraaye
zgak / Een rijke byon van lieffelijh vermaak /
Een

Een ding van onwaarddeerlijker waard' /

Een Paradijs te zien op Aard' :

2 Die zie op 't huys daar eenes Vaders zoonen

in sullen vreed' en eendracht t'zamen woonen :
Daar zich gelijkhepd van gemoed
Vermaagschapt heeft met eenighepd in 't
bloed :

Daar hart aan hart / verdeelt hepd in verstand
Der smelten doet in liefden-bzand.

3 O ! edel huys ! daar onderlinge goedhepd
De zielen knoopt met eeuwig zoete zoethepd :

Daar niemand zich de meeste acht /
Maar elk met lust eens anders eer be-
tracht. (by /

O ! Godlijk hepl des Broeder-vreeds / waar
Maar by doch bergelyk ik dy ?

4 Gelykerwijs het Balzem-bocht gegoten
Op A'rons hoofte / ten hapy komt asgebloten /

En zynen gantschen baard benat /
En om end om met dichte druppels spat /

En neder-zijpt / met edel-geurig zweet /
Tot in het heplig Priester kleed :

5 Alzoo deylt ook de Broederlijke Bzede
De bzucht zyns hepls aan al den zynen mede ;

En maakt / als in een enig lijf /
De leden rad tot onderling gerijf ;

En sprepd den geur zyns zoethepds wijden
verd /

Deen tot in des aanschouwwers hert :

6 Gelyk de Dauw / in frissche Morgen-tijden /

De

De heel Natuur / mild-lavig / doet verblijden
 Als hy van Hermons toppen bliet 't /
 En 't teere kruyd op Sions Berg begiet
 En ober-zwemt het nieuw-geboren gras
 Met d'opjens daar 't na dozstig was :
 7 Zoo zijn ook Dze'e en Gendzacht ond
 Broeders

De hoesteraars / de noodelijke boeders /
 Het zap / het pit van wisse rust ;
 Het merg / de ziel van wenschelijke lust ;
 De steun en stut van menschelijk geluk ;
 Een tegen-kracht in ramp en druk.
 8 Te recht / te recht mag hy zich zalig no
 men /

En van de volt des heyls vol-mondig roemen
 Die leest / daar Broederlijke dze'e /
 Op deugd gegrond / onwankelijk hou
 sie'e: (sterft

Daar spijt / berwijt / arg-waan / en alle
 Wat lust uyt-keert / en rust verderft.

9 't Is wel-doens aard / den doender te be
 kroonen /

En met zich zelfs zich zelven te beloonen :
 De Broeder vreed' / omzet met Deugd
 Is ingezult 't in zijne eygen vzeugd :

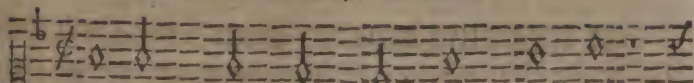
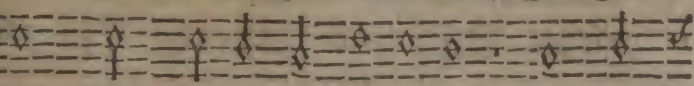
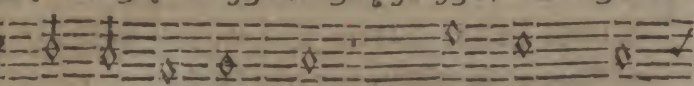
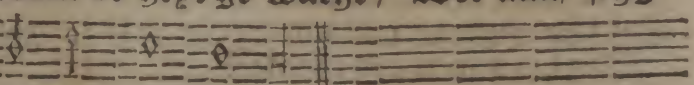
En proeft / dooz smaak zijns zoetheyds vol
 vernoeft /

Wat nut en kracht Gendzacht toe-voegt
 10 Hier by komt God (zo is hem Tweedzag
 tegen!

Zoo liefst hy vzee !) en doet belofte van zegen ;
 Van voozspoed / die lang-lebendhepd /
 En zoet gemak tot zijn gezelschap lepd ;
 Van heyl en luk / dat zijn geduring rekt /
 En tot in alle eeuwen strekt.

Der

Den Cxxxiiij. Pfalm.

G **U** die/ den Heer' ten dienst gewijd /
 Des nachts in zijnen hupze zijt / En hond
 aldaar de heyl'ge wacht / Wel aan/ stijg
 op niet uw' gedacht.

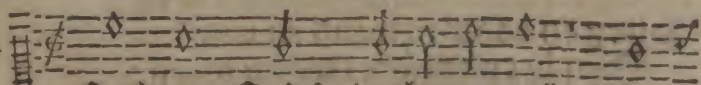
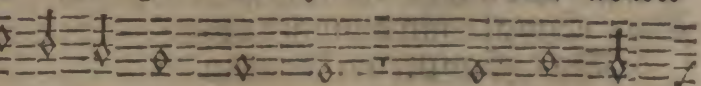
2 Stort voor den Heer uw's harten grond

Het eeren-rijken zegen mond /
 En heft/ des lobens nimmer moe /
 Uw heyl'ge handen na hem toe.

3 De stilhepd van de donk're nacht
 Beeft in de ziel een dzift en kracht /
 Om met des geests inwendig oog
 Te stijgen na het Godlijk hoog.

4 Het zegen-woord dat van u gaat/
 keer we'er tot u met zegen-daad.
 Het zegen' u van Sion af /
 Die Aard' en Hemel wezen gaf.

Den Cxxxv. Pfalm.

K **R**echten Gods/ verhoren tal/ Wien
 de zaken zijn vertrouwt / Daar de Heer
 zijn

zijn wooning houd / Doet den Heere lof

geschal. Prijst hem; want hy is ja goed.

Zingt hem: want zijn naam is zoet.

2 Jacob heeft hy tot zijn deel /
Ifr'el heeft de milde God
Tot zijn eygen erf en lot
Zich verkoren upt zoo veel.
Groot de Heer; ('t leyt klaar in my)
En geen Godhepd heeft'er by.

3 Als zijn wil / zoo is zijn macht /
Beyde rephenz' even veer:
Niets en is den grooten Heer' /
Niets en is hem boven kracht /
Niets in hemel / aarde / zee /
Dat zijn hand oopt stuyten de'e.

4 Hy is't die van 's werelds end
Dochte dampen stijgen doet /
Die den sellen blixem boed /
Die op aarde regenzend /
En upt een verborzen oord
Breyngt gezwinde winden boort:

5 Die de eerst-geboorte sloeg /
Sloeg en dood' aan mensch en beest /
Sloeg en dood' in minst en meest /
Dien het gantsche Krahab droeg;
Die het God-blijki zijner hand /
Op / Egypt / soo dypdlijki sand:

6 Op / Egypt / en Pharao
Met zijn adelyki gezind:

't Goo!

t Oog in eygen dwaashepd blind /

Ziet zombwyls / al ziet'et noo'.)

Die der volken / dooz zijn kracht /

deele t'onder heeft gebzacht :

7 Die zoo menig groot tyran

Hier een Sihon Amorijt /

Elders Og den Bezanijt)

Sloeg dooz 't gantsche Canaän /

En haar land (na dese straf)

Aan zijn volk ten erbe gaf.

8 Heere / die de klijnen spaart /

En de grootsche neder-smijt /

Bzoot / en nu en t'aller tyd /

Is uw' hoogen naam vermaart :

Leeft by alle na-geslacht /

Awe glory in 't gedacht.

6 Want de Heer (zoo goed is hy)

Zal eens treden ten gericht /

En zijns volk bedzoest gezicht /

Maken dooz zijn klaarchepd bly /

Als hem nu het ongebal

Zijner knechten rouwen zal.

10 Maar wat is van 't heydensch beeld /

t Monster / op een yd'len Meyn /

In het bygelovig byen

Hyt een wilden heur geteelt ?

Niet dan zilber ofte Goud /

Dan een zwakken mensch gebouwt.

11 Komt eens met uw' Goden voort ;

Daar is mond / maar zonder taal ;

Daar is oog / maar zonder straal ;

Daar is ooz / maar die niet hoozt ;

Daar is (wat 's de mensch verbeeft 't !)

Wind noch kracht die 't lijf begeest 't.

12 Dwaashepd zy haar zels een loon ;

O ! (het is een rechte wensch)

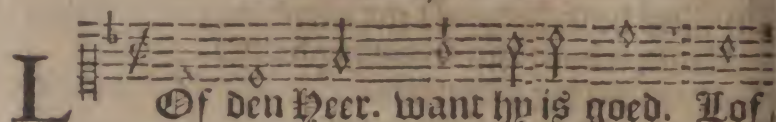
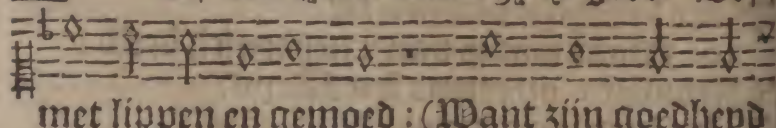
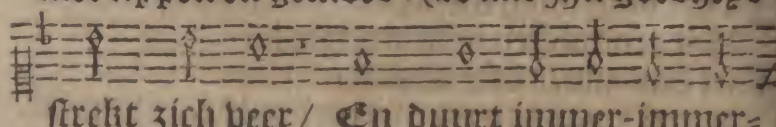
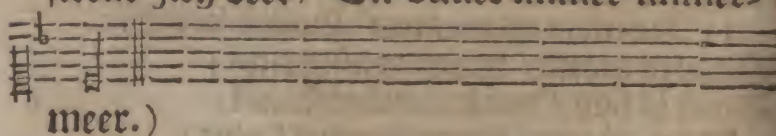
O ! dat :

O! dat peder ydel mensch/
 Maker van alzulke Soon /
 En al wieze neemt ten wijk /
 Zijnen dooden Soon gelijk'.

13 Ise'els huys / bemind geslacht;
 Arons huys / gewijdde stam;
 Lebijs huys daar hy upt quam;
 Drome zielen / die God acht /
 En hem bzeest upt repnen grond:
 Maakt den Heer met zegen-mond.

14 Hoog-gezegent zy de Heer /
 Hoog-geloost van alle tong
 Die oopt gunst van hem ontfong.
 Hem zy alle lofen eer /
 Die in Sion wooning heeft.
 Looft den Heer / die eeuw'ig leeft.

Den Cxxxvj. Psalm.

L Of den Heer. want hy is goed. Lof,
 met lippen en gemoed: (Want zijn goedhepd
 strekt zich veer / En duurt immer-immer=
 meer.)

2 Lof den Heer / 'cen God der Soon /
 Groot / en alderhoogst van thron
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

3 Lof

3 **L**of den Heer wiens heerschappyn
alle and're sijgt voorbeep:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

4 **D**ie allcen de daden doet /
hier het oog verwond'ren moet:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

5 **D**ie de Heem'len heeft gesticht /
n zoo konstig toe-gericht:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

6 **D**ie de aarde upt-gebeepd /
n op 't water heeft gelept:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

7 **D**ie in 't groot azuren veld
groote lichten heeft gestelt;

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

8 **H**ier de heugelsike Zon /
die den dag beheerschen kon:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

9 **D**aar de Sterren met de Maan /
in den nacht ten licht' te staan:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

10 **D**ie de eerst-geboorne sloeg /
welk' het gantsch' Egypten droeg:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

11 **E**n zijn uptverkoren schaar
eyden upt het mids van haar:

Dant zijn goedhepd strekt zich veer /
n duurt immer-immerneer.)

12 **V**oor

12 Dooz een meer-dan aardsche macht /
 En een arm vol aller kracht ;
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

13 Die daar kliefd' en deyld' in twee
 't Water van de roode zee /
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

14 En gaf Israël een pas /
 Daar eer lang een afgrond was ;
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

15 En heeft Pharo met zijn hepz
 Overzwalpt in 't roode mepz :
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

16 Die zijn volk als metter hand
 Heeft gelepd dooz 't woeste land :
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

17 Die zoo meenig bozst'lijk hooft
 Kroon en leven heeft ontrooft :
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

18 Die (hoewel van krachten groot)
 Menig koning bzacht ter dood ;
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

19 Sihon / onder wiens ontzag
 't Land der Amorijten lag :
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

20 Og / die Bazans scepter had /
 En een hoogen throon betrad /
 (Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 En duurt immer-immermeer.)

21 Ware landen depld' hy uyt /
 depld' hy als een oorlogs- vuyt /
 Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

22 Depld' hy uyt / ten erfen recht /
 van Iseael zijnen knecht :
 Want zijn goedhepd strekt t zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

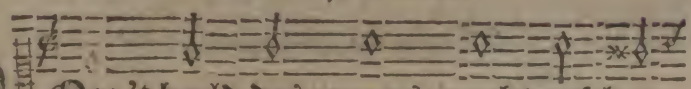
23 Die zich goedlijk in 't gedacht
 onze kleynhepd heeft herbzacht ;
 Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

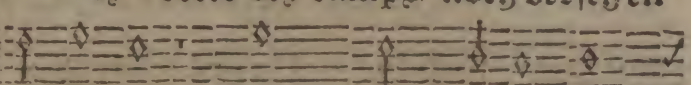
24 Die ons heeft in 't vry gezet /
 van onz' party gered :
 Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

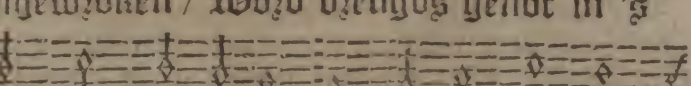
24 Die met spijs Natures eysch
 kind vol doet aan alle vleysch
 Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

26 Gode lof / die zalig leeft.
 en ter woonst den Hemel heeft :
 Want zijn goedhepd strekt zich veer /
 en duurt immer-immermeer.)

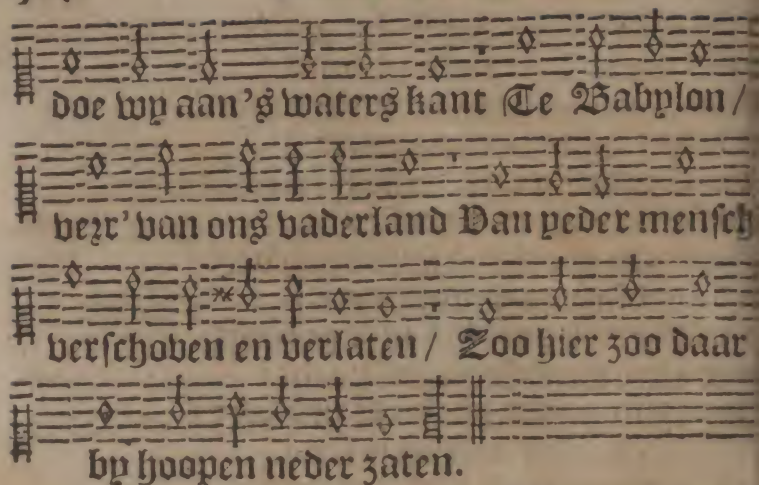
Den Cxxxvij. Psalm.

 Oor 't beeld des ramps/ noch ver sch en

 ongewroken / Word vreugds genot in 's

 menschen geest gebroken : O droeben staat!

doe

doe wy aan 's waters kant Te Babylon /

 bezr' van ons vaderland Van peder mensch

 verschoben en verlaten / Zoo hier zoo daar

 by hoopen neder zaten.

2 Des heyls gedenki doet dikmaals tranen
blijeten.

Dat proefden wy / gebangen Abzarniten /
 Doe ons aldaar 't ber-repkende gedacht
 Het schoone Sion weer te voren bzacht.
 Een tranen-bloed bloed neder langs de wan-
 gen.

(Ach! beter geen / dan hopeloos verlangen.)

3 Een droebe ziel laat bzeugden-oeff'nin-
baren.

Zoo was 't met ons. stom lagen onze snaren /
 Haar zoet geluyd (zoo bzeugden-rijkt wel-eer
 Zoo droebig doe) begalind' ons oor niet meer
 Daar kon geen geest in onzen ving'ren komen
 Elk nam zijn harp en hingz' aan Wilgen-boo-
 men.

4 Beschimpte ramp / verdubbeling van lij-
den.

't Onaardig volk dat ons in onheyls tijden
 Gebangen hiel' / ontstoot (ach bitter lot !)
 Ontstoot den mond ten goddeloozen spot /
 En spzakt : Wel-op/ verlufligt onze ooren /
 En laat ons eens een lied van Sion hooren.

5 Hoe

5 Hoe dommer spot hoe zwaarder ongenoe-
gen.

(gen?)

Die epscht'er vzeugd daar 't huplen bet zou voe-

Zy deden 't ons. dies yber 't hart ontflak /

En onze tong dees stoute woorden sprak :

choon 't lusten ons / en keel en suaar stond
baardig

(dig)

en God gezang: uw' ooren zijn 's onwaar-

6 Een wijze ziel / haat ongerijnde dingen.

W' 's Heereu lied / w' 's Heeren lied te zingen

In 't vzeemd (ach sy!) in 't vzeemd onheplig
land?

By godloos volk? Jerusaleu ter schand?

och nu noch oopt. weg ver-berdoolde zotten /

en vast gemoed verzet zich door geen spotten.

Gegronde liefd' en word niet licht versme-
ten.

er moet mijn hand des harpen spels vergeten:

Ter kleef de tong my spraakloos aan den
raak /

Dan dat ik u / Jerusaleu / vermaak

in lust mijns ziels / verwerp uyt mijn gedach-
ten /

in 't opper-wit der vzeugden niet zou' achten.

8 Daar straffe slaapt / rechtvaardigt zich
de booshepd.

Gedenk / o Heer / gedenk der goddelooshepd /

Gedenk des hoons die ons van Esaus stam

Zoo onverdient en wzeed'lijk over-quam /

ch! over-quam / doe Salems hooge dingen

door wicht des rampys ter droeber laagte gin-
gen.

(loopen/)

9 Geen zwaarder pijn als 't luk is aan 't ver-

dan dat elki een noch ramp tot ramp wil hoo-
pen.

O! wzeede taal uyt boozet menschen mond!

n

Za

Za (spraken zy) verdelgtze tot den grond.
 Geen steen op een. verne'ert de hooge daken.
 Wilt haren bal gantsch onbezijff 'lyk maken
 10 Daar macht ontbreekt / verzaad zick
 hart met wenschen.

O Babel / nest van hoog-geharte menschen
 Een bal gedoemd : gezegend wezen moet /
 Die 't u vergeld' en ons een wraake doet ;
 Die / blind en doof op 't moederlijke weenen
 Uw' kind'ren batt' en mozzeltz' aan de steene.

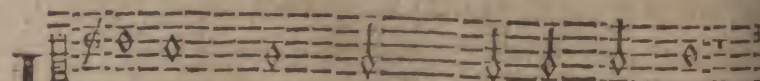
Den Cxxxviii. Psalm.

I Ik voel een buur in mijn gemoed / Dat
 my / Heer / doet uw' lof betrachten ; Het
 wil / het moet / het zalder upt 't Geen ik be
 sluyt In mijn gedachten. Dooz menschen di
 op hoogen thoon Als aardsche Soon hier
 zijn geze- ten Zal ik / niet onbeschroomder
 klank Van klaren zank / Uw' lof upt-meten
 2 Het huyg dat uw' hoog-hepligheyd

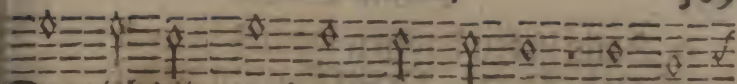
Is toe-bereyd /
 Zal ik betreden /
 En vallen **A** in diep' ootmoed
 Aldaar te voet
 Met buyg' re leden :
 In uwen naam daar geben prijs
 Door 't mild bewijs
 Der goedigheden /
 Der heyl' ger Trouw die noopt bezwijkt /
 En nimmer wijkt
 Van waarheids reden.
 Met recht. want gij hebt selfs de saam
 Van uwen naam
 Zich upt. doen bezeyden /
 En uwer woorden sterk gebrom
 Dast om en om
 Zich laten spreken.
 Uw' daad die stapt uw' woord hoorby :
 Het bleek aan my
 In quaden tijden.
 Ik riep; gij hoorde / en hebt my kracht
 In 't hart gebragt
 En troost in lijden.
 Al' wat'er kroon of scepter heeft /
 En heerlijk leeft
 Aan allen oorden /
 Laat eer en lof ter harten upt
 Op 't lief geluyd
 Van uwe woorden.
 Gij brood / en zing een lofslyk lied /
 Wanneer het ziet
 Op uwe paden :
 Want uwe groote heerlijkheyd /
 Is wijsd verpreyd
 Door uwe daden.
 Al is der Heeren grootste Heer

In roem / in eer /
 In glans verheben :
 Al staat zijn thron in 't hoogste hoog :
 Noch wil hy 't oog
 Ter laagte geben.
 Noch laat hy ober groot en kleyn
 In 't algemeyn
 Zijn opsicht dalen :
 Zijn stoel is veer / zijn oog na hy
 Geen mensch / wie 't zy /
 Ontschuypt zijn stralen.
 6 Schoon droeffemis mijn pad om-bangt
 En 't hart beangt
 Dooz schrik van lijden :
 Noch zal uw troost mijn leven zyn !
 En midz in pijn /
 De ziel verbljden.
 Hoe fel mijns haters roozn ontbrand :
 Met uwe hand
 Zult gy hem dempen.
 Uw' kracht zal / my ten heyl en baat /
 Van 't dzeppend quaad
 De ader stempen.
 7 Ben ik in nood / ontbreckt my pet :
 De Heer die 't ziet /
 Zal 't all' vol-maken.
 Uw' goedheyd strekt zich lang en veer.
 En wilt / o Heer /
 Uw' werk niet staken.

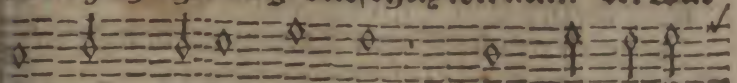
Den Cxxxix Psalm.

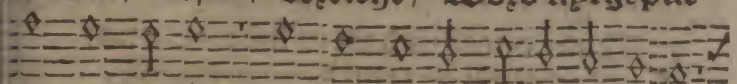
I Ik heb / mijn God / noch in noch a'n /
 Da

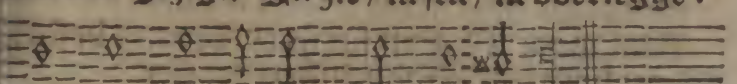
Dat zich dijn oog' ontschuylen kan. Al wat

ik denki / besta / bezicht / Wordt uytgeput

van uw' gezigt. **A**l zic / ik sta / ik overlegge :

Gy weet het zonder woord te zeggen.

2 **I**k leg / ik ga ; ik rust / ik loop ;

Ik reden-weeg ; ik vrees / ik hoop' :

Gy zijt en blijft my dicht ontrent /

Die 't hart tot in zijn diepste kent ;

Wie al mijn gangen / al mijn poogen

maakt hebt vooz d'al doozstralend' oogen.

3 **I**k zwijg / ik spreek : zoo kleyn geen woord

En komt'er van de tonge voozt ;

Geen zoo bedekten taal-geluyd

Laat immermeer de keele uyt :

Geen re'en zoo kleen ontglijd de lippen /

Wie uw' gehooz voozby kan slippen.

4 **W**ant gy / o God / gy zijt de geen /

Die alle deze mijne le'en

Zoo ober-konstigt hebt gewracht /

Dat ik / daar ober uyt gedacht /

Dijn bzejn zijn stomphed moet bekennen /

En vruchteloze moeyt' ontwennen.

5 **W**aar vlucht ik heen ? waar schuyt ik my :

Waar ben ik vooz uw' aanschijn vzejn ?

Waar berg ik my vooz uw' geest ;

Waar is'er plaats (of ooyt geweest)

Daar zich de mensche kan vertrouwen /

Gestraal t'ontgaan van u aanschouwen ?

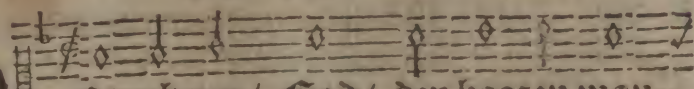
R. 3

6 **S**tijg

6 Stijg ik ten hoogen Hemel-waard :
 Gy zijt aldaar. Neem ik mijn vaart
 Ter dieper hell' / gy zijt'er me'e.
 Schoon my de Zonn' haar paarden de'e /
 En ik ter wester-zee waart blode :
 Waar / waar ontbluecht ik d'hand van God.
 7 Maar dacht ik dan in donkerhepd /
 Een dichtsten om my heen gespreyd /
 Dooz uw' gezicht ter schupl te gaan :
 Wat waar 't? Een slecht en dwaas bestaa.
 Want booz uw' Goddeijken luster
 Is nacht / geen nacht ; noch 't dupster / dupste
 8 Mijn hart' hebt gy in uw' geweld :
 Gy weet hoe 't binnen is gesielt /
 Zijn alderdiepste heymlykhe'en /
 Die noopt vergank'lijk oog bescheen /
 Rond gy (die in Mo'ers lijf my't wezen
 Beschaf) in klare letters lezen.
 9 Ons lichaam / konst'lijk t'zaam-gelast /
 Gebeent / gezent / geschilt / gepast /
 Gea'ert / gespiert / geknookt / gemergt /
 Gereed tot wat de Geest het vergt /
 Is onder utwe wonderheden
 Een wonder vol aanmerkens reden :
 10 Een wonder / vol van ulwen lof :
 Want doe de onbolmaakte stoff' /
 Daar van dit lichaam is geteelt /
 Vast in 't verborggen wierd gebeeld ;
 En ik in 's Moeders lijf eerst stremden /
 Dat my gelijk een graf beklemden /
 11 Ter ik was 't geen ik worden zou' :
 Niets / niets aan my / hoe kilepn / hoe rouw
 Doe ongevoegt / hoe ongedaan /
 Of ulwe oogen zagen 't aan.
 Gy hond't van alles oordeel geven /
 Als zaagt gy 't in een boek geschreven.

1 Als ik my dit te voren hou' /
 En met ver scherpt gezicht aanschou'tu
 Uw's wijshepds hoog-bpzonderhepd
 Uw's maakzels groote wonderhepd /
 Zoo laat mijn ziele zich ontroeren /
 En in verwond'rings afgrond voeren.
 2 Hoe veel is uwer wonderhe'en !
 Zoud ikze tellen een voor een /
 Veel eerder teld' ik al het zand /
 Dat heen stuyft aan den dooren strand.
 3 Ik leefd' ik in gedurig waken /
 Getal en mocht ik niet genaken.
 4 Ach! scheen/ mijn God/ ach! scheen die dag/
 Dat ik 't verderf der boozen zag!
 Dat ghyz keerden / wiens gemoed
 Inwendig brand na menschen bloed;
 Die trotzelyk te zamen rotten /
 En zich uws Godhepds yd'lyk spotten.
 5 Al die A haten / draag ik haat.
 De quaad-gearde wensch ik quaad.
 Uw' vband / Heere / is de mijn.
 Uw' onwil doet mijn ziele pijn.
 Ik haatze sterk. en dat 's de zake /
 Dat zy zoo na mijn onheyl haken.
 6 Daar is mijn hart / God; Nemet booz /
 Bepzoebet dooz en wederdooz.
 Bezie / of ik / van gronde repn /
 Mijn zeggen ongebeynd' lijk meyn;
 Of ook mijn gang ooyt sloeg ten quaden /
 En help my op des Levens paden.

Den Cxl. Psalm.

O Atruk my / God / den boozen man-
 nen /

nen / Den Menschen / slaven van het quaad
 Die hart- en herffen-krachten spannen To
 alle goddelooze daad :

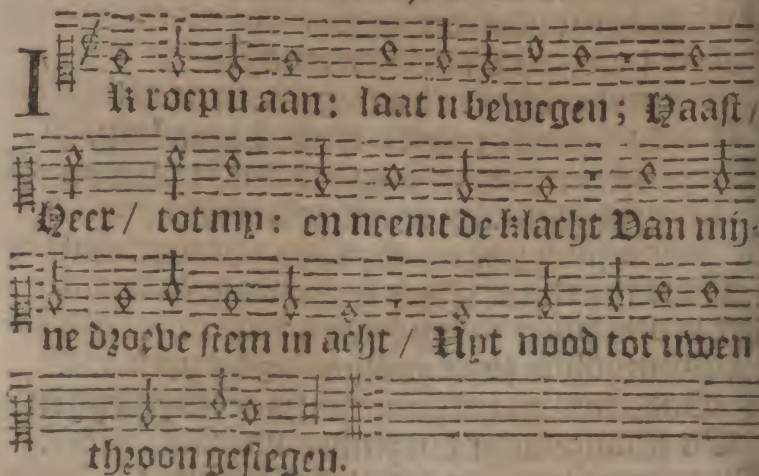
- 2 Die daag'lijks twist en krijg berokken /
 En dooze een diep verscholen bond
 Het buur der schier-gegraven wrokkien
 Doen bonken met haar schalken mond.
- 3 Haar' tonge / steekie-rad / (ja raddeer
 Als van een slang) in alle woozd /
 Draagt boos vergif / gelijk een adder /
 En is een eer en zielen-moozd.
- 4 Te zwak zijn my hier alle menschen /
 't Gebaar te zwaar / de ramp te groot :
 Gp / God / (dat is mijn beed' en wenschen)
 Moet bystand doen in zulken nood.
- 5 Bewaart my van der boozen handen /
 Die mijne stappen gade slaan /
 En / uyt op enkel leed en schanden /
 My listelijk rondsomme gaan.
- 6 Der trotzer menschen blinde netten
 Zijn mijnen voeten dicht gezet :
 Ik moet'er in : Wie kan 't beletten /
 Zoo gy 't / o Heere / niet belet ?
- 7 Wat sal ik anders / dan mijn reden
 Aldus tot God te laten gaan ?
 Gp zijt mijn God. verhoort mijn beden /
 Uyt diepen nood tot u gedaan.
- 8 Gp / Heer / in wien mijn heyl zijn vasthepd
 Mjn leven zijn gewishepd heeft /
 Gp waart het / die in hoog-belaesthepd /

Ten

Een dag des strijds / mijn Heyland bleest.
 Uw' gunst quam ober my zich strekken
 In 't naken van d'onzek're kampf /
 In ging (o troost!) mijn hoost bedeliken
 Dooz't dood'lyk treffen van den ramp.
 O! nu als doe: Ach! gunt den boozen
 Zijn lusten niet. Ach! bzeekt zijn' raad /
 Op dat de monden der godloosen
 Niet trotzen in 't gelukre quaad.
 1 Het onheyl dat in haar gedachten
 Vast bzoeyt en groeyt: tress' haren kop.
 Die naar eens anders quaad durf trachten
 Te recht dzinkt hy van 't zelve sop.)
 2 Alsoo zal 't gaan. Een byon van qualen
 Word hem haar eygen leugen-werk:
 Het hemel-vuur sal op haar dalen.
 (Onmijdb're straf godlooshepds perk.)
 3 Gods wzaak zal haar verhaal eens krijgen /
 En slaanze ne'er ten zulken val /
 Daar immermeer geen weder-sijgen /
 Geen op-getil aan wesen zal.
 4 De trouwelooze ydelheden
 Eens leugenaars zijn zonder stand;
 Daer is geen vastheyd in zijn' treden /
 Zijn doen en heeft geen duur in 't land.
 5 Geweldenaars staan onbestendig;
 Gedurig jaagtze 't onheyl na'
 Op maakt zijn leven vzoeg ellendig /
 Die ypt is om een anders scha'.
 6 De Heer (des heb ik zeker weten
 In mijn van God-geleerd gemoed)
 En zal des armen niet vergeten /
 Schoon hy by wijlen lijden moet.
 17 Op zal zijn rechte zaken richten /
 Trots alle trotze we' erparty.
 O! daar Gods gunst haar glans laat lichten /

Verkeert haast alle d'roef in blij.
 18 Hier tusschen word u van den vromen
 Een heerlijk harten-los gezeyd;
 Zy zullen vaste plaats bekomen
 In uwe tegenwoordigheyd.

Den Cxlj. Psalm.

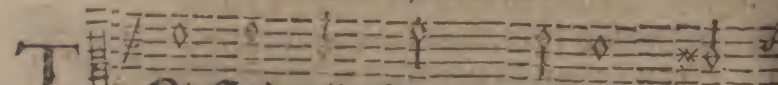
I Ik roep u aan: laat u bewegen; Haast /
 Heer / tot my: en neem de klacht Van mij-
 ne d'roef stem in acht / Ayt nood tot uwen
 thronn geslegen.

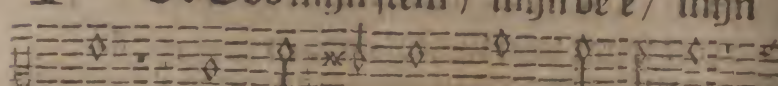
2. Mijn be'e hou' sie'e / en moet' U treffen /
 En val u zoet als renke-bzand;
 Gelyk een late offer-hand
 Behaag' u / God / mijn hand-berheffen.
3. Wel my / houd ik de zond maar luyten!
 Waar soude rupmit / waar God in-gaat;
 En waar de tong blyft in haar maat /
 Aan 't hart zich licht vooz zonde sluyten.
4. Bewaart de deure mijner lippen
 Zet / Heer / een schildwacht vooz mijn mond.
 (Daar 't hart verdacht is vooz de sond
 Zal dwaasheyd noopt ter tong af-glippen.)
5. Geeft my een voozschryft van gedachten /
 Op dat my noopt het hank'rig woord /
 Ayt God-vergeten mond gehoozt /
 Verpilt ten toe stem van haar trachten:

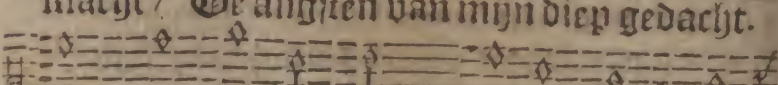
Op dat ik nimmer aan mag spannen /
 Of hebben booshepds / mede-smaak /
 Of oopt my aan den diſch vermaak :
 an aan de zond-gehechte mannen.
 Ik ben niet als de teere zinnen /
 Die / dooz een aberrechtsche zucht /
 Het vleyen lieven boden tucht.
 (Is wijze minn' het nutst te winnen)
 Deel zachter zullen slagen vallen /
 Die een rechtvaardig mensch my doet /
 Dan all' de woordjes / honig-zoet /
 Die gladde vleyer-monden kallen.
 't Zijn slagen. ja ; maar vziende slagen :
 Haar woord heeft zout ; maar zout vooz zond :
 Haar reden vjyt ; maar maakt geen wond :
 Het is een last ; maar zoet om dragen :
 o 't Is als een balſsem / iyt gegoten
 Op 's menschen hooft ; wiens ed'le geur
 De Lucht bereukend' deur en deur /
 Het aangenaamhepd woꝝd genoten.
 1 Een wijl en iyt is 't met de dingen
 Van haar / die vast zijn aan het quaad :
 Zoo dat haar jammerlijke staat
 Vijn tong noch beden af zal dwingen.
 2 En als haar' leyders zijn gesmeten
 Van d'opper-top eens hoogen rots
 Dan zal den weder-srevers Gods
 Mijn woꝝd herleven in 't geweten :
 3 Dan sullen sy met smert bezin nen /
 Bezinnen (maar misschien te spa'.)
 Wat schat van weeld' en van gena
 Dooz mijne woꝝden was te winnen :
 14 Wat vooz een heymelijke zacht hepd
 De harde schors mijns aanspaaiks had /
 Wat lieflijk onder 't bitter zat :
 O drave vrucht der onbedacht hepd !

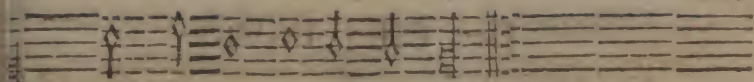
- 15 Helaas! wat is de mensch ellendig /
 Die op den mond staet van het graf /
 En meent voor wis hy moet 'er af /
 Ter donkerhepd van 't nimmer-endig.
- 16 De schrik des doods / zwaar om verdrage
 Ontboegt de boegzels van de le'en
 En rukt ons schier 't gebeent van een
 Door 't dreygen van het end der dagen :
- 17 Niet anders als m' in 't bosch de takken
 Van stam gesche'en / van blad beroost /
 Geburben / en van een geklooft /
 Ziet gints en herwaarts heenen snakken.
- 18 Waar heen met my? op u mijn oogen ;
 Gy / Heer / daar al mijn hoop op ziet.
 Ach! quist mijn lieve ziele niet /
 Ontijdelijk het lijf ontrogen.
- 19 Bewaart my voor de wreede handen /
 Daar my de strik van is gezet.
 't Zijn booze menschen die haar net
 Zoo looff'lijk om my heenen spannen.
- 20 O moed! ik zie den tijd geboren /
 Dat ik noch / bukten ongeval /
 De booze zelfs berstrikt zien zal
 In 't garen voor mijn voet geschoren.

Den Cxlij. Psalm.

T Ot God mijn stem / mijn be'e / mijn

 klacht / De angsten van mijn diep gedacht.

 O, daar de nood op 't hoogste gaat / Is
 God

God de laatsie toeberlaat.

2 De geest is in den angst verwert.

En nochtans / Heer / (ik spreek mijn hert)

In u mijns levens gang bekent.

Hoe reyn der deugd' hoe meer ellend.

3 Ik ga mijn pad : een heym'lyk net

Werd my terstond van haar gezet.

Ik zie rondsom : geen oog op my.

Ach ! menschen-troost / bedzienger.

4 Verwacht ik hulp : daar is 'er geen.

Wil ik ter vlucht / z' is afgesne'en.

Op delheid in doeben staat /

Dan menschelijc toeberlaat !

5 Wat dan ? Tot A mijn stem / o God.

Op / gy mijn hoop' / mijn deel / mijn lot /

Zoo lang het lichaam adem-toogt.

Wel hem die op den hoogsten oogt.

6 Deemt mijns en mijnes roepens acht /

Dooz angst by na op niet gebragt.

Help van die na mijn leven staan :

Der mande roepen sterker aan.

7 Ach brenge my uyt de kommernis /

Waar in mijn ziel gekerkert is :

Zoo krijgt mijn tonge prijzens stof.

Hoe wissel hulp / hoe breeder lof.

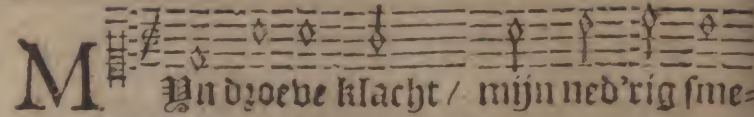
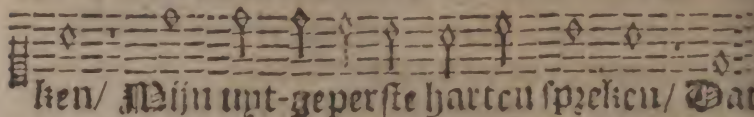
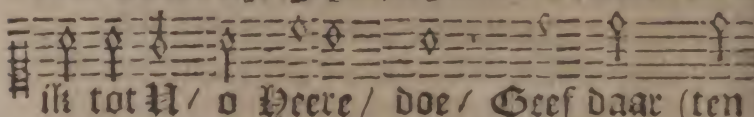
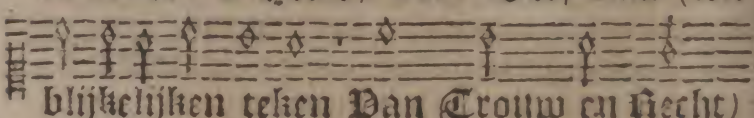
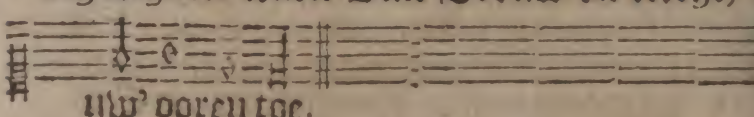
8 Mijn heyl zal u ten eer-baak staan /

Wanneer de vrome 't ooge slaan

Op mijns wel levens trouwen loon :

Onster sijn lof is weldaads kroon :

Den Cxliij. Psalm.

M Un d'roeve klacht / mijn ned'rig sme-
 ken / Mijn uyt-geperste harten sprekten / Dat
 ik tot U / o Heere / doe / Geef daar (ten
 blijkelyken teken Van Trouw en Gerecht)
 uw' ooren toe.

- 2 Daar d'oogen staren op de zonden /
 Word in 't gebed geen smaak gebonden /
 Maar is gelijk een buyle stank /
 Dies delit de hatelijke wonden /
 Zoo sijgt mijn stein met beter klank.
- 3 En weegt / o God / mijn doen en leven /
 Met al wat doopt mag zijn bedreven /
 Niet op de schaal van 't strenge recht.
 Ik ben een mensch. Wilt u niet geven
 Ter strafliker bank met uwen luucht.
- 4 Woud op op 't strengste vonnis strijken :
 Ach ! niemand aller sterftekijken /
 Die hoor uw' aanschijn mogt bestaan /
 En noopt / doo onbedacht verlijken /
 Den mijsien mis-tred heeft gedaan.
- 5 Al waakt de ziel in 't zonde mijden :
 Het losse kan zoo licht verglijden !
 Een saal greep is zoo haast gedaan !

Dies

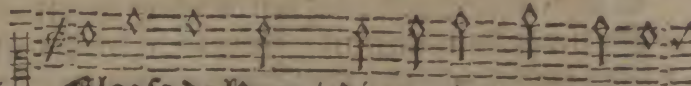
Dies weest / o Heer / niet my te lijden /
 En hoor mijn bede gunstig aan.
 Ik bid; en 't bidden heeft zijn reden:
 Vant menschen vol der haat'lykheden
 Gaan op mijn lijf / staan na mijn dood;
 Dooz haar ben ik ter aard getreden /
 En in een hoogsten levens nood.
 In diepe helen moet ik schuylen /
 En in de duysteris verbiylen
 Als leef / (helaas!) maar als een lijck /
 Dat in de onder-aardsche kuylen
 Veen legt / en legt'er cenwiglijck.
 De geest / gedurig in benertheyd /
 En ziet geen eynde van verwertheyd;
 Het hart in 't lijf / bezwijkt en smelt.
 Ach wee der smert! daar moed en hert leyd /
 Is 't deerlijk met den mensch gestelt.
 Een bange ziele zoekt een open.
 Ook selfs de waanhoop pozt tot hopen /
 En vind een vonck van laaffenis /
 Wanneerze 't suel gedacht doet loopen /
 En troost bespie'n in 't geen niet is.
 De zoetheyd van het ver boozleden.
 Verzacht de bitterheyd van heden.
 Ik liet den geest te rugge gaan /
 En schouwde met het oog van Vieden
 De dagen van wel-eertijds aan.
 1 Ik gaf 't verstand tot nauw opmerken:
 Van alle groote wonderwerken /
 Dooz lizacht van utwe hand geschied.
 De geest kan meest in zwakhedyd sterken /
 Die meer dan tegenwoozdig ziet.
 2 Aldus / dooz 't zoete beeld bevezedigt /
 En van mistrouwens last ontleedigt /
 Streck ik tot U en hart en hand.
 Mijn ziel / met bitter Wee dooz-luedigt /

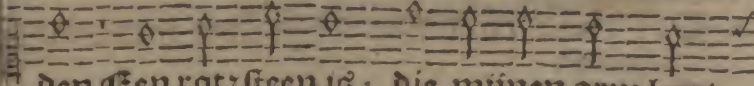
Doozse

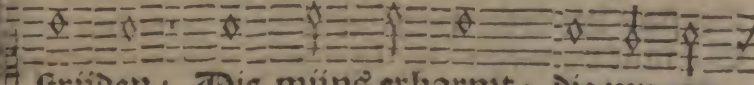
Doyst vaar u/ als eer doyre land.
 13 Mijn God/ en weest niet traag in 't hoore
 De geest heeft all' zijn kracht verloren.
 Ach! laat den glanz van uw' aanschijn /
 Ach! laat die Zou/ ten troost gekooren /
 Niet langer achter aarde zijn.
 14 Vertraagt uw hand in 't quaad te wende
 Zoo smooyt het hart in zijn' ellenden;
 Zoo moet de dwaad myns lebens af;
 Zoo zal men 't lijf ten kuyple zenden /
 In 't donker hol/ in 't ab're graf.
 15 Ter goeder uure kom mijn oore
 't Geluyd van uw' gena te boze:
 Want oopt mijn hart aan u zich hiel.
 Toont my een wisse wandel-spore:
 Want t' uwaarts trekt mijn hart en ziel.
 16 Geeft redding uyt de zware handen.
 Van mijne lastige vbanden:
 Want u heb ik mijn heyl vertrouwt.
 't Geluk heeft uergens vaster banden /
 Van daar de hoop' aan God zich houd.
 17 De hoop en heeft geen vaste gronden /
 Van daar 't niet meer en word gebonden
 Dat onhepls waren oorspronk is:
 Des onhepls oorspronk zijn de zonden /
 Der zonden / harten-duyfster nis:
 18 De duyfster nis word niet verdreven /
 Van daar Gods klaarheid maat van leben
 Na 't voorschrift zijner wetten leert /
 En dat de mensch / daar toe begeben /
 Van 't zondig leben zich bekeert.
 19 Komt heyl uyt deugd/ deugd uyt niet dolen
 Niet-dolen uyt des hemels scholen:
 Zoo leert my dan. op dat ik doe
 't Geen gy/ mijn God/ ons hebt bebolen.
 Het wijzen komt den Wijsten toe.

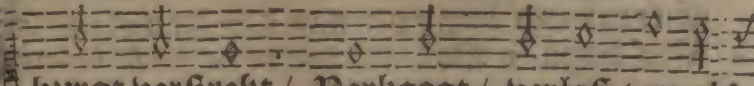
Daalt neder / Heer / in mijn gedachten
 Het uwes geests onzichtb're krachten :
 Zoo krijgt mijn boet een wiffen tred ;
 Zoo word al mijn bedrijf en trachten
 Op vroomhepds vasten grond gefet.
 1 Laat foo uw' geest mijn geest beraden /
 Dat ik van uwe rechte paden /
 Noch dooz des wereldds ydelhe'en /
 Noch dooz het dzeppen veeler quaden /
 Te genen dagen af mag tre'en.
 2 Wilt gy dat elk Heer bewijzen ;
 En als rechtvaardig God zal prijzen ;
 Zoo laat mijn ziel / in dezen nood /
 Ten vzeugde-leben eens verrijzen
 Apt nare banghepds stagen dood.
 3 Wilt gy uw' goedhepd blijken laten :
 Wel aan / verderfze die my haten /
 Die ik booz ziel partijen hien /
 Die 't oozlog tegens my aanbaten :
 Verhoort my / die uw' flave ben.

Den Cxliij. Pfalm.

G Glooft de Heer / die my in wank'le tij-

 den Een rotzsteen is ; die mijnen arm leert

 strijden ; Die mijns erbarmt ; die my een

 burgt verstrekt / Verhoogt / verlost / en als
 een

een schild bedekt: Belooft de Heer / Hepl-
 byenger aller vromen / Op wien mijn hoor
 haar vastheyd heeft genomen; Die kroon
 op 't hooft / die staf in handen geeft / En mi
 mijn valk geonder danigt heeft.

2 Wat heeft de mensch / dat hem met regt he
 vaardigt?

Wat is hy / God / dat gy H zijns gewaardigt

Wat is / wat is het sterffelyk geslacht /

Dat uwe hoogt op zijne laagheyd acht?

De mensch (helaas!) is een gantsch ydel wezen

Zoo haast ter ne'er / zoo haast hy is gerezen.

Gelyk een schijn verzwind zijns levens tijd

Hy heeft hem nauw' / hy is hem weder quijt

3 Du open / God / des Hemels hooge deuren

En roertze aan / en doet de bergen scheuren /

Dat rook en damp stijgt uyt haar inge
 wand

Dat snelle blam / dat sellen hemel vrand

Verfla / verstrop mijn harde hart partijen.

O! laat booz my / o! laat uw' pijlen stry'en.

Verjaag / en plaag / en maakze 't leven woe.

En reyk uw' hand my van den Hemel toe:

4 Uw' hand / o God / die uyt de diepe stroomen

Des zwaren ramps mijn hooft om hoog doi

komen:

Zoc

Zoo zie ik mijn onnozelheyd bewaart
 Dooz haar / die ſlim zijn en verkeert van aard;
 En afgericht op goddelooze bonden
 In 't hart verdicht / en dooz de ſtoute monden/
 Daar niet en ſlaagt het openbaar geweld /
 Met blind verraad bedekt in 't werk geſtelt.
 Dit doet / o God. en booz zoo groote dingen
 Zal ik wat nieuws en treffelijks gaan zingen /
 En / onder des / vermengen metten zank
 Cien ſnarig ſpel van harp-en luyten-klank.
 Op / Heer / ter eer. die Koningen behepligt ;
 Die Davids hooft booz 't moozdiſch pzer beu-
 ligt / (gaat /
 En hem / uw' knecht / met gunſt ter zijden
 En geeft uw kracht ten pijler van zijn ſtaat.
 5 Den ſnooden aard / in vaderland en zeden
 Ons ongelijk ; der loozer ſlimmigheden /
 Der leug'nen vol ! laat dien / o God niet toe /
 Dat zijne hand aan ons haar luſt vol-doe.
 Belijk in 't boſch de lauren planten bloeyen /
 En tot vermaak van 's menſchen ooge groe-
 pen :
 Zoo kom' by ons ten teel van menig zoon /
 Dooz uw' beſcheer / de vruchtbaarhend teg
 woon. (den /
 7 Der Maagden rep / de vrucht van onzen le-
 Verheug' het oog dooz friſſche eierlijkheden /
 En ſta te pronk / als 't konſtig uyt gehoutw /
 En 't heerlijck werk van eenig ſchoon geboutw.
 Het rijk gewas ball' in tot onzen ſchuren /
 En kom' ons toe met boozraad die mag duren.
 Dooz menig jaar / en ſpijz' op ſpijze ſchaf
 Met zulke volt' als ooyt nature gaf.
 8 't Gezegend' bee-gedy ten grooten tale /
 En moet op 't dichtſt langs onze wegen dwalen.
 Het hoozn-gediert ga met het jok gela'en /
 En

En breng' ons beel' en nutten arbejd aan.
 Geen suel verzaad moet' onze poozt in-laten.
 Geen moord-geschreeuw en galm' op onze sit-
 ten.

Gelukkig volk! dat / by alzulk genot
 Des vollen heyls / den Heer hebt tot een Go

Den Cxlv. Psalm.

H Et lust mijn Penn' / met alle konst en
 vlijt / **A** / die mijn God / **A** / die mijn ko-
 ning zijt / In hoogen roem / Dooz treffelijk
 gedicht / Te blinken doen vooz't sterffelijk
 gezicht. Ik ben bedacht / en nu en t'allen
 dagen / Zoo lang de aard dit aardfche lijf
 zal dragen / Den lof utws naams met onber-
 moepder talen Ten held'ren licht des klar en
 dags te halen.

O groothepd Gods! geen sterffelijck gelupd /
 Dat zijnen lof in voller waarden upt 't ;
 Geen aardfch vernuft dat zijne groothepd
 peylt :

Het is een Zee die niemand oopt dooz zeult :
 et is een diept die niemand af kan meten ;
 et is een fchat van niemand upt-geweten ;
 I wat van des den zinnen en gedachten
 lopt wiert ont-heymt / is maar een bonk te
 achten.

Nadien dan / God / in dit geheymenis
 Dooz onzen geest noch grond noch end en is ;
 Nadien de hzon ons niet mag open staan ;
 Zoo willen wy tot haren upt-bloed gaan ;
 oo willen wy af zinken met de reden
 in 't zienlijk doen van uwre wonderheden /
 van 't werk uwz hands / van uwre hooge
 krachten /

ken well' van lof booz allen na-geslachten.

De glorp-straal / de God betaamlijkhepd /
 Die / om end om in all' uw' doen verfpzeud /
 Een booz-glang geeft van 't wezentlijk aan-
 fchijn /

Zal my in 't hart en op de tonge zijn. (fen/
 uw' krachten die ons hart met grouwel tref-
 uw' groot' / zal ik en alle mond verheffen.
 Het rijk geheug zal zijnen fchat ontflupten.

En klinkend lof uwz milden goedheids wten.
 Wel op / mijn pen / en geef den geest een
 fmaak

Van Gods natuur / die hart en zin bermaakt.
 Genadig / goed / lankmoedig (en wat meer?)
 Met-lijdig / zoet / en vriendlijk is de Heer
 van tal noch maat / aan plaatze noch aan
 tijden /

van dit noch gunt bind zich zijn mede-lijden.

III

All' wat van hem oopt wezen heeft genoten

Is met den stroom zijns goedheids ober-gote

6 Geen ding zoo vast. schoon dat de mond ni
spreekt (breekt

Dan 't domme volk (dooz dien 'er licht on

En t'uwen lof de lippen niet en rept :

't Spreekt all' / o God / wat gy geschape
hebt. (mei

Hier by (dies 't lof ten hoogsten trap moet hi

Doegt zich de mond / de mond van uwe brome

De wijse mond / die / vol van uwe werken /

Is een trompet tot ernstelijk op-merken :

7 Is een trompet / die 't loffelijk gerucht

Uws heerschappijs doet schat'ren dooz i
lucht :

Is een trompet / die d'ongemeene kracht

Uws grooten arms doet hechten in 't gedacht

Is een trompet / die allen sterffelijken

Dooz klare leer uw' mogentheyd doet blijken

Die / om uws rijks gevoeglijkheyd te toonen

Een in-druk geeft aan allen menschen-sooner

8 Wat tong en prijst / wat mensch en roemt 'e
niet / (ziet

Wanneer zijn geest den stand uws Rijks dooz

Geen aardsche kroon / wiens luster alty
straalt :

Geen aardsche hoogt / die niet in 't end en daalt

Maar uwe thron kan wanken noch verlagen

Uw' heerschappij en kend geen end der dagen ;

Uw' kroone blinkt dooz aller eeuwen tij'en ;

Uw' scepter reukt dooz aller stammen rijen.

9 Uw' goed:ghed geeft allen zich te nut ;

Uw' mogentheyd is d'algemeene stut.

Gy scherpt het op al wat in kracht ver-
stempyt /

Gy recht het we'er all' wat ten valle kromt.

o wijl

wijd bevang van 't Goddelijk vermogen !
 op u / Heer / zien / op u / Heer zien de oogen
 van alle dier / dat wesen is gegeven /
 en adem heeft ter sterffelijken leven :
 't Wacht al op u / dat ziel draagt in zijn
 bloed /

En 's levens duur dooz boedfel rekken moet ;
 Natuur soekt hem / die 't eerste wesen gaf ;
 En send den eytsch na haren oorzpionk af /
 niet onverhoort. een billijk mede-lijden
 ontfluyt uw' hand / die / op gepaste tijden /
 na wijze keur van 't heylig wel-geballen /
 en spijze geeft en zadiging aan allen.

Al voort / mijn geest. noch is des lofs al
 meer.

(eer.

Hoch eens gedaalt ten afgrond van Gods
 Rechtvaardig hy / rechtvaardig hy / en goed :
 Zy wat hy wil / 't sy wat hy laet of doet.

Is waar zijn gunst schiet algemeene stralen
 van liefd' en trouw / en komt op allen dalen :
 Daar (o!) de deugd geniet de volle ader :

Al om een vziend / maar hier is hy een Vader.

2 O! daar de ziel zich gants ten goede geeft /

En 't God-gezag in synb're zinnen heeft /

Is Godt nabp / en heeft tot hare stem

Een vaardig ooz. haar bidden sijgt tot hem /

En krijgt zijn eytsch hy brenge den geest tot

En geeft genot van redelijke lusten. (rusten/

hy komtze toe met onbekrompen zegen /

En schafte heyl / en bevligt hare wegen.

3 Hy heeft zijn oog / daar 't hart zijn vrees in-
 laet /

(staat.

En zend verderf / daar vroomhepd buyten

In 't hort ; die 's't een / waar aan zich Godt
 verbind :

Hy haat die hem / hy mint die hem bemint.

Die

Dies zal mijn mond den vreedden roem uytb-
ken /

En 't waarde lof des Heeren deftig fpreken ;
Zijn' heylgen naam zal eer en prijs toe ftra-
men

Van alle vleysch/ en noopt ten eynde komen.

Den Cxlvj. Psalm.

Lust / mijn ziel / lust u te loven : Blijf
niet hangen aan de Aard / Vest der zinnen
ftaal na boven : Daar is 't ware lobens-
waard. Doegter yemand prijs of eer : D'al-
derhoogsten God noch meer.

2 Op / mijn ziel / fchep nieuwe krachten.

Tot een lieffelyk lof gedicht :

Brengt de fchatten der gedachten /

Brengtze in het klare licht /

Dat daar uyt den Heer' ten prijs /

Treffelyk gezang erijz'.

3 't Gantsche duren van mijn leven

Is in 't wel bedacht gedacht

Godes eer' alreeds gegeven /

En in wille toe-gebragt.

Dicht en tale / zang en stem

Zijn mijn dagen-lang voor hem.

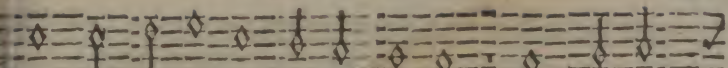
4 Woord /

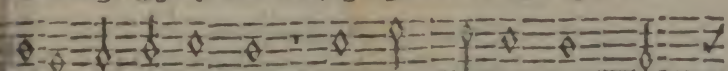
Woerd / o menſche / niet bedrogen
 Dooz de glimp van loozen ſchijn.
 icht het dekzel. Wijze oogen
 Zien de dingen zooze zijn.
 't Is al pdel wat men ziet ;
 't Geen men waand en bindn'er niet.
 Stelt geen hoop' op groote luyden.
 Bind u aan geen menſchen kind.
 are gunſten zijn maar bunden ;
 En haar hulp is enkel wind.
 Zoekt geen zek'ren toerberlaat
 Op die zelfs onzeker ſtaat.
 Bloemen zijn 't die dorren moeten.
 Bidze nu de Morgen aan /
 't Abond treedze licht met voeten .
 Zoo gerezen / zoo vergaan ;
 Dwaas die zich vertrouwt op haar.
 D'pdelhend is ſtaats pilaar.
 Met de geeft in ſneller vaarde
 Heen gaat upt den aardschen klomp /
 Doet de aarde we'er tot aarde :
 En daar leyt de lompe romp.
 Die zoo hoog verheben was
 Gaat weer tot zijn eerſte aſch.
 All' zijn raden en gedachten /
 All' zijn menig oberleg /
 ll' zijn woelen / all' zijn trachten
 Neemt een eenig uurtje weg.
 't Heel gebouw van 't groot beſlag
 Dalt daar heen op eenen dag.
 Zalig dan der God-gezinden
 Wijs en wel-beraden tal /
 Dat zijn hope niet gaat binden
 Aan het wepff'len van 't Gebal /
 Maar met vollen toe verlaat
 Op den Heer / zijn Hepland / ſtaat :

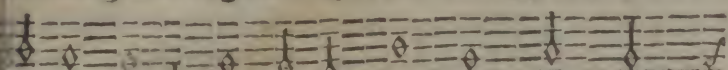
- 10 Op den Heer / der Iſr'eliten
Grooten God / die door zijn kracht /
Al waar d'oogen ſtralen ſchieten
(Aard en Hemel) heeft gewracht;
Zee / en alles watze heeft;
Lucht / en alles watze geeft :
- 11 Die de woorden zijner reden
Ceutwlijk aan de waarheid hecht /
En / in haar verſchobentheden /
D'ober-krachte helpt aan recht:
Die zijn trouw bewijft in nood /
En den honger helpt aan brood :)
- 12 Die de banden kan ontknoopen
Van den hard gepzangden voet:
Die der blinden oogen open
(En het licht aanschouwen) doet.
Die het ne'er gekromde richt /
En 't bouw-ballig ſtut en ſticht :
- 13 Dieze lief heeft die hem vreezen /
En bewaart den vreemdeling;
Die de Weduw / die de Weezen
Helpt uyt haar vernedering.
Die de booze doet bergaan
Op haar goddelooze pa'en.
- 14 Ceutwig / ceutwig iſ hy koning.
Ceutwig / Sion / heeft hy dy
Tot zijn uytverkooren wooning /
Ceutwig blijfe zijn gunſt u by;
Van geſlacht tot in geſlacht
Heeft hy uwer dingen acht.

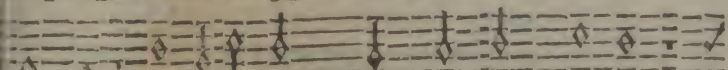
Den Cxlvij. Psalm.

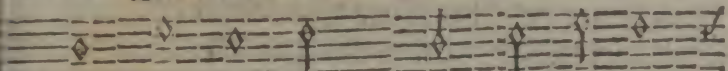
D En Heere prijs, dat eſcht de reden /
De

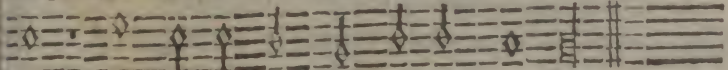

 Dewyl hy is vol lieflykheden; Het zyn be-

 tamelyke dingen / Het lof van zynen God

 te zingen; Van zynen heyland: die 't ver-

 vallen Jerusaleem bzingt in zyn' wallen /

 Bzingt upt den roest / bzingt upt het dyp-

 ster **C**er hoope van zyn ouden luster :

2 Die 't ballingschap der Abzamiten
 zyn' goedhepd eenmaal laat verdzieten /
 en gaat' in bezren landen zoeken /
 en bzingtze t'saam upt allen hoeken :
 die / in het nijpen van de smerten /
 die ne'er geslagen dzoebe herten
 haer weedom laaft / haer pijn genezen
 En alles quaads een end) doet wesen :

3 Die 't noopt-getelde tal der sterren /
 der Hemel-lichten (die van bezren
 ons oogen-trotsen) al te samen
 en telt / en noemt met hare namen.
 Want groot is God / en rijk in krachten ;
 zyns wijshepds raden en gedachten
 zyn booz 't vernuft niet upt te vinden /
 En aan getal noch maat te binden.

4 De zacht-geearde richt hy weder /

§ 2

De

De goddeloose werpt hy neder ;
 Hier send hy plaag / daar geeft hy zegen /
 Den goeden me'e / den quaden tegen.
 Wel op dan / God-ge-eygde zinnen /
 Houd Godes waarden lof niet binnen ;
 Wel op met soeten sang en snaren
 Tot zijnes glorijs openbaren.

5 Hy neemt den Hemel / obertogen
 Met swart gewolk / uyt onsen oogen ;
 Hy laast de aard / om bocht verlegen /
 Met droppen van bequamen regen /
 De bergen doet hy krupden geben ;
 Met spijsze rekt hy 't bee zijn leden ;
 Ook weten van zijn milde gaben
 De hooge nesten van den raven.

6 De teer-gebekte raven-jongen /
 Wanneerze / door den nood gedzongen /
 (Op 't nesi verlaten van de moeder
 Die uyt is om haar eygen boeder)
 Om haar behoefte pijnlijck gieren /
 En als tot God de stemme sieren /
 Verhoort hys' en verschafftze spijsze /
 Op wiss' en ongemeene wijze.

7 Daar menschen groot en veel van boogen
 Is kleyn en niets in Godes oogen :
 Zijn trachten is geen menschen-trachten ;
 Zijn' wijze wil / veracht haar achten.
 Hem leyd niet aan de kracht van paarden /
 By trotze koppen hoog in waarden.
 Of aan de heupen / vast van pezen /
 Waar op een krijger hoen zal wezen.

8 Maar dit is 't eenig dat hem raken /
 En zijne Godheyd kan vermaken :
 De wijze zielen van de bomen /
 Met zijne breeze ingenomen ;
 Die op zijn wil en wegen letten /

EN

En hare gangen daar na zetten ;
 Die zich aan hem in alles houwen /
 En zijne goedhepd sterck vertrouwen.

9 Du laat uw' stem / o Salem / rijzen ;
 Tre'e toe om uwen God te prijzen /
 O Sion / dien hy uptgelezen
 En zich veel-gunstig heeft bewezen ;
 Beziet wat gy al hebt genoten :
 Hy geeft uw' poozten vaste sloten /
 Hy is / in uw' bevang / met zegen
 Om uwen kind'ren afgestegen.

10 Het beste goed / den zoeten vrede /
 Dat deyt hy uwe palen mede.
 Van 't boedzaam pit der akker-zaden
 Maakt hy uw' lusten zich verzaden.
 Hy spreekt : en 't woord heeft snelle snede /
 De aarde lustert na zijn rede /
 En past gezwind op zijn geboden :

11 Hy is een Heer van lucht en weder :
 De snee zendt hy als wolle neder.
 De heel natuur moet op hem passen :
 Den kouden rijm stroopt hy als asschen.
 De sterck' en snelle water-ballen
 Doet hy haar weekhepd hard bestallen ;
 De Wat'ren staan / ds koude bint'er.
 Dat staat'er booz den fellen winter.

12 Hy spreekt : en straks is 't ps verdwenen.
 Hy blaast : en 't water blied we'er henen.
 Hy allen laat hy gunste dalen /
 Daar Ise'el heeft de volle stralen :
 Daar is zijn Wet / daar is zijn oordeel /
 Daar is zijn Woord / daar heeft men boordeel /
 Daar blinkt een heerlijk liefde-teken /
 Aan geenen volken oopt gebleken.

Den Cxlvij. Psalm.

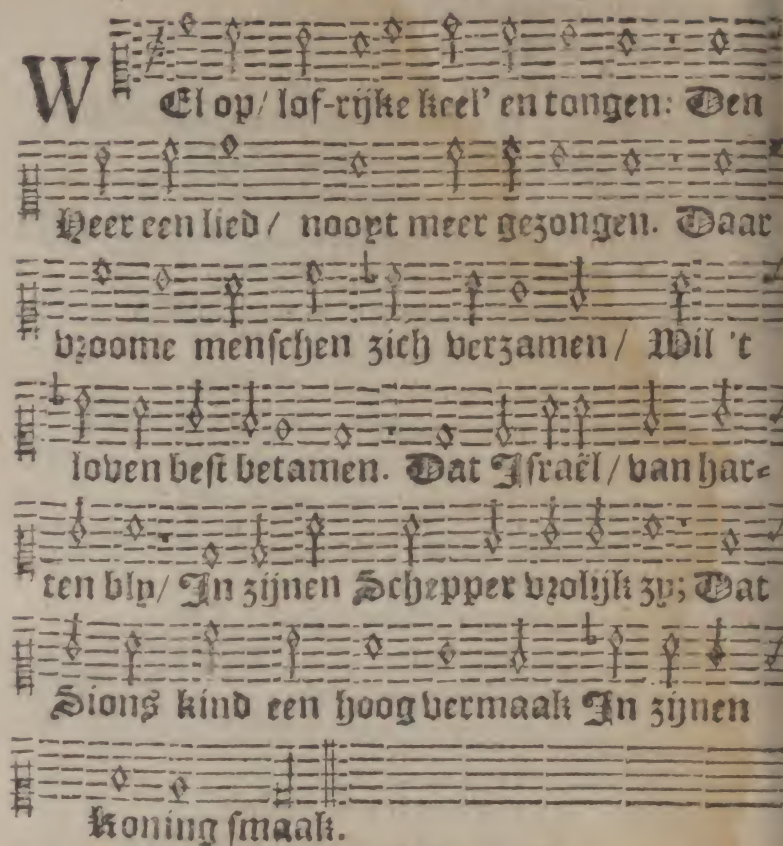
Gheyl'ge Heeren / die om hoog / Uw
 alier sterffelyken oog Uw blijf-plaats hebt
 in 's hemels hof / Looft God met Hemel
 waarden lof. Looft alle zijn gezwinde vo-
 den / Die vaardig staat tot zijn geboden.
 Looft alle Hemel'sch' oorlogs macht En tal-
 leloose ruyter kracht.

- 2 Looft / schoone Zon / Natures vreugd.
 Looft / Mane / die den nacht verheugt.
 Looft Steyren die het aard'sch gezicht
 Beschittert met uw minder licht.
 Looft alle 's Hemels ommegangen.
 Looft Wat'ren die men los ziet hangen /
 En van de Aard zijn opgeblucht
 Tot boven in de lichte lucht.
- 3 Looft / alle Hemel werk / loof hem
 Die dooz de uyt-schal van zijn stem
 U / doe gy in uw' Niet noch lagt /
 Zoo konstbaarlijk heeft voort-gebragt ;

Ei

En noch al t'zamen moet besturen /
 En noch in wezen doet geduren /
 En noch een vasten stand doet staan /
 En noch een wiffen gang doet gaan.
 4 Loofc God / ten hoogften lobens waard /
 Op fchepzels Op en Onder aard :
 Op Ozaken / die / diep weg gekuyft
 Uw' haar'lijk hooft vooz 't dag-licht fchuyft :
 Op Walvifch / die de diepe baren
 Met lampen blimmen komt dooz-baren :
 Op alle monfters in de zee.
 Op hagel / blixem / vozst / en snee .
 5 Loof nebel / rook-damp / ftorm en wind
 Die 't zinnen dienst u haardig vind :
 Op bergen / heubels / en geboomt /
 Daar vrucht / en daarder geen van koomt :
 Op alle levendige dieren /
 't Zp datge dooz de lucht gaat zwieren ;
 Of d' Aard bekruypt ; of in het woud /
 Of in de beemden u onthoud.
 6 Al wat gefceptert en gekroont /
 Een vozftelijke macht betoont ;
 Al wat / op aarden hoog gefteft /
 Wet-recht verfhafft en weert geweld ;
 Geradde knapen / friffche maagden ;
 Van klepne jaren / en bedaagden ;
 Al wat'er is : het moet al t'zaam /
 Doen klinken 't lof van Godes naam.
 7 Hem kenn' alleen (en niemand meer)
 De Aard en Hemel vooz zijn Heer :
 Hem / die zijn volk met gunfte dzenkt /
 En met'er hoogfter eer befchenkt.
 Die Istraël / zijn toegefwooren :
 Van hem bponderlijk verkooren /
 Van hem gehart-lieft boben al /
 Zijn lof ten hemel heffen zal.

Den Cxlix. Psalm. 1

W El op/ lof-rijke keel' en tongen: Den
 Heer een lied/ noopt meer gezongen. Daar
 vrome menschen zich verzamelen/ Wil 't
 loben best betamen. Dat Israël/ van har-
 ten bli/ In zijnen Schepper vromelyk zy; Dat
 Sions kind een hoogvermaak In zijnen
 koning smaak.

2 **G!** datze 't lof zijns naams verbrey 'en
 Met voegelyke eeren repen /
 En mengen met den zang 't gehommel
 Van herpen-spel en trommel.
 De vzeugde heeft haar reden in /
 Want God heeft met een hepl'ge win
 (Gestroomt upt goedheids diepen schat)
 Zijn waarde volk om-vat 't.

3 De zielen der verschobelingen
 Zal hy tot hepl en eere vzingen.
 De glorp zal zijn vzienden treffen
 En 't harte doen verheffen.

Als

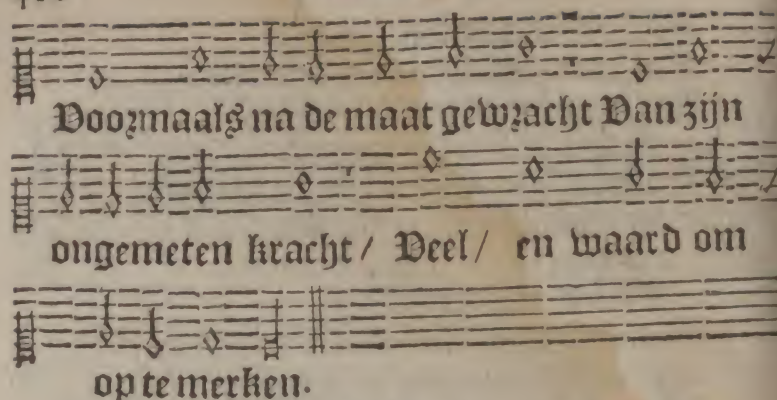
Als 't lijf ter rust gelegen is /
 Zal haar des eers verbeeltenis
 Het hart beroeren ten ge-lyt
 Van heerlijk lof gelind.

4 Haar lofs're keelen zijn de wagen /
 Waar op Gods eere word gedragen /
 De glans van zijn verheventheden
 Blinkt uyt in hare reden.
 Haar handen / tot Gods wyake re'e /
 Gebatten zwaarden scherp van sn'e ;
 Dooz haar komt God met tucht en straf
 Streng op den Heyden af.

5 Wat noch ? de vorstelijke handen
 Die moeten in verachte banden ;
 De groote zien haar boet ombangen
 Met harde baepen-pzangen.
 Dus word het oordeel uytgeboert /
 Daar 't schijfelyk geheym van roert ;
 Die word zijn 'wroom' een Zon van eer.
 Geloost / geloost de Heer.

Den CL. Psalm.

Loft den Heer die heerlijk leeft / En
 ten stoel den Hemel heeft / Wiens betwulf
 wind uytgebreyd / Rust op zijn All' mogent-
 heyd. Loost hem in de groote werken /
 Dooz

Doozmaals na de maat gewracht Van zijn
ongemeten kracht / Veel / en waard om
op te merken.

2 Looft met alle spel en zank /
Looft hem met bazunnen-klank /
Looft hem met het snaar-geluyd
Van den Psalter en de Luyt ;
Looft met trommen / en met reyen
Van een heyl'ge Maagden-kroon /
Looft met snaren zoet van toon /
Mengter d'orgel tusschen beyen.
3 Looft hem met het hel en schel
Dooz-dooz dzingend cimbelspel :
Cimbelspel / vermaak van geest
In triomfen zege-feest.
Looft en zingt / al wat kan zingen.
Looft al wat de bozst beweegt /
En met adem vult en leegt /
Looft den Heere aller dingen.

Eynde der Psalmen Davids.

De

De Lof-zang van Maria, uyt Luc. I. 46.

Mijn ziel / vol lobens stof Vergroot
 des Heeren lof: Mijn geest dooz vzeugd be-
 wogen Tot God / die my bereyde Mijn heyl
 en zaligheyd / Geboelt zich opgetogen:

2 Bewijl 't hem heeft behaagt /
 My zijn geringe Maagd
 Gunst-baardig aan te schouwen.
 Van nu zal elk op aard /
 Dooz 't geen my wederbaart /
 My zeer gelukkig houwen.

3 Want in my Godes macht /
 Een wonder heeft gewracht:
 Zijn naam zy hoog geprezen.
 Hy staat genadig acht
 Op allerley geslacht
 Der gener die hem vzezen.

4 Hy dooz zijn arm vol sterkt'
 Zeer groote daden werkt /
 Der boben alle krachten.
 Maar belt / veracht / bespot /
 Der stroopt 't hoogmoedig rot
 In hare waan-gedachten.

5 De machtige / in hoogt'
 Heeft hy verne'ert / ontboogt /

56

En

En van haar thsoon gedzeven :
 Maar klepne / arm van goed /
 Doch ned'rig van gemoed /
 Daar weder op verheben.

6 Die dorst en honger heeft
 Op laast en voedsel geeft /
 Tot bolle lusts-berzading :
 Maar rijke / vol van waan /
 Op ledig heen laat gaan
 Van hem weg met ver smading.

7 Op heeft zijn lieve knecht
 Israël opgerecht /
 Dooz aan 't verbond te denken /
 Om Abza'm zijn genaad' /
 En zijn gelobig zaad
 Een eeuwige erf te schenken.

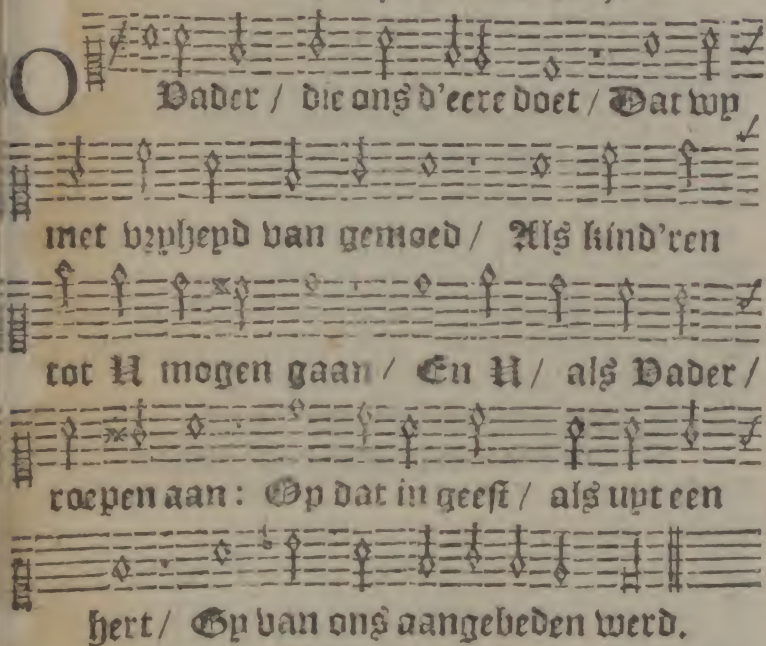
De Lof-zang van Simeon , uyt Luc. 2. 29.

Laat nu / o Heer / uw knecht / Da't
 woord van U gezegt / Van hier in vrede
 scheidten. Madien mijn' oogen zien Den
 grooten Hepland / dien Op my en elk be-
 repde.

2 Op dat dit Hemels Licht
Der heyd'nen blind gezicht
Alomime zoud bestralen /
Dooz kennis van zijn Leer /
En kracht van Geest / die ne'er
Van hem op haar zoud dalen.

3 Dit had gy dus belepd /
Tot Ist'els heerlijkheyd
Als uyt wien was geboren
Hy / die dooz zijne stem
De heyd'nen heeft tot hem
Met haar ten volk verkoren.

Uytbreying over 't gebed van onze Heer
J. Christus, Uyt Matth. 6. 9.

O Vader / die ons d'eere doet / Dat wy
met byghed van gemoed / Als kind'ren
tot U mogen gaan / En U / als Vader /
roepen aan : Op dat in geest / als uyt een
hert / Gy van ons aangebeden werd.

2 Tot U / die's Hemels hoogt bewoont /
En daar uw Majestept vertoont /
Vol kracht / vol macht / vol heerlijk licht /

A. 7.

Ons

On-naaklijck vooꝛ ons aardſch gezicht /
 Heft zich ons hart op van de aard /
 En zend zijn zuchten Hemel-waart.

3 Uw naam / O Heere / bidden wy /
 Van yder menſch gehepligt zy :
 Zoo dat van dienſt van and're Soon /
 Hy tot U keer' / en tot uw Zoon ;
 U vooꝛ zijn God / Hem vooꝛ zijn Heer
 Erkenn' / en onderdanig eer'.

4 Uw Koningrijk van heplighepd
 Zeeck dooꝛ / en werde uytgebepepd ;
 Welks wetten / ſcepter / en bebel
 Zich elck gewillig onderſtell' :
 Op dat uw Rijk van heerlijkhepd
 Hier na ons werde toegelepd.

5 Uw wil / aan ons geopenbaard /
 Gehoorzaamt werde op der aard /
 Zoo vierig / vaardig / ſta'eg betracht
 Als z' in den Hemel word volbracht.
 Geef / zoo 't uw wil is d'ruk en ſmert
 Te zenden / een gelaten hert.

6 Verleen / Heer / uyt uw rijken ſchoot
 Ons heden dat beloofde brood /
 (Welks vooꝛbeeld 't Manna is geweest)
 Dat Hemels brood / uw Hepl'gen Geest.
 Geef ons 't voedzel dooꝛ uw hand /
 Tot 's lichaams nodig onder ſtand.

7 De zonden / ooyt van ons begaan /
 Waar dooꝛ wy in uw ſchuld-boek ſtaan /
 Ach ! reken niet tot ſtrafs-beſluyt ;
 Maar ſcheldz' ons quijt / en wiſtze uyt.
 Gelyk wy's naaſtens ſchuld uyt doen /
 En wroek / noch wraak-luſt by ons vo'en.

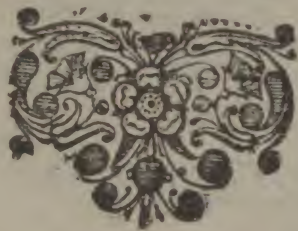
8 Laat ons / dooꝛ vooꝛ of tegenspoed /
 Niet zoo verzoeken in 't gemoed :
 Dat wy daar dooꝛ tot zond geb'acht :

Verz

vervallen onder duybels macht /
 Daar staat ons in de zwakhed by /
 En maak ons van den boozen vry.

9 Om deze beeden bidden wy ;
 Het vast vertrouwen / Heer / op dy :
 Om dat Gy al-vermogend' zyt
 Mensch-lievend' en medogend' zyt :
 Die veel meer schenken kond / ja schenkt /
 Dan pemand van ons bid / of denkt.

10 Want Gy bezit het Koningrijk /
 En d'opper-macht / die w'al-gelyk
 Adragen op / en d'heerlykheyd
 Dan alles tot in eeuwigheyd :
 Ach ! wilt uw gunstig oore bi'en
 Tot ons / en laat dees' be'e geschie'n.

Re-

R E G I S T E R.

	Psalm	Da	
Het zo ik stil en uyt de weeg /	111	—	31
Het zijn gegronde dingen /	92	—	23
Hoe lang ben ik / van hulpe	13	—	3
Hoe treft de ramp zoo menigmaal	79	—	22
Hooz / God / mijn stem en	64	—	17
Hooz / Heer / mijn woord /	5	—	1
Hooz / Herder der Israëlitē.	80	—	22
Hoozt mijn roepen / vaat mijn	61	—	17
Hoozt toe / mijn volk. en geef	78	—	21
Hulp / hulp / ach God. 'k begin	69	—	18
I.			
Ik heb / mijn God / noch in	139	—	38
Ik hooz! ik hooz! (o zoet	122	—	35
Ik roep u aan: laat u bewegen;	141	—	39
Ik voel een vuur in mijn	138	—	38
Ik was in angst en kommernis;	121	—	35
In nood houd' ik my / Heer / aan	35	—	9
In stillen aandacht der gemoeden	65	—	17
In zwaar' belastheyd des	7	—	1
J.			
Jerusalem (de schoonste stad met	87	—	24
Zijgt vzoelyk gantsche Wereld	66	—	17
K.			
Knechten Gods / verkoren	135	—	37
Kom by / en laat ons altemaal	95	—	26
L.			
Laat d'oebe nijd intwendig u	37	—	100
Laat stroomen van ellend en	73	—	19
Lof den Heer. want hy is goed.	136	—	38
Lof Gode: die en goed is /	107	—	29
Lof-vaardig / God / staat mijn	108	—	30
Looft den Heer die heerlyk leeft	150	—	41
Looft God / mijn ziel; en alles	103	—	28
Looft / gy die Godes knechten	113	—	31
Lust / mijn ziel / lust u te loben:	146	—	40

Me

REGISTER.

M.	Psalm	Pag:
Met droefhepd ober-zwommen	130	— 368
Met eeren-woorden wil ik dy	30	— 81
Met groot geduld wacht ik op	40	— 119
Mijn droeve klacht / mijn ned'rig	143	— 398
Mijn God / Gp die	4	— 10
Mijn God / mijn God / hoe is 't	22	— 58
Mijn hart ontbouke. de geest / vol	45	— 132
Mijn hart / van ydel dunken	131	— 369
Myns lebens Zonn' het voor-licht	27	— 73

N.		
Nadien gp ziet / o mensche /	11	— 27
Nadien / o God / der menschen	72	— 191
Neygt uw' ooren tot mijn reden /	86	— 239
Niet meer zo stil. O! niet altoos /	83	— 234
Noch op schilden noch op	25	— 67
Nu ik / van alle hulp ont-ledigt /	109	— 306
Nu ik uyt een zoo diepen	51	— 151
Nu is de Heer aan 't Rijk :	97	— 268
Nu is de Heer vol	93	— 260

O.		
Ontfang / Heer / met een billijk	17	— 38
Ontruk my / God / den boozen	140	— 391
Ontruk my / God / den wreeden	59	— 167
Onz' hoop op God. in bange	46	— 136
Op ons Godes zegen en genaden	67	— 180
Op U mijn hoop' / noyt tref my	71	— 189
Op / wel op / dat elk zich spoe'	29	— 79
O Zalig hy / wiens binnenst	119	— 328

S.		
Scort uyt mijn geest / mijn	104	— 284

T.		
'T Geruchte heest'et ons doen	44	— 129
't Lot neem / hoe 't wil / zijn rol	34	— 94
		Tot

R E G I S T E R.

	Psalm	Pag
Tot God mijn stem / mijn be'e	142	— 396
Tot U mijn stemme dag en nacht /	88	— 242
Tot u / wiens stoel des Hemels	123	— 354
Trouw hart-verlaat maakt	120	— 348
T'wijl de zinnen zijn ontsteken /	38	— 111
'Tzp hoe de wer'ld / op my	62	— 171
'Tzp wat de mensch om handen	127	— 361
V.		
U Heere heb ik uytverkooren /	13	— 82
U / O God / U loben wy.	75	— 205
Uyt ober-volle zielen-kracht	9	— 21
Vergeefs bestoot de ramp my met	23	— 62
Volkien / over al /	47	— 137
W.		
Waarom / o God / zijt gy van	74	— 203
Waar toe verbalt het	14	— 32
Wat mag het zijn / dat 't	2	— 4
Wat is de mensch een ding	3	— 7
Wat is utw' huys / heyz-scharen	84	— 235
Wat zijt gy / grootert / zoo	52	— 155
Wel hem / dien God / uyt volheyd	32	— 88
Wel op / lofrijke keel en tongen.	147	— 416
Wie stijgt zoo hoog in heyl en eer /	15	— 34
Wie zich in alles wat hy heeft /	91	— 255
Y.		
Y At U ter hulp. en laatz' / o	70	— 188
Z.		
Zegen-rijck geslacht /	81	— 228
Zingt / alle wereld zingt / den	96	— 267
Zy die / om booz't Gemeen	82	— 230

Tafel van de Psalmen die men zingt
op eenerley wyze.

Psalm	5	64		
Psalm	14	53		
Psalm	17	63	70	
Psalm	18	144		
Psalm	24	62	95	III
Psalm	28	109		
Psalm	30	76	139	
Psalm	31	71		
Psalm	33	67		
Den Psalm	36	ende 68		
Psalm	46	82		
Psalm	51	69		
Psalm	60	108		
Psalm	65	72		
Psalm	66	98	118	
Psalm	74	116		
Psalm	77	86		
Psalm	78	90		
Psalm	100	131	142	
Psalm	117	127		

